

ചോരോപസുകരവധി

കാളീകളം .

പ്രസാധകൻ

വാചസ്പതി ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ,

ചോരോപസുകരവധി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്

Printed at the Vanceekalebaram Press, Trichur.

1108.

൩൦൦ Rs.

വിഖ്യാത മേൽപ്പാത്രം

കോളി 1൦൧7-ൽ 7-ാം റിപ്പബ്ലിക്കൻപ്രകാരം പകർപ്പുകൾക്കും
രഹിതം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കാളികല്പം.

ശ്രീമൽഭഗവൽഗീത, ദേവീമാഹാത്മ്യം, ഭദ്രകാളീ
മാഹാത്മ്യം ഇങ്ങിനെ മൂന്നു സപ്തശതീ പ്രധാനവും പ്രസി
ദ്ധവുമാകുന്നു. സപ്തശതീ എന്നതിന്നു് എഴുന്തുദശ്ലോകമ
ള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം എന്നാണു് ഇവിടെ വിവക്ഷിതാർത്ഥം. എ
ന്നാൽ ഈ ശ്ലോകസംഖ്യ രണ്ടുപ്രകാരത്തിലായിക്കാണാ
നുണ്ടു്. ഗീതയിൽ അധികവും അനുഷ്ടുപ്ഛന്ദസ്സിലുള്ള
൩൨ അക്ഷരമായ ശ്ലോകങ്ങളാണു് എങ്കിലും മറ്റു പല പൃ
ത്തങ്ങളിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങളും ഇല്ലെന്നില്ല. അങ്ങിനെ പല
തരം പൃത്തത്തിലുംകൂടി കൃത്യമായി ൭൦൦ എണ്ണം ശ്ലോകങ്ങ
ളാണു് ഗീതയിൽ കാണപ്പെടുന്നതു്. ദേവീമാഹാത്മ്യത്തെ
ക്കുറിച്ചു നമുക്കു മറ്റൊരവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കാം. ദേവ
നാഗരം ഗ്രന്ഥാക്ഷരം മലയാളം എന്നീ മൂന്നു ലിപികളിൽ
അച്ചടിച്ച ദേവീമാഹാത്മ്യം പുസ്തകമാണു് ഞാൻ പ്രധാ
നമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ബാങ്കാളിയിലും തിരുക്കിലും
അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങളും കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവയി
ലെ ചാടങ്ങളും അവയുടെ പ്രസാധകന്മാർ ഗ്രന്ഥസംഖ്യ
കുറിക്കുവാൻ ചെയ്ത തിരുമറിയും ഒട്ടുംതന്നെ അശാസ്ത്ര
മായിട്ടുള്ളതല്ല. ദേവീമാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചു് ആദ്യമായി
ത്തന്നെ ഒട്ടധികം പ്രവൃത്തി എടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അ
തു “ദുർഗ്ഗാകല്പം” എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതുമ്പോൾ നിർവ്
ഹിച്ചുകൊള്ളാം. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രകൃതം ഭദ്രകാ

ജീമാഹാത്മ്യമാണ്. ഇതിൽ ൩൨ അക്ഷരം വീതമുള്ള ൭൦൦ ഗ്രന്ഥമാണ് കൃത്യപ്പെടുത്തികാണുന്നത്. ൩൨-ൽ അധികം അക്ഷരമുള്ള പൃത്തം ഇതിൽ വളരെ ഉണ്ട്. അവയിലെ അധികാക്ഷരങ്ങളെ വേറിടേണിത്തിട്ടപ്പെടുത്തി അതിനെ ൩൨-ൽ ഹരിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഒട്ടാകെ ൭൦൦ ഗ്രന്ഥവും മധ്യ അക്ഷരവും ഉള്ളതായി കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം മൂലം ഇതിന്നു മുമ്പ് മതിരാശിയിൽനിന്നു ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിൽ ഒരാൾ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായിട്ടുമാത്രമേ എനിക്കറിവുള്ളൂ. മഹാകവിക്കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു കിളിപ്പാട്ടു തഞ്ജമയും അച്ചടിച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു ഭദ്രോൽപത്തി എന്നും ദാരുകവധം എന്നും വേറെ പേരുകളുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ബ്രഹ്മശ്രീ വാതുക്കൊടുത്ത് ശങ്കരൻ മുത്തവർകളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി ഇതു പകർന്നെടുത്തത്. ഈ വന്ദ്യവയോധികൻ നാല്പതു കൊല്ലമായി മറ്റാതെ ഇതു നിത്യപാരായണം ചെയ്തുവരികയാണ്. കൂടാതെ അദ്ദേഹം നല്ലൊരു വ്യക്തനനുമാണ്. തത്സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ എന്റെ പ്രിയശിഷ്യനും ഭാഗിനേയനുമായ പണ്ഡിതസി. കെ. വാസുദേവശർമ്മാവിന്റെ സഹായ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഈ പകർന്നെടുത്തു കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ട് ഈ കൃത്യം എത്രയോ പരിശുദ്ധമായി സാധിച്ചു എന്നെനിക്കു ചരിതാർത്ഥമയ്യുണ്ട്. അതിന്നുശേഷം മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി ഒത്തുനോക്കി പാഠങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സംസ്കൃതഭാഷാനിദിജ്ഞന്മാരാ

യ മലയാളികളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം എഴുതിചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

കുറുപ്പന്മാർ കളമഴിതി ഭഗവതിക്കു പാട്ടുകഴിക്കുമ്പോഴും മുത്തശ്ശിയാർകാവ് മുല്ലമ്പറമ്പു മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പാനയ്ക്കും ചൊല്ലികേൾക്കാറുള്ള ദാരികവധം ഇതിന്റെ നേർതജ്ജമയല്ലെങ്കിലും മൂലവുമായി അവയ്ക്കു കട്ടേറെ സാമ്യമുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലെ ദാരകൻതന്നെയാണ് മലയാളത്തിലെ ദാരികൻ. പ്രഭാതത്തിലെ മാജ്ജാരൻതന്നെയാണല്ലോ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലെ പൂച്ച. ശങ്കരനെ ചങ്കുവും പാവ്തിയെ പാറുചുമാക്കുന്നേടത് ഉകാരത്തെ ഇകാരമാക്കിയതിൽ അത്രയൊക്കെ പരിഭ്രമിപ്പാനുവകാശമുണ്ടോ. പരമോൽകൃഷ്ടമായ നാരായണനാമം ഉപാധിയുടെ മാലിന്യം നിമിത്തം നാരാണൻ - അത്രതന്നെ വയ്യ - നാണവായിപ്പോകാറില്ല. സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ അനധികാരികൾ ശരിയായി ഉച്ചരിച്ചു നരകത്തിൽചെട്ടു കഷ്ടപ്പെടരുതെന്നു വെച്ചു ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളുടെ പ്രണേതാക്കന്മാർ ആവക ശബ്ദങ്ങളെ കഴിയുന്നതും തകിടം മറിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അയൽഭാഷയായ തമിഴിന്നാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ മറെറല്ലാററിനെക്കാൾ അധികം നിഷ്കൃഷ്ടം. അതൊക്കെ നോക്കുമ്പോൾ മലയാളമാണേ അല്പം ഭേദം. മറ്റുരാജ്യങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ എത്രയോ പണ്ടു കാലംമുതൽക്കുതന്നെ ഇവിടെ ബ്രാഹ്മണേതരന്മാർക്കു സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രവേശവും കയ്യും ആശായ്യമുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്ചര്യസമനകംതന്നെ. അതിരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ പ്രകൃതമായ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യത്തി

ന്ന് എന്താണ് ഇതുവരെ വേണ്ടേടത്തോളം പ്രചാരം സി
 ലിക്കാതിരിപ്പാൻ കാരണം എന്തെന്നാലോചിച്ചു നോ
 കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ ദ്രോഹാചാര്യൻ
 ധാരാളമുണ്ട്. ഒരു കാവ്യവട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ യാ
 തൊരു ദേശവുമില്ല. ഒരു ധർമ്മദൈവമില്ലാതെ കററ ഗൃ
 ഹമെങ്കിലുമില്ല, അതിനെല്ലാം അടിസ്ഥാനവും പ്രധാന
 വുമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഇത്രകാലവും മുടിവെച്ച സംഗതി
 യെക്കുറിച്ച് ചുഴിഞ്ഞാലോചിപ്പാൻ ആർക്കെങ്കിലും സമ
 യവും മനസ്സുമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോഴാണ് ഈ മാഗ്ഗ്ദശിയെ
 കൊണ്ടു ലോകത്തിന്നുണ്ടാവാൻപോകുന്ന ഉപകാരവും
 ആവശ്യവും തുറന്നുകാണുക. ഇങ്ങിനെ ഈ ഉത്തമഗ്ര
 ന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി ദ്രോഹാചാര്യനെ സംബ
 ന്ധിച്ചുള്ള പലതരം സ്മാരങ്ങൾ, മന്ത്രങ്ങൾ, ഉപാസനാ
 വിധികൾ, പുജാവിധി മുതലായതും ചേർത്ത് കാട്ടാകെ
 “കാളീകല്പം” എന്നു പുസ്തകത്തിന്നു നാമകരണം ചെയ്തു
 പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് ഉചിതമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.
 ഇതുപോലെ മറ്റു രണ്ടു സപ്തശതകങ്ങളും പിൻതുടർച്ചയായി
 പ്രകാശിക്കുമെന്നുശംസിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ വക പ്ര
 സിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കെല്ലാമവലംബം മഹാജനസപരൂപി
 യായ ഈശ്വരന്റെ കാരണവും കണമാത്രമാണ്. അതു വേ
 ണ്ടുവണ്ണമുണ്ടായാൽ എനിക്ക് അസാധ്യമായി യാതൊന്നു
 മില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

വാചസ്പതി ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത്.

കാളീകളം .

കാം നമോ ഭദ്രകാളൈ.

കാളീസൂത്രം.

- കാം ഭദ്രകാളി നമസ്കേന്തു ഭദ്രഭാസുരഭൃഷണേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 1
- ത്രിശ്രുലാഗ്രേണ നിഭിദ്യ മഹിഷപ്രാണഹാരിണി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 2
- സുംഭാസുരേന്ദ്രഡംഭാദ്രിസുംഭേദനപരേണഘേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 3
- മേഘഗംഭീരനില്പാനേ ത്രാസിതാസുരസഞ്ചയേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 4
- കാളാബ്ജമേഘകാകാരേ കാളകൂടാശനാത്മജേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 5
- ഭാരുകാസുരകങ്കാളകല്പിതാത്മവിഭൃഷണേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 6
- അമരാതിസംഘാതശോണശോണിതപായിനി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 7
- കൃപാണധാരാസഞ്ചരിന്നസമസ്മാസുരകന്മരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 8
- നിശീമകാലസഞ്ചാതമദഭൈരവനാശിനി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്യാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 9

- അട്ടിപ്പട്ടിക മഹാത്മാ നാട്ടുദുഷ്ടാരിമണ്ഡലേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 10
- ദംഷ്ട്രാകരാളവദനേ നേത്രത്രിതയധാരിണി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 11
- പദപങ്കജചിഷ്ടാരിശോണിന്ദാമൃതലമ്പടേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 12
- ത്രിശ്രദ്ധലണ്ടാചാപേഷകരവാളധരേ വരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 13
- ആരുകല്ലിതകേയുരഹാരന്തപുരമേഖലേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 14
- കീനാശവാസചമരലാനനാമാദിവന്ദിതേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 15
- മജ്ജാശോണിതദിശ്യാഗ്രശ്രദ്ധധൂനനതൽപരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 16
- ഭയങ്കരി മഹാമായേ മഹാദേവനീക്ഷേവിതേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 17
- മഹാസതപ മഹാവിഷ്ണു മഹാശക്തേ മഹേശ്വരി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 18
- സച്ചിന്ദയേ മഹാദേവി സർവ്വഭൂതഹിതപ്രദേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 19
- സർവ്വപരമേ സർവ്വേശി സർവ്വതപഭയങ്കരി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 20
- സർവ്വരക്ഷണസംഹാരക്രിയാപ്രാപാരതൽപരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 21

കല്പാന്തകാലേ സമ്പ്രാപ്തേ സർവ്വസംഹാരകാരിണി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി 22

ഏകേ നിത്യേ പരേ മായേ പ്രകൃതേ പരമേശ്വരി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി 23

ജ്യോതിർമ്മയേ പ്രമാഹീനേ വിശ്വരൂപേചിദാത്മികേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 24

സച്ചിദാനന്ദനിരതേ ബ്രഹ്മരൂപേ നിയമകേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 25

ഭദ്രകാളീസുഖം നിത്യം ഭക്തിപൂർവ്വം പഠേന്നരഃ
ചൈരിണസുൽക്ഷണം തസ്യ നാശം യാന്തി സമുലതഃ. 26

അർച്ചനേ ഹവനേ നിത്യം നമസ്കാരേ പ്രദക്ഷിണേ
ജപൻ മന്ത്രമിമം ദിവ്യം ഫലം പ്രോക്തമവാപ്നോൽ. 27

ഇതി കാളീകല്പേ കാളീസുഖഃ സമാപ്തഃ.

ഭദ്രകാളീയുടെ

അഷ്ടോത്തരശതം.

ഓം ഭദ്രകാളീ തദ്രസുതാ ഭയാനീ ഭവനുശിനി
ശംഭോന്യനസംഭൂതാ ശിവാത്മാനന്ദകാരിണീ. ൧

കാളീ കരാളവദനാ ദംശ്രോഗ്രഭൃകുടീമുഖാ
ചാമുണ്ഡാ ചണ്ഡികാ ചണ്ഡീ ചണ്ഡമുണ്ഡനിഷുഭിനി. ൨

രക്താംഗീ രക്തനയനാ രക്താംബരവിരാജിതാ
രക്തബീജവധോദ്യുക്താ രണഭൂമിനിവാസിനി. ൩

ഗജചർമ്മംഖരധരാ ഭിന്നാഞ്ജനസമപ്രഭാ
 ഭക്തപ്രിയ ഭക്തവശ്യാ ഭക്താനാമഭയങ്കരി. ര
 ദൈരവീ ദൈരവാരായ്യാ മഹാദൈരവപുജിതാ
 ജ്വാലാമുഖീ ഘോരരൂപാ സർവ്വലാഭഭയങ്കരി. ൭
 മണിമഞ്ജീരനിനദാ കിങ്കിണീജാലഭൂഷിതാ
 കുംഭീന്ദ്രകണ്ഡലധരാ കുംഭികുംഭസുനദപതീ. ൩
 നാനാരതവിചിത്രാംഗീ വിദ്യുൽപുഞ്ജസമപ്രഭാ
 ഘോരാട്ടമാസനിനദാ മന്ദമാസാസിധാരിണീ. ൭
 ഇശ്വരീ പുണ്യഭരിതാ സർവ്വശക്തിസ്വരൂപിണീ
 രക്തേശ്വരീ മഹാകാളീ സപ്തമാതൃഗണാധിപാ. ൮
 കരണാചോലഘൃതയാ കാരണ്യാമൃതവർഷിണീ
 കപാലരൂപചർമ്മാസിപാശാങ്കശഘോരയാ. ൯
 ഹരക്രോധാനലജ്വാലാ മഹാരത്നദ്രാരിഭീഷണാ
 ശിവപ്രിയസുതാ സർവ്വ സർവ്വലാഭേശ്വരേശ്വരീ. ൧൦
 നീലാംഭോദനീലാഭോഗകമ്പരീഭാരശോഭിതാ
 ഫലാഫലോദ്ഭവോ സർവ്വസുഭോഗ ഹരകന്യകാ. ൧൧
 ധരാസുരൈസ്സദാ സേവ്യാ സിലഗന്ധാവ്സേവിതാ
 പ്രത്യംഗിരീ ഭൂതയാത്രീ ഭൂതഘ്നീ ഭിന്നദൈരവീ. ൧൨
 നിത്യാനന്ദകരി നിത്യാ ദേവീ ഹൈമവതീ തുഭാ
 കാലാഗ്നിഭദ്രതന്യാ കാളരാത്രിഭയങ്കരി. ൧൩
 മഹാപ്രഭയഗംഭീര മഹാരണ്യനിവാസിനീ
 ജ്ഞാനവിദ്യാ ജ്ഞാനപരാ ജ്ഞാനസമ്പൽപ്രദായിനീ. ൧൪
 വേതാളശിവരാത്രധാ മഹാബലപരാക്രമാ
 കണ്ഠദൃഷ്ടവയോദ്യുക്താ ശിഷ്ട പാലനതപ്തരാ. ൧൫

സവ്മായാപ്രശമനീ ചിത്തവിഭ്രമ്കാരിണീ സവ്മത്രമയീ മാതാ സവ്യാരൂപരൂപിണീ.	൧൩
മഹാചാനമദോന്മത്താ മന്ദഹാസവിലാസിനീ ശ്ശാന്നന്ദത്തനിലയാ ഭൂതപ്രഥമനായികാ.	൧൪
ശ്രീകാശീ ലോകജനനീ മഹാമായാ ഹരിപ്രിയാ സന്ധ്യാക്ക്കോടിസതൃശാ സംസാരഭയനാശിനീ.	൧൫
സവ്സാമ്രാജ്യഫലദാ സവ്ശരത്രചിനാശിനീ ഘടയാംബുജമദ്ധ്യസ്ഥാ ഘടയഗ്രന്ഥിഭേദിനീ.	൧൬
ക്ഷിപ്രപ്രസാദഘടയാ ക്ഷേത്രപാലസമാശ്രയാ സവ്ബാധാപ്രശമനീ സവ്ശോഗചിനാശിനീ.	൧൭
ശങ്കരസ്യാങ്കമാരൂഢാ ശങ്കരസ്യാ ഹിങ്കരവീ സൃഷ്ടേന്ദ്രചഹ്നിനയനാ സവ്ജ്ഞാ സവ്മംഗളാ.	൧൮
അചിന്ത്യരൂപമഹിമാ അനന്താനന്ദവിഗ്രഹാ അഷ്ടോത്തരശതം ദേവ്യാ ഭക്തിമുക്തിഫലപ്രദം.	൧൯

ഇതി ഭദ്രകാള്യഷ്ടോത്തരശതം സമാപ്തം.

നാമാവലി.

- ൧. കാം ഭദ്രകാക്ഷ്യ നമഃ
- ൨. കാം യദ്രസുതായ നമഃ
- ൩. കാം ഭവാണൈ നമഃ
- ൪. കാം ഭവാനാശിണൈ നമഃ
- ൫. കാം ശംഭോന്യനസംഭൂതായ നമഃ
- ൬. കാം ശിവായനൈ നമഃ
- ൭. കാം ഭദ്രനന്ദകാരിണൈ നമഃ
- ൮. കാം കാക്ഷ്യ നമഃ
- ൯. കാം കരാജവദനായ നമഃ
- ൧൦. കാം ദിംഷ്ടാഗ്രഭൂകടീമഖായ നമഃ
- ൧൧. കാം ചാമണ്ഡായ നമഃ
- ൧൨. കാം ചണ്ഡികായ നമഃ
- ൧൩. കാം ചണ്ഡൈ നമഃ
- ൧൪. കാം ചണ്ഡണ്ഡനിഷ്ടിണൈ നമഃ
- ൧൫. കാം രക്താംഭൈ നമഃ

- ൧൬. കാം രക്തന്യാനായ നമഃ
- ൧൭. കാം രക്താംബരാനിരാജിതായ നമഃ
- ൧൮. കാം രക്തബീജപഥോദ്യക്ഷിതായ നമഃ
- ൧൯. കാം രണഭൂമിനിവാസിണൈ നമഃ
- ൨൦. കാം ഗജചന്ദാംബരായ നമഃ
- ൨൧. കാം ദിന്നാഞ്ജനസമുദായ നമഃ
- ൨൨. കാം ഭക്തപ്രിയായ നമഃ
- ൨൩. കാം ഭക്തവർഗ്ഗായ നമഃ
- ൨൪. കാം ഭക്താനാമദേഹൈ നമഃ
- ൨൫. കാം ഭൈരവൈ നമഃ
- ൨൬. കാം ഭൈരവാരാധ്യായ നമഃ
- ൨൭. കാം മാഹാഭൈരവപൂജിതായ നമഃ
- ൨൮. കാം ജ്വാലാമഖൈ നമഃ
- ൨൯. കാം ഘോരരൂപായ നമഃ
- ൩൦. കാം സർവ്വലോകദേഹൈ നമഃ

൩൧. കാം മണിമഞ്ചീരനിനദായ നമഃ
 ൩൨. കാം കിങ്കിണീജാലഭൃഷിതായ നമഃ
 ൩൩. കാം കുന്ദീന്ദ്രകണ്ഡലയരായ നമഃ
 ൩൪. കാം കുന്ദീകുന്ദസ്തനദായ നമഃ
 ൩൫. കാം നാനാരത്നവിത്രായ നമഃ
 ൩൬. കാം വിദ്യുൽപുഞ്ജസമുദായ നമഃ
 ൩൭. കാം ഘോരാദമാസനിനദായ നമഃ
 ൩൮. കാം മന്ദാസായ നമഃ
 ൩൯. കാം അസിധാരിണയ നമഃ
 ൪൦. കാം ഇശ്വരായ നമഃ
 ൪൧. കാം പുണ്യഭരിതായ നമഃ
 ൪൨. കാം സർവ്വകിന്ദ്രായ നമഃ
 ൪൩. കാം രക്ഷിതായ നമഃ
 ൪൪. കാം മഹാകാളയ നമഃ
 ൪൫. കാം സർവ്വമാതുഗണാധിപായ നമഃ

൪൬. കാം കരണലോലായ നമഃ
 ൪൭. കാം കാരുണ്യമൃതവർഷിണയ നമഃ
 ൪൮. കാം കവാലശ്രവണാസിവാശങ്കരയ
 ലായ നമഃ
 ൪൯. കാം ഹരകൃപായ നമഃ
 ൫൦. കാം മഹാരഥായ നമഃ
 ൫൧. കാം അരിഭീഷണയ നമഃ
 ൫൨. കാം ശിവപ്രിയസുതായ നമഃ
 ൫൩. കാം സർവ്വൈ നമഃ
 ൫൪. കാം സർവ്വലോകേശ്വരായ നമഃ
 ൫൫. കാം നീലാംഭോജിനായ നമഃ
 ശോഭിതായ നമഃ
 ൫൬. കാം ഹലാഹലായ നമഃ
 ൫൭. കാം സർവ്വഗായ നമഃ
 ൫൮. കാം ഹരകൃപായ നമഃ

- ഉൻ. കാം ധരനുരൈസ്സേവയ നമഃ
- നൂ൦. കാം സിലഗസവ്സേവിതായ നമഃ
- നൃ൧. കാം പ്രത്യംഗിയൈ നമഃ
- നൃ൨. കാം ഭൃതയാത്രൈ നമഃ
- നൃ൩. കാം ഭൃതൈഷ്വൈ നമഃ
- നൃ൪. കാം ഭിന്നഭൈരവ്യൈ നമഃ
- നൃ൫. കാം നിത്യാനന്ദയൈ നമഃ
- നൃ൬. കാം നിത്യായൈ നമഃ
- നൃ൭. കാം ഹൈമവയൈ ഭേദവ്യൈ നമഃ
- നൃ൮. കാം ശുഭായൈ നമഃ
- നൃ൯. കാം കാലാഗ്നിരൂദ്രതനയായ നമഃ
- ൭൦. കാം കാളരാത്രിഭയങ്കയൈ നമഃ
- ൭൧. കാം മഹാപ്രഭയഗംഭീരായൈ നമഃ
- ൭൨. കാം മഹാരണ്യനിചാസിയൈ നമഃ
- ൭൩. കാം ജ്ഞാനവിദ്യായൈ നമഃ

- ൭൪. കാം ജ്ഞാനചരായൈ നമഃ
- ൭൫. കാം ജ്ഞാനസമ്പൽപ്രദായിയൈ നമഃ
- ൭൬. കാം വേതാളശിവരാത്രധരായൈ നമഃ
- ൭൭. കാം മഹാബലവരാക്രമായൈ നമഃ
- ൭൮. കാം കഷ്ടദുഷ്ടവധോദ്യുക്തായൈ നമഃ
- ൭൯. കാം ശിഷ്ടപാലനത്സരായൈ നമഃ
- ൮൦. കാം സർവ്വായാപ്രശമയൈ നമഃ
- ൮൧. കാം ചിത്തവിഭ്രമകാരിയൈ നമഃ
- ൮൨. കാം സർവ്വമത്രയൈ മാത്രേ നമഃ
- ൮൩. കാം സർവ്വരൂപിയൈ നമഃ
- ൮൪. കാം മഹാപാനമദോന്മത്തായൈ നമഃ
- ൮൫. കാം മന്ദമാസവിപാസിയൈ നമഃ
- ൮൬. കാം ശുശാന്തന്തരിവയായൈ നമഃ
- ൮൭. കാം ഭൃതപ്രഥനായൈ നമഃ
- ൮൮. കാം ഗ്രീംകായൈ നമഃ

നാമാവലി

- പുൻ. കാം ലോകജനത്തെ നമഃ
- ൻ0. കാം മഹാമായായെ നമഃ
- ൻ1. കാം ഹരിപ്രിയായെ നമഃ
- ൻ2. കാം സന്യാർക്കകോടിസദൃശായെ നമഃ
- ൻ3. കാം സംസാരതേനാശിഞ്ഞെ നമഃ
- ൻ4. കാം സർവ്വസാജ്യഘലദായെ നമഃ
- ൻ5. കാം സർവ്വരൂപിനാശിഞ്ഞെ നമഃ
- ൻ6. കാം ഹൃദയാംബുജമധ്യസ്ഥായെ നമഃ
- ൻ7. കാം ഹൃദയഗ്രന്ഥിഭേദിഞ്ഞെ നമഃ
- ൻ8. കാം ക്ഷിപ്രപ്രസാദഹൃദയായെ നമഃ
- ൻ9. കാം ക്ഷേത്രപാലസമാശ്രയായെ നമഃ

- 100. കാം സർവ്വവ്യാധാപ്രശമഞ്ഞെ നമഃ
- 101. കാം സർവ്വദോഷവിനാശിഞ്ഞെ നമഃ
- 102. കാം ശങ്കരസ്യാങ്കമാരൂഢായെ നമഃ
- 103. കാം ശങ്കരസ്യഹിതഃകർമ്മായെ നമഃ
- 104. കാം സൂര്യേന്ദുവഹ്നിനയനായെ നമഃ
- 105. കാം സർവ്വജ്ഞായെ നമഃ
- 106. കാം സർവ്വമംഗളായെ നമഃ
- 107. കാം അചിന്ത്യരൂപമഹിന്ദ്രേ നമഃ
- 108. കാം അനന്താനന്ദവിഗ്രഹായെ നമഃ

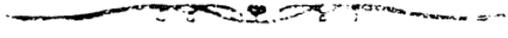

പോരകാവ്യസുകാവലി നമ്പർ ൪.

ഭദ്രാൽപത്തി
അഥവാ

ഭദ്രകാളിമാഹാത്മ്യം.

അഥ പ്രഥമോദ്ധ്യായഃ .

കാംശ്രീ ഭദ്രകാളൈച്ച നമഃ.

ഉടജേ സുഖമാസീന മാക്ക്കണ്ഡയം മഹാമുനീം
പപുച്ഛ പ്രശ്രയാനമശ്ലീവശമ്മഹീസുരഃ .
ശിവശമ്മാ ഉവാച .

ഗോവൻ ഭവതാ പ്രോക്തം ദേവീമാഹാത്മ്യമുത്തമം ।
ശ്രുതം മയാ വിസ്മരതഃ പ്രസന്നം മമ മാനസം । മാഹാ
ത്മ്യം ഭദ്രകാളാശ്ച ശ്രോതുമിച്ഛാമുതഃ പരം .

മാക്ക്കണ്ഡയ ഉവാച .

അഥാതഃ സമ്പ്രവക്ഷ്യാമി ഭദ്രകാള്യഃ സമുദ്ഭവം ।
അതഃശ്രോതാണി ച കർമ്മാണി മന്തഃ ശ്രണു മഹീസുര (൩) ൪

വ്യഖ്യാനം .

യല്ലിലാകല്പിതം വിശ്വമാഭാതീവ വിചിത്രീതം
വല്ലിചാലസ്ഥിതം പായാത്തദസ്തുൽകലദൈവതം .

൧. പണ്ഡിതാലയിൽ സുഖമായിരിക്കുന്ന മാക്ക്കണ്ഡയ
യമഹഷിയോട് ശിവശമ്മാവെന്ന ബ്രാഹ്മണൻ സവിന

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളി മാഹാത്മ്യം ൧൫

ദ്രവ്യ തനയാ സാലപി ഭദ്രകാളീ മഹേശ്വരീ । ഭദ്രായ ജഗതാം ദേവീ യാനി യാനി സനാതനീ (൪) കർമ്മാണി ചക്രേ കല്യാണീ കല്യാണി സുമഹാന്തി ച താനി താനി ശൃണ ശ്രീമൻ ശിവശർമ്മദിജോത്തമ (൫) കാഴ്ചിരന്നാഗ്നി നഗരേ രാജാസീലാർമ്മികോ ബലീ । ചന്ദ്രസേന ഇതി വ്യാരുശ്ച റുവിംബമുഖഃ സുഖീ (൬) സ്വദൈവൈരന്യരന്വിതോ ധന്വീ രമാരൂഢോ മഹാരഥഃ । ദണ്ഡകാരണ്യമാപേദേ മൃഗയാകർമ്മകർമ്മഃ (൭) സിംഹവ്യാജോദിസരപഃനി ഹതപാ ഹതപാ ചരൻ വനേ । ദദർശ പുരന്ദരഃ കഞ്ചിദപല്ലികം ഭൂശമനനതം (൮) തസ്മിന്നതികസ്ഥിതേ മൂഷേഃ ദപൗ ഗജൗ ഗിരി

യം ചോദിച്ചു * ൨. ഹേ ഭഗവൻ! അങ്ങ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും ഉത്തമവുമായ ദേവീമാഹാത്മ്യം ഞാൻ സവിസ്മരം കേട്ടതു നിമിത്തം എനിക്കു മനസ്സമാധാനം കിട്ടി. എന്നാൽ ഇനിമേൽ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യംകൂടെ അരുളിച്ചെയ്യു കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട് * മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു - ൩. ഹേ ബ്രാഹ്മണ! ഭദ്രകാളിയുടെ അവതാരവും അതുതകർമ്മങ്ങളും ഇനിമേൽ പറയാം. കേൾക്കൂ * ൪-൫. മഹാദേവന്റെ പുത്രിയായ ഭദ്രകാളി ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഏതെല്ലാം മഹത്തരകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുവാൻ അതെല്ലാം വിസ്മരിച്ചു പറയാം. ഹേ ശിവശർമ്മൻ മനസ്സീരത്തി കേൾക്കുക * ൬. കാഴ്ചിരത്തിൽ ചന്ദ്രസേനൻ എന്നൊരു രാജാവുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ബാലചാരം ധർമ്മിച്ചനും സുന്ദരനുമായിരുന്നു * ൭. കരുന്നാൾ ആ രാജാവു തേരിൽ കരേറി നായാട്ടിന്നുള്ള കരകുഴത്താടെ സൈന്യസമേതം ദണ്ഡകാരണ്യത്തെ പ്രാപിച്ചു * ൮. സിംഹം വ്യാജം മുതലയാ

സന്നിഭേ | ലോഹശ്രംഖലയാ ബദ്ധ്യാ നിഷ്സാദ ശിലാര
 ലേ (൯) മന്ത്രിഭിസ്സഹിതഃകൈശ്ചിദക്ഷേത്രീവൃണന്നസ്തു
 യിഃ | വിജഹാര ചിരം വീരശ്ചന്ദ്രസേനമഹീപതിഃ (൧൦)
 തസ്തിന്നവസരേ തേ ദപൗ ഗജരാജൗ മദോൽകടൗ | പാദാ
 ഘാതേന വല്ലികമുന്നതം തൽ ബഭഞ്ജതുഃ (൧൧) തതോഭ
 വത്താലതരുപ്രമാണയാ തനുശ്രിയാ കശ്ചന ധൃമധൃദ്രയാ
 പ്രപൃദ്ധുകോപാധികരക്തലോചനഃ കൃതാദ്രമാസഃ പുര
 ഷോതിഭീഷണഃ (൧൨) ദ്വാദ്വാം സ പുഥുദീർഘാദ്വാം കരാ
 ദ്വാം കരിണാവുഭേ | ഗൃഹീത്വാ ഭക്ഷയാമാസ ലീലയാ വി
 ഹസൻ മഘഃ (൧൩) അഭിദ്രാവ് രാജാനം മന്ത്രിണശ്ച
 മഹാബലഃ | തേ ച ഭീതാഃ പലായന്തേ സ ച താനന്വ
 ധാവത (൧൪) സന്ദ്രസ്യാശ്ചന്ദ്രസേനാദ്വാ ധാവന്തോ ദണ്ഡ

ദൃഷ്ട്വഗങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ മ
 ന്വിലായി വലിയൊരു പുറു നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു * അതി
 ന്റെ അടുത്തുനില്ക്കുന്നൊരു മരത്തിന്മേൽ തന്റെ രണ്ടാ
 നുകളെ തളച്ച് രാജാവ് പാറപ്പറത്തിരുന്ന വിശ്രമിച്ചു *
 ൧൦-൧൧. ചന്ദ്രസേനൻ അവിടെ മന്ത്രിമാരോടുംകൂടെ മ
 തിമറന്നു ചുതുകളി മുറുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ ആന
 കൾ പുററിനെ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിയുടച്ചുകളഞ്ഞു *
 ൧൨. അന്നത്തരം ഒരു കരിമ്പനയോളം പൊക്കമുള്ള കുറ
 ത്തിരുന്നൊരു ഭയങ്കരപുരുഷൻ കോപത്താൽ കൺ കല
 ണിമറിഞ്ഞൊടുങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു പുററിന്റെ സമീപത്തിൽ
 പ്രത്യക്ഷനായി * ൧൩-൧൪. അവൻ നീണ്ടുതടിച്ചു ത
 ന്റെ കൈകളെക്കൊണ്ടു ആ രണ്ടാനുകളേയും ഒന്നാ

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ദ്രോണീമാഹാത്മ്യം ൧൭

കേവനേ | സുതീക്ഷ്ണസ്യാശ്രമം പ്രാപ്യ പ്രണേമസും മുനീ
ശ്വരം (൧൭) തമാലോക്യഭയാക്രാന്തം രാജാനം മുനിസത്ത
മഃ | കൃപയാ പരയാവിഷ്ടോ മുനിവചനമബ്രവീൽ (൧൮)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

കതോ ഭവാന്മാഹാരാജ കോയം തപാമനുധാചതി
കതസ്മാചദിയം ഭീതിര്യപ്പന്നാ ബ്രഹ്മഹി തത്പതഃ. ൧൭

രാജാ ഉവാച.

പാഹി പാഹി മഹായോഗിന്നേഷ കശ്ചന പുരുഷഃ |
ഗജാഭ്യാം ഭജ്യമാനാന്തു വല്ലികാഭയമതിതഃ | ഭക്ഷയിതപാ
ഗജേന്ദ്ര ത ഭൂയോസ്സാനഭിധാചതി (൧൮) ഭക്ഷയിഷ്യ
തിനസ്സുചാന്മാഭീഷണവിഗ്രഹഃ | അസ്മാൽ ത്രായസ്വ
നോ ബ്രഹ്മൻ ശരണം തപാമുപസ്ഥിതാൻ (൧൯)

യി പിടിച്ചതിന്ന് രാജാവിനേയും കൂട്ടുകാരേയും നേരിട്ടു.
അവർ പേടിച്ചോടി. അവനവരെ പിൻതുടന്നു * ൧൭.
ചന്ദ്രസേനൻ മുതലായവർ പേടിച്ചു വിറച്ച് ആ കാട്ടിൽ
പലേടത്തും ഓടിക്കിടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സുതീക്ഷ്ണമ
ഹഷ്ടിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ കടന്നുചെന്ന് അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ കാല്പാൽ വീണു * ൧൮. ഭയാക്രാന്തനായ രാജാവി
നെ കണ്ടു ചാടുന്നത്രേതാടെ സുതീക്ഷ്ണൻ ഇപ്രകാരം ചോ
ദിച്ചു * ൧൯. മഹാരാജാവേ! അങ്ങവിടെനിന്നു വരുന്ന?
ഇതാരാണ് അങ്ങ കാട്ടിപ്പിടിച്ചുനാത്? ഈ ഭയത്തിനുള്ള
കാരണമെന്ത്? * രാജാവു പറഞ്ഞു. ൧൯ ഭഗവൻ യോ

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

മാ ഭക്ഷണീമാനവാധീശ മഹാഭൂതാദിതോധുനാ ।
അഹന്തു വാരയാമ്യേനം വിജ്ഞാതം ദിവ്യചക്ഷുഷാ (൨൦)
ഭോ ഭോ മഹാഭൂത മഹാനഭാവ രൂപം ഭദ്രകാളാഃ ഖലു കി
ങ്കരോസി । അജ്ഞാനതോ രാജന് ഇദം കകർമ്മ ക്ഷമസ്വ
ധീമന്നയമഞ്ജലിസ്മേ (൨൧)

മാർക്കണ്ഡേയ ഉവാച.

ഇതി ശ്രുത്വാ സുതീക്ഷ്ണസ്തു മനേച്ഛന്നമുത്തമം । പ്ര
ണമ്യ പ്രയയശ ഭൂതോ ഭദ്രകാളീം പ്രതി ക്ഷണാൽ (൨൨)
പപ്രച്ഛ ചരദ്രസേനസും സുതീക്ഷ്ണം മനീപുംഗവം । കാ
ന്നാമ ഭദ്രകാളീതി ശ്രോതുമിച്ഛാമി തതപതഃ (൨൩) യസ്മാ
സ്തു ഭൂത്യോയമഹോ മഹാബലോ മഹാഗജശ ഭക്ഷയിതും
ക്ഷമാഭവൽ । തസ്മാഃ പ്രഭാവഃ സുമഹാനസംശയം ചരി
ത്രമസ്മാ അഭിധാതുമഹംസി (൨൪) ഇതി ശ്രുത്വാ റൂപഗിരം

ഗീശപര ! രക്ഷിക്കണേ രക്ഷിക്കണേ. എന്റെ ആനക
ളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട പുററിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട
ഈ ഭയങ്കരപുരുഷൻ ആ ആനകളെ തിന്ന് ഇതാ ഞ
ങ്ങളെ പിൻതുടരുന്നു. തീച്ചയായും ഇവൻ ഞങ്ങളെ ആ
സകലം ഭക്ഷിച്ചുകളയും. സ്വാമിൻ! അന്നന്യശരണന്മാ
രായ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ • സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു.
൨൦-൨൧. രാജാവേ! ചോദിക്കേണ്ട. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ
കൊടിച്ചുവന്നത് ഒരു ഭൂതമാണ്. ദിവ്യജ്ഞാനംകൊണ്ടു
നിക്കു കാഴ്ചം മനസ്സിലായി. ഞാനിവിടെ തടുത്തുകൊ
ള്ളാം. അല്പായ മഹാനഭാവനായ മഹാഭൂതമേ! നീ ഭദ്ര

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൯

മനസാലോച്യ വൈ മനഃ | തം ശിഷ്യഗുണസമ്പന്നം
വീക്ഷ്യ വക്ത്രം പ്രചക്രമേ (൨൭)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

അഭിയാസ്യാമി തേ സഖം ചന്ദ്രസേനമഖീപതേ |
ശുഭം ഭദ്രമിദം താവദ്ഭദ്രകാള്യഃ സഭുദ്ഭവം (൨൩) പുരാ
കഥാചിതസഞ്ചാരേ സുരാസുരമഹാമൃഗേ | മൂരാരിഭഗവാനേ
ത്യ സുരാണാം ചക്ഷമാശ്രിതഃ | ചക്രേണ ദാനവാൻ സ
ഖാംശ്ചക്രേ ദലിതമസുകാൻ (൨൪) നിമ്ബുലിതേ തതോ
വംശേ ദാനവാനാമശേഷതഃ | പാതാളേ ശ്രദ്ധമാസീനാ
ശ്ചതസ്ത്രോസുരകന്യകാഃ (൨൮) ശോകാതുരാസുതോണ്യോ

കാളിയുടെ കിങ്കരനാണല്ലോ. രാജാവ് അറിയാതെ
ചെയ്യുപോയ അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കണേ. ഇതാ ഞാൻ
അങ്ങയെ തൊഴുന്നു • മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു. ൨൨-൨൭.
സുതീക്ഷ്ണന്റെ വാക്കു കേട്ടു ഭൂതം അദ്ദേഹത്തെ നമസ്കരി
ച്ചു ഭദ്രകാളീസന്നിധിയിലേക്കു പോയി. അപ്പോൾ ച
ന്ദ്രസേനൻ സുതീക്ഷ്ണനോടു ചോദിച്ചു - ഏതാണീ ഭദ്രകാ
ളി എന്നു പറഞ്ഞത്. വിചരം കേട്ടാൽ കൊള്ളാം. യാ
തൊരു ദേവിയുടെ ഒരു ഭൃത്യനാതന്നെ ആനകളെ പിടി
ച്ചുതിന്നാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ അവളുടെ പ്ര
ഭാവം ഏറക്കൂറെ വലുതാണല്ലോ. അതിനാൽ ഭദ്രകാളീ
മാഹാത്മ്യം വിസ്മരിച്ചുരുൾചെയ്യണേ. ഇപ്രകാരം രാജാ
വിന്റെ വാക്കു കേട്ടു സുതീക്ഷ്ണമഹർഷി മനസ്സുകൊണ്ടാ
ലോചിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഇവൻ ശിഷ്യഗുണസമ്പന്ന
നാണെന്നു കണ്ടതിനാൽ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യത്തെ വിസ്മ
രിച്ചുപറവാനാരംഭിച്ചു •

നും വിചാർച്ച ദ്രവനിശ്ചയാഃ । താസു ദാനവതീ കാചി
 ന്യാ ദാമതീ സതീ (൨൯) ഉദേ അസുരനാർച്ച തേ ഭർത
 മത്യേ പതിവൃതേ । തപസാ ഘോരരൂപേണ ബ്രഹ്മാണഃ
 തോഷയാവഹൈ (൩൦) അസ്സാസ്വസുരനാരിഷ്യ ജീ
 നതീഷ്യ കലക്ഷയഃ । അസുരാണാമഹോ കഷ്ടമിതി സഞ്ച
 ന്ത്യ സതപരേ (൩൧) ഗോകണ്ഠന്നാമ പാശ്യാത്യസ്രാണ്ണ
 സ്യ തടേ തുദേ । ശങ്കരസ്യ മഹാക്ഷേത്രം ശങ്കരം സവ്
 ഹിനാം (൩൨) സവ്ദേവൈസ്സമാജ്ജ്ഞം സവ്ദൈവ തുദേ
 വഹം । സമ്പ്രവിശ്യ തൃതൽ ക്ഷേത്രം സമ്പ്രതീതേ ഇമേ ;

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. റന്യ അല്പയോ ചന്ദ്രസേനമ
 ഹാരാജാവേ! ഭദ്രകാളിയുടെ അവതാരം മുതലായ സകല
 കഥകളേയും ഞാൻ വിസ്മരിച്ചു പറയാം. മനസ്സീരത്തി
 കേട്ടുകൊള്ളുക * ൨൧-൩൧. പണ്ടോരിക്കൽ ഭയങ്കരമാ
 യൊരു ദേവാസുരയുദ്ധമുണ്ടായ കാലത്ത് മഹാവിഷ്ണു ദേവ
 കളുടെ പക്ഷം ചേർന്നു സുദർനചക്രംകൊണ്ട് അസു
 രന്മാരെ മിക്കതും കൊന്നൊടുക്കി. ഇങ്ങിനെ അസുര
 വംശത്തിനു മൂലച്ഛേദം വന്നസമയം നാല് അസുരകന്യ
 കമാർ പേടിച്ചു പാതാളത്തിൽപോയൊളിച്ചു. അതിൽ
 ഒരുവൾക്കു ദാനവതി എന്നും മറ്റൊരാളത്തിക്കു ദാമതീ എ
 ന്നും പേരായിരുന്നു. * ഇവർക്കു ഭർത്താക്കന്മാരെ കിട്ടി. അ
 വരിങ്ങിനെ ആലോചിച്ചുറച്ചു - നോം ജീവിച്ചിരിക്കെ
 അസുരവംശം മുടിഞ്ഞുപോകുന്നത് ഉചിതമല്ല. അതി
 ന്നാൽ ബ്രഹ്മാവിനെക്കുറിച്ചു തപസ്സുചെയ്തതന്നെ *
 ൩൨-൩൩. എന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവർ ചേഗത്തിൽ പടി

ദേ (൩൩) തത്ര തീർത്ഥംഭൂതി സ്താത്പാ തപശ്ചക്രതഃ
 തതഃ | നിദ്രാതന്ദ്രാദിരഹിതേ നിരാഹാരേ നിരാധികേ
 (൩൪) പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യമദ്ധ്യാസ്യാ പഞ്ചേന്ദ്രിയജയോൽക
 ടം | ആരഭേതാം വ്രതം ഘോരമാരാധിതപിതാമഹേ | ച
 ത്യാരിംശദിനാന്വേവം നിന്ത്യതുൽന്ത്യചേഷ്ഠിതേ (൩൫) അ
 മപ്രത്യക്ഷതാം പ്രാപ്തോ ഭഗവാൻ പത്മസംഭവഃ | ഇഷ്ടം
 വരം വരയതാം ഭവത്യാവിത്യഭാഷത (൩൬) പ്രത്യേകം
 പുത്രമക്ഷുദ്രം ദൈത്യവംശവിവർണം | വരയാമാസ്തു
 ശൈതേ വരം വരദതോ വിധേഃ (൩൭) താഭ്യാം ഹിതം
 വരം ദതാ പത്മജന്മാ തിരോഭവൽ | തേ ച പാതാളമാ
 സാദ്യ സ്വഭർത്താരഃ പ്രണേരതുഃ (൩൮) ക്രമേണ തേ ഉദേ

ഞ്ഞാറെ സമദ്രക്കരയിലുള്ള ഗോകണ്ഠക്ഷേത്രത്തെ പ്രാപി
 ച്ച് അവിടെ കോടിതീർത്ഥത്തിൽ സ്നാനഞ്ചെയ്ത് ഉഷണം ഉ
 റക്കവും ആലസ്യവും കളഞ്ഞു പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചു
 പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിലിരുന്ന ബ്രഹ്മദേവനെക്കുറിച്ച് അ
 തിലോരമായ തപസ്സാരംഭിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഒരു മണ്ഡ
 ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ * ൩൬. ബ്രഹ്മാവ് പ്രത്യക്ഷനായി
 ട്, 'നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള വരം ചോദിക്കാം' എന്നുവരോട്
 പറഞ്ഞു * ൩൭. അസുരവംശത്തെ ഭരിക്കത്തക്കവണ്ണം
 മിടക്കുമായി തങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും കാരോ പുത്രന്മാരു
 ണ്കേണമെന്നുവർ ബ്രഹ്മാവിനോടപേക്ഷിച്ചു * ൩൮-
 ൩൯. ബ്രഹ്മാവ് അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള വരം നൽ
 കി മറഞ്ഞു. അവർ തിരികെ പാതാളത്തിൽചെന്നു ത
 ണ്ടുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങി

ഗർഭം ധാരയാമാസതുസ്മൽ | പുണ്യേ തു ദശമേ മാസ
 ഷുവാഃത സുതാവപി (൩൯) ദാനവത്യാഃ സുതോ ജ
 ദാനവോ നാമ നാമതഃ | ദാരുമത്യാസുന്തജ്ഞു ദാരു
 നാമ വീർച്ചവാൻ (൪൦) ഉൽപാതാ ബഹവോ ജാതാ ദാ
 സ്യ തു സംഭവേ ഉൽകാമഖാശ്ശിയാ ഘോരാഷ്ടകൃതു
 രിതോ ദിനം (൪൧) ധൃതിധൃസരിതാ വാതാഃ പ്രവപുശ
 ചംക്രമാഃ | വചഷ്ട റധിരം ഭോഘാഃ പേതുരന്തമപാദഃ
 (൪൨) സസമദ്രാടവീശൈലാ ചകന്വേ ച വസുന്ധ
 രായോപി ഖലു നിവാണാ അഗ്നയശ്യാഗ്നിഹോത്രിഃ
 (൪൩) ക്രമേണ തേ ദാനവദാരകാഹപയേ കമാര
 സമൃദ്ധപാത്തയവന്ത | നിജസ്യ വംശസ്യ വിനാശ
 ഹരിം സുരാംശ്ച മാത്രോപചന്നാദിജജ്ഞതുഃ (൪൪) ബ്രഹ

നെ കറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു ഗർഭമുണ്ടാ
 പത്താംമാസം തികഞ്ഞപ്പോൾ അവർ രണ്ടുപേരും ഒ
 റുണ്ണിയുണ്ടായി * ൪൦. അതിൽ ദാനവതിയുടെ പുത്ര
 ദാനവൻ എന്നും ദാരുമതിയുടെ പുത്രനും ദാരുകൻ എന്ന
 പേരിട്ടു * ൪൧-൪൩. ദാരുകന്റെ ജനനസമയത്തിങ്ക
 പലേ ഭൂന്നിമിത്തങ്ങളുമുണ്ടായി പല ദിക്കിലും വെ
 മ്പുട്ടു കണ്ടു. കാരികൾ കാളിയീട്ടു. ചുഴലിക്കാറ്റു മെ
 ടിചറപ്പിച്ചു വീശി. ചോരമഴ പെയ്തു. ഉത്തമവൃക്ഷങ്ങ
 കടപറിഞ്ഞു വീണു ഭൂകമ്പമുണ്ടായി. അഗ്നിഹോത്രിക
 ടെ ത്രോതാഗ്നി മൂന്നും കേട്ടു * ൪൪. ൪൫. ദാനവനും ദാ
 കനും ക്രമേണ വളന്നു യൗവനം പ്രാപിച്ചതിന്റെ ശ
 ണ്ട് തങ്ങളുടെ വംശം മുടിച്ചുതു വിഷ്ണുവാണെന്നും വരം

നം വരദഞ്ചാപി ശ്രുത്യാ ദാരകദാനവഃ | ഗോകണ്ഠപ്രാ
 പ്യ ഭുങ്ങ്ങ് തപസ്പേപേതിദാരണം (൪൭) ധ്രീഷ്ടേ പഞ്ചാ
 ഗിമല്യസ്മശ്ശിശിരേ വാരിമല്യഗഃ | വഷ്ട്നാപുതദേശ
 ഃസ്ഥാ വാതമാത്രാശനചുതഃ (൪൯) അധശ്ശിരാ പൃഷ്ണശി
 വാവലംഖിതോ മഹാനലോദിതപര്യുമതാപിതഃ | കദാ
 ചിദേകാംബ്രികനഷ്ടയാ ഭൂവം സ്പുശന്നതിഷ്ടച്ച സുനി
 ഷ്ശരാശയഃ (൫൦) തഥാപി ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാ നാസ്യ പ്രത്യ
 ക്ഷതാമഗാൽ | ലോകക്ഷയാ ഭൃഷ്ടോസാവുദ്യുക്തേ ഇതി
 ചിന്തയൻ (൫൧) ബ്രഹ്മണി ക്രോധസംരക്തലോചനോദാ
 രകാസുരഃ | ശിരഃ ചരിതപാ ജ്ജഹോമീതി പാണിനാ ഖൾ
 ഗമാദദേ (൫൨) കണ്ഠം സ്പുശതി ഖൽഗേ തു കണ്ഠാൽ

ഭവാൻ ബ്രഹ്മാവേ ഉള്ള ഏനം അമ്മമാർ പറഞ്ഞു കേട്ട
 റിഞ്ഞു. ദാരകൻ പിന്നീട് ഗോകണ്ഠത്തുചെന്ന് അതി
 തീവ്രമായ തപസ്സാരംഭിച്ചു * ൪൭ ൪൮. ചുട്ട വെയില
 ത്തു പഞ്ചാഗിമല്യത്തിലും രണ്ടത്തുകോച്ചുന്ന കാലത്തു
 വെച്ചുത്തിലും അഹോരാത്രം മഴപെയ്യുമ്പോൾ പുരയ്ക്കു
 വെച്ചിയിലും ഇരുന്ന വായുഭക്ഷണം മാത്രമായി തപംചെയ്യ
 യ്തു. ചിലപ്പോൾ മരത്തിന്മേൽ കയറി കാൽകൊണ്ടു
 കൊമ്പുപിടിച്ചു തലകീഴായിത്തൂങ്ങിനിന്നു താഴെ കത്തി
 ജ്വലിക്കുന്ന തിയിൻറെ പുകയും ജ്വാലയുമേറ്റു ശരീര
 ത്തെ വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചിലസമയം ഒറ്റക്കാലിൻറെ
 പെരുവിലുണിനില്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവൻ ലോകം മു
 ടിക്കുവാനൊരുവെട്ടുകയാണെന്നു കണ്ടു, ഇത്രയ്ക്കായിട്ടും ബ്ര
 ഹ്മാവു പ്രത്യക്ഷനായില്ല * ൪൯-൫൨. ദാരകൻ ബ്രഹ്മ

പതതി ഭൂതലേ | രക്തബിന്ദാവമൈകസ്തിന്നാവിരാസീക്
 പിതാമഹഃ (൫൦) ഉവാച ച മഹാവീരം കണ്ണാണിപതിതേ
 ഭൂവി | ഏകസ്തിൻ രക്തബിന്ദു തേ സഹസ്രമസുരക്ഷഭഃ
 (൫൧) ജനീഷ്യന്തി ഭവന്തുല്യബലവീച്ഛപരാക്രമാഃ | മൽ
 പ്രഭായേന തൽ ബ്രൂഹി കിന്തേ ഭൂയോ വരം ദദേ (൫൨)

ദാരുക ഉവാച.

ദേവാസുരമനുഷ്യാണാമവല്യുതപം പ്രദേഹി മേ | അ
 നിഗ്രാഹ്യോ ഭവീഷ്യാമി ശംഭുവിഷ്ണുപുരന്ദരൈഃ (൫൩) ബ
 ലം നാഗസഹസ്രാണാം ദേഹി ശതഭയങ്കരം | ബ്രഹ്മദണ്ഡ
 ബു മേദേഹി കിഞ്ച യുദ്ധേ ജയായ മേ (൫൪) മായാപതീ
 താമസീ ച ദേവ ദേയേ മന്ത്രദവതേ | ഇത്യേതാനി സമസ്മാ
 നി മഗ്ധം ദേഹി പിതാമഹ (൫൫)

വിനോദ കയർത്ത്, ഞാനെന്റെ കഴുത്തറുത്തു ഹോമിക്ക
 നുണ്ടെന്നറച്ചു വാളെടുത്തു കഴുത്തിൽവെച്ചു മർത്തപ്പോൾ ക
 ര തുള്ളി രക്തം താഴെ വീണു. അതോടുകൂടി ബ്രഹ്മാ പ്ര
 തൃക്ഷനായിട്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു - ഹേ വീര ദാരുക! ഇനി
 മേൽ നിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് ചോര നിവർത്തു വീ
 ണാൽ തുള്ളിക്കായിരംവീതം നിന്നോടൊപ്പം ബലവീച്ഛ
 പരാക്രമശാലികളായ അസുരവീരന്മാരണ്ടാവും. ഇതു
 ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു തന്നെത്താൻ തരുന്ന വരമാണ്.
 ഇനി നിനക്കാവശ്യമുള്ള വരം വേറെ ചോദിക്കാം. അ
 പ്പോൾ ദാരുകൻ പറഞ്ഞു -

൫൩-൫൫. ദേവന്മാർ അസുരന്മാർ മനുഷ്യർ എന്നി
 വരായം എന്നെ കൊല്ലരുത്. എന്നുമാത്രമല്ല ശിപൻ

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

അസ്തു സർവ്വമിദം വീര യദ്ഭൃത്തപമഭിവാഞ്ജരസി | തപ
സാ തവ ഘോരേണ പ്രീതഃ കിന്നദദാമി തേ (൫൬) അഥ
പൃച്ഛാമി ദൈത്യേഭ്യഃ സ്ത്രീഭ്യഃ കിന്ന വൃതസുപയാ | അവധ്യ
തപവരോ യുദ്ധേ കിമിദം വിസ്മൃതം തപയാ (൫൭)

ദാരുക ഉവാച.

അഹോ ഹാസ്യമിദം ബ്രഹ്മൻ കിം വധിഷ്യന്തി മാം
സ്ത്രീയഃ | ദുരക്ഷുപ മാം പലായന്തേ തുലവചുപലാഃ സ്ത്രീ
യഃ (൫൮) ശ്രുത്വാ ദേവോ ഹസിഷ്യന്തി വിധമാണമദം വ
രം | ഏവം വരം ന വാഞ്ജരാമാ വയമേവ ന കേവലം
(൫൯) ബ്രീമന്തോ ദൈത്യക്ഷജാഃ കേപി നേച്ഛന്ത്യമം വ
വിഷ്ണു ഇന്ദ്രൻ എന്നിവർക്കുകൂടി ഞാൻ അവധ്യനായിരിക്ക
ണം. എനിക്ക് പന്തീരായിരം ആനകളുടെ ബലമെന്നാ
യിക്കൂടിയേടത്തോളം ബലമുണ്ടായിരിക്കണം. അതു ശത്രു
ക്കൾക്കു ഭയങ്കരമായിരിക്കുകയും വേണം. അത്രയുമല്ല, എ
നിക്കു യുദ്ധത്തിൽ ജയം സിദ്ധിപ്പാൻവേണ്ടി ബ്രഹ്മദണ്ഡം
തരണം. മായാവതി താമസി എന്നുള്ള രണ്ടു മന്ത്രദേവതക
ളേയും തരണം. ഹേ ബ്രഹ്മൻ! ഇവയെല്ലാമാണ് ഞാനാവ
ശ്യപ്പെടുന്ന വരങ്ങൾ. അതെല്ലാം എനിക്കു കല്പിച്ചുതര
ണേ • ബ്രഹ്മാപു പറഞ്ഞു - ൫൬-൫൭. ഹേ വീര! നീ ഇ
ച്ഛിച്ചു വരമെല്ലാം നിനക്കിതാ തരണം. നിന്റെ ഘോര
തപസ്സുകൊണ്ടു സന്തുഷ്ടനായ ഞാൻ നിനക്കെന്തൊന്നു
തരാതിരിക്കും. എന്നാൽ ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ. യുദ്ധ

രം | അതഃ സ്ത്രീശ്ലോപ്യവദ്യുതപം ന വയം പ്രാർത്ഥയാമ
ഹേ (൩൦)

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

അഹോ ന വദ്യ ഗർവ്വസു ദിവ്യാ സ്ത്രീ തപം വധിഷ്യതി
മന്ത്രേ ന ചോപയോഷ്യാതേ യദേവ ദണ്ഡശ്ച മേ തഥാ.

ദാരക ഉവാച.

ദിവ്യാ വാ മാനുഷീ വാസുത യക്ഷിണീ വാഥ രാക്ഷസീ
ന സ്ത്രീ മാം ശക്തയാജന്തം ഗച്ഛ ഗച്ഛ പിതാമഹ. ൩൧

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതി ഗർവ്വേണ തേനോക്തോ മുദിതോന്തഹിതോ വി
ധിഃ | ദാരകസ്തു തതോ രാജൻ പാതാമുതലമാവിശൽ

ത്തിൽ സ്ത്രീകൾ കൊല്ലരുത് എന്നെന്നുകൊണ്ടു വരിച്ചില്ല. ഇതെന്നേ മറന്നുപോയൊ * അതുകേട്ടു ദാരകൻ പറഞ്ഞു ൧൮-൩൦. ഹേ ബ്രഹ്മൻ; കഷ്ടം ഹാസ്യം പറയുന്നോ. സ്ത്രീകൾക്ക് എന്നെ കൊല്ലുവാൻ കഴിയുമോ. ചപലകളായ സ്ത്രീകൾ എന്നെ കണ്ടാൽ പഞ്ഞിപോലെ പറക്കുമല്ലോ. ഇത്തരത്തിലൊരു വരം ഞാൻ വരിച്ചതായി കേട്ടാൽ ദേവകൾ എന്നെ പരിഹസിക്കും. നാം മാത്രമല്ല; കുറച്ചു നാണമുള്ളവരാരും വിശേഷിച്ചും അസുരവംശത്തിൽ പിറന്ന വീരന്മാർ ഇത്തരം വരം ആഗ്രഹിക്കുകയെ ചെയ്യില്ല. അതിനാൽ സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടെ കൊല്ലരുതെന്നുള്ള വരത്തെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല തീർച്ചതന്നെ * ഇതുകേട്ടു ബ്രഹ്മദേവൻ അരുളിച്ചെയ്തു - ൩൧. കാ | നിന്റെ ഗർവ്വം. ഒരു ദിവ്യസ്ത്രീ നിന്നെ കൊല്ലും. ആ യുദ്ധത്തിൽ ഈ രണ്ടു മന്ത്രങ്ങളും ബ്രഹ്മദണ്ഡം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുമില്ല * അപ്പോൾ ദാരകൻ വെറുത്തുപറഞ്ഞു - ൩൨. ദിവ്യസ്ത്രീയാകട്ടെ മനുഷ്യസ്ത്രീയാ

(നൃന്ദ) പിതൃമാതൃജനം നതപാ പൂർവ്വജ്ഞാപി ദാനവം ।
 വാർത്തമാന്തേതദ്യ ഏതേദ്യോ വരദാനനിബിന്ധനം (നൃശ്)
 വിജ്ഞാപ്യ പ്രീണയാമാസ ബന്ധുവശ്ശമശേഷതഃ । രാജ
 ധാനീവിധാനാത്ഥമാജ്ജയാവ മയാസുരം (നൃമി) ദൈതേയ
 വർകിലീമാൻ മാനശാലീ മയാസുരഃ । പശ്ചിമംഭോനി
 ധേന്വീരേ രാജധാനീമകല്പയൽ (നൃനൃ) ഉത്തംഗഹർമ്മ്യവ
 ഉഭീമണിസൗധപാളീ കേളീവനാളിപുരളീമണിതോരണാ
 ഡ്വ്യാം । സൗഖണ്ണശാലരജതാലയരണ ശാലാകേളീനികേ
 തകനകാട്ടശതാഭിരാമാം (നൃ൭) കാസാരകൃപകമലാ
 കരകേളീശൈലപ്രാസാദഗോപുരനിരന്തരഭ്രമിഭാഗാം ।
 രത്നോപണപ്രപണചതപരചന്ദ്രശാലാം മാണിക്യമന്ദിര
 സഹസ്രമഹാപ്രകാശാം (നൃ൮) മാതംഗശാലഹയശാലമ

കളെ യക്ഷിണിയാകളെ രാക്ഷസിയാകളെ കര വെണ്ണ
 ന്ണെ കൊൽവാൻ കഴികയില്ല. പോട പോ പൊട്ടുബ്രഹ്മാ
 വേ! * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. നൃന്ദ-നൃമി. ഇപ്രകാരം ദാര
 കൻറെ അഹങ്കാരവചനം കേട്ടു സന്തുഷ്ടനായി ബ്രഹ്മാവ്
 മറഞ്ഞു. ഹേ രാജൻ ! അനന്തരം ദാരകനാകളെ പാതാ
 ഉത്തിൽചെന്ന് തൻറെ അച്ഛനമ്മമാരെയും ജ്യേഷ്ഠനായ
 ദാനവനേയും നമസ്കരിച്ചു, തൻറെ സ്ഥിതി അറിയാതെ
 വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവരോട് വരലാഭേത്തക്കുറി
 ച്ചുള്ള വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു ആ വക ബന്ധുക്കളെ ഒ
 ട്ടാകെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. പിന്നെ കര രാജധാനി പണി
 ചെയ്യാൻവേണ്ടി അസുരശിപ്പിയായ മയാസുരനെ വര
 ത്തി * നൃനൃ. ഖുലിമാനായ മയൻ പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്ര

മോ. ജൂൾവാലാഗോശാലജാലഖരശാലവിശാലശോഭാം । ൧
 നാരകനമരിചന്ദന്നസിന്ദു വാരമാകനകേരകഭട്ടീബകളോ
 പചന്നാം (നന്) ആരൂഡന്നഗലതികാഞ്ചിതപുഗമാലാ
 രാജത്തടാമലതടാകശതൈരനാനാം । ഹിന്താലതാലകൃത
 മാലതമാലന്നാഗ പുന്നാഗചമ്പകകരണ്ഡകക്ഷണ്ഡരമ്യം
 (൭൦) പുണ്യേക്ഷകാണ്ഡകളമാവലിരാജരംഭാവജ്ജരകേ
 തകശതാപിഹിതപ്രദേശാം । ദേശാന്തരാഗതവണിഗ്ജ്
 നചാസ്തുവസ്തുക്കസ്തുരികാപരിമളാചിരളാന്തരാളാം (൭൧)
 മാണിക്യവിഭ്രമഹരിന്മണിപുഷ്പരാഗമകിന്ദാദിരണചയ സ
 ണ്ചിതസർവ്വഗഹാം । സഭാഗൃനിദിതപുരന്ദരരാജയാനീം
 ചക്രേ മയസ്സപദി ദാരുകരാജയാനീം (൭൨) ദാരുകസ്സപരീ
 വാരോ മുഹൂന്തേ തുലേക്ഷണേ । പ്രചിവേശ പുരീം രമ്യം
 ഹർത്യാഗ്രം ചാരോഹ സഃ (൭൩) കങ്കണാദ്ദൈരലങ്കാ

ക്കരയിൽ രാജയാനി പണിചെയ്യു. * ൩൭ മുതൽ ൭൨ കൂടി
 ഗ്ലോകംകൊണ്ട് ഈ മരാമത്തിനെ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു—
 ഒരു ചക്രവർത്തിക്കധിവസിപ്പാൻ വേണ്ടത്തക്ക എല്ലാ
 യോഗ്യതകളും ഈ രാജയാനിക്കുണ്ട്. കന്നപോലും കുറ
 വില്ല. വ്യാഖ്യാനവിസ്മരം അത്യുപയുക്തമല്ലെന്നുവെച്ചു
 ചുരുക്കിയതാണ് * ൭൩. ൭൪ ദാരുകനാകളെ തുലേക്ഷ
 ണമയ ഗൃഹപ്രവേശമുഹൂന്തത്തിങ്കൽ തന്റെ പരിചാര
 ത്തോടൊപ്പം ആ രാജയാനിയിൽ കുടിയിരിക്കുകയും ഏ
 ഴ്നിലമാളികയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു. പട്ടു വള
 മുതലായ സമ്മാനം നല്കി മയാസുരനെ സസന്തോഷം
 യാത്രയാക്കിയതിന്റെശേഷം അസുരപ്പുറ കൊട്ടിയറിയി

റൈസ്പോഷ്ഠിതപാ മയാസരം | വിസൃജ്യ ഘോഷയാമാസ
 ഭേദീപടഹദന്ദുദീൻ (൭൪) വിഷ്ണുചക്രയോൽ ശ്രദ്ധം ഗഹപ
 രേഷു മഹീഭൃതാം | നിലീനാ ഭാനവാസ്സുവേ തുശ്രുചർദ്ദന്ദു
 ഭിധപനിം (൭൫) സമ്പ്രഹൃഷ്ടാസ്തുതസ്സുവേ ഗവിതാശ്ച സുര
 ഭൃഹഃ | വിസൃജ്യ ശിരീരസ്രാണി പ്രാപുർഭാരകമന്ദിരം
 (൭൬) മഹാസുരാഃ കോടിസഹസ്രസംഖ്യാസ്സംഘീഭവന്തസ്സു
 ഹ ബാലപുലൈഃ | സമ്പ്രാപ്യ സർവാസുരരാജരാജേ രാജ
 ശ്രിയാ ദാരകമദ്യക്ഷിഞ്ചൻ (൭൭) കേചിത്തസ്രാസുരഭൃത്യ
 സൈനാപത്യമധിഷ്ഠിതാഃ | കേചിത്സാചിവൃമാതസ്ഥഃ സ
 വിത്പമപരേ യയുഃ (൭൮) ബഹുസൈനികസംയുക്തോ
 ദാരണോ ദാരകാസുരഃ | സ്വഗ്നം വിജേതുമദ്യക്തഃ പ്രത
 സ്ഥേ രഥഭാസ്ഥിതഃ (൭൯) വർഗമൽഗരകോദണ്ഡഭി
 സ്ഥിപാലാസ്രശക്തിഭിഃ | മന്യുണ്ഠീശ്രുലചരതുഗദാകന്താ
 സിപദ്ഭിഃ (൮൦) അന്യൈരപ്യായുധൈസ്സീകൈഷ്ണഭാ
 യു. * ൭൪-൭൭. വിഷ്ണുചക്രയം നിമിത്തം അവിടവിടെ
 പവ്തഗുഹകളിലും മറ്റും കാടിയൊളിച്ചു കാലം കഴിച്ചുവ
 ന്ന അനേകം കോടിലക്ഷം അസുരന്മാർ ഈ ചെരുമ്പറ
 കേട്ടു സന്തുഷ്ടന്മാരായി പുറത്തു പുറപ്പെട്ട് സ്ത്രീകൾ കുട്ടി
 കൾ പൂലന്മാർ എന്നിവരോടൊപ്പം ദാരകരാജധാനിയി
 ലെത്തിച്ചേർന്നതിന്റെശേഷം ദാരകനെ സർവാസുരചക്ര
 വർത്തിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു * ൭൮. അതിൽ ചിലർ
 ദാരകന്റെസൈന്യാധിപന്മാരായി. മറ്റു ചിലർ മന്ത്രിമാർ.
 ചിലർ സഖികൾ. ഇങ്ങിനെ അവരവർക്കുതന്നെ തൊഴിലു
 കളിലേപ്പെട്ടു * ൭൮-൮൦. അന്നന്തരം അസംഖ്യം സൈന്യ

സമാനാഗ്രഹാണിഭിഃ | സൈന്യൈസ്സഹമഹാവിരഃപ്രാഹ്
 വാനമരാവതീം (പ്രമ) സമന്തതസ്താമമരാവതീം പുരീമ
 നദേരീരവഭീഷിതാമരാം | രരോധ സക്രോധവിശക്തി
 ക്ഷണഃ ക്ഷണേന ഹസൈന്യൈസ്സഹ ദാരകാസുരഃ (പ്രമ)
 ഇതി ശ്രീ മാർഗ്ഗേന്ധയപുരാണേ ഭദ്രോൽപത്തിപ്രകരണേ

ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ
 പ്രഥമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ദ്വിതീയോദ്ധ്യായഃ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

അഥാഹപയത യുദ്ധായ മഹേന്ദ്രമുസുരോത്തമഃ | മഹേ
 ഞ്രോപി തദാകണ്ഠ്യ കൃശോ യുദ്ധായ സതപഃ(പ)ഘ്നര
 ത്തോടുകൂടെ ഭയങ്കരനായ ദാരകൻ സ്വർഗ്ഗം ജയിപ്പു-
 ന്നൊരങ്ങിപ്പറപ്പെട്ട തേരിൽ കയറി. വാൾ ഇരിമ്പുലയ്ക്കു
 വില്ല് ഭിണ്ഡിപാലം അസ്രം ശക്തി മുസുണ്ണി ശ്രലം പര
 ത്ത ശഭ കന്തം മുതലായ ദിവ്യായുധങ്ങളെ ധരിച്ച് ഭടന്മാ
 രോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്ത് അമരാവതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്ന
 ഉടനെ പെരുമ്പറ മുഴക്കി ദേവന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി ദേവ
 രാജധാനിയുടെ ചുറ്റും അണിയുറപ്പിച്ചു വളഞ്ഞു •

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - മ-൨. അന്നന്തരം ദാരകൻ
 ഇന്ദ്രനെ ചോർക്കുവിളിച്ചു. അതുകേട്ട് ദേവേന്ദ്രനാകട്ടെ

വതം സമാരൂഢ്യ വഭൂപാണിർലാന്തകഃ । ദേവസൈന്യേ
 സ്തമം ഗതാ ദോരീമരയൽകൃധാഃ പരസ്പരജയോത്സാഹ
 മായോധനമജ്ജഭേ (൩) ഗീർ്വ്വാനവീരവരബാണഗണാവ
 കൃത്തദൈത്യപ്രവീരഗജനിഗ്ഗ്ജദാസ്ര വരേഷഃ । ആരജ്യ
 മാനമഭിതോ ബത മേരശ്രംഗമാസ്രാവിധാതുരസഭിശ്രമി
 വാബഭാസേ (൪) ശക്രവജാനലപ്തേഷു തുകൃശിഷ്യജലേ
 ഭയാൽ । സംഭ്രാന്തേ ദാരകോ ബാഭൈജ്ജംഭാന്തകമപോ
 മയൽ (൫) പഞ്ചഭിവിശിഖൈസ്മീകൈസ്സവിവ്യാധാഭവ
 ലഭം । മാതലിം ത്രിഭിരശോപന്ദ്രമച്ചൈഃശ്രവസമഷ്ടഭിഃ (൬)
 ദാരകോ ദാരഭൈരസൈന്യദ്രാനവാരീനധാവയൽ അ
 സ്രാണി താനി മഘവാ വജ്രാഗൗ സമദാഹയൽ (൭) ദാര
 കസ്യ ശിരഃ ഘേത്തും വജമദ്യമ്യവാസവേ । അഭിയാതി
 സ ദൈത്യോപി ബ്രഹ്മദണ്ഡമപാദദേ (൮ ബ്രഹ്മദണ്ഡാൽ

കോപിച്ചു ബലപ്പെട്ട് വജ്രായുധം ധരിച്ച് ഐരാവത
 ത്തിൻ മകളേറി ദേവസൈന്യത്തോടുകൂടിച്ചെന്നു ദാരകാ
 സുരനോടെത്തു * ൩. ൪. അനന്തരം അവിടെവെച്ച്
 അതിഭയങ്കരമായൊരു ദോഷസുരയുദ്ധം നടന്നു. ദേവവീര
 ന്മാരുടെ അസൂയകൊണ്ടു കഴുത്താറുവീഴുന്ന അസുര
 പ്പടയിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടു രക്തപ്രവാഹം കണ്ടാൽ മഹാമേരു
 പർവ്വതം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു കാവിമണ്ണു കലങ്ങി കഴുകിവര
 ന്ന ഒരു നദിയാണെന്നു എന്നു തോന്നത്തക്ക നിലയിലായി
 ത്തീന്നു * ൫-൭. ഇങ്ങിനെ ഇന്ദ്രന്റെ വജ്രാഗ്നിയിൽ അസു
 രസൈന്യം ദഹിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ ദാരകൻ കോപിച്ചു ഭയങ്ക
 രയുദ്ധമാരംഭിച്ചു. ഐരാവതത്തെയും ഉച്ചൈഃശ്രവസ്സിനേ
 യും ദേവന്മാരെയും ശരവർഷം കൊണ്ടോടിച്ചുതുടങ്ങി. * ൮.

സമർദ്ദത്തെ മഹാഭൂതമഹാബലൈഃ | നിജ്ജിതാ
 നിജ്ജരാസ്സുവേ ദുദ്രുവുഃപവിഹലാഃ (൯) ഐരാവതാദവ
 പ്ലത്യ ധാപതി സ്തു പുരന്ദരഃ ദേവൈസ്സുഹാദ്രികഹരാബ്യാ
 വിശ്യാത്ര നീലീനവാൻ (൧൦) പ്ലക്ഷണപസുനി സർവ്വാനി
 വസുന്യാദായ ദാരകഃ | പ്രയയേ കപ്ലകുക്ഷാദീനാജഹാര
 ച സർവ്വഃ (൧൧) ദിയാനി ദ്രുവ്യാതാനി സ്വപുരീമപ
 നീതവാൻ | സ്വയഞ്ച പുരമാവിശ്യാ വിജഹാര യഥാസു
 ഖം (൧൨) അമാത്യൈരസുരശ്രേഷ്ഠൈരസംഖ്യബലസംഘ
 തൈഃ | ദാമകസുപയാമാസ ഭൂവനാനി ചതുർശ (൧൩)
 ഇന്ദ്രസുഹോഷ്മസ്യോപി നിരൂതവ്യാണസ്യ ച | മരതോ
 ധനസ്യോപി ഭദ്രസ്യ ച പദേ പദേ (൧൪) സമാപയാമാസ
 ദൈവതയാനക്തേ ദുഷ്ടാശയാൻ ഖലാൻ | ഭൂമേ ഗോബ്രാ
 ഹണാൻ സർവ്വൻ പീഡയാമാസ കിങ്കരൈഃ (൧൫) യാ

അപ്പോൾ ഇന്ദ്രൻ അസ്രുപ്രയോഗംകൊണ്ടു നിലയില്ലെന്നു
 കണ്ടുദാരകൻറെ ശിരഃമേദനത്തിന്നായി വള്രായുധംകയ്യി
 ലെടുത്തു. അതുകണ്ടു ദാരകൻ ബ്രഹ്മദണ്ഡമെടുത്തോങ്ങി*
 ന്-൧൦. ബ്രഹ്മദണ്ഡത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട മഹാബലപ
 രാക്രമികളായ ഭൂതങ്ങൾ ദേവന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി കാടി
 ചുറ്റുടങ്ങി. ഇന്ദ്രൻ ഐരാവതപ്പാറത്തുനിന്നു ചാടിയോടി
 ദേവകളോടൊപ്പം പർവതഗുഹകളിൽ ചെന്നൊളിച്ചു *
 ൧൧-൧൨. ദാരകനാകട്ടെ കപ്ലകുക്ഷം കാമധേനു ചിന്താ
 മണി മുതലായ ഇന്ദ്രൻവക കൈമുതലെല്ലാമപഹരിച്ചു
 തൻറെ രാജധാനിയിൽ വന്ന് അവിടെ യഥാസുഖം ക്രീ
 ഡിച്ചു * ൧൩-൧൫. ദാരകൻ അസുരസൈന്യത്തെ അയ

ദോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൩൩

ഗാനശേഷാനസുരാ വിജ്ഞാഃ പതിവ്രതാഃ സ്ത്രീഃ പ്രസഭേ
 ന ജഗ്രുഃ | ദേവദിജാനാം ഭവന്നാനി ദേഹുൽനാനി ധാ
 ന്യാന്യാഹരശ്ച തേഷാം (൧൬) അലപദമാംശിച്ഛിദിരേ
 ക്കാദൈഃ സ്വച്ഛോദകാഃ കൂപതദുകവാപ്ഃ | ദൈദൈത
 രപൃച്ഛന്ത മഹാദൃഷ്ടിഭിഃ കൃതാഃ പ്രപാശ്യാപി ഹി ന്നു
 ശേഷാഃ (൧൭) ഗോശാലികാസു ച നിരല്പ്യ ഗന്ധം കലാ
 നി പ്രജ്ജ്യാലമഗ്നിമദിതഃ പരിദീപയന്തഃ | താസ്വന്തരാ
 ഗ്നിപരിദശ്ചതന്തനൃമുനി ക്രോശന്തി വീക്ഷ്യ ജഹസുഃ കൃ
 തഹസുതാളാഃ (൧൮) ഇത്ഥം കർവന്തി ദൈത്യേന്ദ്രകിങ്കരാഃ
 കമ് ദാരണം | ദാരകസ്യാജ്ഞയാ ഭൂമൗ തഥാ സ്വഗ്നേ ര
 സാതല (൧൯) മയസ്യ ദാനവേന്ദ്രസ്യ കന്യാം കമലലോ

ച്ഛ് ലോകമംസകലം വീഡിപ്പിച്ചു. ഇന്ദ്രാദി അക്രമികപാ
 ലകന്മാരേയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി ആ കഴിവിൽ തക്ക അസു
 രന്മാരെ നിയമിച്ചു. പത്തുക്കുടേയും ബ്രാഹ്മണരേയും ഒട്ടാ
 കെ ഉപദ്രവിച്ചു * ൧൬-൧൯. യാഗമെല്ലാം മുടക്കി. പതി
 വ്രതമാരെ ദോഷപ്പെടുത്തി അവരെ ബലാൽകാരേണ
 പിടിച്ചുകെട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു. അമ്പലങ്ങളും മനകളും
 ചുട്ടുപൊട്ടിച്ചു. ബ്രാഹ്മസ്വവും ദേവസ്വവും കൈക്കലാക്കി.
 പെരുവഴിക്കുള്ള തണൽപ്പുഷ്പങ്ങൾ വെട്ടിമറിച്ചു. കിണറു
 കൾ തീർത്ഥങ്ങൾ കുളങ്ങൾമുതലായ നിർമ്മലജലാശയങ്ങളെ
 കല്ലും പാറയും കൊണ്ടിട്ടു തുർത്തു. തണ്ണീർപന്തലുകളും ഉഴ
 ടുപുരകളും ചുട്ടു വെണ്ണീറാക്കി. പത്തുക്കളെ തൊഴുത്തിലിട്ടു
 ടച്ച് പുറത്തു ചുറ്റും തീ കൊടുത്തു. അവ അതിൽകിടന്നു

ചന്നം । മനോദർശിതി വിഖ്യാതാമുപയേമേ സ ദാരകഃ (൨൦)
 മനോ ഹരന്തിം മധുരാംഗകാന്തിഭിമ്നോദരീം താമധിഗ
 മ്യ ദാരകഃ । മനോഭോസ്രാനലതാപിതാശയോ മനോര
 ഗാനാപ ഖലോഖിലാനപി (൨൧) അധരാസവമേതസ്യാഃ
 പിബന്വേവ ദിവാന്ദിശം । സാക്ഷാൽ ദ്രാക്ഷാസവേ താവ
 ദരോചകമവിന്ദത (൨൨) ഉച്ഛരീം മേനകാം രംഭാം ചിത്ര
 ലേഖാം തിലോത്തമാം । അന്യാശ്ചാപ്സരസ്സുഖം ബലാദാ
 ഹൃത്യ ദാരകഃ (൨൩) ചകാര ദാസികാസുസ്യാ മനോദർശ്യാ
 മഹാബലഃ । താലപുന്തേന താ ഏതാം വിജയാമാസുരാസു
 രീം (൨൪) പാദേ സംവാഹയാമാസുദ്ദിവ്യോരനയോരി
 മാഃ । ഉച്ഛിഷ്ടം ഭക്ഷയാമാസുമാജ്ജയാമാസുരജ്ജണം (൨൫)

വെന്തു നിലവളിക്കുന്നതുകേട്ടു കൈകൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഇത്രാ
 ദിയായി ദാരകകിരന്മാർ ഭൂമി പാതാളം സ്വപ്നം എന്നീ
 മൂന്നുലോകത്തും അതികഷ്ടങ്ങളും അതിഭയങ്കരങ്ങളുമായ
 കൊള്ളകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു * ൨൦. ദാരകനാകട്ടെ
 മയാസുരന്റെ പുത്രിയും അതിസുന്ദരിയുമായ മനോദരി
 എന്ന കന്യകയെ വേട്ടു * ൨൧-൨൨. തന്റെ രൂപലാവ
 സ്ത്വംകൊണ്ടു കാണികളുടെ മനസ്സിനെ അപഹരിക്കുന്ന
 ആമനോദരിയെ ഭാഷ്യയായി ലഭിച്ചതോടുകൂടി ദാരകന്റെ
 മനോരഥമെല്ലാം സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. രാവു പകലും ഇവ
 ളുടെ അധരാസവത്തെ പാനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിമി
 ത്തം സാക്ഷാൽ ദ്രാക്ഷാസവത്തിന്നുതന്നെ ഇത്ര മധുരമി
 ല്ലെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി * ൨൩-൨൪. ഉച്ഛരി മേനക രംഭ
 തിയോത്തമ ചിത്രലേഖമുതലായ ദേവസ്ത്രീകളെ ബലമായി

വസിയോജ്വലിതവസ്ത്രാണി മനോഭയാസ്സുരസ്ത്രിയഃ । പ്രക്ഷാ
 ഭ്യ ശോഷയാമാസുഃ സിന്ധാനി സ്വാശ്രയാരിഭിഃ (൨൩)
 അഭ്യംഗം ലേപയന്ത്യസാം സ്താപയാമാസുരംഭസി । ഉ
 ജ്ജോദകേന തൽഗാത്രം ക്ഷാളയാമാസുരാദരാൽ (൨൪) ഹി
 മാംബുദിരദമാ ശീതൈരശീരാഗര്യുപിതൈഃ । പ്രത്യം
 ഗം സേചയാമാസുഃ കസ്തുരീരസരൂഷിതൈഃ (൨൮) ദിവ്യേ
 ന വാസസാ ചൈനാം വാസയാഞ്ചക്രിരേ പുനഃ । തതോ
 ലങ്കാരയാഞ്ചക്രഃ കാഞ്ചീകങ്കണകണ്ഡലൈഃ (൨൯) കാ
 ശ്ചീരകേണ കസ്തുരീരസേന ച മനോദരീം । ഹാലേ തില
 കയാഞ്ചക്രരുച്ഛ്യാദ്യാസ്സുരാംഗനാഃ (൩൦) ഏവമസ്മാ മ
 നോഭയാ ദാസ്യം ഹാസ്മാസ്ഥദം പരം । ചക്രരസ്സസ്യാ
 ദാരകസ്യ വശം ഗതാഃ (൩൧) മനുഷ്യലോകേ മനുജാധി

പിടിച്ചുകെട്ടികൊണ്ടവന്ന് ദാരകൻ ഇവരെ മനോദരി
 യുടെ ദാസ്യവേലയ്ക്കു നിയമിച്ചു. അവർ ഈ അസുരന്മാ
 രിയെ (മനോദരിയെ) ആലവട്ടംകൊണ്ടു വീശി. ഈ ദ
 വന്തിമാരുടെ കാൽ തലോടി. എച്ചിലുണ്ടു. മിററടിച്ചു. മ
 നോദരിയുടെ വിഴിപ്പ് കണ്ണീരോടെ നന്നച്ചിട്ടു പിഴിഞ്ഞു
 ണക്കി. അവളെ എണ്ണതേപ്പിച്ചു ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കുളി
 പ്പിച്ചു. ദിവ്യമായ പട്ടുവസ്ത്രമടുപ്പിച്ചു. പിന്നെ അറഞ്ഞാൾ
 വള തള കണ്ഡലം മുതലായ ആഭരണങ്ങൾ അണിയിച്ചു.
 കസ്തുരി കുങ്കുമം മുതലായതുകൊണ്ടു പൊട്ടു തൊടുവിച്ചു.
 ഇപ്രകാരം ഉച്ഛി മതലായ അസ്സരസ്ത്രീകൾ ദാരക
 ന്റെ കല്പനയ്ക്കു കീഴടങ്ങി തങ്ങൾക്ക് അത്യന്തം അപമാ
 നകരമായ ഈ ദാസ്യവേലയെടുത്തു കാലം കഴിച്ചുവന്നു •

പാനം മമീസുരാണാം പുനരൂജാനാം | തമാന്തുജാ
 നാമപി നിവിശേഷം ബലാഭയം ഹാരയതി സ്തു നാരിഃ
 (൩൧) താസു രൂപവതീണ്ണയാഃ സ്വഭാഷ്യാഃ കൃതയാനയം |
 ഇതരാ ദാസികാശ്ചക്രേ വിക്രോശന്തീരപി പ്രഭൂഃ (൩൩)
 സ്ത്രീസകേതാ മദ്യപായീ ചദ്യുതകൃന്വുഗയാപരഃ | സദാ പ
 രക്ഷവാദന്ധപാരഷ്ട്യന്തപവഹന്മുഹഃ (൩൪) അത്ഥാം
 ശ്ച ഭൂഷയൻ ഭക്തസ്സപ്തവ്യസനയാനഭൂൽ | ദാരകോ ദാര
 ണാരംഭോ ദംഭോദഗ്രോ ദരാഗ്രഹീ (൩൫) മന്ദാരം പാരി
 ജാതഞ്ച സന്താനം കല്പകദൃമം | ഹരിചന്ദനമിത്യേതാൻ
 പഞ്ച ത്രിഭിവപാദപാൻ (൩൬) ഉൽഖായ നന്ദനാരാമാദു

൩൧-൩൩. ഭൂമിയിൽ ബ്രാഹ്മണർ ക്ഷത്രിയന്മാർ വൈശ്യ
 രെന്നിവരടേതെന്നല്ല കണ്ടു പെണ്ണുങ്ങളെയെല്ലാം പിടി
 ചൂകൊണ്ടുപോയി അതിൽ സന്ദർശിച്ചുവരെ ദാരകൻ ത
 രൻറെ വെപ്പാട്ടികളാക്കിവെച്ചു. ബാക്കി പേരെ മനോദരി
 യുടെദാസ്യവേലയ്ക്കും നിയമിച്ചു * ൩൪-൩൫. ഇപ്രകാരം
 സ്ത്രീസേവ മദ്യപാനം ചൂതുകളി നായാട്ട് പരക്ഷദാക്ഷണം ദ
 ണധപാരഷ്ട്യം അത്ഥഭൂഷണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സപ്തവ്യ
 സനവും തികഞ്ഞു. ദാരകൻറെ ആരംഭമെല്ലാം ഭയങ്കര
 മായിരുന്നു. ഡംഭും ദരാഗ്രഹവും കലശലായി * ൩൬-൪൦.
 നന്ദനവനത്തിൽനിന്നു കല്പകമുക്തമാസകലം പഠിച്ചു
 തൻറെ രാജധാനിയുടെ മുറ്റത്തു കൊണ്ടുപന്നു നട്ടുവള
 ത്തി. ഇതിന്നു നന്നപ്പാൻ അപ്പരസ്ത്രീകളെ ശട്ടം ചെയ്തു.
 ഇത്ര പലമോരായ ആ ദിവ്യാംഗനമാർ ദാരകൻറെ കല്പ
 നയ്ക്കു കീഴടങ്ങി ഈ വക ദാസ്യവേലകളെല്ലാം മുറയ്ക്കു നട

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീ മാഹാത്മ്യം ൩൭

പനീയ നിജാം പുലീം | സ്വസ്തിൻ നിവേശയാമാസ നി
ഷ്ടേ നിഷ്പപശ്യാഃ (൩൭) പഞ്ചാനാം ദിവ്യപൃഷ്ണാണാമ
മിതാത്മപ്രദായിനാം ആലവാലാംബുസേകാത്മമ്ഹര
സ്രീസ്സമാദിശൽ (൩൮) അംഭസോ സേചയാമാസഃ കുംഭി
കുംഭകുചാഃ സ്രിയഃ | രംഭോവ്ശീമഖാസ്സയാ ജംഭോസന
വല്ലഭാഃ (൩൯) വിഭോസ്സഭോചയാമാസുരംഭോജഭളലോച
നാഃ | അംഭോധിമഥാനാൽഭൂതാ അംഭോഭിശ്വന്ദനദ്രമാൻ
(൪൦) ഇതി ഭൂവനമശേഷമാത്മവശ്യം സസുരനരോരഗമ
നപഥം പ്രമഥ്നൻ | അരമത സ മനോദരീസമേതോ നിജ
നിലയേ ഖലു ദാരകാസുരേന്ദ്രഃ (൪൧)

ഇതി ശ്രീ മാർക്കണ്ഡേയപുരാണേ ഭദ്രോൽപത്തിപ്ര
കരണേ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ
ദിതീയോദ്ധ്യായഃ.

അഥ തൃതീയോദ്ധ്യായഃ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഏവം പ്രവീഡിതാ രാജൻ ദാരകേണ ദുരാത്മനാ |
ഇദ്രപ്രഭൃതയോ ദേവാ ഉപദേവാശ്ച സർവ്വഃ (൧) ദുരവ

ത്തിക്കൊണ്ടവനും * ൪൧. ഇപ്രകാരം തനിക്കധീനപ്പെട്ട
തായ ത്രൈലോക്യത്തെ മുഴുവനും പ്രതിദിനം ഉപദ്രവിച്ചു
കൊണ്ട ദാരകാസുരൻ തന്റെ രാജധാനിയിൽ മനോദ
രിയോടു കൂടെ സുഖമായി ക്രീഡിച്ചു കാലംകഴിച്ചു *

സ്ഥാമിമാം തന്നൈ വരദായാത്മയോനയേ | വിജ്ഞാപ
 യിതുമദ്വൈകാന്തസ്തുലോകം പ്രപേദിരേ (൨) സനൽകമാര
 മഖ്യാനാമുഷീണാം മദ്ധ്യവർത്തിനം | പത്മവിഷ്ണുസംവിഷ്ണു
 മജ്ജിർദ്ദൃഷ്ടിപങ്കജൈഃ (൩) സംഭാവയന്തമഭിതോ വർത്ത
 മാനാഹ്വമാമനീൻ | ചതുർവിദ്ദൈനവേദാനുചരന്തമപ
 സ്ഥിതഃ (൪) ബ്രഹ്മാണം പ്രണമന്തസ്മേ ഇഷ്ടവസ്തുഷ്ടമാന
 സം | സ്വയംഭൂപം സ്വയംഭൂമിം വാദിവാചാമധീശപരം
 (൫) കിംപ്രയോജനമായാതാ യ്യമിത്യനുയോഗിനം | യോ
 ഗിനം പ്രാഹ്വരിദ്രാദ്യഃ സ്വാമവസ്ഥാമശേഷതഃ (൬)

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

സുതീക്ണ്ണൻ പറഞ്ഞു ൧-൨. ദുഷ്ടബുദ്ധിയായ ദാരു
 കനാൽ മേൽകാണിച്ചപ്രകാരം പീഡിതന്മാരായ ദേവ
 ന്മാരും പളദേവന്മാരും കൂടി വിചരം ബ്രഹ്മാവിനെ ധർ
 മ്പിക്കുവാൻ യേശി സത്യലോകത്തിലെത്തി * ൩-൬. ന
 നൽകമാരാദിമഹർഷിമാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പത്മാസനത്ത്
 ലിരിക്കുന്നവരും എട്ടു തൃക്കണ്ണുകൊണ്ട് അവരെ കടാക്ഷ
 ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും നാലു തിരുമുഖംകൊണ്ടു നാലു
 വേദം മറുകഴിക്കുന്നവനുമായ ബ്രഹ്മാവിനെ ദേവന്മാർ നമ
 സ്കരിക്കുകയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു സുന്തോഷിപ്പിച്ചു. നി
 ണ്ണെല്ലാവരും കൂടി എന്തിനുവേണ്ടിവന്നു എന്നു ചോദിച്ചു
 ബ്രഹ്മാവിനോടു ദേവന്മാർ തങ്ങളുടെ കഷ്ടാവസ്ഥ മഴിവരും
 വിസ്തരിച്ചുണർത്തിച്ചു * ൭-൧൧. ഈ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയാക
 ന്ന ഒരേ പ്രവൃത്തിയിൽ സദാ ഏറ്റെടുക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൩൯

ദേവാ ഉത്സുഃ.

പ്രപഞ്ചസന്ദൈകനിസ്കൃതിഷ്ഠിരപ്രപൃത്തായ നി
മ്ബലചിത്തപൃത്തായ | നമോസ്തു തേ നാകമഹീരസാതലത്രി
ലോകനാമായ നതൈകഖാസ്യവേ (ഐ) കാലദേശക്രമം
യസ്യ വ്യവധാനം ന വിദ്യതേ | സർവ്വജ്ഞായ കിമാവേദ്യം
തസ്മൈ തേ വിശ്വദൃശാനേ (വൃ) തഥാപി ബ്രഹ്മമേ ഹാ
ധിശ്ചാരണോ ദാരകാസുരഃ | സ്വസ്ഥാനാൽഭ്രംശയാഞ്ച
ക്രേ സർവ്വാനഃ സ്വപ്തപൂരപി (൯) ദാസികാഃ കൃതവാനസു
ദാസികാഃ ശൈലകന്ദരഃ | സ്വപ്തപാതാമു ഭൂലോകാനാ
ജഹാര മഹാസുരഃ (൧൦) സത്വഗ്നവസ്തുവഗ്നശ്ച സർവ്വസ്തു
തി തൽപുരേ | വയം മാനുഷധർമ്മാണോ ഭൂതലേ ദുഃഖമാ
സ്മഹേ (൧൧)

നം രാഗദോഷാദി മനോമാലിന്യലേശമില്ലാത്തവനും
രൈത്രലോക്യനാഥനും ആശ്രിതന്മാർക്ക് ഏകഖാസ്യവുമാ
യ നിന്തിരവദിക്ക നമസ്കാരം. അങ്ങയ്ക്കു കാലദേശം നി
മിത്തമായ മറവില്ല. അങ്ങിനെ ലോകാവസ്ഥയെല്ലാം
പ്രത്യക്ഷസാക്ഷിയായി സർവ്വജ്ഞനായ അങ്ങയോടു യാതൊ
ന്നും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും പറയാം.
ഹാ കഷ്ടം ഭയങ്കരനായ ദാരകാസുരൻ ഞങ്ങളെ കട്ടാകെ
അവരവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാട്ടിപ്പായിച്ചു. സ്വ
പ്തസ്മികളെ മുഴുവനും ദാസിമാരാക്കി. ഞങ്ങളിപ്പോൾ ഗു
ഹകളിൽ കളിച്ചു പാർക്കുകയാണ്. രൈത്രലോക്യം മുഴുവനും
അവന്നധീനമായി. സ്വപ്തത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ദിവ്യവസ്തു
കളെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവന്റെ രാജധാനിയിലാണ്.

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

വിദിതം തദിദം സർവം മമസാഹസസംഭവം | അല
മാപതിതായ്മസ്യ പുനശ്ചർമ്മണാ (൧൨) അവച്ഛുരൂ
പോസ്യ വരസ്സമപ്പിതോ മയാ ന ശക്യഃ പ്രതികർത്തമജ
സാ | വചം വ്രജാമോ ഭൂജഗേശശായിനം ജനാദ്ദിനം തോ
ഷയിതും നവൈഃ സുവൈഃ (൧൩) അസ്സാകമീദശീം ദ
സ്ഥാം ദരവസ്ഥാമപസ്ഥിതാം | ശമയിഷ്യതി ശാശ്വേണ
ധന്വീ ധാതീരമാപതിഃ (൧൪)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യക്തവാ വിബുധാൻ ബ്രഹ്മാ സമത്ഥായാബവിഷ്ഠ
രാൽ | ഹംസമാരൂഢ്യ വൈകുണ്ഠം പ്രതസ്ഥേ സഹ നിജ്ജ
രൈഃ (൧൫) ശോഭതദീപമചാഗമ്യ ശേഷപശ്ചകശായി

അങ്ങിപ്പോൾ വേഷച്ഛന്നനാരായി മനുഷ്യരോടൊപ്പം
ഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുകയാണ് * ഇതു കേട്ടു ബ്രഹ്മാ
വു പറഞ്ഞു - ൧൨-൧൪. വിവരമെല്ലാം ഞാനറിഞ്ഞു. ഇ
തെല്ലാം എന്റെ സാഹസംകൊണ്ടുണ്ടായിത്തീർന്നതാണ്.
കഴിഞ്ഞകാഴ്ചത്തെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചി
ട്ടു ഫലമില്ലെല്ലോ. ഇവന്നു ഞാൻ ആരലും കൊല്ലാൻ
നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധമുള്ള വരങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തുപോ
യിരിക്കുന്നു. ഇനി നമുക്കു ഭഗവാൻ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ
സമീപത്തിൽ ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കുകതന്നെ.
ശാശ്വചാണിയും ശ്രീയുടേയും ഭൂമിയുടേയും ഭക്താവുമായ
ഭഗവാൻ നമ്മുടെ ഈ ദരവസ്ഥയ്ക്കു് എന്തെങ്കിലും നിവൃ
ത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരും *

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൪൧

നം | സ്തുതിവാക്യൈർഹാവിഷ്ണും തോഷയാമാസ പത്മഭൂഃ
(൧൬) തസ്മൈ നിവേദയാമാസ വിഷ്ണവേ പ്രഭുവിഷ്ണവേ |
ദാരുകേണ കൃതാം ഖാധാമിദ്രാദീനാം പിതാമഹഃ (൧൭)
തക്തൃപാ ശേഷപശ്ചകാദുത്മാന്യ ഗരുഡധർഷഃ | ആബഭോ
ഷേ കൃപാസാരൈഃ കടാക്ഷേരീക്ഷയൻ സുരാൻ (൧൮)
ശ്രീഭഗവാനുവാച.

ഹേ ബ്രഹ്മൻ ഹേ വലാഹതേ ശുഭ്രതം മമ ഭാഷി
തം | ചരശക്ത്യാവലീപ്ലസ്യ ദാരുകസ്യ നിബഹ്ണേ(൧൯)
അഹമപ്യസമത്ഥോസ്തി തസ്മാൽ കൈലാസപവ്തം | ഗ
ച്ഛന്തു ശങ്കരം ഭൃഷ്ണം ചോതഃ സർ ഏവ ഹി (൨൦) വയമ
പുനരഗച്ഛാമ ഇച്ഛാസമ്പത്തിസിലയേ സംഹാരമുത്തി
രോധസ്യ സംഹാരായ പ്രശന്തതേ (൨൧) യസ്യ യൽ കർമ്മ
നിയതം തസ്യൈവ സുകരം ഹി തൽ | യുഷ്ണാകമാകലീ
ഭാവം ശങ്കരോ ന സഹിഷ്യതേ (൨൨)

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു മരി-൧൮. ബ്രഹ്മാവിഷ്ണിനെ
പറഞ്ഞത് ഉടനെ സ്വസ്ഥമാനത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് ഹം
സചാഹനനായി നടക്കൊണ്ടു. ദേവന്മാർ അവിടുത്തെ
പിൻതുടന്നു. അയാൾ ശോചനരൂപത്തിൽ ചെന്നു ശേഷപ
ശ്ചകശായിയായ വിഷ്ണുഭഗവാനെ സ്തുതിച്ചു സന്തോഷിപ്പി
ച്ചു. ദാരുകൻ നിമിത്തം ഇന്ദ്രാദികൾക്കു വന്നുകൂടിയ സ
ങ്കടാവസ്ഥയെ ബ്രഹ്മാവ് അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. അതു
കേട്ടു ഭഗവാൻ അനന്തശയ്യയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് കാരു
ണ്യാമൃതകടാക്ഷംകൊണ്ട് ഇന്ദ്രാദികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടി
ങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തു ൧൯-൨൨. ഹേ ബ്രഹ്മൻ! ഹേ ഇ

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച:

ഇത്യക്തപാ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവൈനതേയമധിഷ്ഠിതഃ |
 ബ്രഹ്മേന്ദ്രാദ്വൈഷ്ണു മം ഗതപാ സമ്പ്രാപ രജതാചലം(൨൩)
 പാർവതീമങ്കമാരോപ്യ വസന്തമഖിലേശ്വരം | ദദിതുസൂത്ര
 തേ സവേ ശവം സർവ്വജനമവ്യയം (൨൪) ഇന്ദ്രാദയോ മഹാ
 ദേവമംഗൈരജ്യാദിരാഗ്മൻ | അതിഷ്ഠതാം തതശ്ശംഭോർ
 ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണുശ്ച പാർവതോഃ (൨൫) അഥവിജ്ഞാതവൃ
 ത്താനേതേ വിശ്വാനാഥേ മഹേശ്വരേ | ത്രയോ വിചിന്തയാ
 മാസുവിഷ്ണുശംഭുചിതാമഹാഃ (൨൬) കഥങ്കാരമയം പാ
 പോ ദാരകോ ഘാതയിഷ്യതേ | വിശ്വേഷാം വില്ലവോ
 യേന കർമ്മണാ ശാന്തിമേഷ്യതി (൨൭)

വിഷ്ണുഃഊവാച.

കോ വരോണ്യൈ റുശംസായ ബ്രഹ്മൻ ദത്തസുപയാപുരാ
 കിയന്തം കാലമസ്രായുഭവതാ പ്രതിപാദിതം. ൨൮

ഓ ! ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കൂ. വരബലംകൊണ്ടു ഗ
 വിഷ്ണുനായിത്തീർന്നു ദാരകനെ നിഗ്രഹിച്ചാൻ ഞാനും ശ
 ക്തനല്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ കൈലാസത്തിലേക്കു ന
 ടക്കുവിൻ. ഞാനും വരാം. കാഴ്ചം സാധിക്കണ്ടെ. സം
 ഘാരമുത്തിതന്നെയാണ് സംഹാരത്തിന്നു കഴിച്ചുള്ളവൻ.
 അതാതിന്ന് അതാതു പ്രപൃത്തിക്കാരാണ് നല്ലത്. നിങ്ങ
 ടെ പാരവശ്യം കണ്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു സഹിക്കില്ല. ഭ
 ഗവാൻ ശങ്കരനല്ലേ? * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു _ ൨൩ - ൨൭.
 വിഷ്ണുഭഗവാൻ ഇത്രമാത്രം അരുളിച്ചെയ്തു ഗരുഡാഭ്രാഡ
 നായിട്ട് ബ്രഹ്മാവ് ഇന്ദ്രൻ മതലായവരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു

ഭരോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൪൩

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

മയാ ദത്തസ്യാവസാനമായുഷഃ പ്രായ ആഗതം
സ്രീഭൃശ്ചാവച്ഛൃതാ നൈവ ദത്താ തസ്മൈ മയാ പുരം.

വിഷ്ണുരവാച.

തന്വി ശംഭോ മയാ ദൃഷ്ട ഉചായസുസ്യ നിഗ്രഹേ |
സ്രക്ഷ്യാമോ യോഷിതഃ കാശ്ചിദപയമേവാവിളംബിതം
(൩൦) അഹം ഭവാൻ വിരിഞ്ചശ്ച സ്കന്ദ ഇന്ദ്രസ്വഥാ യമഃ |
ഷഡേതേ വയമദ്വൈവ സൃജാമഃ ഷൾകമാരികാഃ (൩൧)
ആയുധാനി ച ദാസ്യാമസ്മാഭ്യോ നാമാനി ച ക്രമാൽ | ദാ
രുകം സംഹരിഷ്യന്തി സഹസൈന്യമിമാ പ്രവം (൩൨)

ടു കൈലാസത്തെ പ്രാപിച്ചു. അവിടെ അവർ ത്രൈ
ലോക്യനാഥനും സർവ്വജ്ഞനും വിനാശരഹിതനുമായ മഹാ
ദേവനെ കണ്ടു. പാവ്നീമങ്കമാരോപ്യ എന്നു പറഞ്ഞതു
കൊണ്ട് ആ സമയം ഭഗവാൻ പ്രസന്നനായിരുന്നു എന്നു
സിദ്ധിച്ചു. ഇന്ദ്രാദിദേവന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ സാക്ഷാഗം
നമസ്കരിച്ചു. ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ഭഗവാന്റെ ഇരുപുറ
ത്തും ഇരുന്നു. അനന്തരം മഹാദേവനു വിവരമെല്ലാം മ
നസ്സിലായി. പിന്നെ അവർ മൂന്നുപേരുംകൂടെ കൂടിയാ
ലോചിച്ചു. ഏതുധിയം ചെല്ലാലാണ് ദാരുകനിഗ്രഹം
സാധിക്കുക. ലോകത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാട് എങ്ങിനെ തീ
രും റവ്യ-൨ൻ. അപ്പോൾ വിഷ്ണു ചോദിച്ചു - മേ ബ്രഹ്മൻ!
അങ്ങ് ഈ ദൃഷ്ടന് എന്തൊരു വരമാണ് കൊടുത്തത് ?
ഇവന് എത്രകണ്ടായുണ്ണുണ്ട് ? ബ്രഹ്മാ ച പറഞ്ഞു -
ഞാൻ ഇവന്നു നിശ്ചയിച്ച ആയുസ്സ് ഏതാണ് അവസാനി
കാറായി. സ്രീകർക്കിവനെ കൊല്ലരുതെന്നുള്ള വരം

ശംഭുരവചം.

സാധു സാധു മഹാവിഷ്ണോ ഭവതാ യദുദീരിതം
മാതൃക്കൾകം വിധാസ്യാമോ ദാദകസ്യ വധായ വൈ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

അഥാദൃശ ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാ സസജ്ജ്വലകാം വരാം
ഗനാം | ബ്രാഹ്മീതി നാമധേയഞ്ച മാതൃസംജ്ഞാഞ്ച ദത്ത
വാൻ (൩൪) മഹേശ്വരീതി വിഖ്യാതാം വിസസജ്ജ മഹേ
ശ്വരഃ | കൗമാരീസംജ്ഞയാ കാഞ്ചിത് കമാരോപി ച സൃ
ഷ്ടവാൻ (൩൫) വൈഷ്ണവീസംജ്ഞയാ വിഷ്ണുവാരാഹീസം
ജ്ഞയാ യമഃ | ഇന്ദ്രാണീസംജ്ഞായന്ദ്രശ്ച സ്രിയസ്വിസ്രസൃ
തോസൃജൻ (൩൬) ഏവം ഹി മാതരോ ജാതാഃ ഷഡേതാ
ഭീമവർച്ചസഃ | സർവ്വവയവസൗന്ദര്യശാലന്ത്യോ ജന്മുലമ്പ
ടാഃ (൩൭) മഹേശ്വരോ മഹാവിഷ്ണുർമാഹാത്മാ സ പിതാ

ഞാനനം കൊടുത്തിട്ടില്ല * അപ്പോൾ വിഷ്ണു പറഞ്ഞു —
൩൦-൩൨. മഹാദേവ! എന്നാലവനെ കൊല്ലാനുള്ള ഉ
പായം കണ്ടുകിട്ടി. ഇനി താമസിക്കരുത്. നമുക്കെല്ലാം
കൂടി കുറെ സ്രീകളെ സൃഷ്ടിക്കാം. ഞാൻ അങ്ങ് ബ്രഹ്മാ
വ് സബ്രഹ്മണ്യൻ ഇന്ദ്രൻ യമൻ എന്നിങ്ങിനെ ആറു
പേർ ഇപ്പോൾ ആറു കമാരികമാരെ സൃഷ്ടിക്കണം. അ
വർക്കു വെച്ചേറെ പേരിടണം. ആയുധങ്ങളും കൊടുക്ക
ണം. എന്നാലവർ തീർച്ചയായും ദാദകനേയും അവന്റെ
പടയേയും കൊന്നൊടുക്കും * ശിവൻ പറഞ്ഞു — ൩൩.
ഹേ വിഷ്ണോ! അങ്ങയുടെ ഉപായം നന്ന് ദാദകനെ
കൊല്ലുവാൻവേണ്ടി ആറു മാതൃക്കളെ നമുക്കു സൃഷ്ടിക്കുക
തന്നെ *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൩൪-൩൯. അന്നന്തരം ക
ന്നാമതു ബ്രഹ്മാവൃതനെ ഒരു കന്യകയെ സൃഷ്ടിച്ചു. അ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീ മാഹാത്മ്യം ൪൫

മഹഃ | ത്രയാസു തത്ര മാതൃഭ്യോ വാഹനാന്യായുധാനി
 ച (൩൧) സ്വചിഹ്നാനി ദദുസുദപൽ സ്കന്ദകാലപുരന്ദ
 രാഃ | സൈനികാംശു ബഹുൻ ദതപാ സാധു സമ്മാന്യ
 മാനിനീഃ | ദാരകാഗാരമദ്ദിശ്യ പ്രേഷയാമാസുരാതു താഃ
 (൩൨) താ മാതരഃ ശ്രദ്ധക്രപാണശക്തിവജ്രാദിനാനായു
 ധപാണിപത്മാഃ | യാനാധിരൂഡാ യയുരാനമന്ത്യസ്സേനാ
 സമേതാ രജതചലേന്ദ്രാൽ (൪൦) പാദാഭിഘാതക്ഷിതിധു
 ളിപാളിഭിസ്സീരസ്സുതാദിത്യമഹാ മഹാചമുഃ | സമേത്യ താം
 ദാരകബാഹുപാലിതാം പുരീമരത്സീദഭിതോ നിരന്തരം
 (൪൧) കോണാഭിഘാതചടഹഃപനിപുരിതാശാരസ്രാണി
 താവദഥ മാതൃബലാനി താനി | സദ്യസ്സമേത്യ സമരായ
 സമാഹപയന്തഃ ക്രോധേന ദാരകമശങ്കമമന്ത്യശരതും
 (൪൨) സൗധോപരി പ്രിയമമാകചകുഭയുഗശാധോപഗ്ര
 വൾക്ക ബ്രാഹ്മീ എന്നു ചേരിട്ടു. മാതൃസംജ്ഞയും കൊടു
 ത്തു. ശിഖൻ മാഹേശ്വരിയേയും, സുബ്രഹ്മണ്യൻ കൗ
 മാരിയേയും, വിഷ്ണു ചൈഷ്ണവിയേയും, യമൻ വാരാഹ
 യേയും ഇന്ദ്രൻ ഇന്ദ്രാണിയേയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പ
 രാക്രമശാലിനികളായ ആറു മാതൃക്കളുണ്ടായി. അവർ
 സൗന്ദര്യവതികളും യുദ്ധത്തിന്നൊരമ്പട്ടവരമായിരുന്നു.
 പിന്നെ മഹേശ്വരൻ മുതലായവർ താന്താങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച
 മാതൃക്കൾക്ക് അനുരൂപമായ ആയുധത്തെയും വാഹന
 ത്തെയും അവരവർതന്നെ കൊടുത്തു. അന്നവധി സൈ
 ന്യത്തെയും ഏല്പാടുചെയ്ത് അവരെ ആശീർവ്വിച്ച് വേഗ
 ത്തിൽ ദാരകരാജധാനിയിലേക്കു യാത്രയാക്കി. ൪൦ ൪൫.

ഡപരിമുഖമതിഃ ശയാനഃ | ദൈതേയരാഡഥ നിശമ്യ
 രണോപഹൃതിം ഭൂതം കമപ്യമുചദേതദവൈതുകാമഃ
 (൪൩) ഭൂതോസാചുത്തരദപാരേ പുരാനിഗ്ഗൃത ദൃഷ്ടുവാൻ |
 മാതൃസൈന്യം മഹാഘോരമായാന്തമഭിതോ ദിശഃ (൪൪)
 ഭീതോ ഭൂതസുതോ ഗതപാ ദാരകായ ന്യവേദയൽ | വേപ
 മാനതനുസാചജ്ജാതഗൽഗദയാ ഗിരാ (൪൫)

ഭൂത ഉവാച.

അത്യാഹിതം മഹാരാജ ജാതമസ്തുകമദ്യ വൈ | അ
 ദൃഷ്ടരൂപാഃ ക്ഷുപാഃ സ്രിയോ യുദ്ധാത്മമാഗതാഃ (൪൬)
 അസംഖ്യബലസംഘാതാസ്സന്നദ്ധാശ്ലസ്രുപാണയഃ | ഉ
 ത്തംഗവാഹന്നരൂഡാ രസന്തി പരിതഃ പുരീം (൪൭)

ആ മാതൃക്കളാകട്ടെ ശ്രദ്ധം വാൾ ശക്തി വളം മുതലായി
 താന്താങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതായ ആയുധം ധരിച്ചു മഹാദേ
 വാദികളെ വന്ദിച്ചു വാഹനമേറി സൈന്യത്തോടുകൂടെ
 കൈലാസത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഗമനവേഗം നിമി
 ത്തം കാൽതട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു ചൊടി ആകാശത്തിൽ പറന്നു
 ആദിത്യമണ്ഡലത്തെ മറച്ചുകൊണ്ടാസേന ചെന്നെത്തി
 ദാരകരാജധാനിക്കു ചുറ്റും വളഞ്ഞു. മാതൃക്കൾ പെരു
 ന്വരമഴക്കി യുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പെട്ടു ദാരകനെ പോക്കുവി
 ളിച്ചു. ഏഴ്നിലമാളികയുടെ മുകളിൽ തന്റെ ഭായ്യയു
 മായി ആലിംഗനചുംബനാദിസുഖമനുഭവിച്ചു മതിമറന്നു
 കാലം കഴിക്കുന്ന ദാരകൻ ഈ പോക്കുവിളി കേട്ടു സമ
 യം ഇതെന്നതാണെന്നറിഞ്ഞുപരുവാനായി കരു ഭൂതനെ
 അയച്ചു. ഭൂതൻ വടക്കെ ഗോപുരവാതിൽ കടന്നുചെന്നു
 നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അതിഭയങ്കരമായിരുന്നു. അ
 വസാനമില്ലാത്ത നിലയിൽ മാതൃസൈന്യം വരുന്നതുക
 ണ്ടു പേടിച്ചുവിറച്ചു ഭൂതൻ മടങ്ങി ദാരകസമീപത്തിൽ
 ചെന്നു തൊണ്ടയിടറിക്കൊണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. (൪൬-൪൭.

ദാരുക ഉവാച.

കിം കിം ബ്രവീഷി യോഷിദ ഭീ രുലം യുദ്ധായ മേ
 പുരം | അഹോ അനാത്മവേദിതപമാസാമന്ദ്രതമന്ദ്രതം
 (൪൮) അസ്തുദാഹൃതസവ്സൈപന്നിസൈപരിദ്രാദിഭിസ്സു
 ദൈഃ | മന്വേ സന്വേഷിതാ ഏതാസ്സബ്രഹ്മാരായ സാബ്ര
 തം (൪൯) മഹാകപാലം സേനാനൃം ബ്രൂഹി ഭൂത മദീരി
 തം | ഷഡിമാ യോഷിതോ ഗതപാ ബാലപാ പാശേന
 തൽഷണം | (൫൦) ദാസീകൃത്യാരിസൈന്യാനാം നാസീ
 രാദാനയ ഭൃതം | സൈന്യാനി ച ധനുർബാണൈവിദ്രാവ
 യ ജവാദിതി (൫൧)

മഹാരാജാവേ ! നമുക്കത്യാപത്തുവന്നുപെട്ടിരിക്കുന്നു. പ
 ണ്ടു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആറു സ്ത്രീകളിതാ യുദ്ധത്തിന്നു വന്നി
 രിക്കുന്നു. അവരാരും ആറു രൂപം. അസംഖ്യം സൈന്യ
 തോടു കൂടെ കരവെട്ട് ആയുധങ്ങളും ധരിച്ച് കൂറൻ
 വാഹനങ്ങളിൽ കയറിവന്നിട്ടിതാ നമ്മുടെ കോട്ട ചുറ്റും
 വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു * അപ്പോൾ ദാരുകൻ പറഞ്ഞു—
 ൪൮-൫൧. എന്തെന്തു പറയുന്നു ? പെണ്ണുങ്ങൾ യുദ്ധത്തി
 ന്നൊരുവെട്ടുവന്നു നമ്മുടെ കോട്ട വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എ
 ന്നോ ? കൊള്ളാം. ഇവരുടെ തന്നെത്താനറിയായ അ
 ത്നരം ! അത്നരം ! ഇന്ദ്രാദികളുടെ സർവ്വപവും നാം
 പിടിച്ചടക്കിയല്ലോ. ഇപ്പോൾ ആ ഇരപ്പാളികൾ പറ
 ഞ്ഞയച്ചു യുദ്ധത്തിന്നു വന്നതായിരിക്കണം ഇപ്പോഴാണു
 തോന്നുന്നു. ഭൂത ? സൈന്യാധിപൻ മഹാകപാലനോടു
 നാം കല്പിച്ചു എന്നു ചെന്നു പറക. നീ വേഗംചെന്നു

സുതീക്ലൂൻ ഉവാച.

ഭൃതസ്തുതദപചസ്തുസൈസ്തു സേനാനൈസ്തു സന്യാവേദ
യൽ | മഹാകപാലസ്തുപുത്രാ മഹാചീരോ മഹാബലഃ
(൧൨) ബഹുപീഠിദ്വൈത്യസേനാഭിരപിതോ ജന്മകൗതുകീ |
തുണ്ണമദ്വൈത്യ കോദണ്ഡീ മാത്യരിദമഭാഷത (൧൩)

മഹാകപാല ഉവാച.

അരോരേ പുരുഷമ്മന്യോ ജന്യായാദ്യാഗതഃ സ്ത്രിയഃ |
സ്വാമിനോ ദാതകസ്യാസ്യ ദാസീഭവിതുമഹം (൧൪) ശക്രാ
ജ്ഞയാ സമ്പ്രതി സമ്പ്രാപിഷ്ഠാ വക്ത്രേഷു കേശേഷു വിക്രാഷ്ട്യ
യുഷ്മാൻ | കാരാഗൃഹേ ലോഹജശ്രംഖലാഭിണ്യുക്താമി ഭോഃ
പശ്യത ഗാ ഇവാഹം (൧൫)

ഈ ത്വര ചെണ്ണുങ്ങളേയും ശത്രുക്കളുടെ കൈനിലയിൽ
നിന്നു പിടിച്ചുകെട്ടി ദാസികളാക്കി ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരി
ക. താമസിക്കരുത്. സൈന്യത്തെ ഞാനൊലിക്കോണ്ടു
യെപ്പെടുത്തി കാടിച്ചേക്കണം *

സുതീക്ലൂൻ പറഞ്ഞു—൧൨. ൧൩. ഭൃതൻ ചെന്നു
സൈന്യാധിപനോടു രാജകല്പന കണക്കാഴിച്ചാതെ അറി
യിച്ചു. അതു കേട്ടു മഹാചീരനും മഹാബലനുമായ മഹാ
കപാലൻ യുദ്ധസന്നദ്ധനായി അനവധി, അസുരപ്പടയോ
ടെ പടപുറപ്പെട്ടു യുദ്ധാങ്കണത്തിൽ ചെന്നു മാതൃക്കളോടി
ങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ൧൪. എടി ! എടി ! ആണുങ്ങളെപ്പോ
ലെ നട്ടിച്ചു യുദ്ധത്തിന്നൊമ്പെടുവന്ന ചെണ്ണുങ്ങളേ !
നിങ്ങൾ എന്റെ സ്വാമിയായ ദാതകമഹാരാജാവിന്റെ
ദാസ്യപ്രപൃത്തിക്കൊരുങ്ങിക്കൊൾവിൻ * ൧൫. ഇന്ദ്രന്റെ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൪൯

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യർത്ഥാ ചാപമാരോപ്യ സന്ധായ ച ശിലീമ
വാൻ | മഹാകപാലസ്മാ മാതൃരദ്യോന ഘൃതികൃയാ (൫൬)
മാതൃസ്മാശ്ശരാവർഷ്ണ ഛാദയാമാസ സൈന്യാപഃ | മാതര
ശ്യാസ്രശസ്രുതഘ്വേഷ്ണനാന്തം പ്രൗപേഥമന് (൫൭)
വൈഷ്ണവീ തു തതോ മാതാ വർഗമദ്യമൃ. പാണിനാ | ക
ണ്ഠാ കണ്ഠമിത്രാണാം ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമപഥമന് (൫൮)
സേനാപതേസ്മസ്യ രഥം സസ്മതം സസൈന്ധവം സധ
ജചക്രകൃദ്ധരം | സഞ്ചണ്ണയന്തോരു ഗദാപ്രഥാമരേമ്
ഹാകപാലം തമപി വ്യഥിംസീൽ (൫൯) സേനാന്താം നി
ഹന്ത തസ്മിൻ സത്രസ്മാസ്സുപാസന്വാഃ | യുദ്ധം കണാൽ

ചൊല്ലിക്കു വന്ന നിങ്ങളെ ഞാൻ തലമുടി ചുറ്റിപ്പിടി
ച്ചിഴച്ചു, കള്ളപ്പുതുക്കളെ ആവയിലിട്ടടയ്ക്കുവോ. ലജയി
ലിൽ ചങ്ങലയ്ക്കിടുന്നുണ്ട്. കണ്ടുകൊൾവിൻ * സുതീ
ക്ഷ്ണാർ പറഞ്ഞു - മഹാകപാലൻ ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു വി
ല്ലെടുത്തു കലശയറ്റി മാതൃക്കളെ ശരാവർഷംകൊണ്ടു മറച്ചു.
അവരാകളെ അസ്രശസ്രസ്മാമംകൊണ്ടു സൈന്യാധിപ
നെ ഉടച്ചു പിട്ടു * ൫൮. വൈഷ്ണവീ വാളെടുത്തു ശത്രുക്കളെ
സ്മൃത്തിലുള്ള കാദാരത്തൻറയും കഴ്ത്തു കണ്ടുകണ്ടമാ
യി കൊത്തിനറുക്കിത്തുടങ്ങി * ൫൯. ആ സേനാപതിയു
ടെ തേർ സ്മതൻ കുതിരകൾ കൊടിമരം ചക്രം മതലായ
രഥാധ്യപന്ദർ ഇതെല്ലാം ഗദകൊണ്ടു രച്ചുതകർത്തതി
ന്റെ ശേഷം ഒടുവിൽ ആ മഹാകപാലനെയും കെ

പലായന ഹതശേഷാ ദിശോ ദശ (൬൦) മാതൃസൈന്യാ
 നി സർവ്വാനി ഗർവാൽ സിംഹധപനിം വ്യധുഃ | തക്രൂതപാ
 ദാരകോ ഭഗ്നം സേനാന്യം നിശ്ചികായ സഃ (൬൧) തത
 സ്സമ്പ്രേഷയാമാസ ദാനവന്നാമ പൂർവ്ജം | ദാരകോ ബഹു
 ഭിസ്സൈന്യൈഃജ്ജന്യായ ജനിതകൃധം (൬൨) തമാപത
 ന്തം സമരായ ദാനവം കരാഞ്ചലോൽഘ്നീതഘോരമൽ
 ഗരം | വിലോക്യ സാക്ഷാദിവ കാലകിങ്കരം ഭയങ്കരം മാ
 തൃഖലാനി തത്രസഃ (൬൩) യുദ്ധമാനമമം വീരം മുൽഗ
 രേണോൽഗതാഗ്നിനാ | മാഹേശ്വരീ ത്രിശ്രലേന വിവ്രാ
 ധ തരസോരസി (൬൪) ത്രിശ്രരണിഭിന്നശരീരഗഹപരത്ര
 യാസഭഃ നിശ്ചിതാ വിഭജിരേ | അജസ്രമാസ്രാണി യ
 ്ഥാജനനാചലാസരോജലാന്യാവിലിതാനി ഗൈരികൈഃ

൬൦. ആ സൈന്യാധിപനെ കൊന്നസമയം ചത്തശേഷി
 ചു അസുരപ്പടയെല്ലാം പേടിച്ചു പത്തുദിക്കും നോക്കി കാ
 ടിത്തുടങ്ങി * ൬൧. മാതൃസൈന്യം ജയാഹങ്കാരത്താൽ
 സിംഹനാദംചെയ്തു. അതുകേട്ടു ദാരകൻ സൈന്യാധി
 പൻ ചത്തുപോയി എന്നുറച്ചു * ൬൨. അന്നന്തരം ദാര
 കൻ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ ദാനവനെ അസുരനെ അ
 നേകം സൈന്യത്തോടുകൂടെ യുദ്ധത്തിന്നയച്ചു * ൬൩.
 സാക്ഷാൽ കാലനെപ്പോലെ കയ്യിൽ ഞരിമ്പുലയ്ക്കു ചുഴ
 റിക്കൊണ്ടു യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങിവരുന്ന ഭയങ്കരനായ
 ആ ദാനവനെ നേരിട്ടു കണ്ടസമയം മാതൃസൈന്യം അ
 ടിപ്പോയി * ൬൪ തീപ്പറക്കുന്ന ഉലയ്ക്കുയെടുത്തു ഘോരയു
 ഘം ചെയ്യുന്ന അവന്റെ മാറിടത്തിൽ മാഹേശ്വരീ ത്രി

ദ്രോൺപത്നീ അഥവാ ദ്രോഹാചാര്യം ൫൧

(൩൭) ഇതി ഭിതിസുതസൈന്യം സൈന്യപാലം തമസ്തം
വിചിതവിവിധജന്യം ദാനവം ദാനവാപ്യം | സമരഭൂമി
നിഹത്യ സൂയമാനാസ്സുരന്മാരെഘരലമലഭത ശോഭാം മാ
തരോ വീതരോഗാഃ (൩൮)

ഇതി ശ്രീ മാർക്കണ്ഡേയപുരാണേ ദ്രോൺപത്നീ
പ്രകർണേ ദ്രോഹാചാര്യ
തൃതീയോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ചതുർത്ഥോദ്ധ്യായഃ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

നിശ്ചയം ദാരുകോ വീരോ നിഹതം നിജപൂർവ്വം | അ
ഹമേവാഹവം കർത്തും വ്രജാമീത്യഭജന്തേ (൧) ദ്വാത്രിംശ
ശ്രവംകൊണ്ടു നല്ലൊരു കത്തുകത്തി * ൩൭. ശ്രീശ്രവ
ത്തിന്റെ മൂന്നു മനയും കന്നായിത്തറച്ചു ദാനവന്റെ മാ
റിടത്തിൽനിന്നു മൂന്നായി പുറപ്പെട്ടൊഴുകുന്ന ചോര ക
ണ്ടാൽ, അജനപർവ്വതത്തിന്മേൽനിന്നു കാവിമണ്ണു കല
ങ്ങി ഒഴുകുന്ന മൂന്നു ചോലയാണോ എന്നുൽപ്രേക്ഷിക്കാവു
ന്നതാണ് * ൩൮. ഇപ്രകാരം അസുരസൈന്യത്തേയും
സേനാധിപനായ മഹാകപാലനേയും പലവിധഭയങ്കരയു
ദ്ധംചെയ്തു ദാനവാസുരനേയും പോർകളത്തിൽവെച്ചു നി
ഗ്രഹിച്ചസമയം ദേവന്മാരാൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ട മാതൃക്കൾ മ
നശ്ശല്യംതീർന്നു പൂർവ്വധികം ശോഭിച്ചു * * *

ന റ ല റ മ ധ്യ റ യ ട .

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു—൧. ദാരുകവീരൻ തന്റെ

താ വാജിദിരമ്പി.തം റഥം താലധപജാ തപ്തസുവണ്ണകൃബ
 രം | ചാചാസ്രവർഗായുധജാതസംഭൃതം സുതോപനീതം
 ഭൃതമാരുരോഹ സഃ (൨) ഉത്താനി.തച്ഛത്രചിചിത്രചാമ
 റൈരൽഹോഷിതസ്വാമിപരാക്രമകൃമൈഃ | ദേരീരവാപു
 റിതദിങ്മുഖൈബ്ബുലൈസ്സമം പ്രതഃസ്ഥ സമരായ ദാരകഃ
 (൩) ലക്ഷാധികൈശ്ച മാതംഗൈരസ്ത്രംഗൈശ്ച തരോ
 ധികൈഃ | സഹസ്രഃകാചിസംഖ്യൈശ്ച പത്തിഭിഃ പരി
 വാരിതഃ (൪) മാതൃണാമനികം ഗതാ സുചീച്യുഹം വി
 ധായ ച | അതിഷ്ഠന്തസ്യ നാസീരേ ധനുരസ്ത്യാല്യ ദാര
 കഃ | ഉവാച കോപസംരക്തനയഃനാദ്യദിഭാവസുഃ (൫)

ദാരക ഉവാച.

ദോഃ സ്രിയോ നിസ്രയാ യുധം യുദ്ധഭോപ കേന

ജ്യേഷ്ഠനായ ദാനവന മാതൃക്കൾ കൊന്നതായറിഞ്ഞതി
 ന്നർശേഷം ഇനി ഞാൻതന്ന യുദ്ധംചെയ്യാനൊരുങ്ങി
 പ്പുറപ്പെട്ടുകുചയാമെന്നു പുളച്ചു * ൨ മുപ്പത്തിരണ്ടു കതി
 ര പുട്ടിക്കെട്ടി സുതൻ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന താലധ
 ജമായ തേരിൽ ദാരകൻ കയറി * ൩ ചൊൻകരംകട
 നിപ്പത്തിപ്പിടിച്ചു ചൊൻചാമർവീശി പെരുമ്പറമുഴക്കി ത
 ണ്ടെട സ്വാമിയുടെ പരാക്രമത്തെ ഉൽഹോഷിച്ചു നട
 ന്നുചൊല്ലുന്ന സൈന്യബലത്തോടുകൂടെ ദാരകൻ യുദ്ധ
 ത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു * ൪. ലക്ഷത്തിലധികം ആനകൾ, അ
 തിലുർമധികം കുതിരകൾ, ആയിരംകോടി കാലാർപ്പട
 കൾ ഇത്രയുണ്ടായിരുന്നു ആ സൈന്യബലം * ൫. ദാര
 കൻ മാതൃക്കൾ നില്ക്കുന്ന പോക്കുത്തിൽചെന്നു സുചി

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൨൩

ഹേതുനാ | സ്പർശപ്യസ്രസ്രാണാം സ്രിയോ നാഹന്തി
 കേവലം (൬) ഭംഗിതാ ഭ്രാമന്യാഭിഃ സ്വസ്ഥാനാന്ത്രിക
 വരകന്ദഃ | ഭിക്ഷാമടന്തോ ഭൂലോകേ ക്ലിച്ഛന്തി സപുരോ
 രാഃ (൭) ശേഷാമതേം | മാ യുയം പ്രയതലേപ കില...
 ലാഃ | മാന്യ ഗച്ഛത വിച്ഛിന്നകന്ധരാഃ കാലമന്ദിരം (൮)
 സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യുക്തവാ ദാരുകന്ദീക്ഷ്ണാനുഗാൻ നതപവ്
 ണഃ | മമോച മാതൃഭദ്രിശ്ച ശതശോഥ സഹസ്രരാഃ (൯)
 ഖാണാസ്മേ മാതൃദേഹേഷു നാചഗാധാ യഥാഹ്വസ | ബ്ര
 ഹ്മദണ്ഡമഥോച്ചണ്ഡം പ്രായുണ്ഠ ഭരജേശ്വരഃ (൧൦) സോ
 പി തൽഗാത്രമപ്രാപ്യ തതോ നിവദൂതേ ഭൃതം | സ്രീഷു ത
 സ്യാപ്രവൃത്തിം യദയോചൽ കപിതോ വിധിഃ (൧൧) ത
 മൈവ മന്ത്രയോജ്യം മം റുമാഹലമജായത | പപ്രച്ഛ ച
 സുരോ മാതൃസ്താസാം നാമ ച ജന്മ ച (൧൨)

വ്യംഹരപ്പിച്ചു. അവൻ വില്ലെടുത്തു കലച്ചു കോവ
 ത്താൽ കലങ്ങിമറിഞ്ഞ കണ്ണിൽനിന്നു തീപ്പൊരി പറപ്പി
 ച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു — ൬- യു. എടി സ്രീകളേ!
 നിങ്ങളെന്തിനാണിങ്ങിനെ നാണംകൂടാതെ യുദ്ധംചെയ്യ
 ന്നത് ? സ്രീകൾക്ക് അസൂരസ്രുങ്ങളെ ഞ്ഞാൻചോലും
 പാടില്ല. ദേവകളേയും അവരുടെ കൂട്ടുകാരേയും നാം
 ഭൂരത്താട്ടിപ്പായിച്ചു. അവരിപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ തെങ്ങിന
 ടന്നു കഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. നിങ്ങൾ അബലമാരാകുന്നു. അ
 വർഷംവണ്ടിയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പ്രയത്നം നിഷ്ഫലമാ
 ണ്. കഴിഞ്ഞൊരു കാലപ്പുരിയിലേക്കു പോകേണ്ട, അതാ
 ണ് നല്ലത് * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൯-൧൨. ഇത്രമാ

മാതര ഉഴച്ചു.

ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശാനാം സ്കന്ദസ്യ ച യമസ്യ ച |
ഇന്ദ്രസ്യ ച വയം സാക്ഷാച്ഛക്തിരൂപാസ്സതാ ഇമാഃ (൧൩)
അസ്യാൻ യതഃ സ്ത്രീരപി ചേലാരശക്തീന്നിഹന്തുമാജശ ക
ഥമീശിക്കേ തപഃ | വയന്തു ഹന്തും സമരേ ഭവന്തം ജഗൽ
ദ്രഹം പാപിനമീമഹേ ച (൧൪)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

തസ്മൈ ത്വയാ ദാരകസ്താവദാരുണഃ ക്രോധമൂർച്ഛിതഃ |

ത്രം പറഞ്ഞു ദാരകൻ മാതൃകളുടെ നേരെ അനവധി ശ
രമെയ്യ. എന്നാൽ അതൊന്നും അവരുടെ മേൽ തറച്ചി
ല്ല. അപ്പോൾ ബ്രഹ്മദണ്ഡമെടുത്തതിങ്ങു. അത് അവ
രുടെ ശക്തി തൊടാതെ മടങ്ങി. വരദാനാവസരത്തി
ന്റെ കടുവിൽ ദാരകന്റെ അഹംഭാവം നിമിത്തം കവി
തന്നായ ബ്രഹ്മാവ് ഇതു സ്ത്രീകളുടെ നേരെ ഫലിക്കില്ല
ന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പിന്നെ മന്ത്രശക്തി നോക്കി.
അതും പൃഥ്വീപലമായിക്കണ്ടപ്പോൾ ദാരകൻ ഇവരുടെ
ഉൽപത്തിയും പേരും ചോദിച്ചു * അതിന്നു മാതൃകൾ മ
റുപടിപറഞ്ഞു - ൧൩-൧൪. ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരൻ
സുബ്രഹ്മണ്യൻ യമൻ ഇന്ദ്രൻ ഇവരുടെ സാക്ഷാൽ ശ
ക്തിസ്വരൂപിണികളായ പുത്രിമാരാണ് ഞങ്ങൾ. ഇങ്ങി
നെ ഭയങ്കരശക്തികളായ ഞങ്ങളെ എങ്ങിനെ നിന്നക്ക
യുദ്ധത്തിൽ കൊൽവാൻ കഴിയും ? നീ ജഗൽദ്രോഹിയും
പാപിയുമാകനിമിത്തം ഞങ്ങൾക്കു നിന്നെ കൊൽവാൻ
കഴിയുന്നതാണു *

മായയാമുഖ്യധർമ്മശ്യാമീത്യഗ്രം യുദ്ധം പ്രചക്രമേ (൧൫) ജപലന്തിം ശക്തിമാദായ കൗമാരീം പ്രജഹാര സഃ | മാഹേശ്വരീ ത്രിശൂലേന ശക്തിമേതാമഖണ്ഡായൽ (൧൬) വാരാഹീം മണ്ഡലാഗ്രേണ വിവ്യാധ യുധി ദാരകഃ | ഇന്ദ്രാണീ തച്ച വജ്രേണ മണ്ഡലാഗ്രമഖണ്ഡായൽ (൧൭) മായാബലേന ബഹു യക്ഷപിശാചരക്ഷഃപക്ഷിപ്രജോരഗതരക്ഷഗണാനി സൃഷ്ട്വാ | തൈരൽകടാട്ടഹസിതൈരതിഹോരരൂപൈരായോധയച്ചിരമസാവസുരാധിരാജഃ (൧൮) മാഹേശ്വരീ ഹാലവിലോചനാഗൗ മായാമയാംസ്മാനവിലാൻ ദദാഹ | ത്രിശൂലമാദായ ച ദാരകസ്യ ഗജാന്തരാജേ പ്രജഹാര ചാസൗ (൧൯) ശൂലക്ഷതാത്തസ്യ തു കണ്ഠനാളാൽ പപാത ഭൂമാവഥ രക്തബിന്ദുഃ | തസ്മാത്സഹസ്രം ദനുജാധി

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു ൧൫ ൧൮. അതുകേട്ടു ദാരകൻ കോപാസനനായിട്ട്, മായകൊണ്ടിവരെ കൊല്ലാമെന്നു ചുട്ട് ഭയങ്കരമായ യുദ്ധമാരംഭിച്ചു. തിളുതിളങ്ങുന്നൊരു ശക്തിയെടുത്തു കൗമാരിയെ പ്രഹരിച്ചു. അതുകണ്ടു മാഹേശ്വരി ത്രിശൂലംകൊണ്ട് ആ ശക്തിയെ ഖണ്ഡിച്ചു. വാരാഹീയുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ച മണ്ഡലാഗ്രത്തെ ഇന്ദ്രാണി വലംകൊണ്ടു മുറിച്ചു. പിന്നെ ദാരകൻ മായാബലംകൊണ്ട് അനവധി യക്ഷന്മാർ പിശാചുക്കൾ രാക്ഷസന്മാർ പക്ഷികൾ പാമ്പുകൾ പുലികൾ മുതലായവയെ സൃഷ്ടിച്ചു് അവരെക്കൊണ്ടു വളരുന്നേരം യുദ്ധം നടത്തി * ൧൯. മാഹേശ്വരി തന്റെ മൂന്നാം തൃക്കണ്ണു മിഴിച്ചു് ഈ മായാസൃഷ്ടിയെ മുഴുവൻ ദഹിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. ഉ

രാജാഃ സംജ്ഞിരേ പവ്തസന്നികാശാഃ (൨൦) ദ്വിതീയേ
 രക്തഖിന്ദശ്ച പചാത ധരണീതലേ | തന്യാദപി സമുദ്
 ഭൃതാഃ സഹസ്രമസുരേശ്വരാഃ (൨൧) തൃതിയാച്ച ചതുർത്ഥ
 ച പഞ്ചമാച്ചാസ്രനിന്ദുതഃ | സഹസ്രമസുരാധീശാഃ ഉ
 ത്ത്രൈകമപജ്ജ്ഞിരേ (൨൨) ഷഷ്ഠാച്ച സപ്തമാച്ചാസന്നക്രമ
 ന്നവമാദപി | ദശമാച്ചേതി ദൈദൃത്യദ്രാ അയുതം തത്രഃ
 ജ്ഞിരേ (൨൩) ഏവം ബിന്ദുശതാല്പക്ഷമാസുരം സംഘഃ
 യഥിതം | യുദ്ധാർത്ഥമദ്വൃതം ദുഷ്ടപാബ്രാഹ്മീ വചനമബ്ര
 വീൽ (൨൪)

ബ്രാഹ്മീ ഉവാച.

ശുണ വൈഷ്ണവി കരമാര വാരാഹീന്ദ്രാണി ശാഭ
 വി | മൽപിതൃർബ്രഹ്മദേവസ്യ വശേണാൽപാദിതാനിമാൻ
 (൨൫) അസുരാനസിതാകാരാനന്തകാന്തപരാനിവചയം ന
 ശക്തോ രേലുമസ്രശസ്രശഘഭീഷണാൻ (൨൬) ശച്ഛാമ
 സുപരിതന്തന്യാൽ പ്രച്ഛന്നം കപാദി വർത്തിതം | അന്യഥാ
 സ്താൻ ഹനിക്കൃന്തി വരശക്ത്യാ മഹാസുരഃ (൨൭) മായാ

ടനെ ശ്രദ്ധംകൊണ്ടു ഭാദകൻ്റെ കഴിഞ്ഞിലൊരു കുത്തു
 കൊടുത്തു * ൨൦-൨൪. ശ്രദ്ധംകൊണ്ടു മുറിഞ്ഞ മറയിൽ
 നിന്ന് കരതുള്ളി ചോര നിലത്തു വീണപ്പോൾ അയിരും
 അസുരന്മാരങ്ങായി. ചിന്നെ രണ്ടാം തുള്ളിക്കൊരായിരം
 മൂന്നാം തുള്ളിക്കൊരായിരം ഇങ്ങിനെ കയറിയയറി നൂറു
 തുള്ളി വീണപ്പോഴേക്കും കണക്കുവെടി ലക്ഷം അസുരന്മാർ
 പൊട്ടിപ്പറപ്പെട്ടു. അവരെന്നാകെ യുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പെ
 ട്ടു കണ്ടപ്പോൾ ബ്രാഹ്മീ പറഞ്ഞു. ൨൫-൨൮. വൈഷ്ണവി

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം 86

ഖലേന ജനിതാനസുരേണ പൂർവ്വം രക്ഷസുരക്ഷുഹരിപ
ക്ഷിഭ്രജംഗയക്ഷാൻ | മാഹേശ്വരി തപമദഹോ നിടിലാക്ഷി
വഹന്ത രചേതയാപ്യസുരസൈന്യമിദന്നവദ്യം (൨൮)
സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്ഥം നിശ്ചിത്യ താസ്സർവാ മാതരസ്സമരാജ്ഞാൽ
പലായ്യ ശംഭ്രൈശ്ചസ്യ പ്രാഗുദീപ്യാം ദിശി കപചിൽ.
നിരീനാ ഗുൽമിനീഗുൽമേ ശ്രദ്ധാം തസ്ഥുഭ്യോകലാഃ
ദാരുകന്തു ഹസന്നശ്ചൈരമാതൃാനിദമബ്രവീൽ. ൩൦
ദാരുക ഉവാച.

വിദുതാ മാതരോ ഭിരോ ദൃഷ്ട്വാ മദ്രക്തജാൻ ഭടാൻ
മതലായവരോ! കേൾക്കുവിൻ. എന്റെ അച്ഛനായ ബ്രഹ്മ
ദോന്റെ വരവലംകൊണ്ടുണ്ടായവരാണ് ഇവർ. കറുത്തി
രുണ്ട് അന്തകതുല്യന്മാരായ ഈ അസുരഭടന്മാരെ തടുത്തു
നിന്നുവാൻപോലും നമുക്കു കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടു നമു
ക്കിപ്പോൾ എവിടെ എങ്കിലും കളിച്ചു പോയ്ക്കളകതന്നെ
അല്ലെങ്കിൽ വരശക്തി നിമിത്തം ഇവർ നമ്മെ കൊന്നു
കളയും. ഇതിന്നു മുമ്പു മായംബലത്താൽ സൃഷ്ടിച്ച യക്ഷരാ
ക്ഷസാദികളെ ഹേ മാഹേശ്വരി! നീ ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു.
അതുപോലെ ഈ അസുരസൈന്യത്തെ കൊൽവാൻ നി
നക്കും കഴികയില്ല * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൨൯-൩൦.
എന്നാറു് മാതൃക്കളെല്ലാം ആ യുദ്ധഭൂമിയിൽ നിന്നൊളി
ച്ചോടി കൈലാസത്തിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗ
കാട്ടിൽ പേടിച്ചുരുമറിയാത്തവിയും പാത്തു. ദാരുകൻ

൮ *

ലക്ഷാധികാനിമാൻ കത്ര പ്രേഷയാമോ മഹാസുരാൻ.
അമാത്യാ ഉച്ചുഃ.

കത്രാനൃത്ര പ്രേഷയാമഃ പ്രചീരാനരൈശ്ശൃകാ
രക്തബിന്ദുപ്രസൂതാൻ | ഗുൽമസ്ഥാനം രക്ഷിതും കല്പ
മണ്ണുവാനേതാഞ്ചരത്രസഹോരശ്രരാൻ (൩൨)

ദാരുക ഉചാച.

ഗുൽമസ്ഥാനം രക്ഷിതും പൂർവ്വൈശ്യാസ്സന്ത്യേവാ
ലക്ഷസാഹസ്രസംഖ്യാഃ | രക്തോൽഭൂതാസ്മാവദേതേ ഭ്ര
ലോക്യാം സർവ്വസ്ഥാൻ പ്രാണിനഃ ജ്വീഡയന്തു (൩൩
അഥവാ യത്ര മാതൃണാം പിതരോ മമ വൈരിണഃ | ഭ്ര
ഹ്മശങ്കരേഷുപക്രാവിഷ്ണുകാലപുരന്ദരാഃ (൩൪) താ
നപിഷ്യ നിഗ്നന്തു സത്പരം രക്തബിന്ദുജാഃ | ബലവാ
ഷ്ട്യാഥവാ കാരാഗാരേഷു സ്ഥാപയന്തു വച (൩൫)

ചിരിച്ചുകൊണ്ടു മന്ത്രിമാരോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു — ൩൪
എന്റെ രക്തബിന്ദുവിൽനിന്നുണ്ടായ അസുരപ്പട
ണ്ടു പേടിച്ചു മാതൃക്കളെല്ലാമോടിക്കളഞ്ഞു. ആട്ടെ, ല
ക്ഷത്തിലധികങ്ങളായ ഇവരെ ഇനി എങ്ങോട്ടാണയ
യ്ക്കേണ്ടത്? * അതുകേട്ടു മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞു — ൩൫. മ
രൊറങ്ങോട്ടാണയയ്ക്കേണ്ടത്. ഇവർ അതിർത്തികൾ കാ
ത്തുനില്ക്കട്ടെ ആ വഴിക്കു ശത്രുക്കൾ വന്നാൽ അവരെ
കൊല്ലുവാനിച്ഛിക്കഴിയുമല്ലോ * ദാരുകൻ പറഞ്ഞു —
൩൩-൩൫. അതിർത്തി കാക്കുവാൻ പണ്ടു നിർത്തിയവർ
തന്നെ ഉണ്ടല്ലോ. ഇവർ. ത്രൈലോക്യത്തിലുള്ള സകല
പ്രാണികളേയും പിഡിച്ചിട്ടു നടക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ദ്രോണാചാര്യൻ

അമാത്യാ ഉചയഃ.

സാഹസന തു കർത്തവ്യം മഹാരാജ മഹാമതേ
 സാഹസ കർത്തവ്യം കർമ്മ പരാഭൃതിർവിഷ്ണുതി. നന്യ
 രാവണസ്സഹസാ ഗതപാ സീതാമാഹുതവാൻ ബലാൽ
 തത്സ്പുപ്രമിത്രോസൗ ദശ്യോ രാമാസ്സുപാവക. നെ
 സുതീക്ഷ്ണ ഉചയ.

ഏവം പ്രവദമാനേഷു ദാനവേഷു പരസ്വരം
 നാരദോ ഭഗവാംസുത്ര ദൃശേ താപസാഗ്രണീഃ നവ
 കാ വാർത്താ വിശപലോകേഷു ബ്രഹ്മണേ കർമ്മ താമിദം
 ഇതി ദാരകവീരേണ പുഷ്ടോ മുനിരമാബ്രവീൽ. നൻ
 നാരദ ഉചയ.

സത്യലോകേ വിദ്വർബ്രഹ്മാ വർത്തതേ സഹ ഭാഷ്യയാ |

ഇപ്പോയ മാതൃക്കളുടെ അച്ഛന്മാരണ്ടല്ലോ? ബ്രഹ്മാവിന്റെ
 മഹേശ്വരന്മാരും സുബ്രഹ്മണ്യനും ഇന്ദ്രനും യമനും. അവർ
 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളാണ് തീർച്ചതന്നെ. അവരെ തിര
 ണ്ണുപിടിച്ചു കെട്ടിയിടിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലിട്ടുടയ്ക്കട്ടെ *
 അതുകേട്ടു മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞു - നന്യ-നവ. മഹാരാജാ
 യേ | അങ്ങു ബുദ്ധിമാനല്ലെ. സാഹസം ചെയ്യരുതേ. പെ
 ടുന്നാലോചനകൂടാതെ കാരോന്നു ചെയ്യാൽ ഒടുവിൽ ആ
 പത്തുവരവാനിടവരും. പണ്ടു രാവണൻ പെട്ടന്നു ചെന്നു
 സീതയെ കടുക്കൊണ്ടുപോന്ന് ഒടുവിൽ അവനും മക്കളും
 ബന്ധുക്കളുമെല്ലാം രാമന്റെ അസ്ത്രാഗ്നിയിൽ ദഹിച്ചു
 പോയില്ലെ? സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - നവ-നൻ. ഇങ്ങി
 ന്ന അവർ തമ്മിൽ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യദുച്ഛ

വൈകണ്ഠ വിഷ്ണുവ്യം കൈലാസേ പരമേശ്വരഃ
 (൧൦) വിശ്വസ്യ ശശ്വപി വിശ്വതകീർത്തയസ്യേ സൃഷ്ടി
 സ്ഥിതിപ്രത്യയകാരണതാം പ്രജന്തഃ | വന്ദ്യാസ്സമസൃജഗതാം
 വരദാനദക്ഷാ ലോകേശകേശവശിവസ്സേതതം ജയന്തി
 (൧൧) യേഷാം പദഃ ബുജരജാംസി പുനന്തി വിശ്വം ഭേ
 വാസുരോശനന്ദൈഃ ശിരസാ ഗൃതാന്തി | യേഷാം കഥാ
 നകഥനസ്മരണോച്ച മന്ത്യാ മകിന്ദിം പ്രയാന്തി മനയഃ കി
 മുതാസ്മദാദ്യാഃ (൧൨) ഏകസ്യ തേഷു ജനിതാ ജലപാത്രഗ
 ഭാദന്യസ്യ പാദരജസാ പരിപാപ്യമാനാ | വിശ്രാന്തിഃമ
 തി പരമസ്യ കപദ്ഭാരേ യാ സൈവ കിന്ന ഭൂവനാന്തി
 പുനാന്തി ഗംഗാ (൧൩) ഏകസ്യ വദനേ വാസോ വക്ഷ
 സ്യന്ത്യസ്യ സന്തതം | അപരസ്യ ശരീരാലേ വല്ലഭേത്യവഗ
 മൃതാം (൧൪)

ഭാരത ഉദ്ധാപ.

കൃതം കൃതം താപസമുഖ തൽകഥാപ്രശംസനൈ
 സ്യാവദർശികകല്പനൈഃ | നിജാം തന്ത്രജാം പരിണീയ വ
 യാ നാരദമഹർഷി അവിടെ കാണപ്പെട്ടു. എന്തൊക്കെ
 യാണ് നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങൾ. പായു എന്നു ഭാരതൻ ചോ
 ദിച്ചതിന്നുത്തരമായി നാരദൻ പറഞ്ഞു ൧൦-൧൪. ബ്ര
 ഹ്മാവു സത്യലോകത്തിങ്കൽ ഭാഗ്യയോടു കൂടി സുഖമായിരി
 കുന്നു. ഇങ്ങിനെതന്നെ വൈകണ്ഠത്തിൽ വിഷ്ണുവും കൈ
 ലാസത്തിൽ ശിവനും. ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതി
 സംഹാരത്തിന്നധികാരികളും കീർത്തിമാന്മാരും ഭക്തന്മാ
 ങ്ക് അഭീഷ്ടുവരത്തെ കൊടുപ്പാൻ കഴിവുള്ളവരും സകല

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൬൧

ലഭാം തയാ രമത്യേക ഇഹൈഷ ഹന്ത ഭോഃ (൪൭) അ
 ഘോ കൃതഘ്നഃ പുനരത്ര മദ്ധ്യമോ മഹാബലേർഭ്രമിമവാ
 പ്യ സോദകാം ! തമേവ ദാ താരമമോ ബബന്ധ ചേത്യസാ
 ബ്രതം അസ്യ വിചേഷ്ടിതം മനേ (൪൬) ശ്ലാഘനദേശേഷ്ച
 യമന്തിമസ്സമം പിശാചികാഭിന്നീയമനേ നൃത്യതി | ദിഗം
 ബരോ ദൈക്ഷമടത്യഹന്നിശം ദിഗന്തരേ ഹന്ത ഹസന്തി
 കേ ന തം (൪൭)

ജനങ്ങൾക്കും വന്ദ്യന്മാരായ ആ ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുമഹേശ്വര
 ന്മാർ എന്നും ഏറ്റക്കുറവു കൂടാതെ വിജയിക്കുന്നു. ലോക
 ത്തെ തുലീകരിക്കുന്നതായ ത്രിമൂർത്തികളുടെ പാദരേണ
 ക്കളെ ദേവകളും അസുരകളും നാഗങ്ങളും ശിരസ്സുകൊ
 ണ്ടുചവിക്കുന്നു. അവരുടെ കഥാപ്രസംഗം കഥാശ്രവ
 ണം സ്മരണം മുതലായതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ മുക്തിയെ പ്രാ
 പിക്കുന്നു. പിന്നെ ഞങ്ങളാൽ ചില മുനികളുടെ കഥ പ
 റയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിലൊരാളുടെ ജലപാത്രത്തിൽ
 നിന്നുത്ഭവിച്ച് അന്ത്യൻറെ പാദരജസ്സുകൊണ്ടു പരിതൃപ്ത
 മായി അപരൻറെ ജടാഭാരത്തിൽ വിശ്രമിച്ച ഗംഗതന്നെ
 ഈ ദ്രവനത്തെ തുലീകരിക്കുന്നു. ഒരാളുടെ ഭാഷ്യയുടെ
 വാസം മുഖത്താണ്. രണ്ടാമൻറെതു മാറിടത്തിൽ. ഒടു
 വിലത്തെ ദേവൻറെ ശരീരാൽത്തിൽ. ഇക്കഥയും അറി
 ഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു തന്നെ * അതുകേട്ടു ദാരകൻ പറഞ്ഞു -
 ൪൭-൪൭. മതി മതി മുഡാ! താടിക്കാരാ! കള്ളം കെട്ടിച്ച
 മച്ചുണ്ടാക്കി അവരെ പ്രശംസിച്ചതു മതി. ഇവരിലൊരാൾ

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യക്രതാ ശ്രോധതാമാക്ഷേ ദാരകേ സ്വപരാഭവം
കത്തുമാരഭോണേസ്തിൻ നാരദോത്ര തിരോദധേ. രഘു
സന്ദ്രസുസുരസാ ഗതപാ നാരദോ രജതാചലം
സവ്ജനമീശപരം നതപാ സവ്ജനൈസ്തു നൃവേദയൽ. രൻ
നാരദ ഉവാച.

ഭഗവൻ സവ്ഭൂതേശ പ്രസീദ പരമേശ്വര ! കാലാ
ന്തക പുരാതാതേ കാമചൈരിൻ നമോസ്തു തേ (൨൦) അ
ജസ്രമല്യാത്മവിദോപി യം മഹുവിമാഗ്ഗമാണാ നിഗമാ
ന്തസാഗരേ ! ന ചക്ഷതേ തതപത ഏവ താദൃശം പ്രച
ക്ഷ്മഹേ ഹന്ത ഭവന്തമേവ തം (൨൧) അഹോ ഭാഗ്യമഹോ
ഭാഗ്യമസ്താകമഖിലേശ്വര ! തമേവമാദ്യാമക്ഷിദ്യാം സാ
തൻറ മകളെ വേട്ട് അവളോടൊപ്പം രമിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുന്നില്ലെ കഷ്ടം നടുവിലത്തവൻ എത്രകൃതഘ്നനാണ്.
മഹാബലിയെ ചതിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടു ഭൂമി നീരുദകമാ
യി വാങ്ങിക്കൈക്കലാക്കി. കടുവിൽ ദാനംതന്നവനെത്ത
ന്നെ പിടിച്ചുകെട്ടി. നാരദ! ഇതു നന്നായോ ആയാളു
ടെ പ്രപൃത്തി ? കടുവിലത്തവൻ പിശാചുക്കളോടുകൂടെ
ചുടലക്കളത്തിൽ പതിവായി നൃത്തം വെക്കാറുണ്ട്. നൃലു
ബന്ധംകൂടാതെ ഭിക്ഷുസ്തു തെണ്ടിനടക്കും. ആയാളെ പ
രിഹസിക്കാത്തവർ ഈ ലോകത്തിലാകരജിലുമുണ്ടോ ?
സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - രഘു-രൻ എന്നു പറഞ്ഞു ദാര
കൻ ശുണ്ഠിയെടുത്തു കൺകലങ്ങി തന്നെ ഉപദ്രവിപ്പാ
ന്നൊരങ്ങുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ നാരദൻ മറഞ്ഞുകളഞ്ഞു.

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ദ്രോണാചാര്യം നൃപ

ക്ഷാഭിക്ഷാമഹേ വയം (൨൨) ഏവം ജഗന്ത്രിതയവനിതമ
 പൃന്നന്തമന്തർബാഹിശ്ച ജഗതാമഭിവർത്തമാനം | ഹാഹന്ത
 നിന്ദതി ഭവന്തമനന്തമീശ ദൃഷ്ടാശയസ്സു വലു ഭാരകദാന
 വേദ്രഃ (൨൩) വരേണ ബ്രഹ്മദത്തേണ ബ്രഹ്മദണ്ഡേണ
 പാധികം | മന്ത്രദപയേണ ചോത്സിക്കേതാ വിശ്വപദ്രോഹീ
 വിജ്ഞേതേ (൨൪) മാതരഃ ക്ഷഡ്ധി ശൃന്വാഃ സമഭസ്മസ്സു
 ഹ സൈനീകൈഃ | വിദ്രാവിതാസ്മതഃ കപാപി ലീനാസ്സാ
 നൃതമാസതേ (൨൫) രക്തവിന്ദുതഃ ചാ ഘോരാ ലക്ഷം ഭാ
 രകകിങ്കരഃ | ഭവന്തമപി സംക്രമയാ യുദ്ധായ്മമഭിയാന്ത്യ
 മീ (൨൬) യദൃച്ഛയാ തത്സവിധം ഗതം മാം ഭവന്തമസ്മൈ
 വ പുരഃ സ്തുവന്തം | ചാശേന ബലും സ യദാ പ്രദുത്തസ്തു

പിന്നെ പേടിച്ചുവിറച്ചു കൈലാസത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു ഭ
 ഗവാൻ ശ്രീപരമേശ്വരനെ നമസ്കരിച്ചു വിവരമെല്ലാം
 ഭഗവാനെ ധരിപ്പിച്ചു * നാരദൻ പറഞ്ഞു - ൨൦-൨൨.
 ഭഗവൻ! സർവ്വഭൂതേശ്വര! പരമേശ്വര! പ്രസാദിക്കേണമേ
 പ്രസാദിക്കേണമേ. കാലാന്തക! പുരാതാതേ! കാമവൈ
 രിൻ! നിന്തിരവടിക്ക നമസ്കാരം. അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രജ്ഞ
 ന്നാരായ ജനങ്ങൾ വേദാന്തസമുദ്രത്തിൽ എപ്പോഴും മുങ്ങി
 തപ്പിനോക്കിപ്പോ യാതൊരാളെ പരമാർത്ഥമായി കണ്ടുകി
 ട്ടുന്നില്ലയോ അപ്രകാരമുള്ള ആൾ നിന്തിരവടിയെന്നയാ
 ളെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അശുഭതമശുഭതം. അഖിലേശ്വ
 ര! അഹോ ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം. അഹോ ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം.
 ആ നിന്തിരവടിയെത്തന്നെ ഞങ്ങൾ ഈ കണ്ണുകളൊഴി
 പ്രത്യക്ഷമായിക്കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നുവല്ലോ * ൨൩-൨൬. ഇ

ദാ തിരോദ്രയ പലായിതോന്തി (൨൭) ദാരണം ദാരകാവ്യ
 ന്തം ദാരകൂടമിച സ്ഥിതം । ഭൃഗ്വീകരക്ഷപ ഭഗവൻ യഥാ
 പൂവാ പുരത്രയം (൨൮) ഹാലാക്ഷിപാവകേ ദശ്വപാ പാ
 പിനം ദാനവാധമം । ത്രൈലോക്യവാസിനാം ദുഃഖം ശമ
 യ ശ്രീമഹേശ്വര (൨൯)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതി മുനിവരഭാഷിതം നിശമ്യ സ്മൃതരകോപവിശ

ങ്ങിനെ ത്രൈലോക്യവന്ദിതനായി ആദ്യന്തഃഫിതനായി
 ജഗത്തിന്റെ അകത്തും പുറത്തും ഒരുപോലെ നിറഞ്ഞു
 കൊണ്ട് റിക്കുന്നവനായ നിന്തിരുവടിയെ കഷ്ടം! കഷ്ടം!
 ദുർബ്ബലിയായ ആ ദാരകാസുരൻ അവസാനംകൂടാതെ
 നിന്ദിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവുകൊടുത്ത വരംകൊണ്ടും ബ്രഹ്മദ
 ണ്യംകൊണ്ടും മന്ത്രദായംകൊണ്ടും അഹങ്കരിച്ച് ആ വി
 ശ്വദ്രാഹി പൂജിക്കുന്നു. ആറു മാതൃക്കളേയും സൈന്യ
 ത്തേയും ആട്ടിപ്പായിച്ചു. അവരിപ്പോൾ എവിടേയൊ
 പേടിച്ചൊളിച്ചിരിക്കുകയാണ് അവന്റെ രക്തബിന്ദു
 വിൽനിന്ന് ലക്ഷം അസുരന്മാർ ചൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. അ
 വർ ലോകോപദ്രവം ചെയ്തു നടക്കുന്നകൂട്ടത്തിൽ നിന്തിരു
 വടിയോടു യുദ്ധത്തിനും ഒരുങ്ങിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു. ഉടനെ
 വരമെന്നു തോന്നുന്നു • ൨൭-൨൯ യദുച്ഛയാ ഞാനവ
 ന്റെ സമീപത്തുചെന്നു. അവിടെ ചെയ്ത പ്രസംഗവ
 ശാൽ അങ്ങയെ പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ കോപി
 ച്ച് എന്നു കയറുകൊണ്ടു കെട്ടുവാൻ ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ
 ഞാൻ മറഞ്ഞൊടിക്കളഞ്ഞു. നിന്തിരുവടി പുരത്രയ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം നൂറു

കൂടെ സ്രീണേത്രഃ | പരശുഹരിണശ്രദ്ധടങ്കചാണിഃ പരമശി
വഃ സ്വയമാസന്നാദദേഹാൽ (നും)

ഇതി ശ്രീ മാർക്കണ്ഡേയപുരാണേ ഭദ്രോൽപത്തി

പ്രകരണേ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ

ചതുർത്ഥോദ്ധ്യായഃ.

അഥ പഞ്ചമോദ്ധ്യായഃ .

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

സംഹാരരൂപേണ സംഭവനദ്രമാസവാൻ | കൈ

ത്തെ ചെയ്തതുപോലെ മരണാടിമട്ടിൽ കൂറന്നായ ഈ ദൃഷ്ട
ദാരുകനെ ഹേ ഭഗവൻ! ഭസ്മമാക്കിച്ചെയ്യണേ. ശ്രീമഹേ
ശ്വര! ഭഗവാനെ! ദാരുകനെ മൂന്നാംതൃക്കണ്ണിൽ ചുട്ടെരി
ച്ച് ത്രൈലോക്യവാസികളുടെ ദുഃഖത്തെ ശമിപ്പിക്കണേ
ശമിപ്പിക്കണേ * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - നും. ഇപ്രകാ
രം നാരദമഹർഷിയുടെ വാക്കുകേട്ട ഭഗവൻ ശ്രീപരമേ
ശ്വരൻ സ്പൃടതരമായ കോപത്തിന്നധീനനാക്കിന് ത
ന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽനിന്നു പെട്ടെന്നുഴന്നുറങ്ങി
ശ്രീമാദേവൻ തിരുവടി വെൺമഴു മാൻ ശ്രദ്ധം ക്കും ധ
രിച്ചു മുക്കണ്ണൻ തിരുവടി. കോപവിശങ്കടത്രിണേത്രഃ ഏ
ന്നും പാറമുണ്ട്. അവിടെ മൂന്നാം തൃക്കണ്ണമിഴിച്ചു എന്ന
ർത്ഥം *

ലാസതുംഗശൃംഗാഗ്രാൽ സ ജ്ജംഭേ മഹേശ്വരഃ (൧) ന്
 ദ്വിലമന്ദമപുരത്രയമക്ഷി ശംഭോർല്ലാലാടമൽകടസമര
 ഗതധൃമധൃമഃ । ജാതം ക്രമാദഥ സമത്ഥിതവിഷ്ണുലിംഗജപ
 ലാകരാജബഹുമാനലദുന്ദീരീക്ഷം (൨) കാലദ്രുമസ്സുപ
 ഹാലവിലോചനാഗോഃ കാളാംബുദ്രപ്രതിമകായനികാ
 കാന്തിഃ । രൂക്ഷാദമാസന്ധധിരീകൃതവിശ്വലോകാ സ
 ക്ഷാദലക്ഷ്യത തദാ വലു ഭദ്രകാളീ (൩) ഗാത്രം തദജ്ജ
 മഹാചലസന്നികാശം വക്ത്രാണി ബാഹുനിവഹാശ്ച
 രസ്സു മന്ദ്രം । രൂക്ഷാതുരൂക്ഷണികണോൽകരദുന്ദീരീക്ഷ

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം .

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു മ. അപ്പോൾ മഹേശ്വരൻ
 സംഹാരരൂപരൂപത്തെ സ്വീകരിച്ച് കോപാധി
 ത്താൽ അദ്ദഹസിച്ചുകൊണ്ടു കൈലാസപർവ്വതഗ്രന്ത
 കൽനിന്നു പെട്ടെന്നുഴുന്നേറ്റു * ൨. പണ്ടു പുത്രയത്തെ
 ചുട്ടുപൊട്ടിച്ചതായ ഭഗവാന്റെ നെറ്റിത്തടത്തിലുള്ള
 ന്നാം തുക്കണ്ണു പുകുപൊട്ടിച്ചപ്പോഴി യുഗലണ്ണുമായിത്
 ന് പിന്നെ ക്രമത്തിൽ തീപ്പൊരി ചിതറിക്കത്തിജപ
 ച്ച് ഭയങ്കരമായ അഗ്നിജ്വാലയാൽ ആക്കം നേരിട്ടുനോ
 ക്കുവാൻ വയ്യാത്ത നിലയിലായിത്തീന്നു * ൩ അപ്പോൾ
 പെട്ടെന്ന് കാലാന്തകന്റെ നെറ്റിത്തുകുണ്ടുതീക്കണ്ഡ
 ത്തിൽനിന്ന് കാർമ്മേലതുല്യമായ ശരീരകാന്തിയോടു കൂട
 യ സാക്ഷാൽ ഭദ്രകാളീ ലോകമുദ്ര ചെയ്തുകൊട്ടിയടയ
 ത്തകവിധം രൂക്ഷമായദ്ദഹസിച്ചുലറിക്കൊണ്ടുവരിച്ചു *

ബ്രഹ്മീണി ലക്ഷ്മദേവനമ ചണ്ഡികായാഃ (൪) ശംഭോർ
 ല്യാടതടയോചനഹവ്യവാമാൽ സംഭ്രയ യത്ര നിപപാ
 ത നിതാന്തഭീമാ । കൈലാസഭൂമിഭൂദസൗ സുഭൂരം ചകന്വേ
 സംഭ്രമരസ്യ ച ഗുമാശയകേസരീന്ദ്രാഃ (൫) സംഭ്രാന്തന
 ക്രമകരാഃ ക്ഷുഭിതാസ്സമദ്രാഃ സപ്താപി സപ്തകലഭൂമിഭൂത
 ശ്ച യേലുഃ । ദിഗന്തിനോപി വികടധപനിയുണ്ണകണ്ണാഃ
 ഘീൽകാരവതി ദുധുച്ഛുരാന്നാനി (൬) വിശ്വവ്യാ
 പ്തമിദം രൂപം പശ്യന്തീ തത്ര പാർവതീ । സത്രാസവേപ
 മാനാംഗീ സാന്തപചന്ത്യേവമബ്രുവീൽ (൭)

൪. കാളിയുടെ ആ തിരുമേനി അജ്ഞാനമഹാപർവതതുല്യം
 തിരുമുഖങ്ങളും തുക്കൈകളും അനേകായിരം. കത്തി
 ജ്വലിച്ചു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്ന തീപ്പൊരി നിമത്തം ആർക്കും
 നേരിട്ടുനോക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായ തുകണ്ണുകൾ ലക്ഷം.
 ഇത്ര മഖം ഇത്ര തുക്കൈ ഇത്ര തുകണ്ണ് എന്നാർക്കും നിശ്ച
 യമില്ല. നേരിട്ടുനോക്കി എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്തത്തക്ക മന
 കരുത്തുള്ളവരാൾ. അതിനാൽ അനേകം അനവധി ല
 ക്ഷം പരസ്സഹസ്രം എന്നൊക്കെ ചില വാക്കുകൊണ്ടു വ
 ണ്ണിച്ചു പറയാനേ ആർക്കും സാദ്ധ്യവും നിപുന്തിയുമുള്ള എ
 ന്ന ഫലിതായ്മം * ൫-൬. മഹാദേവന്റെ മൂന്നാം തുകണ്ണു
 കത്തിജ്വലിച്ചു സമയം ആ തീക്കണ്ഡത്തിൽനിന്നു പൊ
 ടിപ്പുറപ്പെട്ട ഭദ്രകാളിയുടെ അവതാരചാതുരശ്ചിതകൊണ്ടു
 കൈലാസപർവതം കലുങ്ങി. ആ പർവതഗുഹകളിൽ കി
 ടക്കുന്ന സിംഹങ്ങൾ നടുങ്ങി. മകരമത്സ്യം നക്രം മുതലാ
 യ അനേകം ജലജന്തുക്കളുൾപ്പെട്ടു സമുദ്രം കലങ്ങി. ഹി

പാർവ്വതീദാമ.

ചണ്ഡികേ പുത്രി ചാമുണ്ഡേ ഭദ്രകാളീ ഭവാനമജേ
ഉപസംഹര രൂപം തദേതത്തേ വിശ്വപദീക്ഷണം. ൮

ബ്രാഹ്മണീനാതു മാതൃണാം പ്രഥമാ തപഃ ഭവിക്കൃസി
ചാമുണ്ഡാഖ്യാ മഹാകാളീ തേന സൃസ്തവ്യാ മാതരഃ. ൯

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

സാ സ്തേഹസദൃശം ദേവ്യാ പാർവ്വതൈവമദീരിതാ |
ഗാത്രം സ്വരൂപസംഹൃത്യ മാതരം പ്രണനാമ സാ (൧൦) വ
ക്രമേകമഭൂത്തസ്യോ നേത്രാണി ത്രീണി ചാഭവൻ | ഖാഹ
വഃ ക്ഷോഡശാഭൂവൻ നാനായുധസമന്വിതഃ (൧൧) ഹ
സ്തിമസുകസംസ്ഥാനാതകാഞ്ചനകണ്ഡലാ | കിരീടകട
കശ്രോണിമണികാഞ്ച്യംഗദാദിഭിഃ (൧൨) ഭൂഷണൈർഭൂ
മവാൻ മുതലായ ഏകലപവർത്തങ്ങളും വിറച്ചു. ദിഗ്ഗജ
ങ്ങൾ ദേവിയുടെ അലർച്ചകേട്ടു ചെവികൊട്ടിയടഞ്ഞു പരി
ഭ്രമിച്ചു മുറുതി തലകടഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ലോകമാസകലം
എന്തൊന്നില്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു വരായി * ൭. ആകാശം
ഭൂമി മുട്ടിനില്ക്കുന്ന ഭയങ്കരമായ ഭദ്രകാളീരൂപം കണ്ടു പാ
ർവ്വതി പരിഭ്രമിച്ചു ഇങ്ങിനെ ആശ്ചര്യസമാക്കു പറഞ്ഞു _
൮. ഹേ ചണ്ഡികേ! മകളേ! ചാമുണ്ഡേ! ഭദ്രകാളീ! മഹാ
ദേവപുത്രി! ലോകഭയങ്കരമായ നിന്റെ ഈ രൂപത്തെ
കണ്ടു ചുരുക്കുക * ൯. ബ്രാഹ്മി മുതലായ ആറു മാതൃക്കളി
ലും വെച്ചു നിയ്യുണ് ശ്രേഷ്ഠയാചിട്ടുള്ളത്. നിനക്കു ചാ
മുണ്ഡ എന്നും ഭദ്രകാളി എന്നും പേരുണ്ട്. നിന്നോടുകൂടെ
ഇപ്പോൾ സപ്തമാതൃക്കളായി *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൧൦-൧൩. സ്തേഹാനരൂപ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം നൂൻ

ഷിന്ദാംഗീം താം ഭദ്രകാളീം നിജാത്മജാം । ആഹ്വയാങ്കേ
നിവേശ്യാവമുവാച പരമേശ്വരഃ (൧൩)

ശ്രീ ഭഗവാൻവാച.

കണ്ഠേകാചസ്യ മേ പുത്രി കണ്ഠേകാളീ ഭവിഷ്യസി
മൽകണ്ഠേ കാചകൂടസ്യ കാളീമാ കാചരൂപിണീ. ൧൪
കിഞ്ച മേ കോപരൂപസ്യ താമസസ്യസ്യ തേജസഃ
തപദ്രുപേണ പരീണാമാൽ കൃഷ്ണവർണ്ണാസി ദൈരേവി. ൧൫
സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

കണ്ഠേകാളീതി നാമേദേ ദത്വാ തസ്യൈ മഹേശ്വരഃ

മാവണ്ണം ശ്രീപാപ്തി ഇത്ഥിധം പാറഞ്ഞതിൻറശേഷം
ഭദ്രകാളീ തൻറ സ്വരൂപത്തെ ചുരുക്കി അമ്മയെ നമ
സ്കരിച്ചു. ഒരു തിരുമുഖം മൂന്നു തൃക്കണ്ണ് പലവിധ ആയു
ധം ധരിച്ച പതിനാറുതക്കയ്ക്ക് ആനന്തലയുടെ സ്വരൂപ
ത്തിൽ സ്വണ്ണനിമ്മിതമായി രത്നഖചിതമായ രണ്ടു കണ്ഡ
ലം രണ്ടു കാതിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കിരീടം
കടകങ്ങൾ കാഞ്ചി തോർവച്ച മുതലായ ആഭരണങ്ങൾ
അണിഞ്ഞ തിരുമേനി. ഇപ്രകാരമുള്ള തൻറ മകളായ ഭ
ദ്രകാളിയെ ഭഗവാൻ വിളിച്ചുവരുത്തി തൻറ മടിയിൽ
വെച്ചിടണിനെ അരുളിച്ചെയ്തു * ൧൪-൧൫. കണ്ഠേകാള
നായ എൻറ മകളായ നിനക്കു കണ്ഠേകാളീ എന്നാണ്
പേർ. എൻറ കഴുത്തിൽ കാചകൂടത്തിൻറ കുറുപ്പുണ്ട്.
അതു നിന്നിൽ സംക്രമിച്ചുപോയി. അത്രയുമല്ല, രുദ്ര
ന്തിയുടെ നിലയിൽ ഞാൻ തമോഗുണപ്രധാനനാണ്.
താമസഗുണചിഹ്നമാണ് കോപം എൻറ കോപരൂപ

പരിധാനാത്മമേത്യഃ കരികൃത്തിഞ്ച ദത്തവാൻ. ൧൬
കണ്ണകാളീ ഉവാച.

ഘേ താത ജഗതാം നാഥ ചന്ദ്രമൗലേ മഹേശ്വര
മയാ കിമത്ര കർത്വ്യം തദേതദഭിധീയതാം. ൧൭
ശ്രീഭഗവാനുവാച.

ദാരകാവ്യം മഹാഭൈത്യം ലോകത്രയഭയങ്കരം
തം ദ്വാദശസഹസ്രസ്യ ഗജാനാം ബലധാരിണം. ൧൮
ഭൃഹുനതം സഖ്യാകസ്യ സഖ്യാസ്രാസ്രഭൃഹുനതം
മാധീനം തരസാ ഹതപാ മേസകാശമലങ്കര. ൧൯
കണ്ണകാളീ ഉവാച.

താത പ്രസിദ തവ ശക്തിവിയം മമാപി ശക്തിശ്ശ
രീരമപി താവച മസ്തുഭീയം । തദ്ദ്രഹി വാചനമഹായ
മായ ആ തേജസ്സം നിനക്ക കിട്ടി. അതിനാൽ നീ കാളി
യും ദൈരവിയുമാകുന്നു. * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൧൬.
ഇങ്ങിനെ കണ്ണകാളി എന്നു നാമകരണം ചെയ്തതിന്റെ
ശേഷം ഭഗവാൻ തന്റെപുത്രിക്കടുക്കുവാൻ ആനത്തോലും
കൊടുത്തു * അപ്പോൾ കണ്ണകാളി ചോദിച്ചു - ൧൭. അ
ല്ലല്ലോ ജഗന്നാഥനായി ചന്ദ്രമൗലിയായി മഹേശ്വരനായി
രിക്കുന്ന പിതാവേ! ഞാനിനി ചെയ്യേണ്ടതെന്താണെന്നു
കല്പിച്ചു രൂഢിച്ചു യുമാദാകേണമേ സ്വാമിൻ ! * അപ്പോൾ
ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു - ൧൮-൧൯. ദാരകനെന്നു പേരായി
കരു മഹാസുരനുണ്ട്. അവൻ ത്രൈലോക്യഭയങ്കരനാക
ുന്നു. അവനു പന്തിരായിരം ആനയുടെ ബലമുണ്ട്. അ
വൻ സകല ലോകത്തെയും ദ്രോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു
എല്ലാവിധ ശത്രുസ്രുങ്ങളും അവന്നറിയാം. അവൻ ഭൃഹു

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൭൧

ധസൈനികാദി സർവ്വപത്ര നിധനാത്മമമന്ത്യശ
ത്രോഃ (൨൦)

ശ്രീഭഗവാൻവാച.

വജ്രം വൾഗഞ്ച ശ്രദ്ധഞ്ച ചക്രമുൽഗരതോമരാൻ |
ഗൃഹാണ പുത്രി ശസ്ത്രാണി നിഗൃഹാണ ച ദാരകം (൨൧)
ഷൾഷഷ്ടികോടിസംഖ്യാനി ഭൂതാനി സുമഹാന്തി മേ | സ
ഹായാത്മം പ്രദാസ്യാമി കൂളീപാളീശ്ച കാളികേ (൨൨)
കൈലാസപർവതാസ്സോദന്തരസ്യാം ദിശി കപചിൽ | ശേ
തേ യേതാളികാ കാചിദേനാം തപം വാഹനീകരു (൨൩)
കണ്ഡികോ നാമ ഭൂതോ മേ തവൈനാംദൾയിഷ്യതി |
താമാരുഹ്യാരിനഗരീം ഗച്ഛ തപം ഭദ്രമസ്തു തേ (൨൪)

ഹനാൻ മായാവിയാൻ, എന്നിരുന്നാലും എന്റെ പുണ്യ
തേജസ്സോടുകൂടിപ്പിറന്ന നീ പോയി അവനെ നിശ്ചയാസം
കൊന്നു തിരിച്ചുവന്നെന്റെ സന്നിധിയെ അലങ്കരിക്കുക
താമസിക്കരുത് * കണ്ഠകാളി പറഞ്ഞു - ൨൦. അച്ഛ!
പ്രസാദിക്കണേ. അച്ഛന്റെ ശക്തിതന്നെ എനിക്കും
ശക്തി. അച്ഛന്റെ ശരീരംതന്നെയാണ് എന്റെ ശരീര
വും. ഇനി വാഹനം ആയുധം സൈന്യം മുതലായി ശത്രു
വധത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം കല്പിച്ചുതരണേ * ശ്രീഭഗവാൻ
പറഞ്ഞു - ൨൧ ൨൪. മേ പുത്രി! വജ്രം വാൾ ശ്രദ്ധം ച
ക്രം ഇരിമ്പുലയ്ക്കു തോമരം മുതലായ ആയുധങ്ങളെ ഇതാ
സപീകരിച്ചുകൊൾക. ദാരകനെ നിഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്
യ്ക്കൂ. അറുപത്തൊരായിരം കോടി വലിയ ഭൂതപ്പടയും അന്ന
വധി കൂളീപാളികളും തരാം. മേ കാളി! ഈ കൈലാസ

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യക്തപാ പ്രദേശ തസ്യൈ വാഹനാദിനി ശങ്കരഃ |
 താനി സയാഞ്ചുപാദായ കണ്ഠേകാളീ ച നിശ്ചിതേ (൨൫)
 കൈലാസഃ വാമതഃകൃതപാ ഗതപാസാധുത്തരാം ദിശം |
 വനാനി ത്രീണ്യതിക്രമ്യ മഹാകാളവനം ഗതാ (൨൬) തത്ര
 നന്ദിമഹാകാളോ യേതാളീ ചാഭിവർത്തതേ | ദശിതാം കൗ
 ണധികേനാസ്തിൻ ശയാനാം ക്ഷുൽപിപാസയാ | യേതാളീം
 ഭദ്രകാളാഹ സമന്തിഷ്യേതി സാദരം (൨൭)

യേതാളീ ഉവാച.

ചിപാസിതാഹം ക്ഷുധിതാ ച ഭദ്രേ യോഡും ന ശ
 ക്ലോമി മഹേശ്വരീം തപാം ദുഷ്പൂരമുദൈച്ചരദരം മദീ
 പവ്തത്തിൻറ വടക്കൊരേടത്ത് ഒരു യേതാളി കിടപ്പു
 ണ്. അവളെ നീ വാഹനമാക്കിക്കൊൾക. കൗണ്ഡിക
 നെന്ന നമ്മുടെ ഭൃതം ഒന്നിച്ചുപോന്ന് അവളെ കാട്ടിത്ത
 രം. അതിൻപുറത്തുകയറി ശത്രുനഗരിനോക്കി ഒപ്പാ
 യ്ക്കാൾക. നിനക്കു നന്നായിവരട്ടെ •

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു ൨൫-൨൭. എന്നുതളിച്ചുയ്ക്കു ഭ
 ഗവാൻ വാഹനായുധാദികളെല്ലാം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു ദേ
 വിയെ യാത്രയാക്കി. കണ്ഠേകാളിയാകട്ടെ അതെല്ലാം
 സ്വീകരിച്ച് കൈലാസത്തെ ഇടത്തുവെച്ച് വടക്കുചെന്നു
 മൂന്നു വനംകടന്ന് മഹാ കാളവനത്തെ പ്രാപിച്ചു. അവി
 ടെയായിരുന്നു. നന്ദി മഹാകാളനും യേതാളിയും അധി
 വസിച്ചിരുന്നത്. കൗണ്ഡികൻ കാട്ടിക്കൊടുത്തു. വിശ
 ്വം ദാഹവും നിമിത്തം ആ കാട്ടിൽകിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്ന

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൭൩

യം തപമദ്വൈവ പുരയിതും ക്ഷമാ ചേൽ (൨൮) യോഡാ
സ്തി വേതീമന്യാന്യശേഷാണി ബലാനി ച | ചാരയിഷ്ട്യാ
മി വസ്തുയാനാസുരേ സമരാകണേ (൨൯)

ഭദ്രകാളീ ഉവാച.

ദാരുകന്യ പുരം ഗതാ തത്ര ജാത രജ്ഞാത്സവേ
വിംശൽകോടിം പ്രദാസ്യാമി ദൈത്യൻ ഭക്ഷയിതും തവ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതി ശ്രുത്വാ പ്രഹൃഷ്ടാ സാ വേതാളീ തുണ്ണമത്ഥി
താ | സ്താത്പാ ച വാരായേസ്മായേ മണ്ഡിതാ ധാതുകദ്
മൈഃ (൩൧) വനപുഷ്പലതാപുഷ്പൈഃ സ്രജം നിന്മായ ഭൃ
യസീം | കണ്ഠേ ക്ഷിതടേ മലയ കരയോശ്ച നിബല്ല്യ
തീ (൩൨) കണ്ഠേകാളീചമാത്ഥീയേ കണ്ഠേ ധാരയതി സു

വേതാളീയോടു ഭദ്രകാളി എഴുതാൽക്കക എന്നു സാദരം
പറഞ്ഞു * അപ്പോൾ വേതാളി പറയുന്നു - ൨൮-൨൯. ഭ
ദ്രേ മഹേശ്വരി! എന്നിരിക്കു ദാഹിക്കുന്നു വിശക്കുന്നു. നിന്നെ
എടുപ്പാൻ എന്നിരിക്കു കഴിയില്ല. എന്റെ വയറു നിറപ്പാൻ
വളരെ പണിയുണ്ട്. അതു നിറപ്പാൻ കഴിയുമെന്നുറപ്പു
ണ്ടെങ്കിൽ ഭവതിയേയും ഈ ദൈവന്യത്തേയും ഞാൻ ചുമ
ക്കുകയും അസുരന്മാരുമായുണ്ടാകുന്ന യുദ്ധത്തിൽ പോക്കു
ളത്തിൽ കൊണ്ടു നടക്കുകയും ചെയ്യാം * ഭദ്രകാളി പറ
ഞ്ഞു - ൩൦. ദാരുകരാജധാനിയിലെത്തിയാൽ ഉടനെ യു
ദ്ധം ആരംഭിക്കും. അവിടെ ഇരുപതിനായിരം അസുര
ന്മാരെ നിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൻ തന്നെക്കാം. ചോരെ * സു
തീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൩൧-൩൩. എന്നു കേട്ടപ്പോൾ വേ
: ൧൦ *

സാ | ബഹുകോടിസഹസ്രാണി പൃഷ്ഠേ സൈന്യാനി ചാ
 വഹൽ (൩൩) ഭൂതാനി താഡയാമാസുദ്ദേരീപടഹദന്ദ
 ഭീൻ | കണ്ഠീരവരവാൻഗ്രാൻ കണ്ഠനാദാംശ്ച തേനി
 രേ (൩൪) തക്രൂതപാ... ഗുൽമിനീഗുൽമേ നിലീനാ മാത
 രോപി ഷൽ | സൈനൈസ്സമം സമാഗമ്യ ചാമണ്ഡാം
 താം വചന്ദിരേ (൩൫) പ്രധാനഭൂതാ ചാമണ്ഡാ സഖ്യഃ
 ഷഡപി മാതരഃ | ഇത്യനേന ക്രമേണാഹമുനയസ്സപ്തമാ
 തരഃ (൩൬) ഉത്തുംഗശ്രുംഗരവസംഗതഭൂരിദേരീനിർഹ്രാദ
 പുരിതകലാചലഗഹപരാണി | സച്ഛത്രചാമരനിരന്തരി
 താന്തരീക്ഷാഞ്ചാപുർബ്ബുലാന്യരിപുരീമഥ ചണ്ഡികായഃ
 (൩൭) ലക്ഷകോടിസഹസ്രാണി താനി ഭൂതാനി ഭാഗശഃ |
 പരിതോ വാരയാമാസുദ്ദാരകസ്യ നികേതനം (൩൮) ത

താളി സന്തോഷിച്ചു കൊട്ടിപ്പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു. സമുദ്ര
 ത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു ചായിലും മനോല മുതലായതുകൊ
 ണ്ടു കുറിക്കൂട്ടുണ്ടാക്കി കുറിയിട്ട് കാട്ടിലുള്ള പലതരം പൂപ്പ
 റിച്ച മാലകെട്ടി അരയിലും തലയിലും കഴുത്തിലും കൈ
 കളിലുമണിഞ്ഞു കണ്ണെങ്കാളിയെ തന്റെ കഴുത്തിലെടു
 ത്തു. അനേകകോടി സഹസ്രാ ഭൂതസൈന്യത്തെ പുറ
 ത്തും കയറിവെച്ചു നടകെണ്ടാൽ നമ്മുടെ വേതാളി •
 ൩൪-൩൬. ഭൂതങ്ങൾ പെരുമ്പറകൊട്ടി സിംഹനാദം മുഴ
 ക്കി. അതുകേട്ടു പണ്ടു കാട്ടിലൊളിച്ചിരുന്ന മാതൃക്കുളാരും
 പുറപ്പെട്ടീസൈന്യത്തോടു കൂടിച്ചേർന്നു ഭദ്രകാളിയെ വന്ദി
 ച്ചു. പ്രധാനം ഭദ്രകാളി. മറാറുപേരും അവളുടെ സഖി
 മാർ ഈ ക്രമത്തിലാണ് മുനികൾ സപ്തമാതൃക്കൾ എന്നു

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ദ്രോണീമാഹാത്മ്യം ൭൫

തോ നന്ദിമാഹാകാളം പുരസ്തുത്യമഹേശ്വരീ । ഇതരാ മാ
 തരശ്ചാസ്യാമുത്തരദോരി സംസ്ഥിതാഃ (൩൯) അഥോച്ച
 കൈരാഹപയതാഹവായ സാ മഹാസുരം ദാരകമാതു ച
 ണ്ഡികാ । സ നിദ്രിതസ്സുയതലേ മദാലസോ നിശമൃതൽ
 കമ്പിതധീരബുദ്ധ്യത (൪൦) കിംകിമേതദിതി ഭ്രാന്തചേതാ
 ഭൃതം വ്യസജ്ജയൽ । ഭീതഭീതസ്സ ച പ്രാപദുത്തരദോരസ
 നിധിം (൪൧) ഭൃതം നന്ദിമാഹാകാളോ ബലാദാകൃഷ്ട്യ ഹ
 സുയോഃ । താഡയിതപാ ബബന്ധാസ്വ കണ്ഠേ ദാര ബുഹ
 ത്തരം (൪൨) ആകൃഷ്ട്യ ദാര ബത ദാരകവാസഭൂമിം സ
 ബ്രാപ്യ സംഭ്രമയോതുരചിത്തപ്പൃത്തിഃ । ക്രന്ദൻ മഹ്നീ
 ജമഹാദുരിതാനി നിന്ദന്നിരൂദപിക്ഷം തമമമേവമവാച ഭൃ
 തഃ (൪൩)

പറഞ്ഞത് * ൩൯-൩൯. ഒച്ചപ്പെട്ടു കൊമ്പുവിളിയോടി
 ടകലൻ് പലതരം പെരുമ്പറയടിക്കുന്ന ശബ്ദംകൊണ്ടു ക
 ലപവ്നശ്രവാകളെ മാറ്റൊലിക്കൊള്ളിക്കുന്നതും വെൺക
 റക്കട വെൺചാമരം മുതലായതുകൊണ്ട് ആകാശവീഥി
 യെ മറയ്ക്കുന്നതുമായ ദ്രോണീസൈന്യം ദാരകരാജധാനി
 ക്കടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ലക്ഷകോടിസഹസ്രം ഭൂതപ്പട
 കാരോ ഭാഗമായി അണിനിരന്ന് ആ ദാരകരാജധാനിയെ
 ചുറ്റും വളഞ്ഞു. അനന്തരം നന്ദിമാഹാകാളനെ മുൻനി
 ര്ത്തിക്കൊണ്ടു ദ്രോണീയും മറ്റു മാതൃക്കളും വടക്കെ ഗോ
 പുരദോരത്തിൽ നിലവാടുറപ്പിച്ചു * ൪൦. അനന്തരം ച
 ണ്ഡികാദേവി ദാരകനെ ഉച്ചത്തിൽ പോഷ്ഠിച്ചു. അ
 വൻ മദ്യപാനം ചെയ്തു മദാഹത്തനായി മാളികപ്പുറത്തു
 കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഈ ശബ്ദകോലാഹലം കേട്ടു

ഭൂത ഉവാച.

പരിത്രായസ്വ രാജേന്ദ്ര പരാഭൂതമിമം ജനം | കണ്ഠേ
 ദാര ഘനം ഖലപാ മാമരാതിന്ദ്രവത്തയൽ(൪൪) സംഖ്യാ
 തും ഭവനവ ശക്യന്തേ ശരൗസൈന്യാനി ദാനവ | തേഷാം
 മദ്ധ്യേ മയാ ദൃഷ്ടാ കാപി മുത്തിമഹീയസീ (൪൫) അഭ്രാ
 ജിമേചകഭയാനകമുത്തിരച്ചൈരഭ്രംകഷപ്രതിമചക്രൗല
 സന്ത്രിണേത്രാ | ദംശ്രാകരാജമുഖഗഹപരലോലജിഹ്വാ
 ബഹുപായതാതിപൃഥ്വഷാഡശബാഹുദണ്ഡാ (൪൬) ദന്തീ
 റുകണ്ഡലവതീ ഭശഭിഗപിതീരണ്ണർഘണ്ണത്തരൈശ്ച
 ചികരൈരവബലമൂലാ | മാതംഗകൃത്തിവസനാ പടകണ്ഠ
 പെട്ടന്നു അട്ടിയുണന്നം * ൪൧-൪൩. എന്താണെന്താണെ
 ന്ന പരിഭ്രമിച്ചു വിവരം ധരിച്ചു വരയാനായി ഒരു ഭൂതനെ
 വിട്ടു. അവൻ പേടിച്ചവരനുംകൊണ്ടു വടക്കെ ഗോപു
 രദ്വാരത്തിന്നു സമീപം ചെന്നുവശായി. ഉടനെ നന്ദിമ
 ഹാകാജൻ ഭൂതന്റെ കൈക്കു പീടികൂടി അവനെ ഒരുപാ
 ടുതല്ലി അവന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയൊരു മുട്ടികെട്ടിത്തൂ
 ക്കിവിട്ടു. അവനും വലിച്ചുകൊണ്ടു പരിഭ്രമിച്ചു പേടി
 ചുവിറച്ചു ഉറക്കെ നിലവിളിക്കുകയും തന്റെ പാപശ
 ക്തിയെക്കുറിച്ചു തൊഴിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇന്ദ്രശത്രു
 വായ ദാരകന്റെ സന്നിധിയിലെത്തിച്ചേർന്നിങ്ങിനെ വി
 വരമറിയിച്ചു * ൪൪. മഹാരാജാവേ! കഷ്ടത്തിൽ കടുങ്ങിയ
 ഇയ്യുജ്ജവനെ കാത്തുകൊള്ളണം. ശത്രുക്കളെന്ന കഴി
 ത്തിൽ കനത്ത മുട്ടികെട്ടി വിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടോ? * ൪൫.
 അസുരമഹാരാജാവേ! ശത്രുസൈന്യം എണ്ണിത്തിട്ടുപെട്ടു

നാദപ്രസോദിതഭിരഭിഗ്നജകണ്ഠരസാ (൪൭) പ്രാസാ
 സിശ്രുലശരചാപഗദാമസൃണീ ഖട്വാംഗശക്തിമഖമേതി
 തതിം വഹന്തീ | ഭാസാ സഹസ്രശരദർശിം ജയന്തീ
 സതിഷ്ഠതേ സമരസീമനി കാപി നാരീ (൪൮)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതി ദ്രുതവചഃ ശ്രുത്വാ ദിതിജാനാമധീശ്വരഃ | പ്ര
 തിയോദ്ധമിമാം ദേവീമമാത്മാനന്വചോദയൽ (൪൯) കര
 കശ്ച കൃപാണശ്ച ഖ്യാണഃ സ്ഥൂണോ ജയന്ധനഃ | ധൃമ
 ധൃമാക്ഷതാമ്രാക്ഷാ അഷ്ടൗ തേ മന്ത്രിപുംഗവാഃ (൫൦) കോ
 ത്താൻ നിപുത്തിയാല്പത്തവിധം അത്രവചുരെയുണ്ട്. അതി
 ന്ൻ നടുവിലായി ഞാൻ വലിയൊരു മുത്തിയെ കണ്ടു •
 ൪൩-൪൮. അതൊരു പെണ്ണാണ്, കാർമേഘംചോലെ ക
 റുത്തിരുണ്ടു പേടികാട്ടുന്ന ശരീരം. ആകാശം ചെന്നു മുട്ട
 നു മുഖത്തു തീപ്പറക്കുന്ന മൂന്നു കണ്ണു്. വായിലൊതുങ്ങാ
 തു ദംഷ്ട്രങ്ങൾ. അതിന്നിടയിൽകൂടി ഇളക്കി നീട്ടുന്ന കൂ
 റൻ നാവ്. എത്ര നീളം എത്ര വണ്ണം. തടിച്ചു നിന്നു പ
 തിനാറുകയ്യ്. കാതിലാനക്കണ്ഡലം. പത്തു ദിക്കിലും ചി
 ന്നിച്ചിതരിക്കിക്കുന്ന ചെമ്പൻ തലമുടി. ആനത്തോലുടാ
 ട. എന്തൊരലച്ചു. ദിഗ്ഗജങ്ങളെ ചെവികൊട്ടിയടയ്ക്കുന്നുണ്ടാ
 യിരിക്കും തീച്ചു. പ്രാസം വാൾ ശ്രവം വില്ല് അമ്പ് ഗദ മു
 സൃണി ഖട്വാംഗം ശക്തി എന്തൊക്കെയോ ആയുധങ്ങളു
 ണ്ടു്. തേജസ്സാണെങ്കിൽ ശരൽകാലത്ത് ആയിരം സൂ
 യ്ൻ കന്നിച്ചുദിച്ചാലത്തെ മട്ടു്. തമ്പുരാനേ! ആ പെണ്ണു്
 പോരിന്നൊരുവെട്ടുപന്നു പൂവാനേ! കരുതിക്കൊള്ളണേ •
 സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൪൯-൫൦. എന്നിപ്രകാരം ദ്രു

ടികോടിബലാദ്ധ്യക്ഷാഃ സാക്ഷാദന്തകസന്നിഭാഃ | ഗജാ
 ശ്വരഥപാദാതചതുരംഗബലാനപിതാഃ (൫൧) അസിചർമ്മ
 ഭൃതഃ കേചിദന്യേ ചാപാസ്ത്രചാണയഃ | കേചിത് ഗദായ
 രാഃ കേചിച്ഛരീകാഹലപ്രയുധാഃ (൫൨) കേചിച്ഛക്തിയ
 രാഃ കേചിച്ഛലമുൽഗരഹേതയഃ | പരശ്വധഭൃതഃ കേ
 ചിത് പരേ മുസലപാണയഃ (൫൩) സതോമരാസ്സുകന്താ
 സ്സപ്താസാസ്മേ ചക്രപാണയഃ | ഏവം ബഹുവിധാ യോ
 ധാ അമാത്യാനാം പുരസ്സരാഃ (൫൪) അന്യോന്യസമ്മദ്വി
 മദ്വ്യമാനകേയുരകണ്ണാഭരണാഭിജ്ഞൈഃ | സുവണ്ണപുണ്ണ
 പ്രകരൈരമിക്ഷാം സമന്തതോന്തർഹിതമന്തരീക്ഷം (൫൫)

തവചനം കേട്ടു ദൈത്യരാജാവു ദാരുകൻ ഈ ദേവിയോ
 ടെതിന്തു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ എട്ടു മന്ത്രിമാർക്കു കല്പനകൊടു
 ത്തു. അവരാറെന്നു ചെയ്യാൽ 1. കരകൻ, 2. കൃപാ
 ണൻ, 3. ബാണൻ, 4. സ്വൺ, 5. ജയസ്ഥനൻ, 6. ധൃ
 മൻ, 7. ധൃത്രാക്ഷൻ, 8. താമ്രാക്ഷൻ ഇവരാണ് മേൽപറ
 ണ്തെ എട്ടു മന്ത്രിവീരന്മാർ * ൫൧-൫൪. സാക്ഷാൽ അന്തക
 തുല്യന്മാരായ അവർ കാരോരുത്തരും കോടികോടി സൈ
 ന്യത്തിന്നധിപന്മാരാണ്. ആന കതിര തേർ കാലാൾ
 എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചതുരംഗബലവും അവർക്കുണ്ട്. സൈ
 ന്യത്തിൽ ചിലർ വാളും പരിശ, വിലും ശരം, ഗദ, ചുരി
 കയും പരിശയും, ശക്തി, ശ്രദ്ധ, ഇരിമ്പുലയ്ക്ക, വെണ്മഴി,
 മുസലം, തോമരം, കുന്തം, പ്രാസം, ചക്രം എന്നിങ്ങനെ പറയു
 ന്നു. മന്ത്രിമാരുടെ മുൻപടയിൽ കന്നമില്ലാതാരമില്ല *
 ൫൫. അവരന്യോന്യം തിരിക്കിതിരക്കി നടക്കുമ്പോൾ ചൊ

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൭൯

ചമുരമാത്യാഘ്രകശാലിനീരമുരമുഡസേനാപതിജാലവ.
 താഃ | സമാപതന്തീസ്സമരായ സതപരം സമാലുലോകേമ
 സഹാസമീശപരീ (൭൬) തതോ യുദ്ധം സമഭവൽ ഭൂതദാന
 വസൈന്ദ്രയോഃ | അത്യന്തഘോരമതുലം തുമുലം ലോമഹ
 ഷ്ണം (൭൭) ശസ്ത്രാസ്ത്രവഷ്ണനിരന്തരിതാന്തരീക്ഷം ഭൂ
 ഷ്യാട്ടമാസബധിരീകൃതവിശപലോകം | ഖൾഗാവലുണ്ണി
 രപരസ്സരകണ്ണനാളീനിഗ്നതപര ഷ്യാതജകർമ്മിതാജിരംഗം
 (൭൮) അഭിപതിതഗജാംഗതുംഗശൈലസലനവലദ്യുഃ
 രോദകപ്രവാഹാഃ | ശവശതകചജാലശൈലവിന്യോദി
 ശിദിശിസുസ്രുചരാസ്ത്രനിജ്യാപിണ്യഃ (൭൯) മന്വിഷ്ണുമാംസ
 യിരാശനപാനഗോഷ്ടീ സംക്രീഡമാനപിശിതാശാധിശാ
 ചസംഘം | റുത്യൽകബസമരണാസ്ത്രനദീകബസവ്യാമ
 നിൻ തോൾവളകൾ തമ്മിൽ തട്ടിയുരഞ്ഞുരുട്ടിച്ച ഖൊ
 ടികൊണ്ടുതന്നെ ആകാശം മറയ്ക്കപ്പെട്ടു * ൭൬. ഇങ്ങി
 നെ എട്ടു മന്ത്രിമാരുടെ കീഴിൽ ഉൾക്കരുത്തുള്ള സൈന്യാ
 ധിപന്മാരുടെ രക്ഷയിൽ യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങി ചേഗം കതി
 ച്ചോടിവരുന്ന അസുരസൈന്യത്തെ ഈശ്വരി പുഞ്ചിരി
 കൊണ്ടുകൊണ്ടു നോക്കിക്കണ്ടു * ൭൭. അന്നന്തരം അസു
 രപ്പടയും ഭൂതപ്പടയും തമ്മിൽ അതിഭയങ്കരമായ യുദ്ധം
 ആരംഭിച്ചു * ൭൮. ശസ്ത്രാസ്ത്രവഷ്ണകൊണ്ട് ആകാശം ഇട
 തുന്ന്. ഭൂഷ്മമായ അട്ടമാസം ചെന്നലച്ചു ലോകരുടെ ചെ
 വി കൊട്ടിയടച്ചു. വാൾകൊണ്ട് അന്യോന്യമുറുത്തു കഴുത്ത
 റുവീണകണ്ണനാളത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ചോരയൊഴുകി
 പോർകളം ചളിപിളിയായി * ൭൯. ചത്തുവീണ കിടക്ക

ഗന്ധനതുരഗാളി ബഭേ സമീകം (൬൦) അഥ പൃച്ഛതി
 ജ്ഞാതം വിംശൽകോട്ട്യസുരാശനം । നിജവാഹനവേതാ
 ഞ്ചൈ കണ്ഠേകാളീ മുദാ ദദേ (൬൧) കൂളീകലാനി കതുകേ
 ന കരാഗ്രജാഗ്രന്ധസദയസ്സുടവിഷ്ടിതതാളശോഷം ।
 കണ്ഠാവലംബിതസമുച്ചലദാത്രമാലം ഗൃത്തം വിതേനരതി
 ദൈരവകണ്ഠനാളം (൬൨) കരങ്കമഥ സാ ദേവീ കണ്ഠേ
 ശ്രലേന താഡിതം । നിഹത്യ തരസാ ഭ്രമേ തൽകരങ്കമ
 പാതയൽ (൬൩) കൃപാണഞ്ച കൃപാണേന ബാണം ബാ
 ണേന സാച്ഛിനൽ । സ്ഥൂണം മുസലദണ്ഡേന മുൽഗരേ
 ണ ജയസ്ഥനം (൬൪) ധൃതം ധൃതേന ചക്രേണ ധൃമാക്ഷം
 ധൃമകേതുനാ । താമാക്ഷം താമ്രശല്യേന നിജംലാന മഥേ
 ന്ന ആനത്തലവന്ദാരാകന്ന കന്നിന്ദേൽ ചെന്നലച്ചു ത
 ലമുടയാകന്ന ചണ്ടിനിറഞ്ഞ ചോരപ്പഴകൾ പ്രവഹിച്ചു
 തുടങ്ങി * ൬൦. ചോരയാകന്ന മദ്യവും തലച്ചോറും മാംസ
 വുമാകന്ന കുറിയും തരത്തിൽ കിട്ടിയാപ്പാൾ രാക്ഷസന്മാ
 രും പിശാചുക്കളും ഒരു മേശയ്ക്കു വട്ടംകൂട്ടി. അതുകഴിഞ്ഞു
 മദോന്മത്തന്മാരായി അവർ ചാടിത്തുള്ളുന്നു. മരൊരോട
 ൽ കബന്ധഗൃത്തം. ചോരപ്പഴയിൽ ചത്തു കിടക്കുന്ന
 കുതിരകൾ മുങ്ങിക്കൂളിയിടുന്നു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ആ പോ
 ക്കളും ഷഹൂരസമായി ശോഭിച്ചു * ൬൧. അനാന്തരം കാളി
 മുൻകരാറുപ്രകാരം തന്റെ വാഹനമായ വേതാളിക്ക് ഇ
 രുപതിനായിരം അസുരശരീരത്തെ സന്ദോഷത്തോടെ
 തിന്മാൻകൊടുത്തു * ൬൨. കൂളികൾ (കരകരം പിശാചു
 കൾ) ബഹുസമായി രണ്ടു തവയോടെടുത്തു കഴിതാളം

ദോഷപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ധ്രുവ

ശ്വരീ (നമി) തദിത്ഥമഷ്ടാവപി താനമാത്യാൻ ഹതപാ സ
സൈന്യാനപി ജന്തുഭൂമത | സ്ഥിതോപശ്രുധാ നിജയേവ
സഖ്യാ ജയശ്രീയാശോതേ ഭദ്രകാളീ (നമ)

ഇതി ശ്രീമാക്ംസ്യേയപുരാണേ ദോഷപത്തിപ്രകരണേ
ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ
പഞ്ചമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ .

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ദാരകന്യ ച ദേവ്യാശ്ച ദാരണാരംഭോഭിതം | സം

കൊട്ടി കടൽമാല കഴുത്തിൽ തൂക്കി ഭയങ്കരമായ പാട്ടുവാ
ടി നൃത്തം തുടങ്ങി * നൃന്ദ-നൃമി ഇങ്ങിനെ ഭൂതയുദ്ധം ന
ടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഭദ്രകാളീ ശ്രദ്ധംകൊണ്ടു കഴു
ത്തിൽ കത്തി കരങ്കനെ കൊന്നു. കൃപാണനെ കൃപാണം
(വാൾ)കൊണ്ടും ഖ്യാണനെ ഖ്യാണംകൊണ്ടും സ്ഥൂണനെ
മുസലദണ്ഡംകൊണ്ടും ജയസ്ഥനനെ മുൽഗരംകൊണ്ടും
ധൂമ്രനെ ചക്രംകൊണ്ടും ധൂമാക്ഷരനെ ധൂമകേതുക്കൊണ്ടും
താമ്രാക്ഷരനെ താമ്രാല്യായുധംകൊണ്ടും കൊന്നു വീഴ്ത്തി *
നൃന്ദ. ഇപ്രകാരം എട്ടു മന്ത്രിമാരെയും അവരുടെ സൈന്യ
ത്തെയും നിഗ്രഹിച്ചു യുദ്ധാങ്കണത്തിൽ നിലകൊണ്ട ഭദ്ര
കാളീ തന്റെ സഖിയാലെന്നപോലെ ജന്മലക്ഷ്മിയാൽ
അലിംഗിതയായിട്ട് സഖോൽകഷ്ണണ ശോഭിച്ചു *

ഗ്രാമം ഭദ്രകാമാസ്മേ ദേവഗന്ധർവ്വകിന്നരഃ (൧) സിദ്ധാ
 വിദ്യാധരാ യക്ഷാസ്താഃപുരാതാനേ ച ഖേചരഃ | പുലസ്ത്യ
 പുലഹാസസ്ത്വവസിഷ്ഠഭൃഗുകാശ്യപഃ | (൨) തുഷ്ടരുശ്യാഥ
 ജാബാലിസ്തഥാ നാരദപർവത | വാമദേവോത്രിരിത്യാദൃ
 മഹാത്മാനോ മഹഷ്ടയഃ (൩) സമേത്യ സർവേ സമരാങ്കണ
 സ്ഥലാദഥോപരിഷ്ഠാൽ ഗഗനാങ്കണസ്ഥലേ | നിരന്തരം
 തത്ര സമന്തതഃ സ്ഥിതാ മഹേശ്വരീം തുഷ്ടപുരിഷ്ടദേവ
 താം (൪)

ദേവാ ഉതപുഃ.

കാം കണ്ഠേകാചാത്മാജ ദേവി കണ്ഠേകാചി മഹേശ്വരി
 ഭഗവത്യഖിലാധാരേ ഭദ്രകാചി നമോസ്തു തേ. ൭

അതു റാമ ഭൃഗു റായം .

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു ൧൨൪. ദാരുകൻറയും ദേവി
 യുടെയും ദാരുണമായ യുദ്ധം കാണാൻവേണ്ടി ദേവന്മാർ
 ഗന്ധർവ്വന്മാർ കിന്നരന്മാർ സിദ്ധന്മാർ വിദ്യാധരന്മാർ യ
 ക്ഷന്മാർ സാദ്ധ്യന്മാർ മുതലായ ആകാശചാരികളും, പുല
 സ്തൻ പുലഹൻ അഗസ്തൻ വസിഷ്ഠൻ ഭൃഗു കാശ്യപൻ
 തുഷ്ടരു ജാബാലി നാരദൻ പർവതൻ വാമദേവൻ അത്രി
 തുടങ്ങി മഹാത്മാക്കളായ മഹഷ്ടിമാരും പോക്കളത്തിൻറ
 മുകളിൽ ആകാശവീഥിയിൽ വന്നു ചേന്ന് ഇടതിങ്ങിനി
 ന്നിരുന്നു. അവരിപ്പോൾ ഇഷ്ടദേവതയായ മഹേശ്വരിയെ
 സ്തുതിക്കുന്നു *

ദേവസ്തുതി.

൭. കണ്ഠേകാചപുത്രിയും കണ്ഠേകാചിയും മഹേശ്വ

വിശ്വവിശ്വതവിശ്വതേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൧
 ജഗന്മാതാജഗന്നാഥേ ജഗദപാത്ര്യാ ജഗൽപ്രിയേ
 ജഗന്മുതേ ജഗദ്രക്ഷേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൨
 സാകാരേപി നിരാകാരേ സാശ്രയേപി നിരാശ്രയേ
 സസംഭൃതേപ്യസംഭൃതേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൩
 സമൃദ്ധ്യേപ്യമൃഗേ സാക്ഷാത്സാഹകാരേനഹംകൃതേ
 സൃഷ്ടേപി സൃജാതേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൪
 പ്രണതായേഭേ ദേവി പ്രണയാത്മസ്വരൂപിണി
 പ്രണിബന്ധിതദൃഷ്ടയേഭേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൫
 ആധിപ്യാധിമഹാമോഹദ്രോഹദോഷവിനാശിനി

ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൧൧. ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി
 സ്ഥിതി സംഹാരത്തിനു കാരണഭൂതയും എന്നാൽ കരിക്ക
 ലും നാശമില്ലാതെ ചിരന്തനയായി ശോഭിക്കുന്നവളും ലോ
 കപ്രസിദ്ധപരാക്രമശാലിനിയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാ
 രം * ൧൨. ലോകമാതാവേ ലോകനാഥേ ലോകവന്ദ്യേ ലോ
 കത്തിന്നിഷ്ടപ്പെട്ട ലോകമുതേ ലോകരക്ഷാകരിഭദ്രകാളി!
 നിന്തിരുവടിക്കു നമസ്കാരം * ൧൩. സാകാരയായിട്ടു കാ
 ണപ്പെടുന്നു എങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ നിരാകാരയും സാശ്ര
 യയാണെങ്കിലും നിരാശ്രയയും ജനനമുണ്ടെങ്കിലും ജനന
 രഹിതയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൧൪. സമൃദ്ധയാ
 ണെങ്കിലും നിശ്ശൃണയും സാഹകാരയാണെങ്കിലും അഹങ്കാ
 രരഹിതയും സൃഷ്ടയാണെങ്കിലും വലിയ സ്വരൂപത്തെ
 ധരിച്ചുവളുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൧൫. തന്നെ
 ആശ്രയിക്കുന്നവർക്ക് അഭയത്തെ കൊടുക്കുന്നവളും പ്രണ

കേരളപത്മി അഥവാ ഭദ്രകാളീകാവ്യം ൧൧

ആഹിതാഗ്നിഭിരാതാഭ്യേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൬
 ബ്രഹ്മാനന്ദാത്മികേ ദേവി ബ്രാഹ്മി ബ്രാഹ്മണവത്സലേ
 ബ്രഹ്മഗോരക്ഷണോന്നിദ്രേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ ൧൭
 അഞ്ജനാദ്രിസമാകാരേ ഖഞ്ജരീടവിലോചനേ
 കഞ്ജനാഭാദിഭിവാന്ദ്യ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൮
 ചന്ദ്രവിംബാനനേ ദേവി ചന്ദ്രികായവമുന്മിതേ
 ചന്ദ്രധൂഡാക്ഷിസംഭൃതേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൧൯
 സൂര്യകോടിപ്രഭാപുരേ സൂര്യചന്ദ്രാഗ്നിലോചനേ
 സൂര്യഭീഷ്ടതസൽകീർ്ത്തേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൨൦
 കുംഭികുംഭകുചാഭോഗേ കുംഭികണ്ഡലമണ്ഡിതേ

വമന്ത്രസ്വപരൂപിണിയും ദുഷ്ടസമൂഹത്തെ മുടിച്ചുവളമായ
 ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൧൬. ആധി വ്യാധി അജ്ഞാനം
 ദേവതാരോഹം ശത്രുനായ മുതലായ ദോഷത്തെ അകറ്റു
 ന്നവളും അക്കിത്തരി ചോമാതിരി മുതലായവരാൽ അറി
 ണ്ടു സേവിക്കപ്പെടുന്നവളുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം *
 ൧൭. ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വപരൂപിണിയും ബ്രഹ്മാംശസംഭവയും
 ബ്രാഹ്മണരിൽ വാത്സല്യമുള്ളവളും പതുപും ബ്രാഹ്മണനും
 കഴുപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവളുമായ ഭദ്രകാളി
 ക്കു നമസ്കാരം * ൧൮. അഞ്ജനപർവതമുല്പശരീരകാന്തിയു
 ള്ളവളും ഖഞ്ജരീടമെന്ന പക്ഷിയെപ്പോലെ സ്തിശ്ശാശ്യാമ
 ഉനേത്രയും പത്മനാഭാദികളാൽ വന്ദ്യയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു
 നമസ്കാരം * ൧൯. ചന്ദ്രവിംബസദൃശമഖിയും ചന്ദ്രികാ
 തുല്യമന്മുതയും ചന്ദ്രധൂഡഭഗവാന്റെ പുത്രിയുമായ ഭ
 ദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൨൦ കോടിസൂര്യപ്രഭാതുല്യതേജ

പുസ്തകം

കാല്പദങ്ങൾ

[അ. ന്ന.

- കുംഭീന്ദ്രമന്ദഗമനേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൨൧
- കാളിന്ദീലോലകല്ലോലസ്തിശ്ചമശ്ചശിരോരഥേ
- കാളി കാളംലനശ്ചാമേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൨൨
- ബന്ധൂകൃതമഹാഭൂതേ ബന്ധൂകരചിരാധരേ
- ബന്ധുരാകൃതിസംസ്ഥാനേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൨൩
- ബാലചന്ദ്രകലാചീന്ധേ ഹാലജാഗ്രഭിലോചനേ
- നീലകണ്ഠപ്രിയസുതേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൨൪
- ദംശ്രാചതുഷ്ടയലസച്ചാരവക്ത്രസരോരഥേ
- ദ്വ്യജ്ജബാഹുലതേ ദേവി ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൨൫
- സ്ഥൂലദോർമ്മണ്ഡലോദഗ്രശൃലഖർഗാദിഹമതികേ

സ്വപിനിയും സൃഷ്ടചന്ദ്രാഗ്നികളാകുന്ന മൂന്നു തൃക്കണ്ണുള്ളവ
 ളും സൂരികളാൽ (വിദ്വാന്മാരാൽ) സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന പ്രശ
 സ്തകീർത്തിയോടുകൂടിയവളുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം *
 ൨൧. ആനയുടെ മസുകത്തോടു സദൃശമായ കചാഭോഗ
 ത്തോടുകൂടിയവളും കാതിലാനക്കണ്ഡലമിട്ടവളും ആന
 യെപ്പോലെ മന്ദഗമനയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം *
 ൨൨. കാളിന്ദീനദിയെലിളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെറുതിര
 പോലെ സ്തിശ്ചമശ്ചമായ തലമുടിയുള്ളവളും കാർമഠേല
 തുല്യകാന്തിയുമായ കാളി ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൨൩
 മഹാഭൂതങ്ങളെ ബന്ധുവാക്കി സ്വീകരിച്ചവളും ബന്ധു
 കപ്പുസ്സസദൃശാധരകാന്തിമതിയും ഭംഗിയേറിയ അവയവ
 വിന്യാസയുക്തയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൨൪. ച
 ന്രക്കലാധരയും നെറ്റിത്തടത്തിൽ തൃക്കണ്ണുള്ളവളും നീല
 കണ്ഠപ്രിയപുത്രിയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൨൫.

ദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൮൭

നീലാശ്ശരചിരച്ഛായേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൨൬
 കംബുകമൃഗശ്ചാലംബികൽഹാരാംബുജമാലികേ
 അംബുജശ്യാമളോദഗ്രേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൨൭
 ഛന്ദികൃത്തിപടാവീതവിപുലശ്രോണിമണ്ഡലേ
 സ്വസ്തിദേ സർവ്വതാനാം ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൨൮
 കടീതദൃഡോദഞ്ചലൽകാഞ്ചനകാഞ്ചികേ
 കദളീസുംഭകേശ്വരേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൨൯
 സുവണ്ണകാഹളീജംബി സുവണ്ണമണിദ്രുഷണേ
 സുവണ്ണാഞ്ജസമാനാംലേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൩൦
 ആപാദധൂഡഹൃന്തമഭിരാമകളേബരേ
 ആപന്നാർത്തിഹരേ ദേവി ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൩൧

നാലു ദംശ്ട്രകൊണ്ടു ശോഭിച്ചു തിരുമുഖത്തോടും പതിന്നാറു
 തൂക്കച്ചോടുംകൂടിയ ദേവി ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൨൬.
 തടിച്ചുനീണ്ട തൂക്കൈകളിൽ ശ്രദ്ധവർഗാദ്യായുധങ്ങളെ
 ധരിച്ച് ഇന്ദ്രനീചരണപ്രഭാപുരപരിലസിതയായിരിക്കുന്ന
 ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൨൭. ശംഖപോലെ ഭംഗിയുള്ള
 കണ്ണത്തിൽ കൽഹാരപുഷ്പമാല ധരിച്ച് കാർമുഖശ്യാമ
 ഉയായി ശോഭിക്കുന്ന ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൨൮. വി
 സ്മൃതമായ അരയിൽ ആനത്തോൽ വസ്രമായുടുത്ത് സക
 ലലോകത്തിനും നന്മചെയ്തുകൊണ്ടധിവസിക്കുന്ന ഭദ്രകാ
 ലിക്കു നമസ്കാരം * ൨൯. കടിപ്രദേശത്തിലുറപ്പിച്ചുകെട്ടി
 തൂങ്ങിയിളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചൊന്നരഞ്ഞാളോടും ക
 ദളീസ്സുംഭേപോലെ മനോഹരമായ തൂടകളോടും ശോഭിക്കു
 ന്ന ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൩൦ സ്വണ്ണകാഹളതുല്യ

ചാമണ്ഡേ ചാരുസയാംഗി ചാചഞ്ചാണാസിധാരിണി
 ചരാചരജഗദ്ധാത്രി ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൩൨
 പത്മപത്രേക്ഷണദപദപ പത്മപാണിപദാനനേ
 പത്മാസനാച്ഛ്യാമാനാംശ്ലേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൩൩
 ഖണ്ഡിതാരാതി.സംഘാതേ മണ്ഡിതാവനിമണ്ഡലേ
 ചണ്ഡികേ ചന്ദ്രവദനേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തുതേ. ൩൪
 വേതാളവാഹനേ ഭൂമിപാതാളസ്വപ്തപാലികേ
 മാതംഗകണ്ഡചധരേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൩൫
 കേളീഷു വാഹനീഭൂതകുളീപാളീസമനപിതേ
 കാളായാളീരൂപേ കാളി ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. ൩൬

മായ കണകാൽ ചൊൻതാമരപ്രപോദങ്ങൾ ഇവകൊണ്ടു
 ശോഭിക്കുന്ന ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ൩൧. തൃക്കാൽ
 തൊട്ടു തിരുമുടിവരെ എല്ലാടവും ഭംഗിയുള്ള തിരുമേനി
 പുണ്യ ആശ്രിതജനങ്ങളുടെ ആർത്തിയെ കളയുന്ന ഭദ്ര
 കാളിക്കു നമസ്കാരം * ൩൨. ചാമണ്ഡേ! സർവ്വായവസ്യ
 നരി! വില്പം ശരവം വാളം ധരിച്ചു ചരാചരജഗൽപരി
 പാലനതൽപരയായ ഭദ്രകാളി! അങ്ങയ്ക്കു നമസ്കാ
 രം * ൩൩. താമരത്തൽതുല്യതൃക്കണ്ണുടയവളം താമരപ്പൂ
 തുല്യതൃക്കാൽതൃക്കൈതിരുമുഖസ്യനരിയും ബ്രഹ്മദേവൻ വ
 ന്നു തൃക്കാക്കൽ കമ്പിടുന്നവളുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാ
 രം * ൩൪. ശരസമുദമത്തെ ചെന്ന് ഭൂമണ്ഡലത്തെ അ
 ലങ്കരിക്കുന്ന ചന്ദ്രമുഖിയായ ചണ്ഡികാഭദ്രകാളിക്കു നമ
 സ്കാരം * ൩൫. വേതാളമേറി ആനത്തോട ധരിച്ച ഭൂമി
 പാതാളസ്വപ്തലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്ന ഭദ്രകാളിക്കു നമ
 സ്കാരം * ൩൬. കളിമട്ടിൽ കുളീപാളികളുടെ പുറത്തുക

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ധ്രുവ്

നാളീകനയനേ നാമേ നാളീകാലാപശാലിനി
 നാളീകാസ്രജിതഃ പുത്രി ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൩൨
 വിശ്വവന്ദ്യപദംഭോജ വിശ്വരക്ഷാവിചക്ഷണേ
 വിശ്വാസിനാം സതാം പദ്യേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ.
 കല്യാണകല്പകതരോ കല്യേ കല്യാണി ദൈരേവി
 കരണായണതാരാക്ഷി ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൩൩
 ഏകാവ നിശ്ചയാശക്യേ ഏനസ്തുലഭധനലേ
 ഏകദന്തസ്തു ഭഗിനി ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൪൦
 ഇശാനാപ്തിയസന്താനേ ഇക്ഷ്യാദംഷ്ടായേകുരി
 ഇന്ദ്രഗിയാവിഹിതേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൪൧

യദുന്ന കായാന്വനിർമുദയ കാളീ ഭദ്രകാളീക്ക നമസ്കാ
 രം * ൩൨ പത്മേക്ഷണയഃ ത്രൈലോക്യനാഥയും സത്യ
 സ്വരൂപിണിയും കാമദൈവി ഭഗവാൻഠ പുത്രിയുമായ
 ഭദ്രകാളീക്ക നമസ്കാരം * ൩൩. സകല ജനങ്ങളാലും ആ
 രാധിക്കപ്പെടുന്ന തൃക്കാലചക്രജീവജം ലോകരക്ഷാസമർത്ഥ
 യും ലോകത്തിലുള്ള ഏതു സജ്ജനങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവ
 ജീമായ ഭദ്രകാളീക്ക നമസ്കാരം * ൩൩. മംഗളം ചൊരി
 യുന്ന കല്പവൃക്ഷമേ സർവ്വസമർത്ഥ മംഗളസ്വരൂപിണി
 ദൈരേവി കാരുണ്യശാലിനി ഭദ്രകാളീ! നിന്തിരവടിക്ക ന
 മസ്കാരം * ൪൦. ഇനച്ചകാരമെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ
 അപ്തയും പാപനാരിനിയും ഏകദന്തസമാദരിയുമായ
 ഭദ്രകാളീക്ക നമസ്കാരം * ൪൧. പരമശിവപിപസന്താ
 നമേ കരിക്കോലുപാൽ. നീ. നദംഷ്ടയാൽ ശത്രുവേകുരി ഇ

ലക്ഷ്മീധരാച്ചിതേ ദേവി ലക്ഷ്മാസുരവിനാശിനി
 ലക്ഷ്യലക്ഷണഹീനായ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. രാ
 ഗ്രീകാരവേഷ്യ ത്രിപുരേ ഗ്രീമതി സുരസുന്ദരി
 ഗ്രീകാരമന്ത്രാസ്തപദേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. രാ
 ഹരപങ്കേഘ്രഭവഹരിമുന്തിത്രയാത്മികേ
 ഹലാഹലസമർപ്പണേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. രാ
 സമാനവസ്തുരഹിതേ സമാനേ സർവ്വത്തുഷ്ട
 സമാനേ ദൈത്യമമനേ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. രാ
 കഞ്ജന്നാഭാദിഭിർവ്വേദ കഞ്ജായുധഹരാത്മജേ
 കഞ്ജനന്നാവസി സു തപഃ ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ. രാ
 ഹസ്തികൃത്തിപരീധാനേ ഹസ്തികണ്ഡലമണ്ഡിതേ

ന്നനിലയെ നരിയപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്ത ഭദ്രകാളി! തൻ
 തിരുവടിക്കു നമസ്കാരം * രാ. ലക്ഷ്മീധരൻ പൂജിക്കുന്ന
 ദേവിയും ലക്ഷ്മസുരപ്പടയൊടുക്കുന്നവളും ലക്ഷ്യലക്ഷണാ
 തീതയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * രാ. ഗ്രീകാരം
 കൊണ്ടറിയപ്പെടുന്ന ശ്രീ ത്രിപുരാദേവി ലജ്ജാശീലേ കാ
 മസുന്ദരി ഗ്രീകാരമന്ത്രാക്ഷരപ്രധാനേ ഭദ്രകാളി! നിന്തിരു
 വടിക്കു നമസ്കാരം * രാ. ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരരാത്മക
 മുന്തിത്രയ സപരൂപിണിയായി കാളകൂടത്തേജസ്സമർപ്പതയാ
 യിരിക്കുന്ന ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * രാ. ദേവിദയാടുപ
 മിക്കവാൻ മരൊന്നില്ല. ദേവി സകല ജീവജാലങ്ങളി
 ലും തുല്യകാരണ്യവതിയാണ്. ഏകിലും ദൃഷ്ടസംഹാരത്തി
 ക്കിൽ മനക്കരുത്തുണ്ടു താനും. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഭദ്ര
 കാളിക്കു നമസ്കാരം * രാ. കാമവൈരിയുടെ പുത്രിയും

ഗ്രീ ാന്ദ്രാദോഷരഹിതൈർഗ്രീകാരജപതൽപരൈഃ
 ഗ്രീകാരതേനാവഗതേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൧൩
 ശ്രീതഭക്താവനചണേ ശ്രീസന്താനവിവർധിനി
 ശ്രീപതിപ്രമുഖാരാധ്യേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൧൪
 അത്യാപദി സ്മൃതാ ഭക്തൈഃ സ്വപ്ലാദിത്വമായ സത്പരം
 വനദുഗ്ദ്ധായം ധത്സേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൧൫
 ത്രിശ്രവക്ഷ്യമദൈത്യേന്ദ്രവക്ഷ്യസ്ഥലചികസപരം
 ഭയം യാപിബന്ധതസ്യൈ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ൧൬
 പാതാഭഭദ്രകാളീ തപം യേതാഭഗമസംസ്ഥിതാ
 മഹാദൈവേ വകാളീ ച ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ ൧൭

നിരിക്കുന്ന ഭദ്രകാളിക്ക നമസ്കാരം * ൧൨. നെറ്റിയിൽ
 ലലന്തികാരേണമണിഞ്ഞ് മൂന്നു ലകാരം മാതൃകാക്ഷരമാ
 ക്കിവെച്ചു ലോകത്രയസാക്ഷിണിയായി നില്ക്കുന്ന ലക്ഷ്മീഭ
 ദ്രകാളിക്ക നമസ്കാരം * ൧൩. ലജ്ജാതന്ദ്രാദിദോഷങ്ങളെ
 ചെവടിഞ്ഞ് ഗ്രീകാരമന്ത്രത്തെത്തന്ന സശ്രദ്ധം ജപി
 ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരാൽ ഗ്രീകാരതേന അറിയ
 പ്പെടുന്ന ഭദ്രകാളിക്ക നമസ്കാരം * ൧൪. തന്റെ അശ്രി
 തഭക്തമാരുടെ രക്ഷാവിചക്ഷണയും സന്താനസമ്പത്തുക
 ളെ വളർപ്പിക്കുന്നവളും ശ്രീപതി മുതലായവരാൽ ആരാ
 ധിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നവളുമായ ഭദ്രകാളിക്ക നമസ്കാരം *
 ൧൫. അത്യാപത്തികൾ തന്റെ ഭക്തന്മാർ തന്നെ സ്മരി
 ക്കുന്ന പക്ഷം ഉടനെ ഉറക്കമണിന് അപകടം അഭയം
 ക്കാടുക്കുന്ന വനദുഗ്ദ്ധഭദ്രകാളിക്ക നമസ്കാരം * ൧൬. ത്രി

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൯൩

നന്ദേശ്വരീ കൃഷ്ണകാളീ തിരസ്കരണസാക്ഷിണീ
 തപരിതാ ശ്രുതിനീ ച തപം ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ട്രേ
 ഉഗ്രകൃത്യേ പക്ഷിദഗ്ദ്ധേ ഭ്രമദഗ്ദ്ധേ മഹേശ്വരീ
 രക്തേശ്വരീ ശ്രീമാതംഗി ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. മൻ
 കണ്ഠികേ രക്തചാമുണ്ഡേ വാരാഹി ശ്യാമമുഖേ ജയേ
 ശ്യാമനകാളീ ശ്രീവിദ്യേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ന്നം
 അശ്വപാത്രവേ അന്നചൂണ്ണേ ബാലേ ത്രിപുരസുന്ദരി
 സ്വയംബരേ വിഷ്ണുമായേ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ന്നം
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവസ്കന്ധമേന്ദ്രാംശസമുദ്ഭവാഃ
 മാതരോ യദപശേ തദസ്യ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തു തേ. ന്നം

ശ്രദ്ധംകൊണ്ടു കത്തിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു അസുരാധിപരവക്ഷ
 സ്ഥലത്തിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പൊങ്ങുന്ന ചോര പാനം ചെയ്തു
 ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * മെ, യേതാമൃതത്തിൻ കഴിഞ്ഞതിയ
 പാതാമൃതഭദ്രകാളിയും മഹാമരദൈവകാളിയുമായ ഭദ്രകാളീ
 ക്കു നമസ്കാരം * ട്രേ നന്ദേശ്വരീയും ക. ികാളിയും തി
 രസ്കരിണിയും തപരിതായും ശ്രുതിനിയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു
 നമസ്കാരം * മൻ ഉഗ്രകൃത്യയും പക്ഷിദഗ്ദ്ധയും ഭ്രമദഗ്ദ്ധയും
 മഹേശ്വരയും രക്തേശ്വരിയും ശ്രീമാതംഗിയുമായ ഭദ്ര
 കാളിക്കു നമസ്കാരം * ന്നം. കബ്ജികയും രക്തചാമുണ്ഡി
 യും വാരാഹിയും വസുരിമാലയും ജയയും ചുടലഭദ്രകാളീ
 യും ശ്രീവിദ്യയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം * ന്നം. അ
 ശ്വപാത്രവയും അന്നചൂണ്ണശ്വരീയും ബാലയും ത്രിപുരസു
 ന്ദരിയും സ്വയംബരയും വിഷ്ണുമായയുമായ ഭദ്രകാളിക്കു ന
 മസ്കാരം * ന്നം ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവൻ സബ്രഹ്മണ്യൻ യ

സുരമനുജകലാപപുജിതായൈ ദനുജഭടാളീസമൂഹേ
 ണധിതായൈ | മനുജസുരഷീസമൂഹപാലിതായൈ പ്രത്
 ദിനമംബ നമോസ്തു ചണ്ഡികായൈ (൩൩) സകലധര
 ണിവേസേവിതായൈ സതതാമർത്ത്യകുലദാ സംസ്തുത
 യൈ | തദനുക്രമസമസ്തരൂപേണ മധികമംബ ന
 മോസ്തു ഭദ്രകാളീ (൩൪) ധാധിമണ്ഡല
 യൈ പരികലിതോത്തമഹസ്തികണ്ഡലായൈ | സമരവി
 ഹരണൈകലാഭവൈത്യ സവിനയമസ്തു നമോനമോ ഭ
 വൈത്യ (൩൫) ജഗത്രയാദ്ധ്യസുജനൈകകണ്ഠകം ജഹി ദ്ര
 ഫം ദൈരേവി ദാഭകാസുരം | സഞ്ചാലരൂഢം സഹപുത്രമി
 ത്രകം സഹസ്രകോട്ടർബുദസൈനികാനപിതം (൩൬) യേ
 ന വിദ്രാവിതാഃ സ്വഗ്ഗ്യാദഗ്ഗ്യാസ്വഗ്ഗ്യാനിധാസിനാം | ഭൂവി

മൻ ഇന്ദ്രൻ ഇവരുടെ അംശാ പന്താരമായ ആറുമാതൃക്കളെ
 അധീനത്തിൽ വെച്ചു ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കാരം • ൩൩.
 ദേവന്മാരായും മനുഷ്യന്മാരായും പുജിക്കപ്പെട്ടവളും അസുര
 പ്പടയെ മുച്ചുടുംമുടിച്ച് മനുഷ്യരേയും ദേവകളെയും പ്രജി
 കളേയും രക്ഷിച്ച ചണ്ഡികാദേവിക്കു നിത്യം നമസ്കാരം •
 ൩൪. ബ്രാഹ്മണരാസകലം പുജിക്കുന്നു. ദേവകളെല്ലാമെ
 പ്പൊഴും സ്തുതിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഇതരപരലീലാവിലാ
 സശാലിനിയായ ഭദ്രകാളിയമ്മയ്ക്കു ധാരാളം നമസ്കാരം •
 ൩൫. വൈരിസമൂഹത്തെ മുടിച്ച് ആനക്കണ്ഡലമിട്ട് യു
 ദ്ധങ്ങളിൽ കളിയാടുന്ന നിന്തിരവടിക്കു സവിനയം ന
 മസ്കാരം • ൩൬. കൈലാകൃപാസിജനദ്രോഹിയായ ഭാ
 ഭകാസുരനേയും അവന്റെ ബാലപുത്രമിത്രാദിവംശ

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൯൫

പർവതസ്ത്രേഷു ശ്രദ്ധം സാന്വൃതമാസതേ (൩൭) യജ്ഞോ
 ഗദ്വജാം ഭൂമൗ യജ്ഞനാശേന ഘേതുനാ | നാസ്യാകം ജീവ
 നോപായഃ കപാപി കിം കർമ്മ കർമ്മേ (൩൮) തൽ പ്രസ
 ദ മഹാദേവി കണ്ഠകാളി കലാവതി | ഭദ്രം ദേവി തപമ
 സൃത്യം ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ (൩൯)

ഋഷയഃ ഉശച്ഛഃ.

കാന്ത്യായിനീതി യാ ജാതാ കംസശത്രുസ്സഹോദരീ
 മുന്ത്യാ വിഷ്ണുപദം പ്രാപ്താ ഭദ്രകാളി തപമേവ സാ. ൭൦

തൈയും അനേകായിരം സൈന്യത്തെയും ഘേ ഭരേരവി,
 ഇനി പേഗം കൊല്ലണേ * ൩൭. സ്വഗ്നു ചാസികളുടെ വ
 ഗ്നുത്തെ അവൻ നാട്ടിൽനിന്നോടിച്ചു കളഞ്ഞു. അവരി
 പ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ചില ചവ്വങ്ങളുടെ ഗുഹകളിൽ കളിച്ചു
 പാർക്കുകയാണ് * ൩൮ തെങ്ങൾക്കാഹാരം യജ്ഞോഗമാ
 ണ് ഭൂമിയിലിപ്പോൾ യാഗമേ ഇല്ല. അതിനാൽ തെ
 ങ്ങൾ യാതൊരു ഉപജീവനമാഗ്നുചമില്ലാതാക്കീന്നു എന്തു
 ചെയ്യട്ടെ * ൩൯ അതിനാൽ ഘേ മഹാദേവി! ഘേ സർവ്വ
 വിദ്യാവിശാരദയായ കണ്ഠകാളി! നിന്തിരവടി പ്രസാദി
 ച്ചു നന്മവരുത്തിത്തരണേ. അതിനാൽ ഘേയേ അങ്ങുളിതാ
 ഭദ്രകാളിക്കു നമസ്കരിക്കുന്നു *

ഋഷിസ്തുതി.

൭൦. പണ്ടു യാതൊരുവൾ കാന്ത്യായിനി എന്നു തി
 രുന്നാമത്തോടെ കംസശത്രുവായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ സഹോദ
 രിയായിരുന്ന ഉടലോട്ടകുടെ സ്വഗ്നുപുക്കുവോ, ഘേ ഭദ്ര

യാ നിസുംഭഞ്ച സുംഭഞ്ച ചണ്ഡം മണ്ഡം മഹാസുരം
 ഖണ്ഡയാമാസ ഖർഗ്ഗേന ഭദ്രകാളി തപമേവ സാ. ൭൧
 യാ പുനാ രക്തസംഭൃതബഹുസാഹസ്രസൈനികം
 ജഘാന രക്തഖീജാഖ്യം ഭദ്രകാളി തപമേവ സാ ൭൨
 യാ നിത്യേ ത്ര ഹി മഹിഷാസുരമേസുകം
 ചീരം കൃപാ തദധ്യംസു ഭദ്രകാളി തപമേവ സാ. ൭൩
 ഷഭാസീന്ദ്രന യാ പൃച്ഛം ക്ഷേത്രജ്ഞന ക്ഷണേരിതാ
 മായാഖ്യാ വിശ്വപന്യജൽ ഭദ്രകാളി തപമേവ സാ. ൭൪
 മന്ദരാന മഹാസിന്ധോർമ്മുദാനാൻ സുരാസുരഭരേ
 യാജനിഷ്ഠ രമാ നമ ഭദ്രകാളി തപമേവ സാ. ൭൫
 പത്മവിഷ്ണുരസംവിഷ്ണാ പത്മപാണിരവീചരൽ

കാളി! അതു നിന്തിരവടി തന്നെയാണു് * ൭൧. അസുര
 രാജായായ നിസുംഭനേയും സുംഭനേയും ചണ്ഡനേയും മ
 ണ്ടനേയും കൊന്നതും മേ ഭദ്രകാളി നിന്തിരവടി ത
 ന്നെ * ൭൨. തന്റെ രക്തത്തിൽനിന്നു ചൊടിഞ്ഞുണ്ടായ
 അനന്ധധി സൈന്യത്തോടുകൂടിയ രക്തഖീജാസുരനെ
 കൊന്നതും നിന്തിരവടി തന്നെ * ൭൩. ത്രിശൂലംകൊ
 ണ്ട മഹിഷാസുരശിരസ്സുറ്റുത് അതിന്മേൽ പവിട്ടിനിന്ന
 തും നിന്തിരവടിതന്നെ * ൭൪. ക്ഷേത്രജ്ഞനായ പരമാ
 ത്മാ പണ്ടു പ്രത്യയാചസാനത്തിൽ ഒരു ഉദാസീനമട്ടിൽ
 തെല്ലൊന്നു കടാക്ഷിച്ചതേളളു. അപ്പൊഴേയും ഇശാനിശപം
 സൃഷ്ടിച്ച മായയും നിന്തിരവടിതന്നെ * ൭൫. ദേവസു
 രന്മാർ മന്ദരം മാതാക്കി പാലാഴികടഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ
 നിന്നു മോ എന്ന ചോരോടെ ആവിട്ടവിച്ചതും നിന്തി

ദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാമാത്മ്യം ൯൭

പത്മാപ്യാ പത്മനാഭം യാ ഭദ്രകാളി തപഃമവ സാ. ൭൬
 ധാരതൃശ്ചതുർമുഖീകണ്ഠചതുഷ്ടയവിഹാരിണീ
 ഭാരതീ നാമ യാ ദേവീ ഭദ്രകാളി തപഃമവ സാ. ൭൭
 മാതംഗീ നാമ യാ ധന്തേ വല്ലഭീ കരപല്ലവേ
 സംഗീതദേവതാ സാക്ഷാൽ ഭദ്രകാളി തപഃമവ സാ. ൭൮
 ദക്ഷപ്രജാപതേജ്ജാതാ ത്ര്യക്ഷദേവസ്യ വല്ലഭോ
 യാജ്ഞേമാദദോഗവന്താ സ്വപു ഭദ്രകാളി തപഃമവ സാ. ൭൯
 മേനായാം യാ പുനജ്ജാതാ മഹത്തസ്തുപിന്ദാചലാൽ
 ശരീരാൽമദ്രുച്ഛംഭോദ്ഭദ്രകാളി തപഃമവ സാ. ൮൦
 ധാരതഃ കമണ്ഡലാജ്ജാതാ വിഷ്ണുപാദാപനജനീ
 ആസ്മേ ശംഭുജടാജൂടേ ഭദ്രകാളി തപഃമവ സാ ൮൧

രവദിതന്നെ * ൭൬ പത്മാസനത്തിലിരുന്നു പത്മം ക
 യിൽ ധരിച്ച് പത്മാ എന്നു പേരും സ്വീകരിച്ചു പത്മനാ
 ഭനേ ഭർത്താവായി വരിച്ചതും നിന്തിരവദിതന്നെ * ൭൭.
 ബ്രഹ്മാവിന്റെ നാലുകണ്ഠത്തിലും കടര സമയമിടന്നു നാ
 ലുവേദങ്ങളായി ചുക്കാശിച്ച ഭാരതീദേവിയും നിന്തിരവ
 ദിതന്നെ * ൭൮ തൃക്ഷയിൽ ചീങ്ങ ധരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ
 സംഗീതാധിദേവതയായ മാതംഗീഭഗവതിയും നിന്തിരവ
 ദിതന്നെ * ൭൯. ദക്ഷപ്രജാപതിയിൽനിന്നു ജനിച്ചു മ
 കണ്ണൻതിരവദിയുടെ പത്നിയായിരുന്ന കടുവിൽ സ്വദേ
 ഹത്തെ യോഗാഗ്നിയിൽ ഹോമിച്ചു സതീദേവിയും നിന്തി
 രവദിതന്നെ * ൮൦. ചിന്നെ ഹിമവാന്റെ മകളായി മേ
 നയിൽ ജനിച്ച ഭദ്രദേവന്റെ ശരീരാൽമദ്രുച്ഛവാണി
 യ പാവതീദേവിയും നിന്തിരവദിതന്നെ * ൮൧. ബ്രഹ്മദേ
 ഹന * ൧൩ * ൧൩ * ൧൩ *

ബഹുനാ കിമിഹോക്കേന പ്രധാനം പ്രകൃതിശ്ച യാ
ജീവസൃബ്രഹ്മണശ്ശക്തിദ്രകാളി തപമേവ സാ. ധ്രു

തദംബ തത്താദൃശാരവൈഭവാ വോണ്ണവോത്താര
ണകണ്ണധാരിണീ | ഭവോക്ഷിജാ സമ്പ്രതി ഭദ്രകാളി നോ
ഭയൈകമേതും ജഹി ദാരകാസുരം (൮൩) മനയോ മാ
രതാഹാരാ വാതാതപസഹിണ്ണവഃ | കേക്ഷോമപ്യപ്രിയം
നൈവ കവ്തേ വാവാസിനഃ (൮൪) കേചിച്ഛാകേന ജീ
വന്തി കേചിജ്ജീവന്തി വാരിണാ | കേചിത് പണ്ണേന ജീ
വന്തി ജീവത്യന്യേ ഹലേന വൈ (൮൫) കേചിജ്ജീവന്തി

വരൻ ജലപാത്രത്തിൽ പിറന്ന് വിണ്ണുപാദം കഴി കി ഇ
പ്പോൾ ശംഭുജടാജുടത്തിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ഗംഗാഭഗവ
തിയും നിന്തിരവടിതന്നെ • ധ്രു. വളരെ ചായുന്നതെ
ന്തിന്? ജീവരൻ പ്രധാനവും പ്രകൃതിയും പരമാത്മാവി
രൻ ശക്തിയും മേ ഭദ്രകാളി! ആ നിന്തിരവടിതന്നെ
യാകുന്നു • ധ്രു. അതുകൊണ്ട് അമ്മേ! ഇപ്പറഞ്ഞ അ
ത്യൽകൃഷ്ണവൈഭവശാലിനിയും സംസാരസമുദ്രം അക്കര
കടത്തുവാൻ ജ്ഞാനിക്കാരിയും ഇപ്പോൾ പരമേശ്വര
ൻ മൂന്നാം തൃക്കണ്ണിൽനിന്നു പതരിച്ച ഭദ്രകാളീരൂപേണ
ഞങ്ങൾക്കു ദൃശ്യയായ് ഭവിച്ചുവളുമായ അമ്മേ! ഞങ്ങളുടെ
യേത്തിന്ന് ഏകകാരണനായ ദാരകാസുരനെ നിഗ്രഹി
ച്ചു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ രക്ഷിക്കണേ • ധ്രു. മഹർഷി
മാരെനവെച്ചാൽ, അവർക്കു വായുഭക്ഷണമേ വേണ്ടു. അ
വർ കാറ്റും വെയിലും സഹിച്ചു കാട്ടിൽ പാർക്കുന്നു. ആർക്കും
ഒരു അപ്രിയവും ചെയ്യാറില്ല • ധ്രു ധ്രു. ചിലർ ഇലക്ക

ദേശാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൯൯

കന്ദേന ദന്തോല്യഖലിനോപരേ । അശ്ശകട്ടാശ്ച സന്ത്യകേ
 നിരാഹാരാശ്ച കേചന (൮൩) മഹാവാരാക്ഷിഃ കേ
 ചിൽ കേചിൽ സ്ഥണ്ഡിലശായിനഃ । വർത്തന്തേ കേചി
 ദ്ദുർലപാക്ഷാഃ കേചിദുത്താനബാഹവഃ (൮൪) ഏവം തീവ്ര
 തപശ്ചയാകശിതാംഗാനന്നാഗസഃ । ഛതാശാഃ പീഡയ
 ന്ത്യസ്താൻ ഭാരകാസുരകിങ്കരാഃ (൮൫) പ്ലഷ്ട്യന്തി പണ്ണശാ
 ലാശ്ച ചരിന്ദന്ത്യാശ്രമപാദവാൻ । ദൃക്ഷീണാമങ്കസംവൃ
 ങ്ഖാൻ വിനിഘ്നന്ത്യേണശാഖകാൻ (൮൬) യജ്ഞശാലാ
 വിദ്ദീനന്തി യജ്ഞപാത്രാണി ഭിന്ദന്തേ । യജ്ഞേഷു യുവ
 സംബദ്ധാൻ പശുനശ്ശന്തി ഖണ്ഡിതാൻ (൯൦) ഷീവന്തി
 യജ്ഞവേദ്യന്ദയാജകാൻ പ്രഹരന്തി ച । അഗ്നികണ്ഡേ
 ഷു രക്താനി പ്രക്ഷിപന്തി ശവാനി ച (൯൧) ഉടജ.ക

റികൊണ്ട ജീവിക്കുന്നു. ചിലർ കേവലം വെള്ളം മതി,
 ചിലർ ഇലകൊണ്ട്, ചിലർ ഫലംകൊണ്ട്, ചിലർ കിഴ
 ങ്ങകൊണ്ട്, ജീവിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ ഉരലിന്നുപകരം
 പല്ലു മതി. ചിലർ അശ്ശകട്ടന്മാർ, ചിലർ ഭക്ഷണമേ
 വേണ്ട. മഹാവാരാക്ഷികളാണ് ചിലർ. ചിലർ വെറും
 നിലത്തുകിടക്കുന്നു. ചിലർ എപ്പോഴും ഉജ്വലാക്ഷന്മാരാ
 യിരിക്കുന്നു. ചിലരെ കൈമലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇ
 ണിനെ പലരും പലവിധം തപസ്സുചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുക
 യാണ് • ൮൮. ഇങ്ങിനെ കഠിനമായ തപശ്ചയ്കൊണ്ടു
 മേലിങ്ങത് എല്ലാം കോലുമായ്ക്കിടക്കുന്ന നിരപരാധികളായ
 അങ്ങളെ ദുഷ്ടന്മാരായ ഭാരകകിങ്കരന്മാർ പൂഥാ ഉപദ്രവി
 ക്കുന്നു • ൮൯-൯൦. പണ്ണശാലകൾ കൊമ്മിവെക്കുക, ആ

ഞങ്ങളോടു വിചരണോദിദ്ധാനിരം | വിഹസന്തോ വിജ
 ല്ലന്തോ ഭർത്സയന്തി മഹാമുനിൻ (൯൨) ഹന്തി മുനിവ
 ത്നീശ്വ ഹിംസതി ബ്രഹ്മചാരിഃ | താഡയന്തി മഹാപു
 ങ്ഗാപസേത്രാംസുപസൃതഃ | (൯൩) വാപീകൃപതടാ
 കാംശ്വ പുരയന്തി ശിലാതകലഃ | ഉന്മൂലയന്തി മാഗ്ഗേഷു
 ഛായാപുഷ്യാനിതന്തുതഃ (൯൪) ശ്യാമാകശാചിനീചാര
 പ്രിയംഗുഹലശാചിനഃ | പ്രദേശാൻ ഭൃസുസാൽകവന്ത്യമ്
 ടാരകകികരഃ (൯൫) ഇത്ഥം ബഹുന്യപകൃതാനി കൃതാ
 ശ്രമപുഷ്പങ്ങളെ മുറിച്ചുതള്ളുക, ഋഷിമാർ മടയിൽവെച്ചു
 വളർത്തുന്ന മാൻകിടാങ്ങളെ കൊല്ലുക, യാഗശാലയിൽ
 കൊള്ളുചെയ്യ, അവിടെ പാത്രങ്ങളടുക്കുക, യാഗായ്മം യ
 ജ്ഞസുംഭത്തിൽ കെട്ടിയ പത്രങ്ങളെ കൊന്നുതിന്നുക, വേ
 ദിക്കുള്ളിൽ തുപ്പുക, യാജകന്മാരെ പ്രഹരിക്കുക, ഹോമക
 ണ്യങ്ങളിൽ ചോര ഒഴിക്കുക ശവം കൊണ്ടുപന്നിടുക, പ
 ണ്ണശാലയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ ശാപം പകലും സമയഭേ
 ദം കൂടാതെ കലശൽകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഉച്ചത്തിൽ
 ചിരിക്കുകയും തോന്നുവാസം പറകയും മഹഷിമാരെ
 ചീത്ത പറകയും ചെയ്യ മുനിപതിമാരെ പിടിച്ചുകൊ
 ണ്ടുപോയി ചാരിത്രഭംഗം വരുത്തുക, ബ്രഹ്മചാരികളെ
 കൊല്ലുക, തപസ്സുചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കിഴവന്മാരായ
 താപസശ്രേഷ്ഠന്മാരെ എല്ലുനറുങ്ങെ തല്ലുക, കൂടം കിണ
 ്ര ചിരമുതലായ ജലാശയങ്ങളെ പാരക്കുട്ടി തുട്കുക,
 പെരുവഴിയിൽ അവിടവിടെ നില്ക്കുന്ന തണൽപുഷ്പങ്ങ
 ലെ വേരോടെ പറിച്ചുകുടുക, ചാമ നെല്ല് വരി തിന്ന മു

നി ദൈവൈശ്വരദ്യാപി ഹന്ത ദിവീധാനി വലു ക്രിയ
ന്തേ । തസ്മാദമൃതവിലതോ വിനിഹത്യ വേഗാദസ്മാം
സ്വമഞ്ച പരിചാലയ ഭദ്രകാളീ (ൻന)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഏവമിദ്രാദിദ്രോവൈഃ പുലസ്ത്യാദ്വൈശ്വ താവ
സൈഃ । സംസ്തുയമാനാ സാ ദേവീ കാരുണ്യാമൃതവാരിധിഃ
(ൻഐ) പ്രസന്നാ സരസാപാംഗൈരാശ്വാസ്യ നിഖിലാന
മുൻ । ത്രിശ്രുലഖൾഗചാപാദീനാദദേ പാണിപങ്കജൈഃ
(ൻവ്യ) പേരോളിമുഖകന്ദരാദിഃഗളിതൈരച്ചണ്ഡഹൃദ്ര
രവൈർഭൂത പ്രേത പിശാചികാകിലികിലാരാവൈർഹാ
ഭൈരോവൈഃ । കോദണ്ഡോൽകടശിഞ്ജിനീരധണരധണ

തലായ ഭക്ഷണപദാർത്ഥം വിളഞ്ഞുനിലുണന്നേടത്തു തിയ്യി
ട്ടുകത്തിച്ചു കൊറുമടക്കുക, ഇത്യാദിയായി. ദാരകകീങ്കര
ന്മാർ ചെയ്യുന്ന അക്രമങ്ങൾക്കൊരു കയ്യും കണക്കുമില്ല *
ൻന. ഇങ്ങിനെ ദൈത്യന്മാർ പലതും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു.
ഇന്നും ചെയ്യുപടുന്നതുണ്ട്. അമ്മേ! ഭദ്രകാളീ! ഇനി
യെങ്കിലും കാലം വൈകിക്കാതെ ഈ ദുഷ്ടരെ നിശ്ശേഷം
നശിപ്പിച്ചു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ ഭഗവതി ഭദ്രകാളീ ചാ
മണ്ഡേ ദേവി *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു --ൻഐ-ൻവ്യ. ഇപ്രകാരം ഇദ്രാ
ദിദ്രാ പന്മാരായും പുലസ്ത്യാദിമാമുനിമാരായും സ്തുതിക്കപ്പെട്ട
ദേവി ഭദ്രകാളീ കാരുണ്യാമൃതവാരിധിയാചി പ്രസന്നയാ
യിട്ട് സരസരായ കടാക്ഷംകൊണ്ട് ഇവരെല്ലാവരെയും
വഴിപോലെ ആശ്വസിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ത്രിശ്രുലഖ

പ്രധാനകോലാഹലൈദ്ദേരീധസ്മിതൈശ്ച സസ്മൃതജ
ഗച്ഛത്രാ ബഭേ ചണ്ഡികാ (ൻൻ)

ഇതി ശ്രീമാങ്കാണ്ഡപുരാണേ ഭദ്രോൽപത്തി

പ്രകരണേ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ

ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ.

അഥ സപ്തമോദ്ധ്യായഃ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ദാരുകന്തു തതഃ ശ്രുത്വാ നിഹതാൻ മന്ത്രിപുംഗ
വാൻ | കോലാഹലഞ്ചഭൂതാനാം ജ്യാഹേലാഷഞ്ച മഹദ്മു
ഘഃ (൧) ശ്രോധാസഹൃദയോ വേഗാദൃത്ഥിതോ ഹേമവി

വാൾ വില്ല മുതലായ ആയുധങ്ങളെ തൃക്കണ്ഠിലെടുത്തു *
ൻൻ. വേതാളിയുടെ ഗുഹാതുല്യമായ മുഖത്തുനിന്നു പുറ
പ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹൃഹൃശബ്ദംകൊണ്ടും ഭൂതപ്രേത
പിശാചുക്കളുടെ അതിഭയങ്കരമായ കിലുകിലധ്വനികൊ
ണ്ടും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ദേവിയുടെ രധണരധണയെന്ന ഞാ
ണൊലി കോലാഹലംകൊണ്ടും പെരുമ്പറയടിക്കുന്ന ധും
ധമെന്ന കച്ചകൊണ്ടും പത്തുദിക്കും മാറൊലിക്കൊള്ളുമാ
റു യുദ്ധസന്നദ്ധയായിനിന്നാൾ ഭഗവതി ചണ്ഡികാദേവി
ഭദ്രകാളി *

വല്ലഭാ മദ്ധ്യായം .

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു _ ൧-൨. അനന്തരം ദാരുകന്

ഘോരം | സന്നദ്ധോ യോദ്ധുമദ്ധ്യതന്നാനാഹേതിരജ്ഞംഭര
(൨) മന്ത്രദായന്തു ഭാഷ്യാകൈ ഗ്രന്ഥമേതദുപാദിശൽ | ഉ
വാച ച പ്രിയേ യുദ്ധേ വിജയാത്ഥം മമാനഘേ (൩) മ
ന്ത്രദായമിദം ഭക്ത്യാ ജപന്തീ പ്രയതാ ഭവ | ഗൃഹമദ്യാഗ
താൻ പുഷ്പാനതീമീൻ പുജയസ്വ ച (൪) പഞ്ചയജ്ഞപ
രാ നിത്യം ജിതപഞ്ചേന്ദ്രിയാ വസ | മാ ഭൂതേ ചിത്തവി
ഭംശലേശസ്സബ്രതി മാം പ്രതി (൫) ഇത്യാശ്വാസ്യ വരാ
രോഹാം യുദ്ധായ കൃതനിശ്ചയഃ | മന്ത്രിഭിർബഹുഭിരണ്യൈ
സ്സൈരന്വപിതോ നിബ്ജഗാമ ച (൬) ദ്വാത്രിംശദശ്വസം
ഘൃതം താലധപജചതാകികം | സൂതോപനീതമത്യച്ചമാ

കളെ മന്ത്രിവീരന്മാരേടും കൊല്ലപ്പെട്ടതായറിഞ്ഞ്, ഭൂത
ങ്ങളുടെ കോലാഹലവും വീണ്ടും വീണ്ടും ഞാണൊലിയും
കേടു കോപാസഹൃദയനായി ക്ഷണത്തിൽ പൊന്നണിപീ
രത്തിന്മേൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് അനേകം ആയുധങ്ങളെടു
ത്തിടക്കി യുദ്ധത്തിന്നു തയ്യാറായി പുളച്ചുതുടങ്ങി * ൩-൬.
ബ്രഹ്മദേവനിൽക്കിന്നു ലഭിച്ച രണ്ടു മന്ത്രവും സ്വകാര്യമാ
യി ഭാഷ്യസ്തുപദേശിച്ചു അവളോടിക്കിന്നെ പറഞ്ഞു— അ
യി പ്രിയേ! പതിവ്രതേ! യുദ്ധത്തിൽ എനിക്കു വിജയസി
ദ്ധിക്കുവേണ്ടി നീ ഈ രണ്ടു മന്ത്രവും ഭക്തിയോടെ മനസ്സി
രുത്തി ജപിച്ചുകൊൾക. നമ്മുടെ ഗൃഹത്തിലേക്കുവരുന്ന
പുഷ്പന്മാരായ അതിഥികളെ യഥാവിധി പുജിക്കണം നി
ത്യം പഞ്ചയജ്ഞം വീക്ഷിക്കുകയെന്നു നടുത്തി പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങ
ളെ ജയിച്ചിരിക്കുക. എന്തെങ്കിലും ചൂരികളും പരിഭ്രമി
ക്കരുത്. ഇങ്ങിനെ സ്വപത്തിയായ മനോദരിയെ പറ

രരോഹ മഹാരഥം (൭) മുക്താപ്രാലംബിഭിഃ ഹരൈരത്രേം
 മദൈണ്യശ്ച ചാമരൈഃ | ശ്ലോകപീഠപതാകൈശ്ച കേ
 തുഭിജ്ജന്യമേതുഭിഃ (൮) മേഘഗംഭീരനിശ്ചാഷൈരഭേരീപ
 ടഫസ്യജ്വരൈഃ | ശൃംഗധപനിഭിരതുത്സംഗവശകാഹമു
 നിസ്വനൈഃ (൯) രോദാരസ്യാണി രസ്യാനൈന്നാനാ
 യുധശതാമൃതൈഃ | സേനാഭൈടരസംഖ്യാതൈരനപി
 തോ ജന്യസതപഃ (൧൦) ഉത്തരം ശോപുരദപാരമൽഘാട്ടു
 ഖഹുവിസ്മരം | തേന മാഗ്ഗീണ സംഗ്രാമരംഗമാതിഷ്ടതേ
 സ്തു സഃ (൧൧) അംഭോധിരിവ ഗംഭീരാഭീരി നിശ്ചാഷഭീഷ
 ണഃ | തരംഗൈരിവ ചോത്തുംഗൈസ്തരംഗൈരപശോഭി

ണതാശപസിച്ഛിച്ചു ദാരുകൻ എന്തുപന്നാലും യുദ്ധംചെയ്യ
 തന്നെ എന്നുറച്ച് മന്ത്രികളോടും അന്നവധി സൈന്യത്തോ
 ടുംകൂടെ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു * ൭. മല്ലത്തിരണ്ടു കതി
 രകളെ ചുട്ടിക്കെട്ടി സൂതൻ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടു ചെന്നതും
 താലധപജത്തിന്മേൽ കൊടിക്കൂറ തൂങ്ങിക്കളിക്കുന്നതും അ
 ത്യുന്നതവുമായ തേരിൽ കരേറി * ൮-൧൧. മുത്തുകൊണ്ടു
 ലിക്കിട്ടു ചെറുകരകളോടും ചെറുൻ ചിട്ടി ചെറുൻചാ
 മരങ്ങളോടും ജയത്തിന്നു കാരണഭൂതങ്ങളായ ചെങ്കുത്തും
 മഞ്ഞയുമായ കൊടിക്കൂറകളോടുംകൂടെ ഇടിവെട്ടും മട്ടിലു
 ജ്ജു പെരുമ്പറയടി ശബ്ദംകൊണ്ടും കൊമ്പുകൾ കഴലു
 കൾ കാഹളങ്ങൾ മുതലായവയുടെ അത്യുച്ചധനികൊ
 ണ്ടും ദിങ്മുഖങ്ങളെ അടച്ച് അനേകവിധ ആയുധം ധ
 രിച്ച അന്നവധി സൈന്യത്തോടൊന്നിച്ച് യുദ്ധത്തിന്നു
 ബദ്ധപ്പെട്ട് വടക്കെ കോട്ടവാതിൽ തുറന്ന് ആ വഴിക്കു

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൦൫

തഃ (൧൧) തിമിംഗലൈരിവോത്തുംഗൈർമാതുംഗൈരഭി
 പുരിതഃ ബാഡായനാഗിനോധാസ്രശസ്രസംഘട്ടജന്മ
 നാ (൧൨) വഹ്നിസ്തലിംഗജാലോനപരീതഃ ടൈസനിക
 വ്രജഃ സമേത്യസമരം ചക്രേ ഭൂതവതാമുസേനയാ (൧൪
 ദായകഃ സൃണുനാനുഡോ വേതാചീഗമസംസ്ഥിതാം | കണ്ണേ
 കാളീം ഭഗവതീവേത്യ രജശ ശക്തഃ (൧൫)

ദായക ഉദാഹ.

തിഷ്ഠ തിഷ്ഠ മഹാമുഖേ യദി യേലോ പ്രഗത്സേ |
 മന്ത്രോനോമേ മഹാധീരാൻ മാതൃന്തി റിജുഭസേ (൧൨)
 മായാ കിമിന്ദ്രജാലം വാ തവാസ്തി വ്യഭു ദുർഗ്ഗ | തർബലേ
 നൈവ കർമ്മം ന സ്രു ബാഹുബലോ ന തേ (൧൩) സ്ത്രീണം
 പരാക്രമോ നൈവ ശ്രുതേ ന ച ദ്രുത്യതേ | അഥയദ്യ
 യുദ്ധഭൂമിയെ പ്രാപിച്ചു * ൧൧ ൧൪. അപരൻറെ സൈ
 നം സമുദ്രതുല്യമാകുന്നു. അതെങ്ങിനെയാണെന്ന് ഗംഭീ
 രമായ പെരുമ്പായടിശ്ശിപ്പൊ കൊണ്ടു ഭീഷണവും തിരമാ
 ലാതുല്യങ്ങളായ വലിയ കുതിരകളോടു കൂടിയതും തിമിംഗ
 ലങ്ങളെ കൊണ്ടെന്നപോലെ അത്യന്തം പൊക്കമുള്ള ആ
 നകളെ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതും ബാധാഗ്നിമയപ്പോലെ
 അസ്രശസ്രങ്ങളുടെ അന്യോന്യസംഘട്ടനത്തിൽനിന്നു
 തടച്ചു തീർപ്പാരി ചുറ്റും പാറുന്നതുമായ സേനാസമൂഹം
 പടക്കളത്തിൽ ചെന്നു ഭൂതവേതാമുസേനയ്ക്കുതോടടു
 ത്ത യുദ്ധം തുടങ്ങി * ൧൫. ദായകൻ തേരിൽ കരേരി വേ
 താചീകണ്ണസ്ഥിതയായ കണ്ണേകാളീഭഗവതിയുടെ അടു

സ്ത്രീ തേ ത്വമി മയാ യുദ്ധ്യസ്വപ കിഞ്ചന (൧൧) തദാനീമവ
ഗന്തവ്യം തവ ഖ്യാഹവിജ്ഞിതം ! അവല്യാസ്തു സ്ത്രീയസു
സ്യാൽ കണ്ണനാസം വില്യതേ (൧൯)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യക്തവാ നിശിതാൻ ഖ്യാണാൻ മുഖേ കോടി
കോടീശഃ | ഭഗവത്യപി താൻ സർവ്വാനസ്രൈശ്ചിച്ഛേദ ഭ
ർദ്ദിഃ (൨൦) ആഗോയമസ്രുമദീപ്തം പ്രായുഷ്ണ യധി ദാ
കഃ | പാജ്ജന്യന തദസ്രേണ ശമയാമാസ ചണ്ഡിക
(൨൧) വാരണം ഖ്യാണമാമത്രേ പ്രജഹാര മഹാസുരഃ |

തൈതതിത്തടതം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു — ൧൬. ൧൭. (1
പ്ലേടീ ! നിപ്ലേടീ ! മഹാമുസേ ! നീ യുദ്ധത്തിന്നു ഷ
ജാമെങ്കിൽ. മഹാചീരന്ദാരായ എന്റെ മന്ത്രിമാരെ ഷ
ന്നെന്നുവെച്ചു ഞ്ചികയാണല്ലെ ? നിന്നുട മായയൊ ഇ
ജാലമൊ എതാനെന്നാണു്. ചേട്ടേ ! അതു ബലം പി
ച്ചാണു് നീ ഈ പ്രവൃത്തിചെയ്തൂ. നിന്റെ കയ്യുക്കുട
ണ്ടല്ല തീച്ചതന്നെ * ൧൧. ൧൯. സ്ത്രീകൾക്കു പരാക്രമമേ
തീച്ചയായും ഞാനതു കേട്ടീട്ടുമില്ല കണ്ടീട്ടുമില്ല. അല്ല,
തുണ്ടെങ്കിലൊ എങ്ങനാടുകൂടി കുറച്ചൊന്നു ചൊരതിന്ദ
ക്കുക അപ്പൊഴറിയാമന്റെ കയ്യുക്കു്. പെണ്ണുണ്ടെ
കൊല്ലാൻ പാടില്ലെന്നുണ്ടു്. ചേണ്ടില്ലാ മുക്കും കാതും അ
ഞ്ഞു പിടിക്കാം *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൨൦-൨൧. ദാരകൻ ഇത്രമാത്ര
പറഞ്ഞു് മുർശ്ശയുജ്ജ അനവധി ഖ്യാണം ഒന്നിച്ചു തൈ
ത്തുവിട്ടു. ഭഗവതിയാകട്ടെ പ്രത്യസ്രംകൊണ്ടു് അതാസ

ഡയാസ്ത്രേണ തം ദേവീ ശമയാമാസ തൽക്ഷണം (൨൨)
 വായ്യമസ്രമസുരേണ വിമുച്ഛമാനം തൽ പാവ്താതുഗവ
 രേണ രരോധ ദേവീ । പ്രായുണ്ണ ഭാനവചതിസിമിരാസ്ര
 മഗ്രം ദേവീ തദപ്യശമയന്മിഹിരാതുഗേന (൨൩) നാഗാ
 സ്രം മുമ്പേ ദൈത്യോ ലക്ഷകോടിഭുജംഗമം । ഏകേന ഗാ
 രധാസ്ത്രേണ ഭക്ഷയാമാസ ചണ്ഡികാ (൨൪) മാതംഗാസ്രം
 ദാരകേണ പുഷ്പകിതം സിംഹാസ്ത്രേണാച്ഛിന്നിനദ്ഭദ്രകാളീ ।
 തേന ക്ഷിപ്തം സൈംഹികേയാസ്രമുഖൈശ്ചിച്ഛേദാസൗ
 വൈഷ്ണവാസ്ത്രേണ ദേവീ (൨൫) മാഹിഷം ശരമാക്ഷിപ്യ
 മന്ത്രവേദീ മഹാസുരഃ । പ്രായുണ്കിത തുരഗാസ്ത്രേണ ഖണ്ഡ
 യാമാസ ചണ്ഡികാ (൨൬) സൈംഹമസ്രന്ത തേനാസ്രം
 ശരഭാസ്ത്രേണ സാച്ഛിനൽ । ക്ഷിപ്തം തേനാസ്രമാഹേയം
 നാകലാസ്ത്രേണ സാച്ഛിനൽ (൨൭) തസ്രാസ്രം പാവ്തം ദേ
 വ്യാ ചജ്ജേണ ശകലീകൃതം । അസുരേണാസുരം ക്ഷിപ്തം
 ദൈവേനാച്ഛിനദീശ്വരീ (൨൮) അന്യാനി ച ഹിരന്യ
 സ്രാണ്യസുരപ്രേരിതാനി വൈ । ബ്രഹ്മാസ്ത്രേണ സമസ്രാ
 ന്ന കണ്ഠകാളീ വ്യാനാശയൽ (൨൯) ഘോരേണ തപസാ
 സ്വദന്ത്യ പ്രീതേന ബ്രഹ്മണാച്ഛിതം । ബ്രഹ്മദണ്ഡം മ

ലം ഖണ്ഡിച്ചു. പിന്നെ ദാരകൻ ആഗേയാസ്രം പ്രയോ
 ഗിച്ചു പാഞ്ചന്യാസ്രംകൊണ്ടു ദേവീ അതിനെശമിപ്പിച്ചു.
 ൨൧-൨൯. ദാരകന്റെ വാഭണാസ്രത്തിനു ഖാഡവാസ്രം.
 വായവ്യാസ്രത്തിനു പാവ്താസ്രം. തിമിരാസ്രത്തിനു മിഹി
 രാസ്രം. നാഗാസ്രത്തിനു ഗാരധാസ്രം. മാതംഗാസ്രത്തി
 നുസിംഹാസ്രം. സൈംഹികേയാസ്രത്തിനുവൈഷ്ണവാസ്രം.

ഹാലോമെട്രിമാപനസൂത്രം (൩൦) മനുജയസൂത്രണ
 പൂർവ്വശേഷശത്രുസംഹാരസാധകമധത്ത കദാ കരാളം ।
 ഉദ്ദീപ്തപാവകശിഖം തമനന്തവീര്യം ചിക്ഷേപതാം പ്രതി
 സദാഭക്താനവേദ്രഃ (൩൧) ആപതന്തം തമലോക്യ സ
 വേദീതാ ദിവരകസഃ । മനയശ്ച ദ്വിജേന്ദ്രാശ്ച തൃഷ്ടുപഃ
 പത്മസംഭവം (൩൨)

ദേവാ ഉയച്ചു.

ജയ ജയ ജഗദീശ വിശ്വയോനേ ജയ ജയ ധാതര
 ശേഷസഗ്ഗ്ഗേതോ । ജയ ജയ ജലജാധിവാസ ഭൂമൻ ജയ
 ജയ ലോകപിതാമഹ പ്രസീദ (൩൩)

മാഹിഷാസ്രത്തിന്നു തുരഗാസ്രം. സിംഹാസ്രത്തിന്നു ശര
 ഭാസ്രം. ആദായത്തിന്നു നാകലം. പാപത്തിന്നു വജ്രം.
 ആസൂരത്തിന്നു ദൈവം. ദാരുകൻ ഇനിയും പലേ ദിയാ
 സ്രങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. എന്നാൽ ദേവി ബ്രഹ്മാ
 സ്രം കൊണ്ട് അവയെല്ലാം ഘണ്ടിച്ചു * ൩൦-൩൧.
 തന്റെ ഘോരമായ തപസ്സുകൊണ്ടു സത്തുഷ്ടനായ ബ്രഹ്മാ
 വനൽകിയതും കരിക്കലും വിഴയ്ക്കാത്തതുമായ ബ്രഹ്മദ
 ണ്യത്തെ കയ്യിലെടുത്ത് അമോഘവിഷ്ണുമായ ആ മന്ത്രം
 രണ്ടും ജപിച്ച് കത്തിജ്വലിക്കുന്ന കാട്ടുതീപോലെ ശോഭ
 മാണമായ ആ ബ്രഹ്മദണ്ഡായുധത്തെ ഭദ്രകാളിയുടെ നേ
 റെ പ്രയോഗിച്ചു * ൩൨ ആ നേരിട്ടു വരുന്നതു കണ്ട
 പ്പോൾ എല്ലാവരും പേടിച്ചു. ദേവന്മാർ മുമ്പാകെ ബ്രാഹ്മ
 ണരെന്നിവർ ഭയപ്പെട്ടു ബ്രഹ്മാവിനെ സ്തുതിച്ചു * ദേവസ്തു
 തി - ൩൩. വിശ്വയോനിയായ ജഗദീശ ! ജയിക്കണേ

ഭരണാർത്ഥത്തിന്നുപയോഗിച്ചു കഴിഞ്ഞുപോയ കേരളം

ഈയ ഉച്ചയ്ക്കു

പ്രശ്നമേ നിജദണ്ഡമണ്ഡകോശപ്രദാനചണ്ഡമ
ഖണ്ഡമുപേയം | തപരിതമിതരയാ ഹതാ ഹതാഃ സ്ത്രോ
വചമഖിലാന്തരവസ്ഥിത പ്രസീദ (൩൪)

വിപ്രാ ഉച്ചയ്ക്കു

ബ്രാഹ്മണാനാം ഭവാനാദിർബ്രഹ്മൻ ബ്രഹ്മവിദാം
വാ | ബ്രഹ്മദണ്ഡേന ദത്തേന ബ്രഹ്മദ്രുപ്യാപഹാരിണേ
(൩൫) അസുരാപശദയാക്കണ്യ ലോകമേതമശേഷതഃ |
മാമാ നാശയ ലോകേശ ഭവഃതസ്തു നമോ നമഃ (൩൬)

സുതീച്ഛു ഉച്ചയ്ക്കു

ബ്രഹ്മദണ്ഡസുതോ രാജൻ കിഞ്ചിന്മനോദ്യമോഭ

ജയിക്കണേ. സൃഷ്ടിക്കുടലാം കാരണഭൂതനായ ധാതാവേ !
ജയിക്കണേ ജയിക്കണേ. ഐശ്വര്യാദിക്ഷർഗുണപരി
പൂർണ്ണനായ ചത്താസന ! ജയിക്കണേ ജയിക്കണേ. ലോക
വിതാമഹ ജയിക്കണേ ! ജയിക്കണേ പ്രസാദ് കേണമേ
ഈയിത്തുതി - ൩൪ ഈ ചരാചരജഗത്തിലാസകലം അ
ന്തർയാമിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭഗവാനേ ! ബ്രഹ്മാണ്യ
ത്തെ ഒട്ടാകെ ചട്ടുകളയുവാൻ കഴിവുള്ളതും ആർക്കും എത്ര
ക്കുവാൻ കഴിയില്ലാത്തതും അഭവില്ലാത്ത ചാമാത്ര്യത്തോടു
കൂടിയതുമായ അങ്ങയുടെ ബ്രഹ്മദണ്ഡത്തെ ക്ഷണത്തിൽ
ശമിപ്പിക്കണേ. അതല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളെല്ലാം ചത്തുപോക
മേ ചത്തുപോകമേ. സ്വാമി പ്രസാദിക - പ്രസാദിക്ക
ണേ * വിപ്രസ്തുതി - ൩൫-൩൬. ചേദജ്ഞാത്തമനായ
ബ്രഹ്മഭഗവാനേ ബ്രാഹ്മണരിൽ വെച്ച് കന്നാമൻ നിന്തി

വൽ | ഭദ്രകാളീ തൃസംഗ്രാമഭദ്രമേച്ഛാപുത്ര്യ നിഗ്നതാ (൩൭)
 യോജനാബേ പഥി സ്ഥിതപാ യുദ്ധശ്രാന്തിമപോഹയൽ |
 അഥ കാത്ത്യായിനീ ദുഗ്ഗാ തത്രാഗത്യേദമബ്രവീൽ (൩൮)
 ദുഗ്ഗാ ഉവാച.

പുത്രീ ഭദ്രേ നിവൃത്താസി കഥമായോധനാങ്കണാൽ |
 ദാരുകന്യ വധോപായം ദശ്ശാമി തവാധുനാ (൩൯) ഭ
 സ്മൈ യൽ ബ്രഹ്മണാ ദത്തം മന്ത്രയുഗ്മം തദുജ്ജപലം |
 പണ്ഡിതാ ദുഷ്ജയശ്ശുരസുലുബ്ധം പ്രയതാമഹേ (൪൦) ജാനഃ
 തി മന്ത്രയുഗ്മന്തത്തസ്യ ഭാഷ്യാ മനോദരീ | തസ്യാ മുഖാൽ
 ഗൃഹീതപാഹമാഗമിഷ്യാമി സതപരം (൪൧)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യക്തപാ സതപരാ ദുഗ്ഗാ ഗതപാ ദാരുകമന്ദിരം

രവടിയാകുന്നു. ബ്രഹ്മസപം മുഴുവനും തട്ടിപ്പറിച്ചെടുത്ത ഇ
 ദുഷ്ടാസുരനു കല്പിച്ചു കൊടുത്ത ബ്രഹ്മദണ്ഡം കൊണ്ട്
 ഈ ലോകത്തെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു കളയരുതേ. അ
 ണിനെ ചെയ്യുന്നതു ലോകേശനായ അങ്ങയ്ക്കു പിതമല്ല. ന
 മസ്കരിപ്പാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുമല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു മറ്റു
 യാതൊരു കഴിവുമില്ല * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൩൭-
 ൩൮ ഹേ രാജൻ! അപ്പോൾ ബ്രഹ്മദണ്ഡത്തിന്റെ ഉ
 ക്കൊന്നു കുറഞ്ഞു. ഭദ്രകാളിയാകട്ടെ പോക്കുളംവിട്ട് അര
 യോജന ദൂരത്തൊരു വഴിയിൽ ചെന്നുനിന്നു വിശ്രമിച്ചു.
 ആ സമയം ദുഗ്ഗാദേവി തത്സമീപത്തിൽ ചെന്നിങ്ങനെ
 പറഞ്ഞു * ദുഗ്ഗയുടെ വാക്കു ൩൯-൪൧. മകളെ ഭദ്രകാ
 ലി! എന്തേ പോക്കുളത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞത്!

ദ്രോൺപത്നി അവമാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൧൧

ദരിദ്രദിജകന്യാതപാ യുതപാ ഭിക്ഷാമയാചത(൪൨) ദ്വാരേ
ഷപവാരിതാ ഗതപാ മനോദയ്യാ ഗൃഹോദരം | അപശൃത്ത
ത്ര താം സാലധീം ജപയജ്ഞപരായണാം (൪൩) തസ്മാസ്സ
വിധമാശത്യ വിനയാനതകന്ധരാ | ഭദ്രേ ഭവതി മേ ഭി
ക്ഷാം ദേഹി ദേഹിത്യയാചത (൪൪)

മനോദരീ ഉവാച.

സർവ്വമവ പ്രദാസ്മാമി വിപ്രകന്യേ കിമിച്ഛസി

ആട്ടെ ദാരുകനെ കൊല്ലുവാനുള്ള ഉപായത്തെ ഞാനി
പ്പോൾ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം. അവന്നു ബ്രഹ്മാചരന്റെ മ
രണം ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതത്രയോ പ്രാഭവമുള്ളതാണ്.
അതു കിട്ടാതെ ഈ ശത്രുവിനെ കൊല്ലുവാൻ കഴികയില്ല.
അതിനാൽ അതു കൈക്കലാക്കുവാൻ ഞാൻ പ്രയത്നിച്ചു
കൊള്ളാം. അവന്റെ ഭാഗ്യമായ മനോദരിക്ക് ഈ മരണം
രണ്ടും അറിയാം. അവളുടെ മുഖത്തുനിന്നുപദേശം വാങ്ങി
ഞാൻ ക്ഷണത്തിൽ മടങ്ങിവരാം *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു ൪൨-൪൪. എന്നുപറഞ്ഞു വേ
ഗം ദുഗ്ഗാദേവി ദരിദ്രബ്രാഹ്മണകന്യാരൂപം ധരിച്ച് ദാരു
കരാജധാനിയിൽ ചെന്നു. അവൾ ഒരു ചെറുകിടാവക
യാൽ അകത്തേക്കു കടന്നു പോകുന്നതിൽ ആരും തടസ്സം
പറഞ്ഞില്ല. അന്തഃപുരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു ചെന്നസമ
യം മന്ത്രജപത്തിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധയാടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന
മനോദരിയെ കാണുമാറായി. വിനയത്തോടെ അടുത്തു
ചെന്ന്, ഭദ്രേ ! ഭവതി ! എന്നിങ്ങ ഭിക്ഷതരണേ എന്നുയാ

സുവണ്ണം വാഥ രതം വാ വസ്രം വാ ബ്രഹ്മി തപതഃ ശഃ
കന്യാ ഉവാച.

സുവണ്ണരതവാസാംസി നാഥമിച്ഛാമി ഭാമിനി
ചോരാസ്യാനി ഹരിഷ്യന്തി ദുർബ്ബലായഃ കരാന്മ (ശ്ന
മോക്ഷ ഏവ മമാകാംക്ഷാ നാസ്യസ്തിൻ വസ്തുനി കപലച്
മന്ത്രയഥം കിലോദാരം ജാനീഷ്യ മോക്ഷസാധനം (ശ്
പത്യസ്മേ വിജയാത്മഞ്ച തന്മഹ്യമുചദ ശ്രുതം | കണ്ണ
ത്രസ്യ രക്ഷായമസ്യ ദാനം പ്രശസ്യതേ (ശ്വ) ഏകേ
കേവലം ജപ്തോ മന്ത്രോ നൈവ ഫലിഷ്യതി ദ്വാഭ്യ
ത്രിഭിശ്ചതുർഭിഃ ഫലിഷ്യത്യത്തരോത്തരം (ശൻ) ഉഷജ്
ന്തസ്യ ഭന്തുസ്മേ വിജയാത്മം വിശേഷതഃ ബ്രഹ്മാമുഭ
ഇമൗ മന്ത്രൗ ജപാവോ ഭദ്രസിദ്ധയേ (ഓ)

ചിച്ഛ * അപ്പോൾ മനോദരി പറഞ്ഞു ശമി. ബ്രഹ്മണ
കന്യകേ ! എന്താണാവശ്യം, എല്ലാം തരമല്ലോ. സുവണ്ണ
മോ രതമോ വസ്രമോ ഏന്തുവേണം വേണ്ടതു പറയൂ *
കന്യകപറഞ്ഞു: ശ്ന-ഓ. ഭാമിനി! സുവണ്ണവും രതവും വ
സ്രവും കന്നം എനിക്കാവശ്യമില്ല. ഏനിക്കാരും സഹായമി
ല്ല. അതൊക്കെ കള്ളന്മാർ എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു തട്ടിപ്പ
രിക്കും. എനിക്കു മോക്ഷം വേണമെന്ന ആഗ്രഹമുള്ളു. മ
റ്റു യാതൊന്നും എനിക്കു വേണ്ട. മോക്ഷത്തിന്നു നന്നായി
ട്ടു വിശേഷപ്പെട്ട രണ്ടു മന്ത്രം ഇവിടേക്കറിയാമെന്നു കേട്ടു.
അങ്ങേടെ ഭർത്താവിന്റെ വിജയത്തിന്നും കൂടി ഉപകരി
ക്കത്തക്കവണ്ണം അതെനിക്കുചദേശിച്ചുതരൂ. നെടുമുഗ
ല്യത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും അതു നന്നു്. മന്ത്രം കേവലം കൾ

ഭരോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൧൩

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

തദ്രൂപം സത്യമവേദമിതി ബുദ്ധ്യാ മനോദരീ ।
ഉപാദിശത്തദുക്തായ മന്ത്രയുഗമനന്തരം (൧൧) അഹ
ന്തു വിജനേ സ്ഥിത്യാ ജവാദീതി സകൈതവം । ഉക്തയാ
തനോ വിനിക്തത്യ ഭക്ത്യാ ഭദ്രാമുപാഗമൽ (൧൨) ഉപാദിശ
ച്ച തൽകണ്ഠ മന്ത്രയുഗം മഹേശ്വരീ കണ്ഠകാളീ തു ത
ജ്ജപ്തയാ കണ്ഠതരപരാക്രമാ । ധൈര്യേണ യുദ്ധസന്നദ്ധാ
യുദ്ധാങ്കണമുപാഗമൽ (൧൩) രണാങ്കണേ ഭാരകമേത്യ

രനിച്ഛാറരയ്ക്കു ജപിച്ചതുകൊണ്ടായില്ല. രണ്ടാളൊ മൂ
ന്നാളൊ നാലാളൊ എത്രകണ്ടധികം ഉരക്കഴിച്ചു അത്രക
ണ്ടധികം ഫലിക്കും. വിശേഷിച്ചും യുദ്ധം ചെയ്യുതക്കുൻ ഭ
വതിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ വിജയത്തിന്നും നന്നല്ലുമായി
ന്നും രണ്ടുപേരും ജപിക്കുകതന്നെ. അതെത്രനല്ലതാണ് •
സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു -- ൧൧-൧൩. അതുകേട്ടു മനോദരി ഇ
പ്പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ എന്നുറച്ച് അത്യന്തമായ ആ ര
ണ്ടു മന്ത്രവും ഭക്ത്യുപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഞാൻ
വിജനത്തിൽ പോയിരുന്നു ജപിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കള്ളം
പറഞ്ഞത് അവിടെ നിന്നും പോന്നു ഭക്ത്യാഭാവത്തി ഭദ്രകാളീ
യുഷേടത്തെത്തി രണ്ടു മന്ത്രവും അവളുടെ കണ്ഠത്തിൽ ഉ
പദേശിച്ചു. കണ്ഠകാളീയാകട്ടെ മന്ത്രോപദേശം സിദ്ധിച്ച
തിന്റെശേഷം ഭക്തിപുരസ്സരം അതു പുരയ്ക്കുന്നു. കഴി
ച്ച് പൂർവാധികം പരാക്രമശാലിനിയാക്കീൻ്റ് ധൈര്യത്തോ
ടെ യുദ്ധത്തിന്നു സന്നദ്ധയായിട്ട് യുദ്ധഭൂമിയിലേക്കുതന്നെ

സതപരം രണാർത്ഥമാഹൃത്യ മഹാസ്രവചിന്തീ | സസാര
 മിം തസ്യ രഥം തുരംഗമാൻ ധപജഞ്ച ചിച്ഛേദ ശിക്തൈ
 ശ്ലീലീമുഖൈഃ (൦൪) ബ്രഹ്മദണ്ഡഞ്ച സാ ചക്രേ നിഷ്ഠലം
 തസ്യ വൈദിനഃ | സ ച ഘോരശരാവിലസ്രസ്മോ നിവ
 ള്യാതേ രണാൽ (൦൫) ചിന്തയാമാസമന്ത്രേ ത ശത്രുമസു
 ഗതേ ചൂഢം | അന്യഥാ ബ്രഹ്മദണ്ഡോയം നിഷ്ഠലോ ന
 ഭവീഷ്യതി (൦൬) പുച്ഛാമൃഹം ഗൃഹം ഗതപാ ഗൃഹിണീമി
 തി നിശ്ചിതഃ | തപ്തേ ശയാനാം താമേത്യ പുഷ്ടിവാന്സു
 രേശ്വരഃ (൦൭)

ദാരുക ഉവാച.

മദനാദരി ബ്രഹ്മി മനോഹരാനന്ദന മയി പ്രയാതേ
 സമരാകണം പ്രതി | ഇഹാഗമൽ കോപി കിമഞ്ച പൃഷ
 ഷോ നിതംബിനീ വാ തവ വാസമന്ദിരേ (൦൮)

തിരിച്ചുവന്നു * ൦൪-൦൫. പോർക്കളത്തിൽ ദാരുകന്റെ സ
 മീപത്തെത്തി ദാരുകനെ പോർക്കളിച്ചു യുദ്ധം തുടങ്ങി.
 എണ്ണപ്പെട്ട അസ്രുങ്ങൾ പ്രയാഗീച്ച് സുരൻ കുതിരകൾ
 കൊടിമരം തേർ ഇവയെല്ലാം തവിടുപൊടിയായി. അ
 പ്പോൾ ദാരുകൻ വീണ്ടും ബ്രഹ്മദണ്ഡംതന്നെ പ്രയാഗി
 ച്ചു. അതിനെ ദേവി നിഷ്ഠലമാക്കിച്ചെയ്ത്ത് വീണ്ടും ദാരുക
 നെ അനവധി അസ്രുംകൊണ്ടെയ്തു. ഇങ്ങിനെ അസ്രുമാറ്റു
 പൊറ്റിമുട്ടിയസമയം ദാരുകൻ ഭയപ്പെട്ട യുദ്ധത്തിൽ നി
 ന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു * ൦൬-൦൭. അവൻ ആലോചിച്ചു.
 തീച്ചയായും മന്ത്രം രണ്ടും ശത്രുവരും കിട്ടിപ്പോയി. അല്ലെ
 കിൽ ഈ ബ്രഹ്മദണ്ഡം ജൂഢിയം ഒരിക്കലും നിഷ്ഠലമാ

മനോദരി ഉവാച.

ന കശ്ചിദ്വി സമ്പ്രാപ്തഃ പുരുഷോ മമ മന്ദിരം
കിന്തു ഭിക്ഷാത്ഥമായാതാ ദരിദ്രാ വിപ്രകന്യാകാ. ൪൯
ദാതുക ഉവാച.

തസ്യേ തു വിപ്രകന്യായൈ കിം ദത്തം ഭാമിനി തപയാ
പാനാശനം വാ ചിത്തം വാ വസ്ത്രം വാ ചാഘോസിനി ന്നം
മനോദരി ഉവാച.

പാനാശനാദി സാ നൈച്ഛൽ കിന്തു തപദിജയാത്മിനീ
മന്ത്രദായമയാചിഷ്ട മയാ ദത്തഞ്ച തന്മിഥഃ. നൃപ

യി വരികയില്ലായിരുന്നു. ഭാർദ്ദയോടു ചോദിക്കണമെന്നോ
ച്ചു ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു കട്ടിന്മേൽകിടക്കുന്ന മനോദരിയോ
ട് അസുരാജാവിനു ദാതുകൻ ചോദിച്ചാൻ * ഭവ. അയ്യേ
സുന്ദരി മനോദരി ! നേരപറയൂ. ഞാൻ പോക്കളത്തിൽ
പോയതിനുശേഷം ഇവിടെ നിശ്ചിരിക്കുന്നേടത്ത് വല്ല പു
രുഷന്മാരെ സ്ത്രീകളോ ആരെങ്കിലും വരികയുണ്ടായോ ?
അപ്പോൾ മനോദരി പറഞ്ഞു -- ൪൯. പുരുഷന്മാരാരും
തന്നെ ഇവിടെ വരികയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ ദരിദ്രയാ
യ ഒരു ബ്രാഹ്മണകന്യാക ഭിക്ഷയ്ക്കു വരികയുണ്ടായിതാനും *
വീണ്ടും ദാതുകൻ ചോദിച്ചു -- നൃപ. പ്രിയേ സുന്ദരി ! ആ
ബ്രാഹ്മണകന്യാകയ്ക്ക് കഞ്ഞിയൊ ചോറൊ പണമൊ വ
സ്ത്രമൊ എന്ത കൊടുത്തത്? * അപ്പോൾ മനോദരി പറ
ഞ്ഞു -- നൃപ. കഞ്ഞിയും ചോറും മറ്റും അവൾക്കാവശ്യ
മില്ലെന്നു. എന്നാലവൾ അങ്ങയുടെ വിജയത്തെ മാത്രം
കാക്ഷിച്ചു മന്ത്രദായം ആ പശ്യപ്പെട്ടു. ഞാനതു സ്വകാച്ഛ

ദാരുക ഉവാച.

ഹാഹന്ത വഞ്ചിതാസു തപഃ കാശ്ചാ മായാവിദശ്വ
 യാ । വിപ്രകന്യാഹരലേനൈഷാ പ്രാണാഃനവ മമാഹരൽ
 (നൃഽ) പ്രാരബ്ധകർമ്മാവസിതിമമാദ്യ പ്രാപ്തേതി ജാനീഹി
 മനോദരി തപഃ । സാ ഭദ്രകാളീഖലു തദ്രേനത്രജ്ജാതാ
 ഭൂവം മാം വിനിഹന്തുമേവ (നൃന) ഏവമസ്തു ന മേ ഭീതി
 രവശ്ചംഭാവിനോൽമതഃ ജാതസ്യ ഹി ധൃയോ ദൃശ്യരിത്യശ
 ന്തി മനീഷിണഃ (നൃശ) മനോദരി തപന്തു മയസ്യ തേ പി
 തുന്നീകേതനം പ്രാപ്യ നിരസുവിക്ലബാ । സുഖേന ശേഷം
 ഗമയായുഷഃ പ്രിയേ പ്രിയായ മേ മനഃഗൃഹാ മൂഢൈവ മാ
 (നൃഽ)

മായി ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു * ദാരുകൻ പറ
 ണ്ണു — നൃഽ-നൃഽ. അയ്യോ കഷ്ടം? ചതിച്ചു. മായാപ്രയോഗ
 ഗത്തിൽ മിടുക്കത്തിയായ കാളി നിന്നെപ്പറ്റിച്ചു. അവൾ ബ്രാഹ്മണകന്യാവേഷം പുണ്ടിവിടെവന്നു തട്ടിക്കൊ
 ണ്ടുപോയത് എന്റെ പ്രാണനെത്തന്നെയാണല്ലോ. ഹേ
 മനോദരി! ഇപ്പോഴേന്റെ പ്രാരബ്ധകർമ്മം അവസാനിക്കാ
 രായി എന്നു ധരിക്കൂ. എന്നെ കൊല്ലുവാനാരുത്തോണ്ടുത
 ന്നാണ് ആ ഭദ്രകാളി തദ്രേനത്രത്തിൽനിന്നു പൊട്ടി
 പ്പറപ്പെട്ടത് തീർച്ചതന്നെ. അങ്ങിനെയാവട്ടെ. തീർച്ചയാ
 യും സംഭവിക്കാതിരിക്കില്ല എന്നുള്ള കാർഷ്വത്തെക്കുറിച്ച്
 എന്നിക്കു പേടിയില്ല പരിഭ്രമമില്ല. ജനിച്ചവന്നു മരണം
 തീർച്ചഎന്നല്ലെ അറിവുള്ളവർ പറയുന്നത്. ഹേ മനോദ
 റി! നിയ്യിനി നിന്റെ അച്ഛൻ മയാസുരന്റെ ഗൃഹത്തിൽ

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതഥ യുദ്ധായ സന്നദ്ധേ ദാരകേ ഗന്തുമഭ്യതേ | ഭൂത
 വേതാമുച്ഛ്യശ്ച മാതരശ്ച മഹാക്രധഃ (൩൩) അഞ്ജസാ
 ഭഞ്ജയാമാസുർദൈത്യൈരസ്യ തു വന്തനം | കണ്ഠകുളീ
 നിയോഗേന സർവ്വഗമിതമാനസഃ (൩൪) പ്രാസാദഹ
 മ്ബുമണിതോരണചരശാലാലീലാനികേതവന നിഷ്ടപു
 ങ്ക്തരിന്ദ്രഃ | സൗധാദ്രമുദയഭീകനകാപണാളീകളീമഹീ
 ധരമഹാജിരവാജിശാലഃ (൩൮) ആരാമഹേമതരക്രപത
 പോയി വൃസനമെല്ലാം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് ആയുശ്ശേഷ
 ത്തെ സുഖമാസ്തുഴിച്ചുകൂട്ടുക. പ്രിയേ ! എന്നെ നീ സ്നേഹി
 ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം നടക്കുക. വെറു
 തെ ഉടന്തടിച്ചാടുകയും മറ്റും അരുത് •

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൩൩-ഓ ഇപ്രകാരം ദാര
 കൻ യുദ്ധസന്നദ്ധനായി യാത്രപുറപ്പെടുമ്പോഴേയ്ക്കു ഭദ്രകാ
 ലിയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഭൂതവേതാമുച്ഛികളും മാതരക്കളും
 ക്രോധാവേശത്തോടുകൂടെ ചാടിവീണു ദാരകന്റെ രാജ
 ധാനി തല്ലിത്തകർത്തു നശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രാസാദങ്ങൾ
 ഹമ്ബുങ്ങൾ മണിതോരണങ്ങൾ നിലാമാളികകൾ ക്രീഡാഗൃ
 ഹങ്ങൾ ക്രീഡാരാമങ്ങൾ ഉമ്മറപ്പുകാവ് താമരപ്പൊയ്ക
 സൗധം കൊത്തളം അങ്ങാടിത്തെരുവ് വളർകപോതം
 പൊൻചുവരക്കട ക്രീഡാപർവ്വതം മിറം കുതിരലായം
 പുകാവ് പൊന്മരം കിണറ് കളം ചിറ ധാരാഗൃഹം കള്ള
 ഷാപ്പ് മരാമത്തുനെടുമ്പുര ആയുധപ്പുര ആനപ്പന്തി തൊ
 ഴിത് ഗോപുരം നാടകശാല ഇത്യാദിയായി അവിടെ ക

ടാകയാപിയാശാഗ്രഹാവലിസുരാലയശിപ്പിശാലാഃ | ശബ്രാ
 സുശാലവരവാരണവസശാലാശോശാലേശോപുരവിഹാര
 വിശാലശാലാഃ(നൻ) അന്യേ ച തത്തദതിയനൂതരപ്രദേ
 ശാസ്സുവേപി ഭൂതനിവഹൈരലഘുപ്രതാചൈഃ | ദശ്യാസു
 മാഭിദൃഭിതാഃ പരിഖണ്ഡിതാ ഭ്രാതൃൽപാടിതാ വിഘടിതാ
 ശ്ച വിനാശിതാശ്ച (൭൦) ദാദകന്തു പുരധപംസസങ്കടം
 സോഡമക്ഷമഃ വാരിതോപി മനോഭയാ ഫലമാരഹ്യ നി
 ശ്ചയത (൭൧) ശിരസ്സംഘട്ടമാപേഃദ ദ്വാരി തത്രോച്ഛദാര
 ണി | അഹേതുരഥ കേതുശ്ച സ്വയമച്ഛിദ്യത ഭൂതം (൭൨)
 വാമമക്ഷി ച പണ്ഡനേ വാമോ ബാഹുശ്ച ഭൂയസാ | അശ്രു
 യന്ത ശിവാകങ്കയാശിതാനൃഭിതോ ദിശം (൭൩) ദുർലക്ഷ

അതെല്ലാം ആ ഭൂതത്താൻമാർ കൊള്ളിച്ചെച്ചു; തട്ടിയുടച്ചു,
 മുറിച്ചു, പഠിച്ചു, വേർപെടുത്തി നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു •
 ൭൧-൭൩. ദാദകനാകട്ടെ താൻ കാണെ തന്റെ പ്രിയ
 പെട്ട രാജധാനി ഈ മിധം നശിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ട സങ്ക
 ടം പൊറുക്കാതെ, മനോദരി അരുത് പോവരുത് എന്നി
 ണിനെ തടുത്തുനിർത്തി എങ്കിലും അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ,
 തേരിൽ കയറി യാത്രയായി. യാത്രയെല്ലാം തന്നെ അകത്തു
 നിന്നു പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ പുറകുട്ടിച്ചയുടെ കുറുമ്പടിമേൽ
 തലമുട്ടി. കാരണംകൂടാതെ പെട്ടന്നു കൊടിമരം മുറിഞ്ഞു
 വീണു. ഇടത്തെകണ്ണും ഇടത്തെകയ്യും പലവട്ടം വിറച്ചു.
 കുറുമ്പടി കഴുകൻ മുതലായ അശസുദ്യഗപക്ഷികളുടെ ശ
 ബ്ദം കേൾക്കാനായി. ഈവക ദുർലക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടും വക
 വെക്കാതെ ക്ഷണത്തിൽ പോക്കുതെല്ലെത്തി കന്നാമതാ

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൧൯

ണാനുനാദൃത്യ ഗതപാ യുദ്ധാങ്കണം ക്ഷണാൽ | ദേവ്യാ വാ
 ഹനവേതാളീമസ്രുവഞ്ചൈരപൂരയൽ (൭൪) മഹാസുരോമ
 ഹാദേവ്യാ മഹായുദ്ധമഹോത്സവം | മഹാരഥോ മഹാബാ
 ഹുച്ഛഹോത്സാഹമമാകരോൽ (൭൫) വേതാളീ ഭക്ഷയാമാ
 സ ലക്ഷം ലക്ഷം ദിനേ ദിനേ | അസുരാണാം ശരീരാണി
 പായംപായഞ്ച ശോണിതം (൭൬) ദ്വാവിശതീ ദിനാ
 ന്യേവം കാളീദാരുകയോ രണഃ | ദാരുണോ ഘോരശസ്ത്രാ
 സ്രുച്ഛാദിതാശാമുഖോഭവൽ (൭൭) ബ്രഹ്മദണ്ഡം ഗൃഹീതപാ
 തം പ്രഹർത്തുമസുരാധിപഃ | പ്രാദേശേ പ്രഹരദണ്ഡസ്തു തൽ
 കരാൽ ഭദ്രശിരോപതൽ (൭൮)

യി ദേവിയുടെ വാഹനമായ വേതാളിയുടെമേൽ ശരവ
 ഷം ചൊരിഞ്ഞു. മഹാരഥനായി മഹാബാഹുവായിരിക്ക
 ന്ന മഹാസുരൻ മഹാദേവിയോടു നേരിട്ടു മഹായുദ്ധത്തെ മ
 ഹോത്സാഹമാവണ്ണം ചെയ്തു * ൭൪. വേതാളി നാകളാ
 നുക്ക് ലക്ഷം വീതം അസുരശരീരം തിന്നുകയും ചോര ക
 ടിക്കുകയും ചെയ്തു * ൭൫. ഘോരങ്ങളായ ശസ്ത്രാസ്രങ്ങളെ
 കോണ്ടു പത്തുദിക്കും മറയ്ക്കുത്തക്കവിധം കാളീദാരുകന്മാ
 രുടെ ഭയങ്കരമായ ഈ യുദ്ധം ഇരിചത്തുരണ്ടു ദിവസം ഇ
 ട മുറിയായത നട്ടന്നുകെണ്ടിരുന്നു * അസുരാജാവും ദാ
 രുകൻ ആ സമയം ദേവിയെ പ്രഹരിപ്പാനായി ബ്രഹ്മദ
 ണ്ടം കയ്യിലെടുത്തു. അപ്പോഴതു കയ്യിൽനിന്നു വഴുതി
 ത്താഴെ വീണു പോയി. അതുകണ്ടു ദാരുകൻ കോപിച്ചു
 പറഞ്ഞു — ൭൯-൮൦. അഹോ നിന്റെ മായാപ്രയോഗം
 എന്റെ ബ്രഹ്മദണ്ഡത്തെ താഴെ വീഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു അല്ലെ.

ദാരുക ഉവാച.

അഥോ മായാപ്രയോഗസ്തേ ബ്രഹ്മദണ്ഡം മമാക്ഷി
 പഃ | തൽ പശ്യ ശക്തിദണ്ഡന ഖണ്ഡയാമി ശിരസുച
 (൯) അഥവാ തവദക്ഷേയമസിനാ കണ്ണനാസികം |
 ക്ഷിപ്രം ഛേദന്യാമി തേ ക്ഷുദ്രേ ക്ഷുരപ്രേണ കചദവം
 (൧൦) യദോ കാരാഗ്രഹസംഭേ ബലുനായസത്രംഖലൈഃ |
 തപഃമവ തായതിഷ്യാമി ലഗുന്ധേന മഹമ്മുഹഃ (൧൧)
 ദാരുകോ വാരിധിസമസുപത്തു പലപലസന്നിഭാ | ദാരുകോ
 ഗജസങ്കാശസുപതപജാസദ്ദശീ ശരേ (൧൨) ദാരുകസ്സിഹ
 ഏവായം ശശരസ്മി തപന്ന സംശയഃ | ചി തയ തപം മഹ
 ത്തായാമാവയോർമ്മഹദന്തരം (൧൩)

ആട്ടെ. കണ്ടോ. ഞാനിപ്പോൾ ശക്തിദണ്ഡം കൊണ്ടുനി
 ന്റെറ കഴുത്തറക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ മൂക്കും ചെവിയും
 വാളിന്നിരയാക്കിക്കളയാം. ഏതായാലും നിന്റെ മലരണ്ടും
 ക്ഷുരപ്പും കൊണ്ടാട്ടും മുറിച്ചു തള്ളട്ടെ. അതോ യേണ്ടത്.
 നിന്നെ കരാഗ്രഹത്തിൽ ചങ്ങലയ്ക്കിട്ട് ചാട്ടുവാറുകൊണ്ടു
 വീണ്ടും വീണ്ടും അടിച്ചുവിടണോ. ദാരുകൻ ഒരു സമദ്രം.
 നിന്യോ കരപ്പസരസ്സ് ദാരുകൻ കൊമ്പനാന. ദൃഷ്ട്യേ |
 നിന്യോരു ആട്ടിൻകുഞ്ഞത് ദാരുകൻ സിംഹം തന്നെ. നി
 ന്യോരു പെൺമുയൽ. ആലോചിച്ചുനോക്ക് നാമ്മൾ
 തമ്മിലുള്ള വലിപ്പത്തിന്റെ വലിയ അന്തരം • അതു കേ
 ട്ടു ദേവി പറഞ്ഞു പൃശുപുന. മതി മതി മൂയ! വെറുതെ
 പുലമ്പിട്ടു മതി. നീ കൃതാന്തന്റെ ഗോപുരവാതിലിന്നടു
 ത്തെ പ്രദേശം കണ്ടു തുടങ്ങി. വിഷം കൊണ്ടോ തീ കൊ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൦൧

കാളീ ഉവാച.

കൃതം കൃതം മൂഢഃ പൃഥ്വീകത്വമനൈഃ കൃതാന്തവേ
ശ്ശാന്തികമേവ ചശ്രുതഃ | തവാച്ഛാസാ കമതേ ജീജീവി
ഷാ വിഷാഗ്നിതൃക്കുസ്യ യഥാ മധീരഹഃ (പ്രൗ) പിതാമ
ഹപ്രാപ്തവരപ്രമാണതോ വിജുംഭസേ തപ, വിവിധം വി
കത്വനഃ | ത്രിശ്രുചമേതന്മ ഹന്തി താനപി ത്രിലോചനം
വിഷ്ണുമജം പുരന്ദരം (പ്രൗ) കിം പുനസ്യാം തുണപ്രായം
പ്രാകൃതം ഭീതിമന്ദിരം | ഭഗസ്മൃന്ദനസ്മൃതാശ്ചം കണ്ഠസം
സ്ഥിതജീവിതം (പ്രൗ)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യക്ത. ൧൦ തൽകരഭൃഃ ബ്രഹ്മദണ്ഡം ഭൂമി സ്ഥിതം
ആദായ ചണ്ഡികാ രാജൻ പ്രാഹരത്തേന ദാദകം. പ്രൗ

ഘോരപ്രമാശിഥിപീകൃതസസ്ഥിബന്ധോ യുദ്ധാ
ങ്കണാൽ ദ്രുതതരം സ പലായതേ സ്മ | ചേതാളികാഗള

ണ്ടോ ഉണങ്ങിപ്പോയ മരമാണോ ഇനി കിളിക്കാൻ ഭാവി
ക്കുന്നത്. ദുർബ്ബലേ! ഇനി നീ ജീവിച്ചിരിപ്പാനിച്ഛിക്ക
ന്നതു നിനക്കപമാനമാണ് ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നു കിട്ടിയ
വരപ്രദാവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണല്ലോ നിയ്യിത്ര
യും പുലമ്പുന്നത് എന്റെ ഈ ത്രിശ്രുചത്തിന്നു ത്രിമുത്രി
കളെക്കൂടെ വെല്ലുവാൻ ശക്തിയുണ്ട്. പിന്നെയെന്ത്. പു
ല്ലാളം വിലയില്ലാത്ത തുലമേ പ്രാകൃതൻ, പേടിത്തൊ
ന്ദൻ, തേരും ചോയി, സൂതരും ചത്തു, തേർ കുതിര മൂപ്പ
ന്തിരണ്ടും ചത്തു, ജീവൻ കഴുത്തിലെത്തി, അങ്ങിനത്ത

ഗതാപി ച ഭദ്രകാളീ ഭൂമണ്ഡലേ തമവിലേ സ്വയമന്വ
ധാവൽ. (൮൮)

ഇതി ശ്രീമാക്കണ്ഠേയപുരാണേ ഭദ്രോൽപത്തി
പ്രകരണേ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ
സപ്തമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ അഷ്ടമോദ്ധ്യായഃ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

സർവ്വത മേദിനീചക്രേ ധാവന്തം ഭയവിഹപലം । അ
ന്വധാവത ചാമണ്ഡാ ഭാരകം ദാനവാധമം (൧) പാതാഭ
നിയ്യ് • സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൮൭ ൮൮. ഹേ രാജൻ !
ഇത്ര മാത്രം അരുളിച്ചെയ്ത്ത്, അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു താ
ഴെ വീണുകിടക്കുന്ന ബ്രഹ്മദണ്ഡം കടന്നെടുത്ത് അതു
കൊണ്ടു ഭാരകനെ പ്രഹരിച്ചാൽ ഭഗവതി ഭദ്രകാളി. ഉഴ
ക്കിലാ അടികൊണ്ടു സന്ധിബന്ധമെല്ലാം ശിഥിലമാക്കി
ന്ന് ആ ഭാരകനാകട്ടെ പെട്ടെന്നു ചോർക്കും വിട്ടോടുവാൻ
തുടങ്ങി. വിട്ടില്ല ഭദ്രകാളി. വേതാളമേരി നാടാസകലം
അവനെ പിൻതുടന്നോടി • • • •

എട്ടാമദ്ധ്യായം

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൧-൩. ചാമണ്ഡാദേവിയാ
കട്ടെ പേടിച്ചു വിറച്ചു ഭൂമണ്ഡലമാസകലം ചുറ്റിത്തിരി

രസം സപദി പ്രവിഷ്ടോ നിലീനവാംസുത്ര സ ദാനവേ
 ള്ളഃ പേതാചികാകണ്ണഗതാ തു ദേവീ നാലോകയത്തൽഗ
 മന്ദ തദാനീം (൨) സമന്തതസ്ത്രീണി വിലോചനാനി സ
 ബാരയന്തീ ഖത ഭദ്രകാളീ ! തരൈവ ഭൂമൗ നിശിതം
 കൃപാണം നിഖായ തസ്ഥൗ നിതരാം പ്രഭൃഷ്ടോ (൩) കത്രാ
 സൗ ഗതവാൻ മൂഢഃ കത്ര വാ സന്നിലീനവാൻ । പ്രയ
 ത്നോ മേ നിഷ്ഠലോഭദോല്ലന്ത്യാ ദേവവൈരിണം (൪) പി
 തുരാജ്ഞാകരീ ശംഭോരഹം ദാരകദാനവം । അഹതപാ പി
 തരം ഗതപാ കിം വദിഷ്യാമി ലജ്ജിതാ (൫) ദേവഷിബ്രാ
 ഫണാദീനാം പാപേനാനേന നിഷ്ഠിതം । അന്തശ്ശല്യമ
 നൽഖായ മമ ജന്മാപി നിഷ്ഠലം (൬) കിംകരിഷ്യാമി കി

ത്തോടുന്ന അസുരാധമനായ ദാരകനെ വിടാതെ പിൻ
 തുടന്നോടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെട്ടന്നു പാതാ
 ഉത്തിലിറങ്ങി ഒളിച്ചു കളഞ്ഞു. പേതാചികണ്ണസ്ഥിതയായ
 ദേവിയൊ അപ്പൊഴീകഥ കട്ടും തന്നെ അറിഞ്ഞില്ല. മൂ
 ന്ന കണ്ണും തുറന്നു മിഴിച്ചു ചുറ്റും നോക്കിക്കൊണ്ട് തന്റെ
 പജ്ജിവാൾ അവിടെത്തന്നെ നിലത്തുനി കിംകർത്തവ്യ
 താമൂഢയായി നിന്നാൾ കോപാസ്യയായ ഒരു ഭദ്രകാളീ *
 ൪. ഈ മൂഢനെവിടെപ്പോയി. എവിടെപ്പോയൊളിച്ചു.
 ദേവവൈരിയായ ഇവനെ കൊല്ലാൻ കഴിയാതെവന്ന
 എന്റെ ഇതുവരെ ചെയ്ത പ്രയത്നമാസകലം നിഷ്ഠലമാ
 യ്തോയി * ൫. അഹരന്റെ കല്പനപ്രകാരം പോന്ന ഞാൻ
 ദാ * ന്ന കൊല്ലാതെ തിരിച്ചഹരന്റെ സന്നിധിയിൽ
 ചെ * ന്നാണംകെട്ടെന്താ പറയുക * ൬. ദേവന്മാർ പ്രക്ഷി

നാമ വദിച്ചാമി സമാജസം । ഏവമാദിവിചാരേണ വി
 ക്ഷണ്ണായാം മഹീതല (൭) നിക്ഷണ്ണായാം ഭദ്രകാളീം യ
 ഗഭ്രദശരീരിണീ । പാതാളരസ്യേ പാപോയം നിലീന
 സ്ഥിതവാനിതി (൮) നിശമ്യ വാണീശരീരിണീം തദാ ന്
 താനതൃഷ്ണാ കപിതാ ച ചണ്ഡികാ । നികാമദൃഷ്ടം നിർ
 ഷേണ ദാരകം നിഹന്വി നിശ്ശങ്കമിതി സ്തു നിശ്ചിതാ (൯)
 ജിഹ്വാം പ്രസാശ്ച ചതുരംബുധിമദ്ധ്യമായാം ഭ്രമാവതിഷ്ഠ
 ഗരിഷ്ഠതരപ്രഭാവോ । ഉത്താളമുൽചികരപ്രകരാസക
 ദൈരക്ം പിധായ വിദധേ രജനീമകാഞ്ചേ (൧൦) നിഃ
 ലനയനവചനിജപാലമാലാകലാപം സ്ഥിതി കരതലേ
 ഛാദയന്തീ നിതാനം । ഘനതിമിരകംബശ്യാമളം ഭ്ര
 ഭാഗം വിയദപി ച വിതേനേ വിശ്രുതാ ഭദ്രകാളീ (൧൧)

കൾ ബ്രാഹ്മണർ മുതലായ സാധുക്കളുടെ ചിത്തത്തിൽ
 ദൃഷ്ടൻ തറച്ചുവിട്ട ശല്യം പാച്ചുകളവാൻ കഴിഞ്ഞിര
 ക്കിൽ, അതിനു വേണ്ടിമാത്രമായി ജനിച്ച എന്റെ ജന്മ
 കേവലം നിഷ്ഠലം * ൭-൮. എന്താചയ്യണം. ഇനി എന്തെ
 ര ഭംഗിയാകാണു് പറയാനുള്ളത് ഇത്യാദി വിചാരംകൊ
 ണ്ട വിക്ഷണ്ണയായിട്ടു ദേവിഭദ്രകാളീ ആ വെറും നിലത്തിർ
 പ്പായി. അപ്പോഴൊരശരീരിയുണ്ടായി. “പാപനായ ദാര
 കൻ പാതാളക്കണ്ടിലൊളിച്ചിരിപ്പുണ്ടു്” എന്ന് * ൯. ഈ
 അശരീരി വാക്കുകേട്ടപ്പോൾ ദേവിക്കു സമാധാനമായി.
 കോപം പൂർവ്വാധികം കത്തിജ്വലിച്ചു. ഇനി സംശയമില്ല
 താമസമില്ല. അത്യന്തദൃഷ്ടനായ ദാരകനെ കൊല്ലുക ത
 ന്നെ അതിനുള്ള ഉപായവും കണ്ടെത്തി * ൧൦-൧൧. ചു

കേരളാർദ്ധസമീപനം അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൨൫

ദാരുകന്തു മഹീഭാഗമസകാരനിരന്തരം ! ആലോക്യ റാ
 ത്രിമായാതാം ബുബുധേ കാലചോദിരഃ (൧൧) സമ്പ്രാപ്യ ച
 ണ്ടികാജിഹ്വാപരിസ്തീണ്ണം മഹീതലം ! സമ്പ്രാപ്യശ്ചോ വി
 ശശ്രാമ ദാരുകോ വിബുധാസുഹൃൽ (൧൨) അഹോ സാ ച
 ണ്ടികാമൂഢാ മാമദൃഷ്ട്യാ യയേ കപചിർ ! മൽദ്വജേബല
 മലോക്യ ഭീതഭീതാ നിലീയതേ (൧൩) സംഗ്രാമഭൂതലസ
 മൽഗതരക്തധാരാസിക്തം മഹീതലമിദേ ദൃഢശോണശോ
 ഭം ! യുക്തം ചിരാദിഹ വിഹർത്തുമിതി ഭ്രമേണ ജിഹ്വാപ്രതാ
 നമവനീതലമല്യവാസ (൧൪) ജിഹ്വാം സങ്കോചയാമാ

റും സമുദ്രം കൊണ്ടു വളയപ്പെട്ടതായ ഈ ഭൂമിയിൽ നാ
 വിനെ പരത്തി ഭൂമിയെ മറച്ചു. തലമുടി കെട്ടഴിച്ചു മേല്പ
 ട്വറിഞ്ഞത് ഇരുട്ടുണ്ടായി ആദിത്യനെ മറച്ച് പച്ചപ്പകലി
 നെ രാത്രിയാക്കിത്തീർത്തു. മൂന്നാം രൂക്കണ്ണിൽ കത്തിജ്വലി
 ക്കുന്ന അഗ്നിജ്വാലയെ കൈ കൊണ്ടു മറച്ച് ആകാശ
 പും ഭൂമിയും കൂരിരുൾ നിറച്ച ശ്യാമളവണ്ണമാക്കിത്തീർത്താൾ
 ചേരകേട്ട ഭദ്രകാളീ * ൧൧-൧൩. ദാരുകനാകട്ടെ ഭ്രമ
 ണ്ടലമാസകലം അസകാരമയമായിക്കണ്ടപ്പോൾ നേരം
 രാത്രിയായ്ക്കൊണ്ടിട്ടു എന്തൊരു പാതാളത്തിൽ നിന്നു കയറി
 പോന്നു ചണ്ഡികയുടെ നാച്ച കൊണ്ടു പരിസുരിക്കപ്പെട്ട
 അതേ ഭൂമിയിലെത്തി സന്തോഷത്തോടെ ദേവാരാതിയാ
 യ ദാരുകൻ വിശ്രമിച്ചു * ൧൪. ശരി. എന്നെ തിരഞ്ഞു
 പിടിക്കാൻ കൊള്ളരുതാത്ത ആ വിസ്തൃത ഭദ്രകാളി എ
 ന്നെ കണ്ടെത്താഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ കയ്യുകോത്തു വേ
 ടിച്ച് എവിടെയൊ പോയൊളിച്ചു കളഞ്ഞു. ആട്ടെ *

സ ക്രമേണ ധരണീതലാൽ | കണ്ണെകാളീ ഭഗവതീ കണ്ഠം
 ഖണ്ഡയിതും രിപോഃ (൧൩) ജിഹ്വാപ്രാന്തസ്ഥിതോ ദൈ
 ത്യാപൃത്തികസ്ഥസുദാവൽ | ജിഹ്വായോൽക്കിപ്ലവത്യേ
 നമുചൈര്യുഷ്യണ്ഡരോക്ഷിണീ (൧൪) ഉജ്ജ്വലം ഗതാ പത
 ന്നന്തം ദാരകം ദാരകൂടവൽ | ശ്രവാഗ്രേ പ്രതിജഗ്രാഹ ലീ
 ലയാ നീലകണ്ഠജാ (൧൫) ശ്രവാഗ്രേ വിലപന്തന്തം ക്ഷത
 ജാദ്രകമേഖരം | അധോ നിക്ഷിപ്യ ശ്രവേന പ്രജഹാര
 ച വക്ഷസി (൧൬) ശ്രവപ്രക്ഷണ്ണവക്ഷസുലപരിവിഗമ
 ദ്രക്തയാരാവസിക്തം മുക്താകൃന്ദം മുഹൂണ്ഡം മുക്തിതവിച

൧൫. യുദ്ധഭൂമിയിൽ ഉറവുപൊന്തിയ ചോരകൊണ്ട് ഈ
 ദിക്കാസകലം നന്നത്തു ചതുപ്പായിരിക്കുന്നു. കൊച്ചാം. ഇ
 വിടെ കുറച്ചു വിശ്രമിക്കുകതന്നെ - എന്നു ഭൂമിച്ച് പര
 ന്നു കിടക്കുന്ന ദേവിയുടെ നാവിന്മേൽ തന്നെ ഇരിപ്പുറ
 പ്പിച്ചു * ൧൩. ഭഗവതി കണ്ണെകാളി ഇനി ഇവന്റെ ക
 ഴ്വത്തരക്കുക തന്നെ എന്നുറച്ച് ഭൂമിയിൽ പരന്നു കിടക്ക
 ന്നു തന്റെ നാവിനെ പതുക്കെപ്പതുക്കെ ചരക്കിക്കൊ
 ണ്ടു വന്നു * ൧൪. അപ്പോൾ ദാരകൻ ജിഹ്വയുടെ കര
 ഭാഗത്താണിരിക്കുന്നതെങ്കിലും അടുത്തത്തുകഴിഞ്ഞു.
 അപ്പോൾ ദേവി അവനെ നാചുകൊണ്ടുണ്ടിഞ്ഞു * ൧൫.
 മേല്പട്ടു പോയി കീഴ്പട്ടു വാഴുന്ന ആ മരത്തടിയനെ കളി
 മട്ടിൽ ശ്രവം നിറുത്തിപ്പിടിച്ച് അതിന്മേൽ വീഴ്ത്തിക്ക
 ത്തിക്കോത്തു * ൧൬. മേലാസകലം രക്തം പുറപ്പെട്ട ശ്ര
 വത്തിന്മേൽ കിടന്നു മുറവിളികൂട്ടുന്ന ദാരകനെ താഴെ ഇ
 ട്ട് ശ്രവംകൊണ്ടു ദേവി മാറത്തു കുത്തി * ൧൭. ശ്രവം ത

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൨൭

ലൽപാണിമാസ്രാകലാക്ഷം । മാ മാ മാമംബ ഹിംസീരിതാ
 കൃപണഗിരം ദാരകം വീഷ്ടു ദേവീ കാരുണ്യാദ്രാന്തരാത്മാ
 കിമപി സമജനി ക്രോധമാമഞ്ചതീ സാ (൨൦) ശരണ്യ
 കാരുണ്യപ്രശിമിലമനാസും നിജപദേ പരന്തം സംഭ്രാ
 ന്തം മാഹുരപി ഭേന്തം കലയതീ । കൃപാദ്രാഭ്യം ദൃശ്യം
 കിമിഹ കർത്തവ്യമിതി നോ വിജാനന്തീ ശാന്താ സമജ
 നി തദാ രദ്രതനയാ (൨൧) ദേവോ മഹഷിഗന്ധർവ്വസില
 വിദ്യാധരാദയഃ । ഉദാസീനാം ഭഗവതീം ദൃഷ്ട്വോചുർദീപ
 നാക്ഷരം (൨൨)

റച്ച മാറിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന രക്തധാരയിൽ മുങ്ങി വീണ്ടും
 വീണ്ടും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു വിറവിറയ്ക്കുന്ന കൈ കൂപ്പു
 ന്നവനും അരുതേ അരുതേ അമ്മേ ! എന്നെ കൊല്ലരുതേ
 കൊല്ലരുതേ എന്നിങ്ങിനെ പച്ചണ്ണാധുവായി കേണപേ
 ക്ഷിക്കുന്നവനുമായ ദാരകനെ കണ്ടു ദേവിയുടെ അന്തഃക
 രണം കാരുണ്യാർദ്രമാശ്ലീർന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ക്രോധം കുറ
 ഞ്ഞാനു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരികയും ചെയ്തു * ൨൧ ശര
 ണ്യയായ ദേവിയുടെ മനസ്സ് കാരുണ്യം കൊണ്ടു പ്രശിമില
 മാശ്ലീർന്നതോടുകൂടി കൃപാദ്രങ്ങളായ നേത്രങ്ങളെ കൈകൊണ്ട്,
 തന്റെ കാല്കൽ സംഭ്രമത്തോടെ വീണു കേണപേക്ഷിക്ക
 ന്നദാരകനെ കണ്ട്, ഇനി ഇവിടുന്നങ്ങോട്ട് എന്താ ചെയ്യേ
 ണ്ടതെന്നു വിചാരിച്ചാതെ രദ്രപുത്രിയായ ദേവി കേവലം
 ശാന്തയാശ്ലീർന്നു ൨൨. ദേവന്മാർ മഹഷിമാർ ഗന്ധർവന്മാർ
 സിലന്മാർ വിദ്യാധരന്മാർ മുതലായവർ ഭഗവതിയെ ഉദാ
 സീനയായിക്കണ്ടപ്പോൾ വീണ്ടും ദേവിയെ ക്രോധാന്ധയാ
 ക്കി തീർപ്പണ്ണമുള്ള ദീപനാക്ഷരങ്ങളെ ഉച്ചരിച്ചു *

ദേവാ ഉച്ചുഃ.

ദേവി ദേവി നമസ്തുഭ്യം ഭദ്രകാളീ ഭയാത്മജ ! കരുണയാഃ കഥം പാരമ്യം കശ്ശലമാനസഃ (൨൩) സ്വർല്ലോകഭൂലോകഭൂലോകാ വിമർദിതാ യേന വിനാശിതാശ്ച | കർമ്മാണി നിർമൂലയതാ ദിജാനാം ധർമ്മദ്രോ മർമ്മദിദാമരാണാം (൨൪) അദ്വൈതം ഭർത്സയത്യേഷ തപാഞ്ച തേ ചേഷ്ടിതാനി ച | തപാചി പിതാം സാക്ഷാൽ സാക്ഷിണം സർവ്വകർമ്മണം (൨൫) നിന്ദത്യേഷ മഹാപാപീ മഹാദേവഃ മഹേശ്വരഃ | മഹാപാതകസംഘാതോ മുന്തിമാനേഷ് ദാതകഃ (൨൬) തപഃകശരണാനന്യാൻ സ്വസ്ഥാനാൽ ഭ്രംശയന്നയം | സ്വഗ്ഗ്യാക്രമ്യ ഭൂമിഞ്ച സർവ്വസാമാ

ദേവന്മാർ പറഞ്ഞു _ ൨൩. ധേ ദേവി ! ഹേ മഹാദേവപുത്രിയായ ഭദ്രകാളീ ! നിന്തിഷ്ഠിതാ നമസ്കാരം. ഈ ദുർബ്ബലി എന്നിങ്ങിനെ കരുണയ്ക്കു പാത്രമാക്കിന്റ * ൨൪. ബ്രാഹ്മണരുടെ സർവ്വകർമ്മങ്ങളും മുടക്കി ധർമ്മത്തെ ഭ്രമിച്ചു ദേവന്മാരുടെ മർമ്മം പിടുന്നിപ്പൻ സ്വഗ്ഗ്യാക്രമി പാതാളമെന്നീ ലോകത്തെയും മറ്റിക്കകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. * ൨൫. അങ്ങനെയും അങ്ങയുടെ പ്രപൃത്തികളേയും ഇപനിണം നിന്ദിക്കുന്നുവല്ലോ. അത്ര മാത്രമല്ല സർവ്വകർമ്മങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയും അങ്ങയുടെ പിതാവുമായ സാക്ഷാൽ സ്വാമിയുള്ളൂടെ ഇവൻ നിന്ദിക്കുകയല്ലെ ചെയ്യുന്നത് * ൨൬ ഇങ്ങിനെ മഹാദേവനെക്കൂടെ നിന്ദിച്ചു നടക്കുന്ന ഈ ദാതകൻ മഹാപാപഃ മുന്തിമനായി ദുഷ്ടവനാണെന്നു ദേവൻ പറയുന്നതൊ * ൨൭. നിന്തിഷ്ഠ

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൨൯

ജ്യേഷ്ഠതേ (൨൭) മാതൃശ്ച ദ്രാവയാമാസ മാതസുപാമഖി
 സായകൈഃ । കതിവാരണ വിവൃധ ഹാ ഹാ കിം ബ്രൂമ
 ഹേ വയം (൨൮) യദതം ഭഗവാൻ ശംഭുർന്നിജഹാലാക്ഷി
 പാവകേ । ദേവി തപം ജനയാമാസ തസ്മിൻ ദാതകനിഗ്ര
 ഹേ (൨൯) തപഞ്ചേച്ഛിഥിലസംരംഭോ ദൃഷ്ടുപാവിഷ്ടമന്
 സാ । തഥി ദേവോപി സകൃദദ്ധ്യദസ്മസുപാമീ മഹേശ്വരഃ
 (൩൦) ദേവകായ്മിദം മുഖ്യം യോസൗ ദാതകനിഗ്രഹഃ । ത
 സ്മിശ്ച സാധിതപ്രായേ കിഞ്ചിച്ഛേഷേ നിരഭ്രമാ (൩൧)
 ദയാഖ്യയാ ഹന്ത മഹാപിശാചാ തവാപി കഷ്ടം ഹൃദയം

വടിയല്ലാതെ മാറ്റു യാക്കായ മരണമില്ലാത്ത ഞങ്ങളെ
 കടിയറക്കി നാടുവിട്ടാടിച്ച് ഇപ്പോഴിവിൻ നൈത്രലോക്യ
 ചക്ര പത്തിപ്പട്ടം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് * ൨൮.
 ബ്രാഹ്മി മുതലായ ആറു മാതൃക്കളെ ആദ്യം കാട്ടി. അ
 മേ ! അങ്ങയെത്തന്നെ എത്രയെത്ര പ്രാവശ്യം അമ്പു ത
 രപ്പിച്ചു. കഷ്ടം കഷ്ടം ഏന്താണിനി ഞങ്ങൾ പറയേണ്ട
 ത് * ൨൯-൩൦. യാതൊരു കായ്മത്തിനു വേണ്ടി ഭഗവാൻ
 ശ്രീപരമേശ്വരൻ തൻ തിരുമൂന്നാം തൃക്കണ്ണിൽനിന്നു
 യെ സൃഷ്ടിച്ചു. ആ ദാതക വധകായ്മത്തിൽ അങ്ങിപ്പോൾ
 കൊള്ളരുതാത്ത കാരണ്യം വന്നു പിടിച്ചെടുത്ത് കോപവും
 പോയി ഉത്സാഹവും പോയി, ഇങ്ങിനെ അമാന്തമാക്കാൻ
 തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ സ്വാമി മഹേശ്വരൻ കൂ
 ടെ ഇതു കണ്ടു മിണ്ടാതിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തീർച്ചയാ
 യും തുണ്ണിയെടുക്കും * ൩൧-൩൨. ഈ ദാതകവധമാണ്

വിശ്വത്യാ | തപമദ്യ ഹാ ഭൃച്ശശസഃ പദതപം നീതേതി ഹാ
 ധിക്കിമിഹാലപാമഃ (൩൨) അപരാധസഹസ്രാണി കൃതാ
 ന്വേതേന പാപിനാ | ആലോചയ്യൈകൈകശസ്തൃണ്ണം ജ
 ഹീ ദാദകദാനവം (൩൩) യാവന്മായാം സമാശ്രിത്യ തി
 രേഭവേതി ദാനവഃ | താവത്തപര തപര ക്ഷിപ്തം ജഹി
 ദാദകദാനവം (൩൪)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതി ശ്രുത്വാ ഗിരസ്മേഷാമതിക്രോധവിജുംഭിതാ |
 കിഞ്ചിന്മൃദുഭവേൽ പൂവം നിന്ദന്തീ ഹൃദയം നിജം (൩൫)
 സഹസ്രമുണമദ്വീപ്ലക്രോധവഹ്നിശിഖാമയീ | പരം ന
 ദേവമാരുടെ മദ്ധ്യകാർഷ്യം. അതൊ സാധിച്ചമട്ടായി. കിഞ്ചി
 ല്ലേഷം. അപ്പൊഴ്ത്തിതാ ഉത്സാഹവും പോയി. കാരണ്യ
 പ്ലിശാപിതാ ഭവതിയുടെ ഹൃദയത്തെക്കൂടെ കടന്നു പിടി
 കൂടിപ്പോയല്ലോ. ഈ പിശാചു നിമിത്തം നിന്ദിതവടി ക
 ഴ്ശമേ കഴ്ശം ഇനിമേൽ ഭൃച്ശസ്സിനാ ചാത്രമാസ്തിരനാവ
 ല്ലൊ എന്നു ഞങ്ങൾ വ്യസനിക്കുന്നു. അല്ലാതെ ഞങ്ങളെ
 ന്നു പറയേണ്ട. ഈ മഹാപാപി എത്രയെത്രായിരം അപ
 രാധമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അതോരോന്ന് ആലോചിച്ചു
 നോക്കി ഇനിയൊട്ടും വൈകിക്കാതെ ദാദകാസുരനെ
 കൊല്ലണേ ഭദ്രകാളീ. ഇവൻ മറഞ്ഞുകളയും. അതിന്നു മുമ്പായി ബദ്ധപ്പെ
 ടുക ബദ്ധപ്പെടുക. ധൃതിയിൽ ഈ ദാദകാസുരനെ കൊല്ല
 ക കൊല്ലുക • • • • •

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൩൫-൩൮. ഇപ്രകാരം ദേ

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൩൧

ദാരുകം ലോകരൂപമച്ഛിയാവകേ (൩൬) ദിധക്ഷതീ
 വസാ കാലദ്രോണി ഭയങ്കരീ । ശരീരം ബിഭ്രതീ തുഭദ്രം
 ഞ്ജാകോടിയോനകം (൩൭) ഉദ്യുത്തനേത്രദഹനസ്സുടവി
 സ്സലിംഗതുംഗത്തരഭുകടിഭീഷണവക്ത്രമക്രം । കൂരാട്ട
 ഘാസദ്ധധിരീകൃതവിശ്വമുച്ചൈരാബിഭ്രതീ വപുരജുംഭതേ
 ശാംഭവീ സാ (൩൮) പാതയിത്യാ മഹീപുഷ്പേ പാപിനം
 ദാരുകാസുരം । തസ്യ വക്ഷസി ചിക്ഷേപ ത്രിശ്രുലം ശ്രുലി
 സംഭയാ (൩൯) വിദാർച്ച വക്ഷഃസ്ഥലശൈലഭിത്തിം ത
 ദ്രുമിതം ശോണിതനിജ്ജ്വരഃഭഃ । സഫേനമാദായ കപാ

വാദികളുടെ ദീപനാക്ഷരവചനം കേട്ടു ദേവിയാകട്ടെ അ
 ത്വന്തഃ കോപാസ്യാശ്ലീണം. ഹേ എന്റെ മനസ്സ് മന്ദമാ
 യ്‌ഭവിച്ചുപോയി എന്തെന്നത്താൻ നിന്ദിച്ചു പണ്ടത്തേ
 തിലും ആയിരം മടങ്ങു കോപാഗ്നി കത്തി ജ്വലിച്ചു. കേ
 വലം ദാരുകനെ മാത്രമല്ല, ഈ ത്രൈലോക്യത്തെക്കൂടെ
 തുക്കൻ തീക്ഷണ്യത്തിൽ ദഹിപ്പിച്ചു കളയുമൊ എന്നു തോ
 ന്നാമാറ് കാലാഗ്നിരൂദനേക്കാളും ഭയങ്കരിയായി. പുറത്തു
 ചാടിയ ദംശ്രം കണ്ടു ലോകം നടുങ്ങി. വട്ടത്തിൽ വിരിഞ്ഞ
 മൂന്നു തുകണ്ണിൽനിന്നും തീപ്പൊരി പാറിത്തുടങ്ങി. പിരിക
 ക്കോടി വളഞ്ഞു. തിരുമുഖം ഒരു നോക്കു നോക്കാനാകും
 ധൈര്യമില്ല. കൂർമായ അട്ടമാസം കേട്ടു ലോകരുടെ പെ
 വികൊട്ടിയടഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം യോനകമായ രൂപത്തെ ധ
 രിച്ചു വളന്നു ഭഗവതി ഭദ്രകാളീ ൧൩൯. പാപിയായ ദാ
 രുകാസുരനെ നിലത്തു വീഴ്ത്തി ദേവി അവന്റെ മാറിൽ

ലഗഭേ നിധായ പിതാ മുഹൂരണനാഃ (൪൦) ഹൃദയാഃഞ്ജ
 ജമുഖായ കന്ദം വ്യാധവധൂരിവ । പശ്തപാക്ഷിപാവകേ
 ദേവീ ഭക്ഷയാമാസ തന്മുഹൂഃ (൪൧) കണ്ഠേ കരാണാമപി
 മൂലഭോഗ കടീതടേ ഭീമഭൂജാന്തരാഭേ । ഖബന്ധ ബന്ധു
 കഗുണാതിതാഗ്രാമാത്രസ്രജം പ്രസ്പൃതരക്തബിന്ദുഃ (൪൨)
 ഖൽഗേന തച്ഛിരഃ ഛിതപാ കരേ ധൃതപാ തദുൽകടം । ഉ
 ത്ഥായ സിംഹനാദാഃശ്ച ചക്രേ കാളീ മുഹൂർമ്മുഹൂഃ (൪൩)
 ചക്ഷുഃഷി ദിക്ഷു ച വിദിക്ഷു ച വിക്ഷിപന്തീമക്ഷുദ്രരഗ്ര
 രസമുന്തിമിവാതിരോരാഃ ദൃഷ്ടപാതിഭീതിഭരകമ്പിതസഖ്
 ഗാത്രാഃ സത്രാശനാസ്സുപദി ദൃഢചരന്യവക്ത്രൈഃ (൪൪) ജ
 ഷയോ ഭൂതവേതാളകൂളീപാളീ ച ദൂരതഃ । ധാവന്തി സ്മൃ

ഉത്തരോടെ ശ്രവം തറച്ചു * ൪൦. ശൈലഭിത്തിപോലെ
 ഉറപ്പുള്ളതായ അവന്റെ മാർ പിളന്ന് അതിൽനിന്നു
 ചൊട്ടിച്ചൊണ്ടുന്ന ചോര വീണ്ടും വീണ്ടും കപാലത്തിലാ
 ക്കിക്കുട്ടിച്ച ഭയങ്കരമാംവണ്ണം അലറിനാൾ ഭഗവതി ഭദ്ര
 കാളീ * ൪൧. കാട്ടാളസ്ത്രീ കിഴങ്ങു പരിക്കുമ്പോലെ അവ
 ന്റെ ഹൃദയകമലം ചരിച്ചെടുത്തു തൃക്കണ്ഠ തിയിൽ ചുട്ട
 തിന്നാൾ ഭഗവതി ഭദ്രകാളീ ൪൨. കടൽമാല വലിച്ചിഴ
 ച്ചെടുത്ത് ഇററിറു ചോരചീഴുന്നതും ബന്ധുപുഷ്പമാലാ
 തുല്യവുമായ അതിനെ കഴുത്തിലും കൈത്തണ്ടമേലും അ
 രയിലും മാറിടത്തിലുമണിഞ്ഞു ഭഗവതി ഭദ്രകാളീ * ൪൩.
 വാൾ കൊണ്ടു ദാരുകന്റെ കഴുത്തറുത്ത് അതു കയ്യിൽ
 ധരിച്ചെഴുന്നേറലറിനാൾ ഭഗവതി ഭദ്രകാളീ * ൪൪. രശ
 മ്രസം മുന്തിമത്തായി നില്ക്കുകയാണോ എന്ന് തോന്നാമ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൩൩

തതസ്രസ്മാസ്സമസ്താ ജീവജന്തവഃ (൪൫) തൽഭൂതശേഷമ
 മശോണിതമാംസമേദോമസി മജ്ജയമനീനിയം സമ
 സ്തം । ചേതാചികാ വിപുതവക്ത്രഗുഹാന്തരാഭാ ഹൃഷ്ടാശയാ
 മുഹൂരഭക്ഷയദിക്ഷുഭക്ഷം (൪൬) ദാരുകാസുരകളേബരോൽ
 ഗളൽഭൂരിശോണിതനിയുഷണാദപി । ക്രോധവഹിശമ
 നം ന വിന്ദതീ ദൈത്യകോടിമഖിലാമഭക്ഷയൽ (൪൭) ത
 തോപി തസ്മാഃ കോപാഗ്നിരച്ചൈരിശോ ന നിവ്വശ ।
 ഭൂയോദിരപി കിം ശാമ്യേദ്ഭാവഭിദ്രാവപാവകഃ (൪൮) വേ
 താചീകണ്ണമാരഹ്യ ഭൂതാചീപരിവാരീതാ । കണ്ണേതരേണ

൨ പത്തുദിക്കും കണ്ണുരുട്ടിനോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ദേവക
 ഭും കൂടും പേടിച്ചു വിറച്ചുചിത്തുടങ്ങി * ൪൫. ഋഷിക
 ഭും ഭൂതചതാളകൂളികളും ദൂരത്തു പാഞ്ഞു. എന്നുവേണ്ട
 ആ സമയം ഭയപ്പെടാതെ ആരും തന്നെ ഇല്ലെന്ന മട്ടാ
 സ്തീനും * ൪൬. ഭദ്രകാളി തിന്ന ശേഷിച്ചതായ രക്തം മാം
 സം മേദസ്സ് തലച്ചോറ് മജ്ജാവ് ഞരമ്പു മുതലായതെ
 ല്ലാം ഗുഹയോടൊത്ത വാ തുറന്ന് അതിലിട്ടു കരിമ്പുപോ
 ലെ കടിച്ചുചവച്ചു തിന്നത്തുടങ്ങിനാൾ നമ്മുടെ വേതാ
 ചീ * ൪൭. ഇങ്ങനെ ദാരുകനെ കൊന്ന് അവന്റെ മാ
 റിൽ നിന്നു തിളച്ചു പൊങ്ങുന്ന ചോര ആയോളം കടിച്ചി
 ട്ടും കോപം ശമിക്കാഞ്ഞു പിന്നെ ശേഷിച്ചുള്ള അസുരന്മാ
 രെ ആസകലം പിടിച്ചു തിന്നത്തുടങ്ങിനാൾ ഭഗവതി ഭ
 ദ്രകാളീ * ൪൮. എന്നിട്ടും അവിടത്തെ കോപാഗ്നി വീണ്ടും
 വീണ്ടും വലിച്ചതേ ഉള്ളൂ, കെട്ടില്ല. കാട്ടുതീ കത്തി ജപലി
 ങ്ങുവാൾ അപ്പുറത്തു മറാറായ കാട്ടിൽ ചെന്നു മുട്ടി എ

വേഗേന കണ്ഠകാളീ തതോ യയ (൪൯) ഭേരിപടഹ
 നില്യാനഃഭഗമനരകന്ദാ | ഭൂവേതാഉപുതനാ കൈലാ
 സോപാന്തമാസഭക് (൨൦) അധസ്യാദണ്ണപ്രപുഖ്യം ഭദ്രകാ
 ല്യാ ബലം യയ | ഉപരിക്യാദസംഖ്യാനാം വേചരാണാം
 ബലം യയ (൨൧) ക്ഷിപ്രം പ്രദക്ഷിണീകൃത്യ കൈലാ
 സമചലോത്തമം | സസൈന്യാ ഭദ്രകാളീ ഹം സമാരോ
 ഡ്യം പ്രചക്രാമ (൨൨) തസ്തിനവസരേ രാജൻ ഭഗവാൻ
 പരമേശ്വരഃ | ദിവ്യജ്ഞാനേന വിജ്ഞായ ക്യാളാഃ കോപമ
 വിച്യുതം (൨൩) മൽപത്രീ മാമചി ക്രോധാദ്ഭക്ഷയിക്യ
 തൃസത ന കിം | ഇത്യാശങ്ക്യ ഗണേശഞ്ച നന്ദിനഞ്ച സ
 മാദിശൽ (൨൪)

ന്നു വെച്ച് ആ രീ കെട്ടുപോകമാ. അതും കൂടി കത്തി
 ഭൂമിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നല്ലോ കണ്ടുവരുന്നത് *
 ൪൯- വേതാളിയുടെ കഴുത്തിൽ കയറി ഭൂതപ്പടയോടും മാ
 തുക്കളോടും നന്ദിമഹാകാളനോടുംകൂടെ വേഗത്തിൽ
 അവിടം വിട്ടു പോകത്തുടങ്ങിനാൾ ഭഗവതി ഭദ്രകാളീ *
 ൨൦. പെരുമ്പറ കൊട്ടി മന്ദരപർവതഗുഹയെ മാറാറാലി
 ക്കൊള്ളിച്ച് ആ ഭൂതവേതാളസൈന്യം കൈലാസത്തി
 ന്നടുത്തെത്തി * ൨൧. കടൽ ചോലെ പരന്ന ഭദ്രകാളീ
 സൈന്യം ഭൂമിയിൽ കൂടെ നടന്നു പോയി. മുകളിൽ ആ
 കാശമാഗ്ഗേണ ദേവാദികളും നടക്കൊണ്ടു * ഇങ്ങോട്ടു പോ
 ള്മ്പേൾ കൈലാസം ഇടത്തു വെച്ചാണല്ലോ പോന്നത്.
 ദാരകനെ കൊന്നു കൈലാസം വലത്തു വെക്കുന്നുണ്ടെന്നു
 ജ്ജ പ്രതിജ്ഞയെ ഇപ്പോൾ നിറവേറി കൈലാസപർവത
 മേറിത്തുടങ്ങിനാൾ ഭഗവതി ഭദ്രകാളീ * ൨൩-൨൪ അല്ല

ദ്രോൺപത്നി അഥവാ ദ്രോണാചാര്യം ൧൩൭

ശ്രീഭഗവാൻവാച.

വസുദേവം ഹേ നന്ദിൻ യുവാമർകവിഗ്രഹഃ |
ഉത്താനശായിനഃ ബാഹ്യഗോപുരദ്വാരീ തിഷ്ഠതം (൧൭)
ഹേ ദേവോ മത്സമീപന്മാഃ പ്രജായശ്ച സന്നാതനാഃ | ആന്ത
രേ ഗോപുരദ്വാരേ യുഗം സഭ്രൂയ തിഷ്ഠത (൧൮) കണ്ഠേ
കാളീം ക്രോധഭാരേണ ദീപ്താം തത്രായാതാം സ്മോത്രമം
ഭൈരവദൈര്യം | സദ്വൃശ്ണാന്തക്രോധവേഗാം കരുദ്ധാം സ
ത്തുഷ്ടാസൗ യേന ചാസ്താനുപേയാൽ (൧൯)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

നന്ദീ ച വിപ്ലവാജശ്ച പ്രജായശ്ച സന്നാതനാഃ | അ
യോ മഹാരാജാവേ ! ഇസ്സമയം ഭഗവാൻ ശ്രീപരമേശ്വ
രൻ കാളിയുടെ കോപം ശമിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ദിവ്യദൃഷ്ടി
കൊണ്ടറിഞ്ഞ്, എന്റെ മകൾ എന്നെക്കൂടി തിന്നുകയ്യ
മോ എന്നു ശങ്കിച്ച് ഗണപതിയേയും നന്ദീശ്വരനേയും
വിളിച്ചിങ്ങനെ പറഞ്ഞു -- ൧൭. വസു ഗണേശ ! ഹേ
നന്ദി ! നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ആണ്ടുതികയാത്ത പ്രായത്തി
ലുള്ള ബാലവേഷം ധരിച്ചു പുറഗോപുരത്തിൽ മലനുകിട
ക്കുവിൻ * ൧൮. ദേവന്മാരേ! പ്രജികളേ ! നിങ്ങളിപ്പോൾ
എന്റെ സമീപത്തല്ല നില്ക്കേണ്ടത്, ഗോപുരത്തിന്റെ
അകത്തുപുറത്തുചെന്നു കൂടി നില്ക്കുവിൻ ൧൯. കോപം ക
ത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടുവിടെ വരുന്ന കണ്ഠകാളിയെ നി
ങ്ങൾ അവിടെ വെച്ചു ഭംഗിയിൽ സ്മോത്രം ചെയ്യു കോ
കയ്യവിൻ. അങ്ങിനെ ശാന്തക്രോധയായിട്ടു വേണം
പുളയന്റെ സമീപത്തെക്കു വരവാൻ * സുതീക്ഷ്ണൻ ച

കവ്ത തദാ സഖം യഥാ ദേവസ്യ ശാസനം (൭൮) ക്രോധ
 നലോഭീപിതചിത്തവൃത്തിരാധാവമാനാ പഥി ഭദ്രകാളീ
 കൈലാസമാരൂഢ്യ ബഹിഃ പ്രകോഷ്ടേ ദദശ് ചോത്താ
 ശയേ കമാരേ (൭൯) ചതുർദശി ദോഷസ്മാദ്വഭാവദോ
 ചണ്ഡികാ | ബാലവാത്സല്യകല്യാ സാ ലാളയാമാസ ന
 ദരം (൯൦)

ചണ്ഡികാ ഉവാച.

വത്സ മനോഹരാകാരേ കൗ യുവാമേകഹായനശ
 ധാ കഷ്ടം ക്ഷുൽപിചാസാഭ്യമാതുരം മമ നന്ദനേ (൯൧)
 സ്മൃത്യാ പിബാതമേതന്മേ ധന്യമേ ജന്മ സമ്പ്രദായം | ജന
 ജം മമ കാലുഷ്യം മന്യുശ്ച ശിഥിലീകൃതം (൯൨) മുഖ
 മുഖാംബുതന്മയശ്ചമനാത്തമം വാം മദസ്മിതേന മധുരേണ
 റഞ്ഞു _ ൭൮. നന്ദീശ്വരനഃ ശബ്ദപതിയും ദേവന്മാര
 ഋഷികളുമെല്ലാം ഭഗവാന്റെ കല്പനപ്രകാരമൊക്കെ
 ചെയ്തു * ൭൯. മനസ്സിൽ കോപാഗ്നി കത്തിജ്വലിച്ചു
 ല്ലിക്കയാൽ വഴിക്കെട്ടും തടഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതെ കാട്ടുമേ ക
 മായി മലകയറിവരുന്ന ഭദ്രകാളീ കൈലാസ ഗോപുര
 രത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ രണ്ട് കാമനക്കിടാങ്ങ
 തനിയെ മചൻകിടക്കുന്നതായി കണ്ട * ൯൦. ചണ്ഡിക
 ദേവീയാകട്ടെ പെട്ടെന്നെല്ലാം മറന്നു നാലു തൃക്കൈക
 കൈണ്ടും കൂടി ആ ഉണ്ണികളെ വാരിയെടുത്ത്, ഇതുവര
 യും ഇവൾക്കു കുട്ടികളെ ലാളിക്കുകയായിരുന്നു പ്രപൃത്
 ഘ്നന്നു കാണികൾക്കു തോന്നുമാറ് അവരെ കാമനിപ്പാൻ
 തുടങ്ങി. ദേവി തന്നെത്താനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു _ ൯൧-൯൨

ദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൩൭

സനാമയേതം । നകൃഷം യഥാ കമദമിന്ദുകരൈരഭാ
 റൈഃ പ്രാതർച്ചമാ കമലമക്തമയുഖജാലൈഃ (൬൩) കേ
 ഡാ ജനനൃത യുവയോരധഃസ്യ യേ വാ യുവാമത്യജതാമി
 ഹൈവം । താതേ ച കൗ വാ വിഹലാത്മദേഹേ യൗ യു
 ള്ലദാശ്ലേഷസുഖം ജമീതഃ (൬൪)

സുതിക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യാദി ലാഭയന്തീ തേ ക്രോധമൽമമാത്യജൽ । ഉ
 ജ്ജ്വലിത്യ തേ തതോ യോഗദന്തക്രോപുരമായയൗ (൬൫)
 സാ ഭദ്രകാളീ സമരേ സസൈന്യം നിഹത്യ തം ദാരകദാ
 എന്താര കൗതുകമുള്ള കുട്ടികൾ. ആണ്ടുതികയാത്ത നിങ്ങളു
 ളാരാണ്. ഹാ കഷ്ടം ! എന്തൊ പൊന്നോമനകൾക്കു വി
 ശപ്പം ദാഹവും കലശലായിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളിതാ എന്തൊ
 അമ്മിഞ്ഞ കടിച്ചോളൂ. എന്തൊ ജന്മം ഇപ്പോൾ സഫല
 മായി. യുദ്ധം നിമിത്തമുണ്ടായ ക്ഷീണവും കോപചുമെല്ലാം
 എനിക്കു തീർന്നു * ൬൩. കാമനമുഖം ഒന്നു ചിരിച്ചു കാണ
 ഞ്ഞു. രാത്രി നിലാവുതട്ടി ആമ്പൽ വിരിയുന്നവായയും രാ
 ദിലെ സൂർച്ചകിരണസമ്പർക്കം കൊണ്ടു താമര വിടരമ്പോ
 ലയും ഒന്നു പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു കാണുവാൻ കൊതി *
 ൧൪. ഏതാ നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യംകെട്ടു അമ്മമാര് ? നിങ്ങളെ
 ഈ സ്ഥലത്തിങ്ങിനെ ഇട്ടെച്ചു പോയ്ക്കുളഞ്ഞുവല്ലോ ക
 റ്റം. നിങ്ങളുടെ ആലിംഗനസുഖം അനുഭവിപ്പാൻ ഭാഗ്യ
 ല്ലാതായ്ക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അച്ഛന്മാരാരാണാവോ? * സു
 തിക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൬൫-൬൬. ഇങ്ങിനെ പലതരത്തിൽ

നവേദ്രം , തദാന്തരം ഗോപുരമാഗതാസാചസ്മാവി ദേവ
ക്ഷിഗണൈരിഹരൈഃ (൬൬)

ഇതി ശ്രീമാക്കണ്ഠേയപുരാണേ ഭദ്രോൽപത്തി

പ്രകരണേ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ

അഷ്ടാദ്ധ്യായഃ.

അഥ നവമോദ്ധ്യായഃ.

ദേവാ ഉത്പദഃ

കാം ദേവി പ്രസീദ ദാജ്ഞതകരിപ്രസീദ കാളീ പ്രസീ
ദ കമനീയതനോ പ്രസീദ | ഭദ്രേ പ്രസീദ വേണേത്രദേവേ
പ്രസീദ മാധേ പ്രസീദ മഹനീയതമേ പ്രസീദ (൧) പാപോ

ബാലകലാചനം ചെയ്തനിമിത്തം ദേവിയുടെ കോപം ഒട്ടു
ശമിച്ചു. പിന്നെ ദേവി അവരെ വിട്ടു ഗോപുരം അക
ത്തേക്കു കടന്നു. ഇപ്രകാരം യുദ്ധത്തിൽ ദാരുകാസുരനെ
യും പടയേയും നിഗ്രഹിച്ചു കൃത്യകൃത്യയായി മടങ്ങി കൈ
ലാസം കയറി ഗോപുരാന്തർഭാഗത്തെ പ്രവേശിച്ചിരിക്ക
ുന്ന ഭദ്രകാളിയെ മുന്നാലെ അവിടെ കൂടി നില്ക്കുന്ന ദേവോ
ദികൾ സ്തുതിക്കുവാനാരംഭിച്ചു • • •

ദേവതാമദ്ധ്യായം

ദേവന്മാർ സ്തുതിച്ചു— ൧. അസുരസംഹാരകന്ത്രിയാ
യ ദേവി പ്രാസാദിക്കാണ ! സുന്ദരമുന്തിയായ കാളീ പ്ര

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീഭാവാരാധനം ൧൩൯

നമസ്സു വല്ല ഭാരതദൈത്യപാശസുപോ ഗതസ്സുരനരോ
 രശജീവഭാജാം । ലോപോ ന സന്ധതി മഹീസുരധർമ്മ്യ
 ണ്തഃ കോപോധുനാ തവ മുധാ ഭൂവനൈകനാഥേ (൨)
 ക്രോധം ജഹീഹി ഭഗവത്യയി ഭദ്രകാളി ശ്ലാഘന്തി കേ ന
 തവ ശത്രുജയപ്രയാസം । സാധിഷ്ടയാ സകലകർമ്മസു സ
 ജ്ജനാനാമാധിസ്തപയാപഗമിതോ വിമതപ്രമാമാൽ (൩)
 യാ സൃജത്യവിലാൻ ലോകാൻ യാ ച രക്ഷതി താനിമാൻ
 യാ പുനസ്സഹരത്യന്തേ നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൪

സാദിക്കണേ ! പ്രസാദിക്കണേ ! ഭഗവന്നേത്രവേയായ ഭദ്ര
 പ്രസാദിക്കണേ പ്രസാദിക്കണേ ! അത്യന്തം പുജ്യയായ മാ
 യ പ്രസാദിക്കണേ പ്രസാദിക്കണേ ! * ൨. പാപിയായ
 ആ കന്തിത ഭാരതനെ കൊല്ലുക കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ദേ
 വകൾ മനുഷ്യർ നാഗങ്ങൾ ഇത്യാദി ത്രൈലോക്യവാസീജ
 നങ്ങളുടെ സന്താപവും തീർന്നു. ബ്രാഹ്മണരുടെ ധർമ്മചര
 ണലോപവും ഇപ്പോഴില്ലാതായി. ഭൂവനത്തിന്ന് ഏകനാ
 ഥയായ അമ്മേ ! ഇനി കോപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് വെ
 ദ്വതെയാണ് * ൩. അയി ഭഗവതി ഭദ്രകാളി കോപത്തെ
 ഉപേക്ഷിക്കേണമേ. നിന്തിരുവടി ശത്രുജയത്തിന്നു വേണ്ടി
 ചെയ്ത ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കൊണ്ട് ആരാണു് പ്രശംസിക്കാതി
 രിക്കുക. ഏതുകാർപ്പവും സാധിപ്പാൻ ശക്തയായ നിന്തിരു
 വടി ശത്രുസംഹാരം ചെയ്തു നിമിത്തം സജ്ജനങ്ങളുടെ
 ആധിയെല്ലാം തീർന്നുപോയി. ഇനി തൽക്കാലം വേണ്ടത്
 സുപ്രസന്നയായിരിക്കുക തന്നെയാണെന്നു താല്പര്യം * ൪.
 യാതൊരു ദേവി ഈ ലോകത്തെ മുഴുവനും സൃഷ്ടിക്കുകയും

യസ്യാ ഉന്മീലിതേനേത്രേ ജഗദേതൽ പ്രകാശതേ
 നിമീലിതേതു നിശ്ചേഷ്ടം നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൫
 ബ്രഹ്മണഃ പ്രകൃതിം പ്രാഹുഷ്യാമോമേയവൈഭവം
 യതോ ഹി വിശ്വസ്യോൽപത്തിന്നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ
 യസ്യാ വികൃതിരേവേദം വസ്തുജാതം ചരാചരം
 യത്രൈവ ലീയതേ സർവം നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൬
 യാ ദേവീ ദേവഗന്ധർവ്വസിദ്ധവിദ്യാധരാരോഗൈഃ
 അന്വൈശ്യാസേപ്യതേ നിത്യം നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ.
 യാ ദേവീ സേവമാനാനാം ജനാനാമവിലാമയാൻ
 അപാകരോതി കൃപയാ നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൯

അവയെ രക്ഷിച്ചു നിലനിത്തുകയും ഒടുവിൽ സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ. ആ നിന്തിരുവടിക്കായ്ക്കൊണ്ടു നമസ്കാരമേ നമസ്കാരം * ൫. യാതൊരു ദേവി കൺമിഴിച്ചാൽ ഈ ജഗത്താസകലം പ്രകാശിക്കുന്നു. ചിമ്മിയാലോ നിശ്ചേഷ്ടം. ആ ദേവിക്ക് നമസ്കാരം* ൬. അമേയമാമാത്മ്യയായ യാതൊരു ദേവിയെത്തന്നെയാണ് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ പ്രകൃതി എന്നു പറയുന്നത്. ഈ വിശ്വത്തിന്റെ ഉൽപത്തി യാതൊരുവളിൽ നിന്നോ ആ ദേവിക്ക് നമസ്കാരം * ൭. യാതൊരു പ്രകൃതിയുടെ വികൃതിയാണ് ചരാചരാത്മകമായ ഈ ജഗത്ത്. ഒടുവിൽ യാതൊന്നിൽ തന്നെ ലയിക്കുന്നുവോ ആ ദേവിക്ക് നമസ്കാരം * ൮. ദേവഗന്ധർവ്വസിദ്ധവിദ്യാധരന്മാർ എന്നുവേണ്ട സകലരാലും നിത്യവും സേവിക്കപ്പെടുന്നവളായ ആ ദേവിക്ക് നമസ്കാരം * ൯. തന്നെ സേവിക്കുന്ന സകല ജനങ്ങൾക്കും സംഭവിക്കുന്ന

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൪൧

യാ ദയാമൃതദൃശ്യാബ്ധിരത്ഥിമന്ദാരവല്ലരീ
 സൃച്ഛ്കോടിപ്രതാപായൈ നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൧൦
 യാ ഭവാനീതി മായേതി ഭാഗ്ഗവീ ദൈരവീതി ച
 ഭാരതീതി ച ഗീതാസി നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൧൧
 ചണ്ഡീതി ഭദ്രകാളീതി ചാമണ്ഡയാ ശാംഭവീതി ച
 കണ്ഠകാളീതി ചാഖ്യാതാ നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൧൨
 അന്തർബ്ബഹിശ്ച യാ ദേവീ വിശേഷാമഭിവർത്തതേ
 അദ്വൈതം വസ്തുതത്വം യാ നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ.
 യയാ ലോകത്രയാവാസിജനദ്രോഹീ ജനംഗമഃ
 ദാരകോ നിഹതസ്സംഖ്യേ നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൧൪
 ദേവോരഗമനശ്ചാണാം സ്വഗ്ഗ്വപാശാമുദ്രുജാം
 യോഗക്ഷേമാത്ഥമാസീദ്വ്യാ നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൧൫

ശാരീരമായും മാനസികമായുമുള്ള സകലരോഗങ്ങളേയും
 കാരണ്യത്താൽ ഇല്ലാതാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ദേവിക്കു നമസ്കാ
 രം * ൧൦. കാരണ്യാമൃതത്തിന്റെ ശ്രീപാൽ കടലായും പ
 ലതരം അഭീഷ്ടത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്ന ഭക്തന്മാക്ക് കല്പകല
 തയായും സൃച്ഛ്കോടി സമാനകാന്തിയായുമിരിക്കുന്ന ദേവി
 ക്കു നമസ്കാരം * ൧൧-൧൨. ഭവാനി മായ ഭാഗ്ഗവീ ദൈര
 വി ഭാരതി ചണ്ഡീ ഭദ്രകാളി ചാമണ്ഡയാ ശാംഭവീ കണ്ഠകാ
 ലി ഇത്യാദിനേക നാമങ്ങളാൽ പറയപ്പെടുന്ന ദേവിക്കു ന
 മസ്കാരം * ൧൩. എല്ലാറ്റിന്റെയും അകത്തും പുറത്തും
 ഒരുപോലെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അദ്വൈത പരമാത്മവസ്തു
 വായ ദേവിക്കു നമസ്കാരം * ൧൪. ത്രൈലോക്യവാസിജന
 ദ്രോഹിയായ ചണ്ഡാമുഖ്യാചി ദാരകനെ യുദ്ധത്തിൽ കൊ
 ന്നു മുട്ടിച്ച ദേവിക്കു നമസ്കാരം * ൧൫/ സ്വഗ്ഗ്വപാശാമുദ്രുജാം

ദേവോരിവംശകാന്താരവിദ്യോഷ്ടായ ബിഭേത്തി യാ
 ഫാലാക്ഷികണ്യേ ദഹനം നമസ്കന്യേ നമോ നമഃ. ൧൬
 ദംഷ്ട്രാകരാളദന്തോഷ്ടമക്ചന്ദ്രാഗ്നിലോചനം
 യാ വഹത്യാനനാംഭോജം നമസ്കന്യേ നമോ നമഃ. ൧൭
 ഗണ്ഡയാവലംബിവേതണ്ഡകണ്ഡലം മണ്ഡദാമവൽ
 യദപ്യശ്വണ്ഡികേ ചണ്ഡം നമസ്കന്യേ നമോ നമഃ.
 അസുരാശ്രമുണശ്രേണീഭൂഷണം വൈവിഭീഷണം
 യൽഗാത്രം യശസാം പാത്രം നമസ്കന്യേ നമോ നമഃ. ൧൯
 യസ്മാ ധൃതഗദാശ്രവചക്രചാപശരാദയഃ
 സന്തി ഷോഡശ ദോർദണ്ഡാ നമസ്കന്യേ നമോ നമഃ.

ഭൂമി ഇവിടങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ദേവന്മാർ നാഗങ്ങൾ
 മനുഷ്യർ എന്നിവരുടെ യോഗക്ഷേമത്തിന്നു വേണ്ടിത്തന്നെ
 അവതരിച്ച ദേവീക്കു നമസ്കാരം * ൧൬. ദേവശത്രുവംശ
 മാകുന്ന കാടാസകുലം ദഹിപ്പിക്കുവാനായ്കൊണ്ടുതന്നെ
 നെറുവിത്തുകളാണാകുന്ന അഗ്നികണ്ഡത്തിൽ കത്തിച്ചുപി
 ലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നിയെ എപ്പോഴും ധരിക്കുന്ന ദേ
 വിക്കു നമസ്കാരം * ൧൭. ദംഷ്ട്രഭീഷണമായ ദന്തോഷ്ട
 നോടും സൂര്യചന്ദ്രാഗ്നിരൂപമായ മൂന്നു തൂക്കണ്ണോടും കൂടി
 യ സുന്ദരതിരുമുഖത്തെ ധരിക്കുന്ന ദേവീക്കു നമസ്കാരം *
 ൧൮. ആനകണ്ഡലം കവിൾത്തടത്തിൽ തൂങ്ങിക്കെട്ടിക്കുന്നു.
 മണ്ഡമാലാലം കൃതവും ഭയങ്കരവുമായ ആ തിരുമേനിക്കു
 നമസ്കാരം * ൧൯. അസുരന്മാരുടെ കടൽമാലയണിഞ്ഞ
 തും ശത്രുഭയങ്കരവും കീർത്തിക്കു സൽപാത്രവുമായ ആ തി
 രുമേനിക്കു നമസ്കാരം * ൨൦. മാൻ മാല മണി വട്ടക ക

ദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൪൩

ശ്രദ്ധകൃതം ഗുഹദൃശം ദാരകസ്യ ബൃഹച്ഛീരഃ
 യാ ബിഭ്രന്തി കരാഃഗ്രണ നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൧
 യദപ്യഃ ശ്യാമളം തുഭുകപാലസ്രഗലംകൃതം
 സഖലാകാഭസങ്കാരം നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൨
 അഞ്ജനാഞ്ജിതനേത്രാന്തമഞ്ജനാചലമേചകം
 മംജുഭീമഞ്ച യൽഗാത്രം നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൩
 ഡണ്ഡാൽകാരണച്ചാരമണിമഞ്ജീരമംജുളം
 ചരണാഞ്ജയുഗം യസ്മാ നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൪
 കേശാദിപാദമത്സ്യബന്ധുരം കംബുകന്ധരം
 ഉഗ്രഞ്ച വിഗ്രഹം യസ്മാ നമസുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൫

പാലം ശ്രദ്ധം പാശം അങ്കുരം പരിച അഗ്നി കടുത്തുട
 രദ്രാക്ഷം യജ്ഞി ചക്രക്കല സപ്തം ദാരകൻതല എന്നിവ
 യെ ധരിച്ചു പതിനാറു തൂക്കയുകൾക്കു നമസ്കാരം * ൨൧.
 ശ്രദ്ധം കൊണ്ടു കുത്തിച്ചോരയൊലിക്കുന്ന ദാരകൻതല
 ധരിച്ചു തൂക്കയിന്നു പ്രത്യേകം നമസ്കാരം * ൨൨. കപാല
 മാലാലംകൃതവും സ്വതഃ ശ്യാമളവും വെള്ളിപ്പക്ഷിയോ
 ട്കലൻ കാൽമേലുംപോലെ ശോഭിക്കുന്നതുമായ തിരു
 നിക്കു നമസ്കാരം * ൨൩. കണ്ണെഴുത്തുകൊണ്ടു ശോഭിച്ചു
 രുദ്രവത്തോടുകൂടിയതും അഞ്ജനമലയോടൊത്തതും അ
 ന്നാൽതന്നെ മനോഹരവും ഭയങ്കരവുമായി വിളങ്ങുന്ന
 രുമേനിക്കു നമസ്കാരം * ൨൪. ഡണ്ഡഞ്ചഡണ്ഡശബ്ദം കോ
 റാനന്ദകരമായ കാൽചിലമ്പുകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന തു
 റാലിണിയ്ക്കു നമസ്കാരം * ൨൫. കേശാദിപാദചർമ്മം അ
 ന്തസുന്ദരവും കരുതരത്തിൽ ഭയങ്കരവുമായ തിരുമേനി

ഭദ്രകാളി മഹാദേവി ഭദ്രദേ ഭദ്രനന്ദിനി
 യാ നസ്സത്രായസേ നിത്യം നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൬
 സ്മൃതമാത്രാപി യാ നൃണാമാധിവ്യാധിവിനാശിനീ
 സർവ്വസമ്പൽപ്രദാത്രീ ച നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൭
 ശത്രുസംഹാരിണീ സാക്ഷാൽ സാക്ഷിണീ സർവ്വകർമ്മണാം
 ശക്തിശ്ചാ കാചിദത്യഗ്രാ നമസ്സുസ്യൈ നമോ നമഃ. ൨൮
 കാളീ കാളഘനാളീമേചകമഹാകായാ ച മായാമയീ
 കാളീന്ദീജലഭംഗഭംഗി കബരീഭാരാഭിരാമാനനാ
 നാളീകായതലോചനാ നരസുരശ്രേണീസമാരാധിതാ
 കേളീദാരിതദാരകാസുരശിരോജാഗ്രൽകരാ പാതു നഃ. ൨൯
 സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതി ദേവമുനീന്ദ്രാണാം സ്തുതി ചാക്യാ നി ശ്രണപതീ
 ക്ക നമസ്കാരം * ൨൬. ഘേ ഭദ്രകാളീ! ഘേ മഹാദേവി!
 ഘേ മംഗല്യദായിനി! ഘേ ഭദ്രനന്ദിനി! ഞങ്ങളെ എരുന്ന
 ന്നും രക്ഷിപ്പാനായ്കൊണ്ടു നിന്തിരുവടിക്കു നമസ്കാരം *
 ൨൭. കേവലം സ്മരണമാത്രംകൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ ആധി
 വ്യാധികളെതീർത്ത് അവർക്കു സർവ്വസമ്പൽ സമൃദ്ധിയെ ദാ
 നംചെയ്യുന്ന ദേവിക്കു നമസ്കാരം * ൨൮. ശത്രുക്കളെ നി
 ശ്ലേഷം സംഹരിക്കുന്നതും സകല കർമ്മങ്ങൾക്കും സാക്ഷാൽ
 സാക്ഷിയും അതിഭയങ്കരവുമായ ആ കര ശക്തിക്കു നമ
 സ്കാരം * ൨൯. കറുത്തിരുണ്ട കാർമേഘതുല്യം തടിച്ചു നീ
 ണ്ട ശരീരത്തോടും കാളീന്ദീജലത്തിരചോലെ സ്തിശ്ചശ്യാ
 മളുകോമളമായ തലമുടിയോടും അഭിരാമമായ തിരുമുഖ
 ത്തോടും താമരപ്പൂപോലെ സുന്ദരമായി നീണ്ട തൃക്കണ്ണുക

ഭരോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൪൭

അതിപ്രീതിമതീ കോപമപാകാഷീദശേഷതഃ. ൩൦

ഭദ്രകാളീ സുരഷീണാം ഭദ്രമാതന്പതീ ദൃശാ

ഭദ്രമാസാദ്യ സദ്യസ്സാ ഭദ്രാണീഞ്ചാഭ്യവന്ദത. ൩൧

ഉമാസമേതാ ഭഗവാനിമാം വീക്ഷ്യ നിജാത്മജാം

സമാപ്തകൃത്യാതാമന്തരമാന്തന്തോഷമാദധത. ൩൨

കൃതപ്രണാമം വിനയാവനമാം നിതാന്തശാന്താം സ്വസ്വ

താം വിലോക്യ | സസാന്തപനൈരീക്ഷണവീക്ഷണൈസ്സാ

മാനന്ദയന്നിത്ഥമമാബഭാഷേ (൩൩)

മോഹംകൂടി ശോഭിക്കുന്നവളും കളിമട്ടിൽ കൊന്ന ദാരുക

ന്റെ തലമണ്ട കയ്യിൽ ധരിച്ചവളും മനുഷ്യരാലും ദേവ

ന്മാരലും കരുപോലെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവളും മായാമ

യിയുമായ ഭദ്രകാളി അങ്ങളെ സകലവിധ ആപത്തുക

ളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ * * * *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു—൩൦-൩൧. ഇപ്രകാരം ദേ

വമനീശ്വരന്മാരുടെ സ്വോരൂം കേട്ട് അത്യന്തം സന്തുഷ്ടയാ

യിത്തീർന്നതോടുകൂടി ദേവിയുടെ കോപമാസകലം ശമി

ച്ചു. ഭദ്രകാളിയാകട്ടെ ആ ദേവാദികൾക്കു കടാക്ഷംകൊ

ണ്ടു മംഗളമരുളിച്ചെയ്ത് നേരെ ചെന്നു ശ്രീപരമേശ്വരഭ

ഗവാനേയും ശ്രീപാർവതീദേവിയേയും വന്ദിച്ചു * ൩൨.

സാധിക്കേണ്ടതായ സകല കാർഷ്യവും സാധിച്ചു തിരിച്ചുവ

ന്ന മകളെ കണ്ടുസമയം പാർവതീപരമേശ്വരന്മാർക്ക് ഉജ്ജി

ലടങ്ങാത്ത സന്തോഷമുണ്ടായി * ൩൩. കാല്പതവീണ

സാക്ഷാംഗം നമസ്കരിച്ചെഴുന്നേറ്റ് അത്യന്തം ശാന്തസ്വ

൧൯ *

ശ്രീഭഗവാൻവാച.

ഭദ്രേ ചിരം ജീവ ത്വയാസ്തു ഭദ്രം ഭദ്രം ദിശന്ത്യാ ജഗതാം ത്രയാണാം | വത്സേ വദാന്യേ വരദേ വരോണ്യേ സത്സേ വിതേ സാധിതസവ്സാദ്ധ്യേ (൩൪) മത്സന്നിധൗ വസതേ വത്സരവക്ഷകോടീരത്സാഹവത്സ്യചിതകമ്ബ്നി ധമ്ശീലേ | ശ്രീഭദ്രകാളി ഭവതീ ഭവതീഹ താപലപംസായ ജാഗ്രതിതരാ വേതു പ്രജാനാം(൩൫) നിപ്രഹ്ലന്തൃ മവാ മഖീ തലജ്ജ്ഞാം ധമ്ശദ്രഹാം വൈരിണാം വിപ്രക്ഷത്രിയവൈശ്വശ്വശ്വരപതിതാദ്യൈസ്സാധുഭിസ്സേവിതാ | ക്ഷേത്രാണുവാസ തത്ര തത്ര വസുധാഭാഗേഷു ഭോഗേഷു പവി വ്യാസക്താ ധരണീസുരാപ്പിതമധുക്ഷീരാനമാഗൃഹ്ണതീ (൩൬) അഥ വാ പരിഗൃഹ്ണീഷ്യ പബ്രാവമുണ്ണൈഃ ക്ഷത്രിയൈരപി | വൈഭാവത്തോടെ സമീപത്തിൽ വിനയാനതകസരയോയി നില്ക്കുന്ന മകളെ കണ്ട സമയം ഭഗവാൻ ആശ്വാസസൂചകങ്ങളായ കടാക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടുവളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു - ൩൪. അയി ഭദ്രേ! ദാമ്ബായസ്സായിരിക്കുക. ഈധിധം ത്രൈലോക്യരക്ഷ ചെയ്തു ഭവതിക്ക മേലിലെന്നന്നും മംഗളം ഭവിക്കട്ടെ. വത്സേ! വദാന്യേ! വരദേ! വരോണ്യേ! സത്സേവിതേ! സാധിതസവ്സാദ്ധ്യേ! ധമ്ശീലേ! ശ്രീഭദ്രകാളി! അനേകവക്ഷംകോടി സംവത്സരകാലം നീ എടുൻറ സന്നിധിയിൽതന്നെ ഉത്സാഹത്തോടെ വസിക്കുക. ലോകത്തിൻറ സങ്കട നിവാരണത്തിന്നു നീതന്നെ എപ്പൊഴും ജാഗ്രതയായിരിക്കണം • ൩൬. അഥവാ ഭൂലോകത്തിൽ സാന്നിദ്ധ്യംചെയ്

ശൈത്യം ശ്രമദ്രവ്യ യദൃന്തം ഭക്തം ഭക്തേരഭേദതഃ (൩൭)
കണ്ഠോകാളീ ഉവാച.

താത ശ്രീകണ്ഠ ഗൗരീശ കണ്ഠോകാള മഹേശ്വര
സ്ത്രീതി മാമവമന്വേരൻ മാനുഷാഃ കിന്ന ഭൂതലേ. നവ
ശ്രീഭഗവാനവാച.

ശാന്തം ശാന്തമഹോ മധ്യേ മൽപുത്രീം കോവമന്വ
തേ | കോവമന്വേത മുസോസൗ സാൽം വംശേന നശ്യതി

ഈ അവിടങ്ങളിലുള്ള ധർമ്മഭേദങ്ങളായ ദുഷ്ടന്മാരെ നി
ഗ്രഹിച്ചു ബ്രാഹ്മണക്കുട്രിയവൈശ്യശൂദ്രന്മാർ പതിത
ന്മാർ മുതലായ സജ്ജനങ്ങളാൽ വഴിപോലെ ആരാധിത
യായിട്ട് ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ അവരാൽ സ്ഥാപിതങ്ങ
ളായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചു നിവേദ്യോത്സവാദിക
ളിൽ താല്പര്യത്തോടെ ബ്രാഹ്മണരാൽ നിവേദിക്കപ്പെട്ട
ത്രിമധുരം പാൽപായസം മുതലായതിനെ കൈക്കൊണ്ടു
സുഖമായിരിക്കുക * ൩൭. അഥവാ ബ്രാഹ്മണരെന്ന് വെ
ശ്ലേഷ, കുട്രിയരെ വൈശ്യരെ ശൂദ്രരെ ആരുതന്നെ
യായാലും തരക്കേടില്ല, ഭക്തന്മാരായാൽ മതി. അവർ
തരുന്ന നിവേദ്യങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊൾക. ഭക്തി
ക്കു ഭേദം കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വണ്ണശ്രമവ്യവസ്ഥയൊ
ന്നും ഭക്തിയെ ബാധിച്ചാൻ കഴികയില്ല. ഭക്തൻ ഭക്തി
യോടെ സമർപ്പിക്കുന്നതെല്ലാം ഇശ്വരൻ പ്രീതിയോടെ
കൈക്കൊള്ളുമെന്നത്രെ രഹസ്യം * അതു കേട്ടു കണ്ഠോകാ
ളി ചോദിച്ചു നവ. അച്ഛ! ശ്രീകണ്ഠ! ഗൗരീശ! കാള
കണ്ഠ! മഹേശ്വര! മനുഷ്യരെന്ന് ഭൂമിയിൽചെന്നാൽ

(൩൯) തപാമേവ മാനവാസ്സവേ കർത്തഃ പരദേവതാം |
 തോഷയിഷ്യന്തി തുലാനൈഃ ക്ഷേരേയമുചായസൈഃ
 (൪൦) തപച്ചരിത്രകമാസ്മോത്രന്ത്രത്തഗാനാദിഭിസ്സമാ | യ
 ഏവം കർത്തേ തേദ്വണ്ഡവം ദേഹി സമീഹിതം (൪൧) മദ്യ
 മാ സാദിഭിശ്ചാഹ്വൈഃ സ്വജാതിസമയോചിതം | പൂജയി
 ഷ്യന്തി തേദ്വോചി വാഞ്ചരിതാത്മാൻ സമച്ഛയ (൪൨) ദാ
 തുകസ്യ ശിരശ്ചൈതൽ കരേ തിഷ്ഠതു തേ സദാ മന്ത്യാ

സ്രീയാണൈസവെച്ചു് അപമാനിച്ചുകഴയുമൊ ? * ഭഗ
 വാൻ പറഞ്ഞു — ൩൯. കഷ്ടമേ കഷ്ടം! സാധ്യ! എന്റെ
 മകളെ ആരവമാനിക്കും ? അഥവാ അങ്ങിനെ കരാൾ
 നിന്നെ അപമാനിക്കുന്നതായാൽ അവനും അവന്റെ ത
 റവാടും മുടിഞ്ഞുപോകും * ൪൦-൪൧. മനുഷ്യരെല്ലാം നി
 ന്നത്തന്നെ പർദേവതയായി സ്വീകരിച്ചു് വെള്ളനിവേ
 ദ്യം പാൽപായസം ശർക്കരപ്പായസം മുതലായതു നിവേദി
 ചു് നിന്റെ ചർത്രകഥയെ സ്മോത്രംചെയ്ത നൃത്തംവെ
 ഷ്കക പാടുപാടുക മുതലായതുചെയ്തു നിന്നെ സന്തോഷി
 പ്പിക്കും. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർക്കു് നീ സർവാഭീഷ്ടം കൊ
 ടിക്കണം * ൪൨. മദ്യം മാംസം മുതലായി അവരവർക്കാത്ത
 വിധം നിവേദിക്കുന്നവർക്കും അഭീഷ്ടം കൊടുക്കാതിരിക്കരു
 ത്. ഭക്തൻ ഏതുവിധം ഉപജീവിക്കുന്നുവോ അതുതന്നെ
 അവന്റെ പൂജാസാമഗ്രി. അതു നിന്ദ്രമെന്നാക്കും പഠ
 വാൻ പാടില്ല കരുത്തന്റെ നിന്ദ്രം മരൊരാരുത്തന്നെ വ
 ന്ദ്രം. അതെല്ലാം രചിദേദനിഖഡനം മാത്രം. അതു
 വെച്ചു കലഹിക്കുന്നതു നിഷ്പ്രയോജനം. ഇഴശപരൻ എ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൪൯

സുപൽപ്രതിമാമേവം കൃതയാ പൂജാം വിതന്വതാം (൪൩)
നിത്യൈന്നൈമിത്തികൈസ്സോവസ്വരികൈർമാസി കൈ
രപി | ഉത്സവൈഃ പൂജയിഷ്യന്തി മനുഷ്യാസുപാം യ
ഥാവിധി (൪൪) തപദേകശരണാ ഭക്താസുപത്രയവിവ
ജ്ജിതാഃ | സന്താനസമ്പൽപ്രചുരാ ജിവന്തു ശരദശൃതം
(൪൫)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇതി പിതൃമൃതാംതുഖണ്ഡമഖലേരതിമുദിതാ പ്ര
തിഗൃഹ്യ ശാസനം സാ | നതിമചി ച വിധായ തത്ര
പിത്രോഃ ക്ഷിതിമഗമൽ സഹ മാതൃഭിർമ്മഹേശീ (൪൬) ത
ദാ നന്ദിമഹാകാളശ്യാസനാൽ പുരശാസിതഃ | ഭദ്രാമനയ
യഃ ലോകഭദ്രായ കൃതനിശ്ചയഃ (൪൭) സേയം ഭഗവതീ

പ്ലോഴ്ം ഭക്തന്നധീനനാണ് തീർച്ചതന്നെ * ൪൪-൪൫.
നിത്യങ്ങളും നൈമിത്തികങ്ങളും മാസികങ്ങളും സാംവ
സ്വരികങ്ങളുമായ ഉത്സവങ്ങളെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യർ നിന്നെ
യഥാവിധി കൊണ്ടാടിക്കൊള്ളും. ദേവിയേശരണമെന്നു
റച്ചു ഭജിക്കുന്ന ആവക ഭക്തന്മാർക്ക് ആദ്ധ്യാത്മികമാ
യോ ആധിദൈവികമായോ ആധിഭൗതികമായോ യാ
തൊരു ദുഃഖവുമുണ്ടാകയില്ല. അവർ സന്തതിയും സമ്പ
ത്തും നിറഞ്ഞത് അനേകകാലം ദീർഘായുസ്സായിരിക്കട്ടെ *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു— ൪൬. ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രക്ക
ലാധരനായ അച്ഛന്റെ കല്പനയെ സസന്തോഷം സ്വീ
കരിച്ച ഭഗവതി ഭദ്രകാളി പാവ്തീപരമേശ്വരന്മാരെ ന
മസ്കരിച്ചു വിടവാങ്ങി മാതൃക്കുളോടുകൂടെ ഭൂമിയിലെക്കെഴു
ന്നെള്ളകയും ചെയ്തു * ൪൭. അപ്പോൾ നന്ദിമഹാകാളാനാക

ദേവി കണ്ഠകാളീ മഹേശ്വരി ചണ്ഡികാ ചണ്ഡദോവീ
 ്യാ ചന്ദ്രസേനമഹീപതേ (൪൮) അസ്തിൻ വനേഃഖാരത
 ലാൽ പ്രഥമാവതീണ്ണാ പണ്ണാദിനീ പരമഘോരതപശ്ചര
 ന്തീ , വല്ലീ കക്ഷുടപരിചീതശരീരവൈസാ സന്തിഷ്ഠതേ സ
 തതമേവ കിലൈകമൃത്തിഃ (൪൯) തദേതൽ വലു വല്ലീകമ
 ന്ന.തം സർവ്വവിതം । മർദിതം തവ ദന്തിദ്രാമതസ്മൽകിങ്ക
 രേണ വൈ (൫൦) ഭൂതനാഭിഭൂതാ രാജൻ ഭീതോ മാമാ
 ശ്രിതോ ഭവാൻ । മയാ ച സ മഹാഭൂതഃ സാന്തപിതോ മു
 ദിതോ യയ (൫൧) ഇദം പവിത്രം മഹദതുഭൂതം പരം സമ
 സുചാപാമയദിവ്യഭേഷജം । സ്വയം പരിത്യാച്ചയ ച

ട്ടെ ഭഗവാന്റെ കല്പനപ്രകാരം ലോകക്കു നന്മചെയ്യാൻ
 വേണ്ടിത്തന്നെ ഭദ്രകാളിയോടൊന്നിച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു
 പോന്നു * അല്ലയോ ചന്ദ്രസേനമാരാജാവേ! കണ്ഠകാ
 ലി എന്നും മഹേശ്വരി എന്നും ചണ്ഡിക എന്നും മറ്റും നാ
 മാതരങ്ങളുള്ള ആ ദേവിതന്നെയാണ് ഭദ്രകാളി എന്നു
 പറയപ്പെടുന്നത് * ൪൯. അന്നൊരിക്കൽ പണ്ണാദിനി
 എന്നൊരുത്തി ആകാശത്തിൽ നിന്ന് ഈ കാട്ടിലിറങ്ങി
 വന്ന് അതിഘോരമായ തപസ്സുചെയ്തുകൊണ്ടിവിടെ ഇ
 രന്നു. അ പർ തന്നിയേ ഉള്ളു. കാലക്രമേണ അവളുടെ ശ
 രീരം പുറംകൊണ്ടു മൂപ്പിച്ചു * ൫൦ ൫൧. അതാണീ ഉയ
 ന്നുകണ്ടു പുറം അതന്നെ സകലരും വന്ദിക്കമാറുണ്ട്. അ
 ണയുടെ ആനകൾ അതിനെ ഉടച്ചു കളഞ്ഞു. അതുകണ്ടു
 കോപിച്ചു ദേവിയുടെ കിങ്കനായ ഭൂതം ആനകളെതിന്നു
 ഭവാനെ കാടിയെത്തി. അങ്ങനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു.

ബധികാമിമാം തതസ്വപി പ്രീതിമതീ ഭവീഷ്യതി (൧൨)
 ദാതകസ്യ വധം നാമ പുലാണമിദമതഃമം । പഠതാം ശ്ര
 ബപതാഞ്ചാപി സിദ്ധ്യന്ത്യത്ഥംസ്സന്തഃ (൧൩) ഉല്പാഘ
 താ ധനികതാ ദ്രവചിദ്രതാ ച വിജ്ഞാനതാ വിമലകീ
 ത്തിവിശാലതാ ച । സമ്പത്യതേ പ്രപഠതാമിതിമാസ
 മേഠം പഞ്ചാപി ശാന്തിമപയാന്തി ച പാതകാനി (൧൪)
 പുത്രാത്മീ പുത്രമാസ്സോതി ധനാത്മീ ധനമസ്സതേ । ധന്മാ
 ത്ഥകാമമോക്ഷാത്മീ സഖാംസ്യാനഭിവിന്ദതി (൧൫) ലിഖി
 തം പുസുകേയസ്നിൻ കാളീമാഹാത്മ്യമതഃമം । തൽ കരേ
 വഹതാം നൃണാം ഭൂതബാധാ ന ജായതേ (൧൬) ഇദന്തു

ഞാൻ ആ ഭൂതത്തെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. മടക്കി അയച്ചു *
 ൧൨, ഇതെത്രയോ പവിത്രം. അതുഭൂതം. സകല വിധപാപ
 ത്തിനും ദിവ്യശക്തം. ഈ മാഹാത്മ്യത്തെ അങ്ങു നിത്യം
 പാരായണം ചെയ്യുഭദ്രകാളീയെ പുജിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ
 ദേവി അങ്ങയുടെ നേരെ പ്രസാദിക്കും * ൧൩. ദാതക
 വധമെന്നു പേരായ ഈ പുരാണം നിത്യമായി പാരായണം
 ചെയ്യുന്നവർക്കും അതു ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുന്നവർക്കും സ
 വ്കാശ്ചസിദ്ധി ഫലം * ൧൪-൧൫. രോഗശാന്തി ധനധാന്യ
 ലാഭം വിദ്യാസമ്പത്തി വിജ്ഞാനസിദ്ധി കളങ്കമില്ലാത്തപര
 ന്ന കീർത്തി ഇതെല്ലാമാണ് പുരാണപാരായണത്തിന്റെ
 മുഖ്യഫലം. പഞ്ചമാഹാപാപങ്ങളും നശിക്കും. സന്തതി വേ
 ണവർക്കു സന്തതി. ധനം വേണ്ടവർക്കു ധനം. ധന്മാർകാമ
 മോക്ഷങ്ങളിൽ ഏതേതു വേണാമോ അത്. എല്ലാം ഇതു കോ
 ണ്ടതന്നെ സാധിക്കും * ൧൬. ഈ കാളീമാഹാത്മ്യം എഴുതി

യസ്തിൻ ഭവനേന്ദ്രി പുസ്തകം തദാ.സ്ഥിതാ സ്ത്രീയുവപുസ
 ബാലകാഃ | ന ജാതു രോഗൈരഭിഭൂതിമാപ്തായ്മസൂരികാ
 ദൈവരപി കിം തതോപരൈഃ (൨൭) ശൃണപതിനാമിദം
 സ്ത്രീണാമവൈധവ്യഫലഃ തുഭം | സന്തതിശ്ചാത്മകാമാ
 പ്ലിരന്തേ മുക്തിശ്ച സിദ്ധ്യതി (൨൮)

ഇതി ശ്രീമാക്ണ്ഡേയപുരാണേ ഭദ്രോൽപത്തി

പ്രകരണേ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ

നവമാദ്ധ്യായഃ.

ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം സമാപ്തം.

ശ്രീഭദ്രകാളീചരണാപ്പണമസ്തു.

ഓം തൽ സൽ

യഗ്രന്ഥം കഴിയിലുണ്ടെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ദോഷബാധയുണ്ടാ
 വില്ല * ൨൭. ഇതെഴുതിയഗ്രന്ഥം ഇരിക്കുന്ന ഗൃഹത്തിൽ വ
 സൂരിമതലായ യതൊരു വസന്ത രോഗബാധയുണ്ടാവില്ല.
 പിന്നെ മറ്റുരോഗങ്ങളുടെ കഥ പറയേണ്ടതുണ്ടോ * ൨൮.
 സ്ത്രീകൾ ഈ പുരാണം കേൾക്കുന്ന നായാൽ നെടുമംഗല്യം
 ഫലം. സന്തതി ധനം സുഖം ഇവയ്ക്കു പുറമെ ഒടുവിൽ
 മോക്ഷവും സാധിക്കും * * * *

ഇതി ഭദ്രകാളീ മാഹാത്മ്യേ

നവമാദ്ധ്യായവ്യാഖ്യാനം.

ഓം ശ്രീഭദ്രകാളീചരണാപ്പണമസ്തു.

ഓം തൽ സൽ

കാളീകേശാദിപാദസൂത്രം.

കാളീം വ്രിജിതകാളമേഘനിവഹാം വണ്ണന കാലാ
നലപ്രഖ്യാം ദുഃഖഹരാം കപദ്ദുകലിതേന്ദ്രപലാം പരേതാസ
നാം । രോഷോദ്യുതവിപുതരകേനയനത്രോതാഗ്നിഹീ
ഡാസുരശ്രേണീക്ഷോണിതലാം പ്രണയമി സതതം ഭദ്രാം ഭ
വോച്ഛിത്തയേ. ൧

കല്പാന്താനിലഘുണ്ണിതാണ്ണചമഹാഡിണ്ഡീരചണ്ഡ
ധപനിം മുഷ്ടിതദിർഘമിണാഡണ്ഡവണ്ഡമകടസ്തോടക്ഷമൈ
ദ്രായരണഃ ദൈത്യശ്രോത്രാനിദാരണൈരതിഘനൈഹ്
കാരണാദൈരദം ത്രായന്തീം ഭൂപനത്രയം ഭഗവതീം വന്ദേ
മഹാദൈരവീം. ൨

സംവർത്താംബുദമിംബരഞ്ജിതകടീർപ്പുഞ്ജപ്രഭാപ
ജരപ്രസ്തുൽകടദംഘ്രയാ വിവസിതപ്രോൽഫല്ലവ
ക്രാംബുജാം ചഞ്ചസ്വഞ്ചിതകഞ്ചുകീശപരഹണാരത്തോ
ജ്ജപലൽകണ്ഡലാം ചാമണ്ഡാം പ്രണാതാസ്തി ശർമ്മവീക്ഷ
യേ സർവ്വമനാ ശാംഭവീം. ൩

സദ്യഃ സംഗരസംഗതാസുരശിരഃശ്രേണീഭിരാസ്രോൽ
ബണൈരാഖല്യ സ്രുജമത്തരിയമനയാ സംബദ്ധതീം സാ
ദരം । ദോഭിഃ വേദകപാലപന്നഗമഹാഘണ്ടാതുഭകാരി
കാവടാംഗത്രിശിഖാനസിഞ്ച ദധതീം വന്ദേ മഹാദൈ
രവീം. ൪

കാളവ്യാളമുഖാളിധുമളമിളൽക്ഷേപചപ്രമാണോദപ
മന്നിശ്ചാസാഗ്നിഭിരംതുഭിഃ. ഫണിമണിപ്രോയൈശ്ച ഭാ

ത്യാഹിതൈഃ : യസ്മാ ഗാത്രമസൃഗ്വിലിപ്തമസിതം ദാവാ
ഗ്നിനേവാചലം തസ്യൈ നിത്യമഹം നമാമി ജഗതസ്സക്താ
ദികശ്ചൈത്ര്യ സദാ. ൭

സൗവർണ്ണാമൃതകുംഭജാഭ്യലഭിതകുദീന്ദ്രകുംഭോപമര
തസ്യപണ്ണപരാഗസൗമ്യഘൃസ്യസംപ്രാലേയചങ്കാങ്കിതഃ | ക
ത്ര നമജനാന്തിഭഞ്ജനചഞ്ചര ഭോഗീന്ദ്രഭോഗാഞ്ചിത
പാതാനന്ദഃ കരുണാഭിയാനചയസാ പൃണ്ണ ശിവായാഃ
സുനയ. ൩

മദ്ധ്യം സപ്തമനുഷ്ഠനീജ്ജരപുരപൃക്ത്യയ്മമാവിദ്വ
ത്സീമാഭിവിദ്വിഭിസ്രിഭിസ്രിപഥഗാവിചീവിഭാഹാരിഭിഃ | യ
സ്മാ ലോകമയസ്യ സുന്ദരതരം ദേഹസ്യ വിഭ്രാജതേ തസ്മാ
മ്മേ പരമാ ഭവതപചിരതം ഭക്തിസുപന്നന്യാത്മിനീ. ൭

സപ്തദീപസമുദ്രചവ്തസരിൽപാതാഭലോകാത്മക
യസ്തിൻ ബ്രാഹ്മമഖണ്ഡമണ്ഡമുദ്രുൽ ഭൂയശ്ച സംലീയ
തേ | തസ്തിൻ വിസ്മയനീയലക്ഷണയുതേ ലാവണ്യവേണ്യ
സ്തദേ ഭാഗേ ക്രോഡസമാഹപയേ രമതു നശ്ചൈതശ്ശിവായാ
സ്സദാ. ൮

ശ്രീമച്ഛോണദിക്വലശാലിജംഘനാമാഖണ്ഡനാഗോല
സൽകാഞ്ചിഃ പ്രാഞ്ചിതശക്രനീലവിഹിതസുംഭോപമോര
ദപയാം | വന്ദേ സുന്ദരജാനന്ദണ്ഡലവതീം ജംഘായുഗോല്പം
ഘിതദ്വോതൽകേതകകഡ്മളാം ഫണിഫണാരന്തോജ്ജ
ലനമുപുരാം. ൯

ദേവായീശഹതാശസൃച്ഛ്വതനയക്രവ്യാദതോയേശ്വര
പ്രാണശ്രീദമഹേശഭാസ്കരഭിഷഗപസപാദിനാകരകസ്താം |

ഭാസപന്മലിമണിപ്രഭാപരിലസക്രീപാദപങ്കേരഹാം ദേ
വീം ദാരകദാവചാവകശിലാം വന്ദേ മഹാഭൈരവീം. ൧൦

ഏകദിത്രീചതുഷ്ഠിപഞ്ചകമഥോ ദ്വേഷാശ്ച പുനസ്സു
പ്ലയാ യാ ഭിന്നാ പുനരക്രൂയാ ച നവധാ ചാഷ്ടാഷ്ടയാ ച
ക്രമാൽ | സൈവം വ്യാപ്തചരാചരാ ച ശിവദാ ശക്തി
ശ്ശിവേഷ്ചാവശാച്ചാമണ്ഡത്യഭിതാ ചിരായ ഭവതാം ഭൂയാ
ദിഭൂഭക്ത്യ ശിവം. ൧൧

ഇതി കാളീകേശാദിപാദസുവസ്സമാപ്തഃ.

ശീ ത ള ാ ഷ്ട ക ഴ

കാം അസ്യ ശ്രീ ശീതളാസ്മോത്രമഹാമന്ത്രസ്യ മഹാ
ദേവ ഭൃഷ്ടിഃ അനുഷ്ടുപ് ഹന്ദഃ | ശീതളാദേവീ ദേവതാ |
ലക്ഷ്മീഃബീജം | ഭവാനീ ശക്തിഃ | ശീതളാ കീലകം | സർവ്വ
വിഷ്ണോടനിപ്തൃത്യേവ ജപേ വിനിയോഗഃ |

ഈശ്വര ഉവാച

കാം വന്ദേഹം ശീതളാം ദേവീം രാസഭണ്ഡാം ദിഗം
ബരാം | മാർജ്ജനീകലശോപേതാം ശ്രദ്ധാലംകൃതമസുകാം
(൧) വന്ദേഹം ശീതളാം ദേവീം സർവ്വരോഗയോചഹാം |
യാമാസാദ്യ നിവർത്തത വിഷ്ണോടകഭയം മഹൽ (൨) ശീത
ളേ ശീതളേ ചേതി യോ ബ്രൂയാദ്രാഹപീഡിതഃ | വിഷ്ണോട
കഭയം ഘോരം ക്ഷിപ്തം തസ്യ പ്രണശൃതി (൩) യസുപാമ
ദകമദ്ധ്യേ തു ധൃതയാ പുജയതേ നരഃ | വിഷ്ണോടക ഭയം
ഘോരം ഗൃഹേ തസ്യ ന ജായതേ(൪) ശീതളേ ജപരദശസ്യ

പുതിഗസ്യയുത്സ്യ ച | പ്രണക്രമക്ഷുഷിഃപുണ്യസുപാമാഹു
ജ്ജീവനക്ഷയം (൭) ശീതളേ തനുജാൻ രോഗാൻ നൃണാം
ഹരസി ഭൃത്യജാൻ വിസ്തോടകവിദീണ്ണാനാം തപമകാമൃത
വഷിണീ (൮) ഗർഭഗണ്യഗ്രഹാ രോഗായേ ചാന്യേ ദാര
ണാന് നൃണാം | തപദന്ധ്യാനമാത്രേണ ശീതളേ യാന്തി സം
ക്ഷയം (൯) നമത്രോ നക്ഷയം തസ്യ പാപമോഗസ്യ വിദ്വ
തേ തപമകാം ശീതളേ ധാത്രിം നാന്യാം പശ്യാമിദേവ
താം (൧൦) ഉണ്ണാമതസ്തുസദശീം നാഭിഹൃന്മല്യസംസ്ഥിതാം |
യസ്യപാം സഞ്ചിന്തയേദ്ദേവി തസ്യ ഉത്യൻ ജായതേ (൧൧)
അക്രമം ശീതളാദേവ്യാ യോ നരഃ പ്രപന്തേദാ | വിസ്തോ
ടകയം ഘോരം ഗൃഹേ തസ്യ ന ജായതേ (൧൨) ശ്രോത
വ്യം പഠിത്യഞ്ച ശ്രദ്ധാഭക്തിസമനപിതൈഃ | ഉപസഗ്ഗ
വിനാശായ പരം സ്വസ്ത്യയനം മഹൽ (൧൩) ശീതളേ
തപഃ ജഗന്മാതാ ശീതളേ തപം ജഗൽപിതാ | ശീതളേ രൂപ
ജഗദ്ധാത്രി ശീതളായൈ നമോനമഃ (൧൪) രാസുഭാ ഗ
ർഭഭൈശ്ച ഖരോ വൈശാഖനന്ദനഃ | ശീതളയാഹ്ന
ഭൈശ്ച പദുവാകന്ദനീകൃതനഃ | (൧൫) ഏതാനി ഖരനാമാ
നി ശീതളാഗ്രേ തു യഃ പന്തേ | തസ്യ ഗേഹേ ശിശൂനാഞ്ച
ശീതളാരുങ് ന ജായതേ (൧൬) ശീതളാഷ്ടകമേവേദം ന
ദേയം യസ്യകസ്യപിൽ | ദാത്യഞ്ച സദാ തസ്മൈ ശ്ര
ദ്ധാഭക്തിയുതായ വൈ (൧൭) ശീതളാ എന്നാം മാരിയമ്മ
എന്നും വസുരിമാലാ എന്നും പറയുന്നത് കണ്ടുവന്നയാ
ണ്. വസുരിരോഗനിവൃത്തിക്ക് ഈ സ്തോത്രം അത്യന്തോ
പയുക്തമാണെന്നുള്ളത് അനുഭവസിലമാകുന്നു.

ദ്രോണമന്ത്രം .

മഹാദേവഃ ഋഷിഃ | പശുഃ ധനുഃ | ശ്രീദ്രോണീ
വേദതാ |

ക്ലീം ബിജം | സൗശ്രുതിഃ | ശ്രീം കീലകം | ശ്രീദ്രോ
ണീപ്രസാദസിയ്യതേം ജപേ വിനിയോഗഃ | ഐം ഞം
ഗുഹ്യം നമഃ | ക്ലീം തജ്ജനീഭ്രാം നമഃ | സൗഃ മദ്ധ്യമാഭ്രാം
നമഃ | ശ്രീം അനാമികാഭ്രാം നമഃ | ദ്രോണൈകനിഷ്ഠിക്
പ്രാം നമഃ | ഓം നമഃ കരതലകരപുഷ്പാഭ്രാം നമഃ | ഓം
എം ക്ലീം സൗഃ ശ്രീം ദ്രോണൈകനമഃ (ഇതി വ്യാപകം).
രഥ ധ്യാനം—

ഓം കൗളീം മേഘസമപ്രഭാം ശ്രീണയന്നാം വേതാക
ന്തപിതാം വർഗം വേദകവാലദാരകശിരഃ കൃതപാക
ാഗ്രേഷു ച | ഭൂതപ്രേഷിശാഖമാതുസഹിതാം മണ്ഡസ്ര
ാലകൃതാം വന്ദേ ദുഷ്ടമസൂരികാദിവിപദാസഹാരിണീമീ
പരീം . ഓം ഐം ക്ലീം സൗഃ ശ്രീം ദ്രോണൈകനമഃ .

ഋദ്രോക്ഷരോയം മന്ത്രഃ | അക്ഷരലക്ഷജപാൽ അ
ഥാൽ ഭഗവക്ഷജപാൽ കന്ത്രസിലിഃ | ‘ജപാദർശ്നു
യാമഃ സ്യാലോമാദർശ്നു തപ്തം’ ഇതി പുരശ്ചാരണഃ |
പഞ്ചമസിലികരഃ | വിശ്വാസോ വിജയകരോ മന്ത്രസി
ലികരശ്ച .

ആർപടി ഭദ്രകാളി.

കാം സദാശിവ ഋഷിഃ | ത്രിപ്പുപ് ഛന്ദഃ | ആർപ
ടി ഭദ്രകാളീ ദേവതാ | അഥ ധ്യാനം—കാം ഖൾഗം കപാ
ലം ത്രിശിഖഞ്ച ഖേടം ഭൂജജർദധാനാം ശിശുപന്ദ്ര
ജ്ഞാം | ഭൂജംഗമർദ്ദുഷിതകാന്തദേഹാം ഭദ്രാം നവാംഭോ
ദനിഭാം നമാമി.

കാം കാളി കാളി മഹാകാളി ഭദ്രകാളി യധിരാശ്രവ
സാഭക്ഷിണി യധിരാർവസനേ മച്ഛത്രൂൻ ഛേദയ ഛേദ
യ ഭേദയ ഭേദയ പാതയ പാതയ പിബ ശോണിതമേവ
ഹും ഫൾ സ്വാഹാ.

വനദുഗ്ഗാ.

കാം ആരണ്യക ഋഷിഃ | അനുഷ്ടുപ് ഛന്ദഃ | വനദു
ഗ്ഗാ ദേവതാ | അഥ ധ്യാനം—കാം സൗവണ്ണാംബുജമഖ്യ
ഗാം ത്രിണയനാം സൗദാമിനീസന്നിഭാം ഖൾഗം ചർമ്മ വ
രാഭയേ ച ദധതീമിന്ദോഃ കലാം ഖിഭൃതീം | ഗ്രൈവേയാം
ഗദഹാരന്തപുരധരാമാഖണ്ഡലാഭൈഃ സ്തുതാം ധ്യായേ
ദപിസ്യനിവാസിനീം ഭഗവതീം പാർപസാപഞ്ചാനനാം

കാം ത്രീം ദം ഉത്തിഷ്ട പുരൂഷി കിം സ്വപിക്ഷി ഭയം
മേ സമപസ്ഥിതം | യദി ശക്യമശക്യം വാ ഹും ദം ദുഗ്ഗേ
ഭഗവതി സകളവ്രീം സകലോപദ്രവം ശമയ സ്വാഹാ.

വാന്താളീയാരാഹി.

കാം പ്രജാപതിഃ ഋഷിഃ | അത്യുഷിഃ ഛന്ദഃ | വാന്താ

ജീവാരാഹി ദേവതാ | അഥ ധ്യാനം—കാം കൗശേയാജോ
രുകോദ്യൽഘനജഘനഭരാം സാന്ദ്രനീലാം, ഷുഭാഭാം ചീ
നോത്തുംഗാവഖലസുനകലശഭരാം സുയ്യസോമാഗ്നിനേ
ത്രാം | വാരാഹീം ചന്ദ്രചൂഡാം വികടമുഖഗുഹോല്പാസിദം
ഘോകരാളാം വന്ദേ ഹേതിം കപാലം ഹലമപി മുസലം
ഖിഭൃതീം പോത്രിവക്ത്രാം.

കാം ഐം ഘ്രം നമോ ഭഗവതി വാർത്താജി വാർത്താ
ജി വാരാഹി വാരാഹി വരാഹമുഖി അന്ധേ അന്ധിനി ന
മോ, രന്ധേ രന്ധിനി നമോ, ജംഭേ ജംഭിനി നമോ, മോ
ഹേ മോഹിനി നമഃ, സുംഭേ സുംഭിനി നമഃ, സർവ്വജ്ഞപ്ര
ദിഷ്ടാനാം മച്ഛത്രണാം സർവ്വേഷാം സർവ്വാക്ഷചിത്തചക്ഷുഃ
ശ്രുതിമുഖഗതിക്രോധജിഹ്വാസ്തംഭനം കര കര, ശീഘ്രം
വശ്രം കര കര, ഐം ഘ്രം ഐം റം റം റം ഹ്രം ഹർ
സപാഹാ.

പക്ഷിദ്വ്യാ.

കാം കാശ്യാപ ഋഷിഃ | ഗായത്രി ചരന്ദഃ | പക്ഷിദ്വ്യാ
ദേവതാ | അഥ ഹൃദയാദിന്ത്യാസഃ —കാം ത്രീം ദം ദ്വ്യാ ഹൃ
ദയായ നമഃ | പക്ഷിരൂപിണി ശിരസേ സ്വാഹാ | ധും ധും
വും ശിഖായൈ വഷൾ | ധും ധും ദയാസാഗ്നിരോം കവ
ചായ ഹ്രം | ത്രീം ധും ധും നേത്രത്രയായ വഷൾ | സ്വാ
ഹാ അസ്മായ ഹർ | അഥ ധ്യാനം—കാം ഉദ്രീകേതാദോ
ന്തരക്ത പ്രഭനിദിലലസന്നേത്രനിച്ഛക്തശാരജപാലാമാ
ലാതിഭീമാം വികടതരകരാഃഘ്രതീക്ഷ്ണാഗ്രതൃണ്ഡാം | പ
ക്ഷോൽക്ഷേപ പ്രപണ്യാനിലചടലജവദ്രാവിതാരാതിസം

ഘോരദുക്തം ഭിന്നാഞ്ജനാഭോ വരതരനഖരാം പക്ഷിരൂപാം നമാമി.

കാം ഗ്രീം ദം ദുക്തേ പക്ഷിരൂപിണി ധും ധും വം ധും ധും ദഹാസാഗ്നിരോം ഗ്രീം ധും ധും സ്വാഹാ (അയം മത്രോ ധുംകാരഷൾകയുക്തശ്ചതുവിംശതിവണ്ണാത്മകഃ സദ്യസ്സിദ്ധികരഃ).

ഭ്രമദുക്തം.

കാം വാമദേവ ജ്ഞിഃ | ഗായത്രി ഛന്ദഃ | ഭ്രമദുക്തദേവതാ | അഥ ഹൃദയാദിന്ത്യാസഃ - കാം ഗ്രീം ദം ദുക്തേ ഹൃദയായ നമഃ | ഭ്രമശിരസേ സ്വാഹാ | ഭ്രമശിഖാരഖ്യവഷൾ | ഭ്രമയ കവചായ ഹും | ഭ്രമയ നേത്രത്രയാവഷൾ | സ്വാഹാ അസ്രായ ഫൾ | ധ്യാനം - കാം ശുഖം ചക്രം കവാലം ത്രിശിഖരമുസലഃ തജ്ജനീചാപഞ്ചണൗ ബിഭ്രാണാം ബാഹുദദണ്ഡശ്ശശകലലസൽഗകോടിരഭാരം | ദേവീം ഭിന്നാഞ്ജനാഭോ വികടമരസൽഘോരദംഷ്ട്രാം ത്രിദണ്ഡാം ദുക്താം ഭോഗീന്ദ്രഭൃഷാഃ നിവിഖ്യധനതാം ഘോരരൂപാം നമാമി |

കാം ഗ്രീം ദം ദുക്തേ ഭ്രമ ഭ്രമ ഭ്രമയ ഭ്രമയ സ്വാഹാ †

ഉഗ്രകൃത്യാ.

കാം ആംഗിരസ ജ്ഞിഃ | അനക്ഷ്ഢപ് ഛന്ദഃ | ഉഗ്രകൃത്യാ ദേവതാ | ഹ്രാം ബീജം | ഗ്രീം ശക്തിഃ | ധ്രും ലകം | ഇഷ്ടാത്ഥേ വിനിയോഗഃ | ഖൾ ഫൾ ജഹി അഷ്ടാഭ്യം നമഃ | മഹാകൃത്യേ തജ്ജനീഭ്യം നമഃ | വിധു

ഗ്നിസമുപ്തേഃ മദ്ധ്യമാദ്യാം നമഃ | ദേവി ദേവി മഹാദേവി
 അനാമികാദ്യാം നമഃ | മമ ശത്രുൻ വിനാശയ വിനാശയ
 കനിഷ്ഠികാദ്യാം നമഃ | സ്വാഹാ കരതലകരപുഷ്പാദ്യാം
 നമഃ | ധ്യാനം കാം കൃഷ്ണ പണ്ണം ബൃഹദ്രൂപാം രക്തക
 ണ്ഠിതമുഖ്ജാം | ശിരഃകപാചമാലാഞ്ച വികേശീം ഘൃണ്ണി
 താനനാം | ദംഷ്ട്രാകരാള പദനാം നേത്രഭൃകടിലേക്ഷണാം |
 രക്തനേത്രാമതികൃലാം ലംബജീഹ്വായോമുഖീം | ഉഗ
 ര്പദക്ഷിണഹസ്തേണ ബിഭ്രതീഞ്ച പരശുപധം | അയോദ
 ഷിണഹസ്തേണ ബിഭ്രാണാം ഖർഗമുഖ്യാം | തഥോല്പ
 വാമഹസ്തേണ ധാരയന്തീമമാങ്കുരം | അഥോയോവാമഹ
 സ്തേണ ബിഭ്രാണാം ശ്രുലംബജലം | ഖർഗപമ്ധരാം കൃ
 ഷ്ണാം മുക്തകേശീം ദിഗംബരാം | സദംഷ്ട്രാം സപ്തഭുജാം
 ധ്യാം ധ്യായേത്സംചാരിഭക്ഷികാം |

കാം ഖർ ഹർ ജഹി മഹാകൃത്യ വിധുമാഗ്നിസമുപ്ത
 ഭേ ദേവി ദേവി മഹാദേവി മമ ശത്രുൻ വിനാശയ വിനാ
 ശയ സ്വാഹാ.

അഥ ഉഗ്രകൃത്യാദേഃ കൃത്തികാകല്പേ പ്രഥമാ ഋക് -

കാം യാം കല്പയന്തി നോരയഃ കൃതാം കൃത്യാം വധുമിവ
 താം ബ്രഹ്മണാചനിണ്ണാഃ പ്രത്യുക്തന്താരമുച്ഛത.

അഥ ഭാഷ്യം - നഃ അർയഃ (ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ)
 യാം കല്പയന്തി (ഞങ്ങളെ ഹിംസിപ്പാൻപേണ്ടി ജപഹോ
 മാദികളെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ദേവതയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവോ)
 വധും ഇവ (സ്മിരൂപധാരിണിയായ) കൃതാം താം കൃത്യാം
 (അകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും കൂരയായ ആ കൃത്യയെ) ബ്ര
 ൨൧ •

ഫണാ (വേദമന്ത്രജപഹോമാദികൊണ്ട്) അവനിസ്തംഭം (അങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു മടക്കി അയയ്ക്കുന്നു) കർത്താരം പ്രത്യക് പ്രച്ഛതു (ഈ പ്രച്ഛത്തി ചെയ്തപണ തിരിഞ്ഞടിക്കട്ടെ). ആഭിചാരബാധാനിപുത്തിക്ക് ഇതിൽ പരമമായി മരൊര മന്ത്രമില്ല. പ്രയോക്താവിനെക്കുറിച്ചു കനിയുണ്ടെങ്കിൽ വേറെ നിപുത്തി നോക്കിക്കൊൾക ഇത് അററകൈക്കേ പ്രയോഗിക്കാവു.

രക്തേശ്വരീ.

ഈശ ഋഷിഃ | പങ്ക്തിഃ ഛന്ദഃ | രക്തേശ്വരീ ദേവതാ | രം ഇതി ഷഡംഗസ്യാസഃ |

- ൧. കാം രക്തേശ്വരീ സ്വാഹാ (ഷഡക്ഷരി)
- ൨. കാം രം രക്തേശ്വരീ സ്വാഹാ (സപ്തക്ഷരി)
- ൩. കാം ഘ്രീം രം രക്തേശ്വരീ സ്വാഹാ (അഷ്ടക്ഷരി)
- ൪. കാം രം രക്തേശ്വരീ ഹും ഫൽ സ്വാഹാ (ഒഴാക്ഷരി)
- ൭. കാം ഘ്രീം രം രം രക്തേശ്വരീ ഹും ഫൽ സ്വാഹാ (പ്രാദശാക്ഷരി)

മലാമന്ത്രം - കാന്നമോ ഭഗവതി സിംഹവാഹനി മഹാഭൈരവരൂപിണി ഘോരരൂപിണി ഉഗ്രകോപഭയങ്കരി ഭൈരവോക്യഭവനകാരിണി ചാമണ്ഡി ചണ്ഡികേശ്വരീ ഹന ശത്രുംസുംഭയ ഹന ഭവ പച മഥ വിധപംസയ വിന്നായ വിധപംസിനി ചണ്ഡാസിയാരാധിപതിരൂപിണി വിദ്രാവയാജ്ഞാപചമശത്രുൻ മാരയ മാരയ ഘ്രീം ഘ്രീം രം രക്തേശ്വരീ ഹും ഫൽ സ്വാഹാ.

രക്തേശ്വരീഭക്തി.

കാം ശ്രീഭദ്രകാളി രക്തേശ്വരി ശരണിനാശിനി കാം ശ്രീം ജപല ജപാലാമാലിനി സംഹാരമുത്തി കാം കാം കാം രക്തേശ്വരി ശ്രീം കാം വേതാളഭൂതാപമേ കാം ഐം ക്ലീം രക്തേശ്വരി സ്വാഹാ (സേവിപ്പാനം എഴുതിക്കെട്ടുവാൻ നന്നു്).

ശ്രീനി

കാം ദീപ്തമ ഋഷിഃ പ്രതിഷ്ഠാ ഛന്ദഃ | ശ്രീനി ദുഷ്ടാ ദേവതാ | അഥ ധ്യാനം — കാം ഖിഭ്രാണാ ശ്രവണാണാസ്യാരി. സദരഗദാചാപചാശാൻ കരാബ്ജൈമേഘശ്ലാമാ കിരീടോല്ലിവിതജലധരാ ഭീഷണാ ഭൂഷണാസ്യാ , സിംഹസ്തസാധിരൂഡാ ചതസ്തഭിരസിലേടാസിതാഭിഃ പരീതാ കന്യാഭിഭിന്നദൈത്യാ വേതു വേദയേധംസിനീ ശ്രീനി വഃ |

കാം ജപല ജപല ശ്രീനി ദുഷ്ടഗ്രഹ ഹും ഫൾ സ്വാഹാ (ഷോഡശാക്ഷരി).

മഹാശ്രീനി.

കാം ശ്രീമഹാശ്രീനി താലജംഹി മഹാശ്രീലേ ശ്രീലാകൃമ്മേ രക്തശ്രീലേ വിശ്വമോഹിനി യോഗമായേ കാര്യേശ്വരി കരാളമ്മേ ദുഷ്ടേ ദുഷ്ടാദേവി , ഭദ്രേ ഭദ്രകാളി നാരായണി വിശ്വരൂപേ തി

ഈയിൽ തെക്കെ ചൊന്നും ശിവരത്തിന്മേൽ ചൊന്നും
 ശ്രീപീഠമിട്ട് തെക്കതിരിഞ്ഞു എണ്ണായിരം തിരുമുഖവും
 പിടന്ന് പതിനാറായിരത്തൊറ്റു തൃക്കൻമിഴിത്തീക്കുന്ന
 ലെരിച്ചു തൃക്കൻചാത്ത് പതിനാറായിരത്തൊറ്റു തൃക്ക
 യിലും പതിനാറായിരത്തൊറ്റു ശ്രദ്ധവും കത്തിപ്പിടി
 ച്ച് ദൃഷ്ടസംഹാരംചെയ്യും ദൃഷ്ടനിഗ്രഹേ കാം ശ്രവണി
 യീം ശ്രവണി ഐം ശ്രവണി ക്ലീം ശ്രവണി സത്യ
 ശ്രവണി കാം ബ്രാഹ്മശ്രവണി വിഷ്ണുശ്രവണി ഇശ്വര
 ശ്രവണി കാം ശക്തി ശ്രീമൂലശക്തി കാം ശ്രവണി കാം
 ദൃശ്യ കാം ലക്ഷ്മി കാം സരസ്വതി വാലോയ്കളേ പാവ
 തി ശ്രവണി മഹാശ്രവണി ശ്രീപരമേശ്വരൻറെ മൂന്നാം
 തൃക്കണ്ണായ കനൽക്കണ്ണിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ശ്രീഭദ്രകാ
 ളി ശ്രീശ്രവണി വലത്തെ തൃക്കാൽക്കു ചൊന്നുഞ്ചിലമ്പും
 ഇടത്തെ തൃക്കാൽക്കു വെള്ളിച്ചിലമ്പും പച്ചപ്പട്ടും ചൊന്നു
 ണ്ണാണം നിരക്കെപ്പൊന്നുമാലയും പൂമാലയും കാതിൽ
 കാട്ടാനുണ്ടുണ്ടലവും തോൾവളയും കൈവളയും കനകമാ
 ലയും തീമാലയും വാളും വട്ടകയും കപാലവും വളഞ്ഞവാ
 മ്മാലയെന്നുള്ളും കാം ശ്രദ്ധേ ശ്രവണി ഏന്നാടതിത്തു
 രുന്ന മാറാൽ മറ്റലയും ശരവു കൂടിയും പേപ്പിശാ
 ചും നാന്താനാലുത്തൊമ്പതു മുത്തികളും പത്തു കറെ
 നാന്താ ദേവതകളും തെണ്ണുറൊറു മഹാപ്രാധികളും വി

ടിയാസ്തിടക്ക സ്വാമിയെൻ ഗുരുവിനാസ് കാം മഹാശ്രുലി
നിയേ സ്വാഹാ.

ഇതു മഹാശ്രുലിനീമന്ത്രം. ഒഴിയാത്ത ദേവതകൾക്കും ശത്രുവിനും മുഹൂർത്തികൾക്കും വസൂരിക്കും നാടുവ്യാധിക്കും ബാധമാറുവാനും എല്ലാ വ്യാധികൾക്കും ഭ്രാന്തിനും ഗ്രഹണിക്കും പനിക്കും ബാലചീഡകൾക്കും കരപ്പനും ഋശ മന്ത്രവും പ്രതിഷ്ഠകളും നാളും പേരുംകൂടി എഴുതിക്കെട്ടിയാൽ എല്ലാം ശമിക്കും. അതിരഹസ്യം. ആർക്കും ഗ്രഹിപ്പിക്കരുത്.

കൊടുക്കാളി

൧. കാം കാളി വീകരാളി മഹാകാളി ഭദ്രകാളി കാം കാം ദൈരേവി കാം കാം അട്ടമാസിനി സ്ഫുലജംഫിനി ശത്രുവിനാശിനി സംഹാരമൂർത്തി സുകുമാരമൂർത്തി ശ്രീലവും കചാലവും വദകയും വാളും തൃക്കയ്യിൽ പിടിച്ചു എന്റെ ശത്രുവായുള്ളവരെയും മറ്റത്തു വരുന്ന മാറാനെയും മൂർത്തികളെയും ദേവതകളെയും ചേപ്പിശാപുക്കളെയും കൂളികളെയും വെട്ടിയറുത്ത് ശ്രലംകൊണ്ടു കുത്തി പേശരകടിക്ക കാം കാം ശ്രീഭദ്രകാളി സ്വാഹാ.

ഇതു കൊടുക്കാളീമന്ത്രം. ദേവതാചീഡയ്ക്കും വസൂരിക്കും നാടുവ്യാധിക്കും സർവ്വത്തിനും എഴുതിക്കെട്ടുക. എല്ലാം ശമിക്കും ഇത് അതിരഹസ്യം.

൨. കാം നമോ ഭഗവതി കാളി കാകാളി കങ്കാളധാരി മുലയേങ്കരി ശ്രീമൂലശക്തി യോഗേശ്വരി യോഗഭയങ്ക

രി തീമാലമൃത്തി അപോരമൃത്തി നരസിംഹരൂപേ വാജം മണിയും വട്ടകയും തൃക്കയ്യിൽ പിടിച്ചു് എന്നോടെതിർത്തു വരുന്ന ശത്രുക്കളെ ആ വാൾക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുതീർത്ത് ചോരകുടിക്കുകാളി മഹാകാളി കാം ഭദ്രകാളി സ്വാഹാ.

സവ്ത്തിനും ഏഴ്തിക്കെട്ടുക. എല്ലാം ശമിക്കും അത്യന്തരഹസ്യം.

കരിക്കാളി

കാം കാളി കാളി മഹാകാളി ഭദ്രകാളി ലോകേശ്വരി വസുരിഹാസി കാം കാം വസുരിമാലേ കാം കാം വേതാളഭൃതാചന്ദ്രേ കാം കാം ശിവത്താനന്ദകാരിണി പരം ജ്യോതി കാം കാം കരിക്കാളി കലഹപ്രിയേ വശമാക കാം ഭദ്രകാളി കരിക്കാളി വശമാക കരു കരു സ്വാഹാ.

ഇതു കരിക്കാളിമന്ത്രം. വസുരിക്കും നാട്ടുവ്യാധിക്കും ദേഹരക്ഷയ്ക്കും ശരീരരക്ഷയ്ക്കും ഗന്ധർവ്വചീഡയ്ക്കും ശത്രുവിനും പനിക്കും മറ്റു ബാധകൾക്കും ഏഴ്തിക്കെട്ടുക. സർവ്വതും ശമിക്കും.

കാന്തായിനി

കാം ത്രിം കാന്തികേ യോഗേശ്വരി കാം കാം യോഗഭയങ്കരി കാന്തായിനി മഹിഷാസന്തകിനി ദുഷ്ടനിഗ്രഹേ സർവ്വസാക്ഷിണി വശമാക രക്ഷ രക്ഷ രക്ഷേശ്വരി സ്വാഹാ.

ഇതു കാന്തായിനിമന്ത്രം. സവ്ത്തിനും എല്ലാ യന്ത്രത്തിലും തന്നിച്ചും ഏഴ്തിക്കെട്ടുക. രക്ഷാകരം. ഗോപനീയം. ഗുരൂപദേശം.

സുവണ്ണരൂപിണീദൃഗ്ഗാ.

കാംഭ്രീം സുവണ്ണരൂപിണീദൃഗ്ഗാഭേവി ബാലാഹരൂ
പിണി (?) സമുശ്രുവിനാശിനി കാംസുഭനോശിനി കാം
ഭ്രീം നിസുംഭനോശിനി ചാമുണ്ഡേ മഹിക്ഷാന്തകിനി വാ
മാകസുവണ്ണരൂപിണി ഭദ്രകാളീ സ്വാഹാ.
ഏഴിതിക്കൈടുക. പലതിനും നന്നു്.

കുബ്ജികാ.

കാം ക്ഷിഃ ഋഷിഃ | ദൈവിഗായത്രീ ഹന്ദഃ | കുബ്ജി
കാപരമേശ്വരീ ഭേവതാ | അഥ ധ്യാനം_കാം സ്വഭക്ത
ജനസന്ത്രാസനിരാസനപരായണാ | വായാദപായാത്സര
തം കുബ്ജികാപരമേശ്വരീ.

കാം നമോ ഭഗവതി ഹ്രീം കുബ്ജികേ പരേശ്വരവമ
ത്രയത്രക്ഷുദ്രചുണ്ണപ്രയോഗാദീൻ സംഹര സംഹര മേന
കൃതം കാരിതം കാരയിക്ഷിതം താൻ സർവ്വൻ ഹന ഹന
ഭേ ദഹ പല പല മഥ മഥ പ്രമഥ പ്രമഥ ഹ്രീം കുബ്ജി
കേ ഹും ഹൽ സ്വാഹാ.

ഷൾപണയക്ഷി.

കാം ഗുളേശ്വര ഋഷിഃ | ഗായത്രീ ഹന്ദഃ | ഷൾപ
ണയക്ഷി ഭേവതാ.

കാം നമോ ഭഗവതി ഷൾപണയക്ഷി ഏഘ്യേഹി
ഷൾപണമാഗച്ഛതു സ്വാഹാ.

രാജമാതംഗേശ്വരീ.

കാം ശ്രീമതംഗ ഋഷിഃ | മഹാവിരാൾ ഹരഃ | രാജ
 മാതംഗേശ്വരീ ദേവതാ | ഐം ബീജം | സ്വാഹാ ശക്തിഃ |
 സർവശങ്കരീ കീലകം | സംഗീതവിദ്യാവാപ്തയേ ഇഷ്ടാ
 യേ വിനിയോഗഃ | ഐം അംഗുഷ്ഠാഭ്യോം നമഃ | ശ്രീം ത
 ജ്ജനീത്യാം നമഃ | ശ്രീം മദ്ധ്യമാഭ്യോം നമഃ | ഐം അനാ
 മികാഭ്യോം നമഃ | ക്ലീം കനിഷ്ഠികാഭ്യോം നമഃ | സഃ കരത
 ലകരപ്പുഷ്പാഭ്യോം നമഃ | ശ്രീം ഇതി താലത്രയം ദിഗ്ബന്ധ
 ശ്ച | കാം ഐം ശ്രീം ശ്രീം ഐം ക്ലീം സഃ ഇതി വ്യാപ
 കം | അഥ ധ്യാനം— കാം ധ്യാനേയം രത്നപീഠം തുകക
 ഉരണിതം ശ്രുണുതീം ശ്യാമശരീരീം സുസൈകാംഘ്രീം
 സരോജേ ശശിശകലധരാം വല്ലഭീം വാദയന്തീം | കൽ
 ഹാരാബലമാലാനിയമിതവിലസൽച്ചുകികാം രക്തവ
 സ്ത്രാം കണ്ണോദ്യൽശംഖപത്രാം കരിനഃ പരേക്ഷാനുകാന്താ
 വലഗാം (൧) ഉന്മീലദ്വൈനേദ്രനിബിഡമദരോദേ
 ലലീലാഖിലാസാം രത്നഗ്രൈവേയഹാരാംഗദകനകകടീ
 സുരമഞ്ജീരഭുഷാം | ആനീയാത്മാനഭീഷാൻ സ്തിതമധ
 രദശാ സാധകേദ്യോപ്തയന്തീം ദേവീം ധ്യാനേഹതുകാഭാം
 തുകമഖിലകലാരൂപമസ്യാശ്ച പാശേപ (൨) വാമേ വിസ്ത
 തിശാലിനി സുനതദേ വിന്ദുസ്യ വീണാമുഖം തന്ത്രീം താ
 രവിരാവിണീം സ്വകരജൈരാസ്താലയന്തീ നഖൈഃ | അ
 യോന്മീലദപാംഗമംസവലിതശ്രീധം മുഖം ബിഭ്രതീ മയാ
 കാചന മോഹിനീ വിജയതേ മാതംഗകന്യാമണിഃ (൩)
 വന്ദേ മതംഗതന്യാം സംഗീതപരദേവതാം | അപ്സ
 രോയക്ഷഗന്ധർവ്വസിലവിദ്യാധരഃചിതാം (൪)

കാം ഐം ഹ്രീം ശ്രീം ഐം ക്ലീം സൗഃ കാം നമോ
 ഭഗവതി ശ്രീമാതംഗേശ്വരി സർവ്വജനമനോഹാരിണി സ
 വ്യാഖരഞ്ജിനി സർവ്വരാജവശങ്കരി സർവ്വസ്രീപുരുഷവശങ്ക
 റി സർവ്വകൃത്യഗുണവശങ്കരി സർവ്വസത്യാവശങ്കരി സർവ്വശത്രുവ
 ശങ്കരി സർവ്വലോകവശങ്കരി സംഗീതാധിദേവതേ സഭാര
 ങ്ജികേ ദേവി അമൃതം മേ വശമാനയ സപാഹാ. സൗഃ
 ക്ലീം ഐം ശ്രീം ഹ്രീം ഐം കാം.

സംഗീതാധിദേവതയായ മാതംഗേശ്വരിയെ ഉപാ
 സിക്കാതെ സംഗീതകലിൽ വിശ്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴെന്നതു
 ശുദ്ധമേ അർത്ഥം. സർവ്വപ്രാണസിന്ധോദിതമിതി ഇണക്കും.
 ശത്രുക്കൾപോലും വശംവദിക്കും. രാജസേവയ്ക്കും നന്നു്.
 കാര്യസാധ്യത്തിന്നും നന്നു് ഐശ്വര്യകരം. ശ്രീകരം. മ
 റുറും പചതിരൂ കൊള്ളാം. പരിച്ചസേവിച്ചവർക്കേ ഫലമ
 ിയാവൂ. വിശ്വാസം സിദ്ധികരം. അതില്ലെങ്കിലൊന്നും
 ചെയ്യരുതു്.

ലഘുമാതംഗീ.

കാം അംഗിരാ ളക്ഷിഃ | അനുഷ്ടുപ് ഛന്ദഃ | ലഘു
 ശ്യാമളാമാതംഗീ ദേവതാ | അഥ ധ്യാനം—കാം ദിച്ഛാമൃത
 രസാംഭോധൗ രത്നദീപേ മനോഹരേ | കദംബകാനനേ
 രത്നമണ്ഡപാനേ മഹേശ്വരീം (൧) ധ്യായേൽ സിന്ധോസ
 നാസീനാം പ്രസന്നവദനാംബുജാം | ഇന്ദ്രനീലമണിശ്യാ
 മാം നവനീലോൽപലശ്രീയം (൨) രക്താംതുകപരീയാ

നാം യാവകാദ്രപദാംബുജാം | ഉല്പസൽഘനതാരണ്യസമ
 നതപയോധരാം (൩) പീയൂഷേദധഃസംഭ്രുകംബുക
 ണ്യലമണ്ഡിതാം | വിനമുകാമകാദണ്ഡസതദർച്ചവിജയി
 ഭൂപം (൪) ബിംബാധരാം സ്തിതജോൽസ്സാം കപോലഫല
 കോജ്ജപലാം | ലസൽകരംഗശാബാക്ഷീം നാസാകലിത
 മൗക്തികാം (൫) പുഷ്പദേശോപ്ലസപ്ലോലവപ്ലച്ചാമരവേ
 ണികാം | കസ്തൂരീതിലകാം ചാമുദ്രദരവാവതംസകാം
 (൬) ദിവ്യചന്ദനദിശ്യാംഗീം മദാമ്ലണ്ണിതലോചനാം | മ
 ക്താപ്രവാചാപലിഭിവിഭൂക്തിതപ്മുസുനീം (൭) മേഖലാ
 ഹാരകേയുരമഞ്ജീസമലക്രതാം | വീണാകപണിതവിസ്രം
 ഭവിശ്രാന്താശ്രാന്തമാനസാം (൮) സ്വിദ്വൽകപോലഫല
 കാമാപോലാളകവല്ലരീം | ലസൽകദംബകൽഹാരപ്രസൂ
 നൈസ്സുവിരാജിതാം (൯) ലീലാതുകം ശിക്ഷയന്തീം ചതു
 രാഗ്നായചലതിം | ആന്തൈകസുമുഖീഭൂതാം രശ്മിഭിഃ പ
 റിവാരീതാം (൧൦) ധ്യാതാ ഓദി മഹാദേവീം നിശ്ചലേ
 നാന്തരാത്മനാ | സാധകഃ പരയാ ഭക്ത്യാ ഭൂക്തിം മക്തി
 ബ്ധ വിന്ദതി (൧൧)

കാം ഐം നമഃ ഉച്ഛിക്ലുചണ്ഡാലി മാതംഗി സർവ്വ
 ശങ്കരി സ്വാഹാ.

വിഷ്ണുമോഹിനി.

കാം ശക്തിസമ്മോഹന ഋഷിഃ | ഐശ്വര്യപുഷ്പതര
 ക്ഷജഗതീ ഹന്ദഃ | ശ്രീകാമരൂപീ മഹാവിഷ്ണുദ്ദേവതാ | അ
 മ ധ്യാനം - കാം സമ്മാഹയന്തീം സുരദൈത്യസംഘാൻ

പീയൂഷകംഭം ദധതീം കരേണ | ജഗത്രയീമോഹനമോ
ഹനാംഗീം താം വിഷ്ണുമായാം കലയേനവേലം.

കാം ശ്രീം ശ്രീം ക്ലീം മോഹിനി മഹാമാഹിനി സർവ്വ
നമനോഹാരിണി സർവ്വനം മേ വശം കരു കരു സ്വാഹാ.

രേണകാവേവീ

കാം ഭാഗ്വേവ ഋഷിഃ | പശ്വിഃ ഛന്ദഃ | ശ്രീരേണകാ
വേതാ | അഥ ധ്യാനം— കാം വാമേ ശ്രുലകപാലയുഗ്ര
മിതരേ ഖർഗം കപണ്ഡിണ്ഡിമം ഖിദ്രാണാം കരപങ്ക
ജേ ത്രിണയനാം നാഗാഷ്ട്രഭൂഷോജ്ജ്വലാം | നാനാകോടി
യുഗാന്തസൃഷ്ടിസദൃശീം നാനാജലൽഭൂഷണാം ദക്ഷാലം
ഖിതചാമമദ്രിതപദാം ശ്രീരേണകാം ഭാവയേ.

കാം നമോ ഭഗവതി രക്തപഞ്ചമി രേണകാവേവി
ദോ ദോ പല പല അഖിലജനം മേ വശം കരു കരു
സ്വാഹാ.

മന്ത്രാന്തരം... കാം ശ്രീം നമോ ഭഗവതി രേണകേ
ഭാഗ്വേവചിയജനനി ദൈരയാകാരോ മഹാമാരി സ്റ്റോടകോ
പദ്രവം ശമയ ശമയ സ്വാഹാ. (ഇതു മാരിയമ്മാമന്ത്രം.
വസുരിയുജ്ജടത്തു ജചിച്ചാൽ സുഖം കിട്ടും നിശ്ചയം.)

തിരസ്കരണീ.

കാം സമ്മോഹന ഋഷിഃ | ഗായശ്രീ ഛന്ദഃ | മായാമോ
വിനീ വേതാ | അഥ ധ്യാനം— കാം നീലം തുരംഗമധി
പ്ര വിരാജമാനാ നീലാംതുകാരണമല്യവിലേപനാ

ഭദ്രകാളീ മന്ത്രങ്ങൾ .

൧. ഓം വിപ്ലവാദി പ്രാണിഃ | അനുഷ്ടുപ് ഛന്ദഃ | ഭദ്രകാളീ ദേവതാ | ഓം കാളി കാളി മഹാകാളി ഭദ്രകാളി നമോസ്തു തേ | കലഞ്ച കലധർമ്മഞ്ച മാഞ്ച പാലയ പാലയ സ്വാഹാ.

൨. ഓം ചൈവരത്തിച്ചു നിരമടയവളേ ചന്ദ്രക്കലാ നെററിത്തടമടയവളേ എന്നെക്കാത്തുനില്പവളേ എന്നോടോ മാറാൻറെ നെഞ്ചെപ്പിളന്നു കുടിപ്പവളേ ആറന്തറായിരം കോടി ദുഷ്ടപ്പിശാചുക്കളെത്തച്ചടക്കിത്തരേണമെന്നമ്മേ ഭദ്രകാളി പ്ലവഗേ സ്വാഹാ.

൩. ഓം കാളി കാളി മഹാകാളി രക്തകാളി കാളി ഐം ക്ലീം ശ്രീ മഹാഭദ്രകാളി രക്ഷ രക്ഷ ഹും ഫൾ സ്വാഹാ.

൪. ഓം കാളി ബ്രഹ്മകാളി വിഷ്ണുകാളി ഊശപരകാളി സദാശിവകാളി സദാനിഗ്രഹി സർനിഗ്രഹി സർസംഹാരകാളി മഹാമായേ ഫന ഫന എരി എരി ഹൃത ഹൃത ഹും ഫൾ സ്വാഹാ.

൫. ഓം കാളി കാളി മഹാകാളി ചാമുണ്ഡാഭഗവതി പാശാങ്കുശധനുജാണഖൾഗദണ്ഡശ്രുലകപാലഖണ്ഡേ സർവ്വപ്രാണസംഹാരകാരിണി സ്വാഹാ.

൬. ചൈവരത്തിച്ചു നിരമടയവളേ എന്നെക്കാത്തുനില്പവളേ എന്നോടുമടുത്തുവരുന്ന മാറാൻറെ നെഞ്ചെപ്പിളന്നു കുടിപ്പവളേ ആറന്തറായിരം കോടി ദുഷ്ടപ്പിശാചുക്കളെ തച്ചുകലനീക്കം ഭദ്രകാളി ചൈങ്കുണ്ടം നീറി

രിപ്പും വസുദിയും അകവാപ്പൻ ചെങ്കുറപ്പൻ എന്നിതെ
ല്ലാമകലെ നീക്കിത്തരണമെന്നമ്മേ ദ്രോഹി നമശ്ശി
വായ യെൻഗുരുവിനാണു് സ്വാഹാ.

ഇ യ റി ല്ല തമ്മ

കാം മാക്കണ്ഡേയഃ ജഷിഃ | ദൈവീഗായത്രി ഛന്ദഃ |
ശ്രീലോകമാതാ ദേവതാ | അഥ ധ്യാനം ... കാം പീയൂഷക
ലശം ദിച്യുദേഷജാഗൃപി ഹസുയോഃ | ഖിഭ്രാണാ സൃതി
കാഗാരേ സുഖാസീനാ മഹേശ്വരീ | ഭൂതപ്രേതപിശാചാ
പസ്യാരക്തശ്ശാഡയദൈരവാൻ | ഉച്ചാടയന്തീ ഗർഭസ്ഥഭൂണ
സംരക്ഷണക്ഷമാ | പ്രസന്നാ വരദാ ലോകജനനീ നഃ പ്ര
സിദതു.

കാം ധ്രീം നമോ ഭഗവതി സൃതികാദേവി ഭൂണം മേ
പരിപാലയ സ്വാഹാ.

ചത്താംമാസം പിറന്നാൽ സൃതികാഗൃഹത്തിൽ ദ്രോഹിപം
വെച്ചു് അവിടെ ഇഴറിലത്തമ്മ അധിപസിക്കുന്നതായി
സങ്കല്പിച്ചു് ഗർഭിണി രണ്ടനേരവും ഈ മന്ത്രംകൊണ്ടു കഴി
വുള്ളുടത്തോളം സേവിക്കണം. പ്രസവാനന്തരം യഥാശ
ക്തി വഴിവാടുചെയ്തു് ഇഴറിലത്തമ്മയെ യാത്രയാക്കുക.
സുഖപ്രസവം നിശ്ചയം.

പ്രത്യംഗിരാ.

കാം കൃഷ്ണാസോ വസാനേ ശതസഹസ്രകാടിസിം
ഹാസനേ സഹസ്രവദനേ അക്രാദശഭൂജേ മഹാബലേ മഹാ

ബലപരാക്രമപൂജിതേ ദേവി മഹാപ്രത്യംഗിരേ പരസേ
 നാമദ്വിനി പരകർമ്മവിശ്വപസിനി പരയത്രവിച്ഛേദിനി പ
 രമദത്രാച്ചാടനി സർവ്വഭൂതദമനി സർവ്വക്ഷോഭനാശിനി
 സർവാപന്നി പത്തിനി ക്ഷാഃ ഐഹം ഗ്രീം മാം സർവാപദ
 വേദ്യഃ സർവാപത്തോ രക്ഷ രക്ഷ ഹം ഗ്രീം ഹും ഐഹം
 ഗ്രഹം ഗ്രഃ സർവാദയാനാം ഭവം ബന്ധയ ബന്ധയ സർ
 വിഹ്ലാൻ ഹിസി ഹിസി സർവ്വജ്ഞാൻ മദ്യ മദ്യ സ
 വ്ഷുദാൻ ഭക്ഷയ ഭക്ഷയ സർവാ ഗാൻ കൃന്തയ കൃന്തയ
 ക്ഷാഃ ഗ്രാഃ ക്ഷീം ഹീ, ജപാപാദിഃ | പരേഷ്വേ ചപാ
 പ്രത്യംഗിരേ മഹാവിദ്യ മഹാശാന്ത ക്ഷേമ സർവ്വജന
 വശ്യ വിധേഹി വിധേഹി സർവ്വവഹാരാൻ സായയ
 സായയ സർവസമ്പദാ വർദ്ധ വർദ്ധ വശേതന്തം വിസ്മാ
 രയ വിസ്മാരയ ഐഹം ഗ്രീം ജഭേ ജഭേ മോഹയ
 മോഹയ സുംഭേ സുംഭേ ഹം പ്രത്യംഗിരസേ സ്വാഹാ.
 പ്രത്യംഗിരാഭഗവചീമാപാമത്രാ പാൻ നരഃ
 സർവ്വസിദ്ധിമാപ്നോതി സർവത്ര വിജയീ ഭവേൽ.

യക്ഷി.

- ൧. യക്ഷി യക്ഷി മഹായക്ഷി മൈഥുനപ്രിയേ മൈ
 ഹുനം മേ ദേഹി ദദാപയ സ്വാഹാ.
- ൨. ഓം കരപദ്യവധുതമദനമദ്രവേ ദേവി യക്ഷാ
 ധിരാജപ്രിയതനദയ യക്ഷി അമുകമഖഹൃദയം മമ വശമാ
 കഷ്ടയാകഷ്ടയ സ്വാഹാ.

കണ്ണപിശാചി

ഓം ഐം നമോ ഭഗവതി കണ്ണപിശാചികേ സകലചരാചരാത്മികേ ഭൂതഭവിഷ്യദപത്തമാനം ക്ഷിപ്രം മമ കണ്ണേ കഥയ സ്വാഹാ. പുരഞ്ചരണപൂർവ്കം സേവിച്ചാൽ പ്രത്യക്ഷമാകും.

രക്തചാമുണ്ഡി.

ഓം കാളി ഓം കങ്കാളി ഓം മാകാളി ഓം രക്തകാളി ഓം ചണ്ഡിമുണ്ഡി ചാമുണ്ഡി പരമേശ്വരീ വാചാമുണ്ഡി ഹും ഫൽ സ്വാഹാ.

ശക്തിഭൈരവീ

ഓം ഈശഞ്ജിഃ ത്രിഷ്ടുപ് ഛന്ദഃ | ശക്തിഭൈരവീ ദേവതാ | ഓം ഐം ക്ലീം സൗഃ ഘ്രീം ഭദ്രകാളൈശ്വനമഃ (ഭദ്രകാളിയുടെ ദശാക്ഷരി)

കമലാ.

ഓം ഘ്രീം ഘ്രീം ക്ലീം കമലേ കമലായേ പ്രസീദ പ്രസീദ ക്ലീം ഘ്രീം ഘ്രീം സ്വാഹാ. ഈ മന്ത്രം അത്യന്തം റീകരമാണ്.

ചട്ടികാദേവി.

ഓം ഘ്രീം ചട്ടി ചട്ടി നിമ്ലചട്ടി നില്ല സ്വാഹാ. ഈ മന്ത്രം ജപിച്ചു വല്ലതു തിന്മാൻ കൊടുക്കുകയോ ഘൃഷ്ടികൈടുകയോ ചെയ്തു. ഛട്ടീ ശമിക്കും. കൈകണ്ട വിദ്യ. ഗുരുപദേശം.

പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ

ഓം അസൃശ്രീപ്രാണപ്രതിഷ്ഠാമഹാമന്ത്രസ്യ ബ്രഹ്മ
 വിഷ്ണുമഹേശ്വരാ ഋഷയഃ | ഋഗ്യജുസ്സാമാമവാണി
 നാംസി | പ്രാണശക്തിഃ പരാ ദേവതാ | ഹ്രാം ബീജഃ
 ഹ്രീം ശക്തിഃ | ക്രോം കീലകം | പ്രാണശക്തിപരാദേ
 പ്രസാദസിദ്ധ്യർത്ഥേ ജപേ വിനിയോഗഃ | ഹ്രാം ഇത്യാ
 ഷഡംഗന്യാസഃ | അഥ ധ്യാനം - ഓം രക്താംഭോധിന്ധ
 പോതോല്പസദരണസരോജാധിരൂഡാ കരാബ്ജൈഃ
 ശം കോദണ്ഡമിക്ഷുതവമളിഗുണമച്ഛകശം പഞ്ച
 ണാൻ | ഖിലാണാസൃഷ്ടപാലം ത്രിനയനലസിതാ
 വക്ഷോരഹാധ്യാ ദേവീ ഖാലാക്വണ്ണാ ദേവതു സുഖ
 പ്രാണശക്തിഃ പരാ നഃ.

ഓം ആം ഹ്രീം ക്രോം യരലവശക്തസഹോം
 സ്വഹംസസ്തോഹം ക്ഷം ഹംസഃ അഥവ്ണദ്രകാളീ
 ണാ ഇഹ പ്രാണാഃ അഥവ്ണദ്രകാള്യാ ജീവ ഇഹ
 തഃ സർവ്വേന്ദ്രിയാണി വാങ്മനശ്ചക്ഷുഃശ്രോത്രജിഹ്വ
 ണശബ്ദസ്പർശ രൂപരസഗന്ധപ്രാണാചാനന്ദപ്രാണോദാ
 മാനാ ഇഹൈവാഗത്യ അസ്തിൻ യദത്ര സുഖം ചിരഃ
 ഷ്ണുത സാഹാ. ക്രോം ഹ്രീം ആം ഓം. ഇതി പ്രാണപ്ര
 തിഷ്ഠാമന്ത്രഃ.

ദ്രകാളീയുടെ പൂജാവിധി

പൂജചെയ്യാനിചിക്കുന്നാൻ പ്രഭാതത്തിന്നു മുമ്പാ
 കളിച്ചു നിത്യകർമ്മം മുതലായതു ചെയ്ത് പ്രശാന്തമനസ്സു

യി ദേവീസന്നിധിയെ പ്രാപിച്ചു് ദേവിയുടെ അടുത്ത് യഥാസ്ഥാനത്തിരുന്ന് വിഗ്രഹത്തിലെ നിർമ്മാല്യം വാരിക്കുഞ്ഞു കളിപ്പിച്ചു് മന്ത്രാഭിഷേകവും മലർനിവേദ്യവും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പുഷ്പങ്ങളു സാധനങ്ങളെല്ലാമൊരുകി തദേകതാനനായിരുന്ന പുഷ്പ ആരംഭിക്കൂ. അഭിവാദ്യം ചെയ്തു് (അഭിവാദയേ.....ശർമ്മാ നാമാഹമസ്തി ഭോഃ) ശതധാരണ അട്ടകംപിടിച്ചു്(കാം ശതധാരമുസമക്ഷീയമാണം വിപശ്ചിതം പിതരം വക്ത്രാധാനാം മേളിം മദനം പിത്രോരപഃസ്ഥ തം രോദസീ വിപൃതം സത്യവാചം) ആധാരശക്തികമലാസനായ നമഃ എന്നു പലകയിൽ ഇരുപുറത്തുംകൂടി തൊട്ടുചൊല്ലി ദേഹത്തുളി ആരംഭിക്കൂ.

ദേഹത്തുളി — സ്വസ്തി ശിവാദിശ്രീഗുരുഭ്യോ നമഃ, ഗുരുഭ്യോ നമഃ (ശിരസ്സിൽ) ഗുരുഭ്യോ നമഃ (വലത്തെ തോളിൽ) ഗം ഗണപതയേ നമഃ (ഇടത്തെ തോളിൽ) ദും ദുഗ്ഗായൈ നമഃ (വലത്തെ പാശ്ചാത്തിൽ) ക്ഷം ക്ഷേത്രപാലായ നമഃ (ഇടത്തെ പാശ്ചാത്തിൽ) സം സരപതയേ നമഃ (നാഭിയിൽ) പം പരമാത്മനേ നമഃ (ഏയത്തിൽ) എന്ന് അതതു സ്ഥാനത്തു തൊഴുതു ചൊല്ലി നിിച്ചു് അസ്രമന്ത്രംകൊണ്ട് (ശ്ലീം പതു ഹും ഫൽ) കരശാധനം, താളത്രയം, ദിഗ്ഖന്ധനം, ചെയ്തു് പ്രണവം കൊണ്ട് ൧൨ ഉരു പ്രാണായാമം ചെയ്തു് മൂലംകൊണ്ട് കാം ഐം ക്ലീം സഃ ശ്രീം ഭദ്രകാളൈ നമഃ) ൩ വ്യാപം ചെയ്തു് ഷഡംഗം ചെയ്തു.

ശ്രീം ഭം ഹൃദയായ നമഃ.

യീം ദ്രം ശിരസേ സപാഹാ.
 യ്രും കം ശിഖായൈ വഷൾ.
 ഹൈര്യം ഹൈര്യം കവചായ ഹും
 ഹ്രം നം നേത്രത്രയായ വഷൾ.
 ഹ്രഃ മഃ അസ്രായ ഹൾ

പിന്നെ, ഇശ ശ്രീഃ | പശ്ചിമഃ ഹൃദഃ | ശക്തിരൈരവീ
 ദേവതാ | ഇതിനെ ഹൃദസ്സതാത് മാന്യസപുജചെയ്ത്
 (വം അബാത്മനാ ജലം കല്പയാമി | ലം പൃഥിവ്യാത്മനാ
 ഗന്ധം കല്പയാമി | ഫം ആകാശാത്മനാ പുഷ്പം കല്പയാ
 മി | യം വായുപാത്മനാ ധൂപം കല്പയാമി | രം അഗ്നാത്മനാ
 ദീപം കല്പയാമി | റം അമൃതാത്മനാ നിവേദ്യം കല്പയാമി |
 റം അമൃതേ അമൃതമയേ അമൃതോത്സവേ അമൃതേശ്വരി അ
 മൃതവർഷിണി അമൃതം സ്രായ സ്രായ സപാഹാ—എ
 ന്ന സുരഭിമുദ്ര) ഹൃദയ ഉരു മൂലം ജപിച്ചു ശംഖപുരണം
 ചെയ്യും —

ശംഖപുരണം—മുമ്പിൽ രണ്ടടത്തു തളിച്ചു മെഴു
 കി ഗന്ധപുഷ്പാക്ഷതമിട്ട് അതിലിടത്തേതിൽ കിണ്ടി
 യിൽ വെള്ളം നിറച്ചുവെച്ച് കിണ്ടിയിലും ഗന്ധപുഷ്പാ
 ക്ഷതമിട്ട് അടച്ചുപിടിച്ചു— കാം ഗംഗേ ച യമനേ ചൈ
 വ ഗോദാപരി സരസ്വതി | നമ്ഭദേ സിന്ധു കാവേരി ജ
 ലേന്ധിൻ സന്നിധിം കരു | ഗംഗാദ്വാസ്സവ്ശീർമ്മാസ്സനി
 ഹിതാസ്സന്തു— എന്നു മൂന്നു തവണ തന്നിൽകൊണ്ട് ശം
 ഖം ശംഖകാലുമെടുത്ത് അസ്രമന്ത്രംകൊണ്ട് കഴുകി, മം
 വാഹിമണ്ഡലായ നമഃ എന്നു ശംഖകാലും, അം സൂക്തം

ണ്യലായ നമഃ എന്നു ശംഖം വെച്ച് ചന്ദനം കലക്കിവി
 ത്തി, ഹൃദയായ നമഃ എന്നു പുച്ചിട്ട്, ശിരസേ സപാഹാ
 എന്നു വെള്ളമൊഴിച്ചു, ശിഖായെ വജ്രം എന്നക്ഷത
 മിട്ട്, മണ്ഡലത്രയംകൊണ്ട് (മം അം ഉം) ജലഗന്ധപു
 ഷ്ടമിച്ചിട്ട്, ശംഖായ നമഃ എന്നു ശംഖമുദ്ര കാണിച്ച്
 ശിഖായെ വജ്രം എന്നു ഗാളിനീമുദ്ര കാണിച്ച് ശിര
 സേ സപാഹാ എന്നു സുരഭിമുദ്ര കാണിച്ച്, കവചായ ഹം
 എന്നടച്ച് ശ്ലീം പതു ഹം ഫൽ എന്നു രക്ഷിച്ച് തീർത്ഥ
 ത്രംകൊണ്ട് (ആയാതു വരണശ്ലീലം പ്രാണിനാം പ്രാണ
 രക്ഷകഃ | അതുല്യചലവാനത്ര സർവ്വപ്രശാന്തയേ) സു
 ച്ചമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ഗംഗയെ ആവാഹിച്ചു ശംഖി
 ലിട്ട് ആവാഹനമുദ്ര കാട്ടി വ്യാപകാംഗങ്ങളും ഋഷി.മന്ദ
 സ്തുകളും ചെസ്ത് അർദ്ധ്യത്രയം വീത്തി മുലമത്രംകൊണ്ട്
 മമ്മൂന്നു ജലഗന്ധപുഷ്ടമിച്ചിട്ട് (ഗം ഗംഗായെ നമഃ എ
 ന്നാണ് മുലമത്രം) സർവസമയമർദ്ധ്യം സമപ്പയാമി എ
 ന് അർദ്ധ്യപുഷ്പാജലി ചെസ്ത് മാനസപുഷ്പ കാണിച്ച്,
 ഗണ്ഡുഷാദിസർവോപഹാരം സമപ്പയാമി എന്ന് കരർദ്ധ്യം
 കൊടുത്ത്, ബ്രഹ്മാപ്പണം ഭവതു സപാഹാ എന്ന് അർദ്ധ്യ
 പുഷ്പാജലിയും ചെസ്ത്, പ്രസന്നാർദ്ധ്യമിദം എന്ന് അർ
 ധ്യം കൊടുത്ത് ശംഖം തൊട്ടു ജപിപ്പു - ഓം ഇമാ ആവ
 ശ്ലിവാസ്സന്തു തുഭാശ്ശുദ്ധാശ്ച നിമ്ബലാഃ | പാവനാശ്ലീതളാ
 ശ്ചൈവ പുതാഃ സുചുസ്യ രശ്മിഭിഃ ശംഖ് ഇടത്തുകയ്യിൽ
 പിടിച്ച് വലത്തുകൈകൊണ്ടടച്ച്, യം എന്ന് ഏട്ടുരു

ജപിച്ചു, ശിരസേന പാഥാ എന്നു കിണ്ടിയിലൊഴിച്ചു കിണ്ടിയിൽനിന്നു ശംഖിലേക്കും പകന്ന് - പുജാഗൃഹം പ്രോക്ഷ്യാമി എന്നു പുജാഗൃഹത്തിനും, പുജാസാധനം പ്രോക്ഷ്യാമി എന്നു പുജാസാധനങ്ങൾക്കും, ആത്മാനം പ്രോക്ഷ്യാമി എന്നു തനിക്കും തളിച്ചു ശംഖുതിരിച്ചുവെച്ചു ആത്മാരാധന ചെയ്യു.

ആത്മാരാധന - മൂലംകൊണ്ട് (ആത്മാന നമഃ എന്നാണ് മൂലം) മമ്മൂന്നുരു ജലവും ഗന്ധവുമുച്ചിച്ചു കൈകഴുകി ചന്ദനക്കുറിയിട്ട് കൈകഴുകി മൂന്നു പച്ചു ഡിച്ച് കൈകഴുകി പൂച്ചൂടി കൈകഴുകി തനിക്കു മാനസപുജ ചെയ്ത് ശംഖ് കഴുകി തീർത്ഥം നിറച്ചുവെച്ചു പീഠപുജ ചെയ്യു.

പീഠപുജ - ബിംബത്തിന്മേൽ ശ്രീം എന്നു പുച്ചാരാധിച്ചു രക്ഷിച്ചു (താലത്രയദിഗ്ബന്ധനം ചെയ്ത്) പീഠപുജ ചെയ്യു. ശും ശുഭദ്രോ നമഃ | ഗം ഗണപതയേ നമഃ | കം കാത്യായിന്ത്യൈ നമഃ | ക്ഷം ക്ഷേത്രപാലായ നമഃ | ആധാരശക്ത്യൈ നമഃ | മൂലപ്രത്യയൈ നമഃ | ആദിക്ഷ്മായ നമഃ | അനന്തായ നമഃ | പൃഥിവ്യൈ നമഃ | പത്മായ നമഃ | ഇച്ഛായൈ നമഃ | ജ്ഞാനായ നമഃ | ക്രിയായൈ നമഃ | കാമിന്ത്യൈ നമഃ | കാമദായിന്ത്യൈ നമഃ | രക്തൈ നമഃ | രതിപ്രിയായൈ നമഃ | നന്ദായൈ നമഃ | മനോഹര്യൈ നമഃ | കാം ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവാരതകപ്രേതാസനായ ഹും ഹർ നമഃ | ഈ മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലി ജലം ഗന്ധം പുഷ്പം മണിനാദേന സഹ ധൂപം ദീപം ജലം ഇവകൊണ്ടു പുജിച്ചു (ഇവിടെ മണിനാദസഹിതം ധൂപം ക

ശിഷ്യന്മാർ കൈകഴുകി ഒരു ജലം അർപ്പിച്ചു് ധൃതമുദ്ര കാണിച്ചു് കൈകഴുകി മണിനാദസഹിതം ദീപം കാണിച്ചു് കൈകഴുകി ഒരു ഗന്ധജലം അർപ്പിച്ചു് ദീപമുദ്ര കാണിച്ചു് മണിയും കൊടിവിളക്കും വെച്ചു് കൈകഴുകി മേൽകാണിച്ച മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ ജലമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ ചെയ്യുന്നതിന്നു ജലാദിജലാന്തമെന്നാണു് പേരുള്ളതു്. ജലഗന്ധപുഷ്പധൂപദീപജലങ്ങളിൽ കാശോണിനും മേൽകാണിച്ചു് ൨൦ മന്ത്രങ്ങളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉപയോഗിച്ചുകൊൾകയും വേണം) മൂലംകൊണ്ടു പീഠത്തിന്മേൽ മുത്തി കല്പിച്ചു പുച്ചാരാധിച്ചു.

ആവാഹനം - കയ്യിൽ പൂവും ചന്ദനവും അക്ഷതവും തീർത്ഥവുമെടുത്തു് അതു രണ്ടു കയ്യിലാക്കിപ്പിടിപ്പിച്ചു് മന്ത്രം ചൊല്ലി സ്വഹൃദയകമലത്തിൽനിന്നു ദേവിയെ ആവാഹിച്ചു - ഓം ഓം ഓം തദ്രസുതായൈ വിദ്മഹേ ഖർഗഹസ്യായൈ ധീമഹി തന്നഃ കാളീഃ പ്രചോദയാൽ | ഓം ഐം ക്ലീം സഃഃ ഹ്രീം ദ്രോണായൈ നമഃ | ഏഹ്യേഹി ആഗച്ഛാഗച്ഛ ദ്രോണമുത്തിം ആവാഹയാമി. എന്നുവാഹിച്ചു് ആവാഹനമുദ്ര കാട്ടു - ആവാഹിതാ ഭവ | സംസ്ഥിതാ ഭവ | സന്നിഹിതാ ഭവ | സന്നിരലാ ഭവ | സുപ്രസന്നാ ഭവ | അത്ര സാന്നിദ്ധ്യം കരു കരു | അധിഷ്ഠായാധിഷ്ഠായ സ്വാഹാ. എന്ന് ആവാഹനമുദ്ര കാട്ടി ചന്ദനം തൊട്ടു മൂലംകൊണ്ടു വ്യാപകാംഗങ്ങൾ ചെയ്തു് ഋഷിമന്ത്രം തൊട്ടു ആയുധം കല്പിച്ചു - ഖർഗഹസ്യാ നമഃ | ഖടായ നമഃ | ത്രിശൂലായ നമഃ | പാശായ നമഃ | ചിന്ന

മുന്തിയെ മനസ്സിൽ കണ്ടു ധ്യാനമത്രം തൊഴുതു ചൊല്ലു.

കാം കാചീം മേഘസമപ്രഭാം ത്രിണ്യനാം വേതാഭ
കണ്ഠസ്ഥിതാം വർഗം വേടകപലദാഭകശിരഃ കൃതപാ
കരാഗ്രഷ്ട ച | ഭൂതപ്രേതപിശാചമാതുസഫിതാം മണ്ഡ
സ്രജാലംകൃതാം വന്ദേ ഭക്തമസൂരികാദിവിപദാസംഹാരി
ണീമീശപരീം.

ആസനമിദം ഏകനായ പുച്ചാരാധിച്ചു്, സമാഗത
മസ്തു എന്നു തൊഴുതു ചൊല്ലി, അർഘ്യാദി ചീത്തു - അർഘ്യ
മിദം, പാദ്യമിദം, ആചമനീയമിദം, മധുപക്മിദം, പുന
രാചമനീയമിദം, സ്നാനമിദം, മന്ത്രസ്നാനമിദം, പിന്നെ
ആപോഹിഷ്ഠാദി മൂന്ന് ഋക്കം - കാം ആപോ ഹി ഷ്ഠാ മ
യോഭൃചസ്മാ ന ഉജാജ്ജദധാതന മഥേ രണായ ചക്ഷ
സേ (൧) യോ വദ ശിവതമോ രസ പുസ്യ ഭാജയതേഹ നഃ,
ഉശതീഠച മാതരഃ (൨) തസ്ത്വാ അരം ഗമാമ യോ യസ്യ
ക്ഷയായ ജിനപഥ, ആപോ ജനയഥാ ച നഃ (൩) - ജ
പിച്ചുതളിച്ചു്, പുനഃ സ്നാനമിദം, ശിരോമാജ്ജനീയമിദം,
അംഗമാജ്ജനീയമിദം, വസ്രമിദം, ഉത്തരീയമിദം, അനു
ലേപനമിദം, അലങ്കരനീയമിദം, ഭൂഷ്ണമിദം, സയോ
പഹാരമിദം, അർഘ്യമിദം, പാദ്യമിദം, ആചമനീയമി
ദം - എന്ന് അർഘ്യംകൊടുത്തു പുച്ചും ചന്ദനവും മാലയും
തിരുവാഭരണവും പട്ടും ചാത്തി മുന്തിപൂജ ചെയ്തു -

മുന്തിപൂജ - ജലാദിജലാന്തം ചെയ്യു. മന്ത്രം -
കാം നമഃ, കാം ഹ്രീം നമഃ, കാം ഐം ക്ലീം സഃ ഹ്രീം ഭ
ദ്രകാചൈത്യ നമഃ, സന്ധാക്ഷരേഭ്യോ നമഃ, സന്ധാംഗേഭ്യോ
നമഃ, സന്ധായുധേഭ്യോ നമഃ, സന്ധാചരണേഭ്യോ നമഃ,

സമ്പരിവാരോദ്യോ നമഃ, ഓം ശേഷികായൈ നമഃ ।
വിന്നെ മുലംകൊണ്ടു മുക്കുന്നതു ജലഗന്ധപുഷ്പം പുജിച്ചു്
അർഹ്യത്രയം (അർഹ്യമിദം, പാദ്രമിദം, ആചമനീയമി
ദം) കൊടുത്ത് നിവേദ്യം ചെയ്യൂ.

നിവേദ്യം മന്ദിരം തളിച്ചു മെഴുകി പുച്ചിട്ടു് നിവേ
ദ്യം എഴുന്നള്ളിച്ചുവെച്ചു് അടപ്പു തുറന്നു് ശക്തരയും കദ
ളിപ്പഴച്ചമിട്ടു് ഗായത്രികൊണ്ടു് ഉപസ്മരിച്ചു് ജ്യേഷ്ഠായൈ
നമഃ എന്നൊരു പുപ്പു് ഉഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞു് അസ്രമന്ത്രം
കൊണ്ടു പ്രോക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചു് യം എന്ന് ധൃ ഉരുജപിച്ചു
പ്രോക്ഷിച്ചു് ശോഷണത്തെ ധ്യാനിച്ചു് രം എന്നു വല
ത്തെ കയ്യിൽ എഴുതിക്കാണിച്ചു് ദഹനത്തെ ധ്യാനിച്ചു്
വം എന്ന് ഇടത്തെ കയ്യിൽ എഴുതിക്കാണിച്ചു് പ്ലവന
ത്തെ ധ്യാനിച്ചു് അമൃതമന്ത്രംകൊണ്ടു സുരഭിമുദ്രകാണിച്ചു്
ഛന്ദസ്സുതൊട്ടു മുലമന്ത്രം ധൃ ഉരു നിവേദ്യം തൊട്ടു ജപിച്ചു്
ഛന്ദസ്സുതൊട്ടു് നിവേദ്യത്തിലും ദേവിക്കും മുലമന്ത്രംകൊ
ണ്ടു മുക്കുന്നതു ജലഗന്ധപുഷ്പം അച്ചിച്ചു് വ്യാകി കടി
ക്കുനീർ വീതി നേത്രാഭ്യാം വയഷൾ എന്നു ചൊല്ലി രണ്ടു
പുവെടുത്ത് ദേവിയുടെ മുഖത്തുഴിഞ്ഞു് നിവേദ്യത്തിലും
രസനായൈ നമഃ എന്നു നിവേദ്യത്തിൽ ഉഴിഞ്ഞു ദേവി
യിങ്കലും ഇട്ടു് നിവേദയാമി ഭവതൈ ജ്ജ്ഞാനേദം ഹവി
ഭദ്രകാളൈ എന്നാശായിച്ചു തൊഴുതുചൊല്ലി ഇടത്തുകൈ
കൊണ്ടു ഗ്രാസമുദ്ര കാട്ടി വലത്തുകൈകൊണ്ടു പ്രാണാഹ
തി അഞ്ചു ചെയ്തു് കൈകഴുകി മുലംകൊണ്ടൊരു പുപ്പു

രാധിച്ചു മാനസപൂജചെയ്തു. കൈ കഴുകി ഒരു പുച്ചാ
 രാധിച്ചു രക്ഷിച്ചു, നടയടച്ചു അഗ്നികോണിൽ താൻ
 വായുകോണിൽ താൻ അതാതു ക്ഷേത്രത്തിലെ നടപ്പനു
 സരിച്ചു ബലിക്കല്ലിന്മേൽ (പ്രായേണ അഗ്നികോണിലെ
 ബലിക്കല്ലിന്മേലായിക്കണ്ടുവരുന്നു) വെള്ളം വീതി കാം
 അഗ്നയേ തേജോധിപതയേ ഭദ്രകാളീപാഷ്ഠേ നമഃ,
 തൽപാഷ്ഠേഭ്യോ നമഃ, കാം ഐം ക്ലീം സൗഃ ധ്രീം ഭദ്ര
 കാഭ്യേ നമഃ എന്ന മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജലഗന്ധപുഷ്പ
 മച്ചിച്ചു ധൂപദീപമുദ്ര കാട്ടി ജലമച്ചിച്ചു വെള്ളംകൊടുത്ത്
 മുൻമന്ത്രങ്ങളെ സ്വാഹാനന്ദമാക്കിത്തുകി വെള്ളംകൊടുത്തു
 വന്ദിച്ചു മണ്ഡപത്തിൽ നമസ്കരിച്ചു അവിടെ ഇരുന്നു
 ഛന്ദസ്സുതൊട്ടു എട്ടിൽ കറയാതെ ഉച്ചമൂലമന്ത്രം ജപിച്ചു
 ഛന്ദസ്സുതൊട്ടു താഴെ ഇറങ്ങി കാൽകഴുകി ആചമിച്ചു
 നടയ്ക്കൽ ചെയ്ത് മണി അടിച്ചു ദ്വാസ്ഥന്മാക്ക് അർഘ്യം
 കൊടുത്ത് (വലത്ത് സുന്ദരൈച്ചു നമഃ. ഇടത്ത് സുമുഖൈ
 നമഃ) നട തുറന്ന് അകത്തുചെന്നിറുന്ന് (നടയടച്ചു
 എന്നുമതൽ ഇതുവരെ പഠഞ്ഞതെല്ലാം സ്ഥിരബിംബപു
 ജയിലേ വേണ്ട) അമൃതപാനീയമിദം എന്നു ദേവിക്ക് ഒരു
 ഘ്യം കൊടുത്ത് വ്യാഘൃതിപ്രണവംകൊണ്ടു നിവേദിച്ചു
 നിവേദ്യരസം സമപ്പയാമി എന്നു പുച്ചുഴിഞ്ഞു നിവേദ്യര
 സത്തെ ദേവിയിങ്കൽ സമർപ്പിക്കുന്നതായി സങ്കല്പിച്ചാരാ
 ധിച്ചു അമൃതാപിധാനമസി എന്നർഘ്യം കൊടുത്ത് പീഠ
 ത്തിൽനിന്നു രണ്ടു പുച്ചെടുത്ത് ശേഷികാകയെ നമഃ എ
 ന്ന നിർമാല്യമന്ത്രം ചൊല്ലി ഒന്നു നിവേദ്യത്തിലും ഒന്നു

നിലത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ, അതുതോപസ്മരണമസി എന്നു പുച്ചിൽ അർപ്പിച്ചു കൊടുത്തു പ്രാണാഹുതി ചെയ്തു അതുതാപിയാനമസി എന്നു പുച്ചിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചു പുച്ചെടുത്തു നിവോദ്യത്തിലിട്ടു നിവോദ്യം മാറി തളിച്ചുതേച്ചു ശംഖിലെ വെള്ളംകൊണ്ടു ഗണ്യഷാദി കൊടുപ്പു—

കാം ഗണ്യഷമിദം, ഗണ്യഷമിദം, ജിഹ്വാരോധനമിദം, ഗണ്യഷമിദം, ദന്തയാവനമിദം, ഗണ്യഷമിദം, ഹസ്തുപക്ഷാഘനമിദം, ഗണ്യഷമിദം, പാദപ്രക്ഷാഘനമിദം, ഗണ്യഷമിദം, സർവോപചാരമിദം, അർഹ്യമിദം, പാദ്യമിദം, ആചമനീയമിദം— എന്നിങ്ങനെ അർഹ്യം കൊടുത്തു പിന്നെ പ്രസന്നാ പൂജചെയ്യ —

മുഖമന്ത്രംകൊണ്ടു എടുത്തു വീതം ജലാദിജലാന്തരം പുജിച്ചു അപ്പം ഇളനീർ വെറിലപാക്കു മുതലായി ഏതാനു മണങ്ങളിൽ അതും നിവോദിച്ചു അർഹ്യം വീത്തു — കാം അപചമിദം, പാനീയമിദം, താംബൂലമിദം, ക്രമകമിദം, ചുണ്ണമിദം, നൃത്തമിദം, ഗീതമിദം, വാദ്യമിദം, ഗാനമിദം, ഭൃഷണമിദം, സർവോപചാരമിദം, അർഹ്യമിദം, പാദ്യമിദം, ആചമനീയമിദം — എന്ന് അർഹ്യം കൊടുത്തു കാളീസഹസ്രനാമം അഷ്ടോത്തരശതം കാളീസുഖം മുതലായ മഹാമന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും കാളീകല്പത്തിൽ കാണിച്ച മറ്റു മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും പ്രത്യേകിച്ചു മുഖമന്ത്രംകൊണ്ടും യഥാശക്തി പുഷ്പാഞ്ജലി ചെയ്തു ദേവിയെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു ജലഗന്ധപുഷ്പാഞ്ജനങ്ങളെടുത്തു — കാം തത്സദിതഃ പൂവ്, പ്രാണവൃദ്ധിദേഹധർമ്മാധികാരതോ ജാഗ്രസപ്തസുഷുപ്ത

വസ്ഥാസു മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ഹസ്യാഭ്യോ പത്യാമദ
 രേണ ശിശ്നായൽ സ്മൃതം യദക്രമം യൽ കൃതം തത്സംസ
 മപ്തയാമി ബ്രഹ്മാപ്തം വേതു സ്വാഹാ കാം തൽസൽ—
 എന്നു ദേവിയിങ്കൽ സമർപ്പിച്ചു പ്രസന്നാർഹ്യമിദം എ
 ന്ന പ്രസന്നാർഹ്യം വീതി ദേവിയുടെ പാദത്തിൽ തൊട്ട്
 ദശപ്രണവം, ഗായത്രി, ഓദാദി, ജപിച്ചു ഛന്ദസ്സുതൊട്ട്
 ൧൦൮ ഉരു മുലം ജപിച്ചു ഛന്ദസ്സുതൊട്ട് ചന്ദനം കലക്കി
 ശംഖിൽ നിറച്ചു ജലഗന്ധപുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു മുലമന്ത്ര
 ത്താൽ പൂജിച്ചു ശംഖ് എടുത്തടച്ചുപിടിച്ചു—കാം സ്വ
 സ്തി ന ഇന്ദ്രോ പൃഥ്വീശ്വരോ സ്വസ്തി നഃ പൃഷ്ഠാ വിശ്വവേ
 ദാഃ സ്വസ്തി നസ്മാർക്ഷ്യാ അരിഷ്ടനേമിഃ സ്വസ്തി നോ
 ബൃഹസ്പതിദ്വയാതു എന്നു ചൊല്ലി മൂന്നു പ്രാവശ്യം ത
 ന്നിൽ കൊണ്ട് ഗും ഗുരുഭ്യോ നമഃ എന്നു ഗുരുവിനും, ഗം
 ഗണപതയ നമഃ എന്നു ഗണപതിക്കും, ദേവേഭ്യോ നമഃ
 എന്നു ദേവകൾക്കും, അസുരേഭ്യോ നമഃ എന്ന് അസുര
 കൾക്കും, ഋഷിഭ്യോ നമഃ എന്ന് ഋഷികൾക്കും, പിതൃഭ്യോ
 നമഃ എന്നു പിതൃക്കൾക്കും, ആത്മനേ നമഃ എന്നു തനി
 ക്കും തളിച്ചു നട തുറന്ന് ഭക്തന്മാർക്കു തീർത്ഥംകൊടുത്ത്
 ഇങ്ങു വന്ന് ദേവിയിങ്കൽ വ്യാപകാംഗം ചെയ്തു രക്ഷിച്ചു
 ഛന്ദസ്സു തൊട്ട് ശ്രീപാദത്തിങ്കൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് പീ
 ഠത്തിൽനിന്നൊരു പുച്ചെടുത്തു പ്രാണിച്ചുകുടഞ്ഞു കൈ
 കഴുകി പ്രസാദമെടുത്ത് താൻ ചെയ്ത സൽകർമ്മത്തിന്റെ
 ഫലമാണിതെന്നു സങ്കല്പിച്ചു ശിരസ്സിൽ ചൂടി കൈകഴ
 കി ജലഗന്ധപുഷ്പാർക്കുതമെടുത്ത്— കാം മാ ന ഏകസ്തി

ന്നാഗസി മാ ദപയോരത ത്രിഷു സുധീർമ്മാ ശ്രുഭദ്രരിഷു ।
 മന്ത്രാമീനം ക്രിയാമീനം ഭക്തിമീനം മഹേശ്വരി । യൽ
 പുജിതം മയാ ദേവി പരിപൂർണ്ണം തദന്ത്യ തേ । കാം തൽ
 സൽ - എന്നു ദേവിയിങ്കൽ പൂർണ്ണപുഷ്പാഞ്ജലി സമർപ്പി
 ച്ച്, അവസാനാർഹ്യമിദം എന്ന് കർമ്മം കൊടുത്തു
 പീഠത്തിൽനിന്നോര പുച്ചെടുത്തു തന്നിൽ നിന്നാവഹി
 ച്ച ശക്തിയെ തന്നിൽതന്നെ ലയിപ്പിക്കുന്നതായി സങ്ക
 ല്പിച്ചു പ്രാണിച്ചുകളഞ്ഞു കൈകഴ്കി ഹനു ഉരു മുലംകൊ
 ണ്ടു പ്രാണായാമം ചെയ്ത് തനിക്കും വ്യാപകാംഗം ചെയ്ത്,
 ഛന്ദസ്സു, മാനസപൂജ, താലത്രയം, ദിഗ്ബന്ധനം ചെ
 യ്തു രക്ഷിച്ചു ശംഖ് കഴ്കി കർമ്മത്തിവെച്ചു പം പാഞ്ചജ
 ധ്വായ നമഃ എന്ന് അതിന്മേൽ ഒരു പുച്ചാരാധിച്ചു മാ
 നസപൂജചെയ്തു തൊഴ്തു നടയടച്ചു മണിയടിച്ചു - അവ
 രാധസഹസ്രാണി ക്രിയതേഹന്നിശം മയാ । ദാസോയമി
 തി മത്യാ തൽ ക്ഷമസ്വ പരമേശ്വരി എന്നുചൊല്ലി ന
 മസ്കരിച്ചു പോരൂ. ഈ പുജ സ്ഥിരബിംബത്തിങ്കലല്ലാ
 ചെയ്യുന്നത്, പരമം കളം മുതലായവയിലാണ് ചെയ്യു
 ന്നത് ഏകിൽ പുജാവസാനത്തിൽ ഉദപസിക്കുക മുതലാ
 യി ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ചെയ്യേണ്ട സംഗതികളെ
 ഴ്കരിക്കുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. തു
 മേന്തു ശ്രീഭദ്രകാളീപരണാപ്പണമന്തു । കാം തൽ സൽ ।

കാളീകല്പം സംപൂർണ്ണം

അനന്ദ

അർപ്പണങ്ങൾ

സമർപ്പ്യതേ സമ്പ്രതി ഭദ്രകാളീ-
പദാംബുജാതദിതയേ മയേഭം
തന്മദിതസന്തോഷവിധയേ കീർത്തി-
കല്പാഭിധം പുസ്തകമനുശങ്കം.

കാ. വല്ലിപാലസ്ഥിതദേവീപരണോപ്പണമസ്തു.

കാളീകല്പത്തിലെ വിഷയങ്ങൾ.

വിഷയം	ഭാഗം
1. കാളീകല്പം (മുഖവുര)	൧
2. കാളീസൂത്രം (26 മന്ത്രം)	൨
3. ഭദ്രകാളീയുടെ അഷ്ടോത്തരശതം	൭
4. ടി. ടി. നാമാവലി	൧൦
5. ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം 700 ഗ്രന്ഥം ഭാഷാധ്യാപ്യാനസഹിതം	൧൪
6. കാളീകേശാദിപാദസൂത്രം	൧൫൩
7. ശീതളാഷ്ടകം	൧൫൫
8. ഭദ്രകാളീമൂലമന്ത്രം	൧൫൭
9. ആർപടീഭദ്രകാളി	൧൫൮
10. വനദുർഗ്ഗാ	,,
11. വാത്മാളീവാരാഹി	,,
12. പക്ഷിദുർഗ്ഗാ	൧൫൯
13. ഭ്രമദുർഗ്ഗാ	൧൬൦
14. ഉഗ്രകൃത്യം	,,
15. രക്ഷേതശാപരി	൧൬൨
16. രക്ഷേതശാപരിഭേദം	൧൬൩
17. ശ്രുതിനി	,,
18. മഹാശ്രുതിനി	,,
19. കൊടുങ്കാളി	൧൬൫
20. കരിക്കാളി	൧൬൬
21. കാന്ത്യായിനി	,,
22. സുവണ്ണരൂപിണീദുർഗ്ഗാ	൧൬൭
23. കബ്ജികാ	,,
24. അശ്വപണയക്ഷി	,,
25. രാജമാതംഗേശാപരി	൧൬൮

26. ലഘുമാതംഗീ	മന്നൻ
27. വിഷ്ണുമോഹിനി	മഹാ
28. രേണുകാദേവി	മഹാ
29. തിരസ്കരണി	”
30. തപരിതാ	മഹാ
31. അന്നപുണ്ണശ്ചരി	”
32. ബാലാഗൗരി	”
33. കരിക്കാളിദേവങ്ങൾ	”
34. നന്ദേശ്വരീകാളീ	മഹാ
35. വലിയശ്രുതിനി	”
36. പാതാളദ്രോണി	”
37. ഭദ്രകാളീമന്ത്രങ്ങൾ (൩ മന്ത്രം)	മഹാ
38. ഇന്ദ്രദിഗ്ഗന്ധ	മഹാ
39. പ്രത്യംഗിരാ	”
40. യക്ഷി (൨ മന്ത്രം)	മഹാ
41. കണ്ണപിശാച്	മഹാ
42. രക്തചാമുണ്ഡി	”
43. ശക്തിദൈവം	”
44. കമലാ	”
45. ചട്ടികാദേവി	”
46. പ്രാണപ്രതിഷ്ഠ	മഹാ
47. ഭദ്രകാളീയുടെ പൂജാവിധി (ഇത് എത്രയും ലളിതമായ വിധത്തിൽ, ആർക്കും മനസ്സിലാകത്തക്കവിധത്തിൽ വിസ്മയം കരയ്ക്കാതെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)	”

